

IJA # 1237

תמשה חומשי תורה

Ḥamishah Ḥumshe Torah

London, 5669 (1909)

ספר

חמשה חומשי תורה

עב

נקודות וטעמים

נשלמו מקרוב מוגהים ונקיים מכל שגיאות

נדפס

בעיר הבירה

לונדון

בשנת

תר"ק לחז' תול כטל אמרתו לפ"ק:

1909

الادبية بدون عوض - كما هي العادة عندنا -
 ليطلعها مئات المتسمين وخمس نسخ
 تخصص للإدارة وأما النسخ الخمس الباقية
 فتعرض للبيع إذ عسى هناك قيمة من لم
 يطلع الصحيفة بعد أو من يكون من ذوي
 النفوس الكبيرة والادمغة المفكرة يقدر
 اتعاب العاملين فلا يرضى بدفع القيمة
 الزهيدة عن طيبة خاطر. وما أقل عدد
 الفئة الأحياء بين ظهرانينا!
 إن بلادك أيها الصديق لم تزل كما

المنزلة الرفيعة
 هو الذي
 ذكرها هو
 الاسرائيلية
 سمعناه
 اياهم على
 كرس حياته
 العراقي بكل
 ونهاية

1897 7127 510 | 1897
אשירי

בראשית

את כל ארץ החוליה אשר ישם הנהב : והנהב הארץ
 שהוא טוב ישם הנהב ואת הנהב השחור : וישם הנהב השחור
 יהיון הוא הסובב את כל ארץ קוש : וישם הנהב השחור
 הנהב הוא הנהב המדבר אשר ונהב הקרביעי הוא פרת :
 ונהב יהנה אלהים את האדם ונהב הקרביעי בגורו לעבדו
 ולשמהו : וישם יהנה אלהים על האדם לאמר מקל עץ
 הנה מקל האכל : והעץ הנהב טוב ורע לא האכל ממנו
 כי פנים אכלו ממנו מות תמות : ולאמר יהנה אלהים
 לאמר יהנה אלהים לבדו אעשהו עזר פגדו : וישם
 יהנה אלהים מנהב האדם כל חית השדה ואת כל עוף
 השמים וישם אלהים לראות מה יקראו וכל אשר
 יקראו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא האדם שמות
 לכל חיה השדה ולעוף השמים ולכל חית השדה וישם
 לאמר עזר פגדו : וישם יהנה אלהים ופרגמה על
 האדם וישם ויהנה אחר משלעתיו וישם פשר פתחמה :
 וישם יהנה אלהים ואת השלע אשר לקח מנהב האדם לאשה
 ויקרא את האדם : ולאמר האדם זאת הפעם עמם מעצמי
 וקרא משמי לאמר יהנה אשה כי מאיש לקחה זאת :
 עליו ועובי אש את אביו ואת אמו ודנה פאשתו ויהי
 לבשר אחד : והיו שניהם ערוהים האדם ואשתו ולא
 ירפשו :

והקחש היה ערום מפני חית השדה אשר עשה יהנה ג
 אלהים ולאמר אל האשה את כי אמר אלהים לא האכלי
 מפני עץ הנה : ותאמר האשה אל הקחש מסרי עץ הנה
 האכל : ומסרי העץ אשר פתוחו הנה אמר אלהים לא
 האכלו ממנו ולא תגעו בו פרתמהו : ולאמר הקחש אל
 האשה לא מות תמותו : כי רע אלהים כי פנים אכלתם
 ממנו ונתקחי עיניכם והייתם כאלהים ודעי טוב רע :
 וקרא האשה כי טוב העץ לאכלו וכי האשה היא לעיני
 ונהמד העץ לחשפלי ופתח מסרו והאכל ותמו גם
 לאשה עמה ולאכל : ותפתחה עיני שניהם ויראו כי
 ערוהם הם ויתפרי עליה האנה ויעשו להם חלית : וישמעו
 את קול יהנה אלהים מתהלך בגן לרבים היום ויתחפז
 האדם ואשתו מפני יהנה אלהים פתוח עץ הנה : ויקרא
 יהנה אלהים אל האדם ולאמר לו אנה : ולאמר את
 קול שמעתי בגן האנה כי ערם אנכי נאמה : ולאמר

ב כה רש אר שור

מי הניד לו כי ערם אמה המנהב אשר אהיה לבנותי
 אכל ממנו אכלת : ולאמר האדם האשה אשר נתת
 עמי היא נתנה לי מנהב האכל : ולאמר יהנה אלהים
 לאשה מה יאה עשית ותאמר האשה הקחש השמיני האכל :
 ולאמר יהנה אלהים אל הקחש כי עשית זאת ארר אתך
 מפני האשה נמל חית השדה על חמקת מלוח ועפר האכל
 כל ימי חיו : ואנה אשתו ינהב לבו האשה יבין
 ורעה יבין ורעה היא ישפך רשע ואמה תשפך ערב :
 אל האשה אפר חרבה ארבה עבונתה
 והנהב בעצב תלדי בנים ואל אשה תשקחה והוא משל
 קד : ולאמר אפר כי שמעתי לקול אשתך
 והאכל מנהב אשר אהיה לאמר לא האכל ממנו אנה
 האדמה בעבונתך בעצבונת האכלת כל ימי חיו : וקח
 ודבר משמים לה ואכלת את עשב השדה : בעת אפר
 האכל לחם עד שיהי אל האדמה כי מפנה לקחת פי עפר
 אמה ואל עפר תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חנה כי
 הוא קחה אם פלחי : ויעש יהנה אלהים לאדם ולאשתו
 פתוח עור ואל פתחם :

אלהים הן האדם היה כאחד מפניו טוב ורע ופתח ו
 פתישלה דוד ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם :
 וישלח יהנה אלהים מגורו לעבד את האדמה אשר
 לקח משם : ונגרש את האדם וישכן מערב לגורו את
 הפרים ואת לחם החרב המנהב לשר את הנהב עץ
 החיים :

והאדם רע את חנה ותהל ותהל אתו ונתלון ותאמר
 חנתי איש את יהנה : ותספ ללדת את אחיו את הבל
 וחי הבל רעה אמו ומו הנה עבד אדמה : והי פתח ימים
 ונבא מו מסרי האדמה מנהב ליהנה : והבל הקיא גם
 היא מבלות אלו וקח פתחו וישע יהנה אל הבל ואל
 מנהבו : ואלמו ואל מנהבו לא שעה ויחר למו מאד
 וישלח בניו : ולאמר יהנה אלמו למה תרה לה ולמה פלתי
 פתח : הלו אם מיטיל שאת ואם לא תיטיב לפתח הפאת
 רבץ ואלו תשקחתי ואמה תמשל בו : ולאמר הו אל הבל
 אחי ויהי ביהותם פשנה ויקם מו אל הבל אחי ונתקחה :
 ולאמר יהנה אלמו אי הבל אחי ולאמר לא ידעתי השמר
 אחי אלני : ולאמר מה עשית קול דמי אחי אצקים אלי
 מנהבמה : וענה אחי אמה מנהבמה אשר פתחה

את

את יפיה לקחת את דמי אחיו מנדה : כי קעבר את האנדמה
 לארספה מת תפחה לה נע ונד תהיה בארץ : ויאמר מן
 אליהוה גדול עוני מפשוא : הן גרשף אתי היום מעל פני
 האדמה ומפניו אפטר וקיתי נע נד בארץ והיה כל מיצאי
 יחרקני : ויאמר לו יהיה לכו פליחני מן שבועים קם
 ולשם יהנה למון אור להלתי הנות אתו כל מיצאו : ויצא
 מן מלפני יהנה וישב בארץ נוד מדמת עדן : ויבדע מן את
 אשתו ובהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
 בשם בנו חנוך : ויילד לחנוך את ענד וענד ילד את
 מתושאל ומתושאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
 למס : וימחלו למס שתי נשים שם האמת עדה ושם
 השנית צלה : והלד עדה את רבל הוא הנה אבי יאב אהל
 ומקנה : ושם אחיו רבל הוא הנה אבי פלתיש פגור ועובד :
 וצלה נסיהוא גלדה את רבל מן לשש פלתיש קהשת
 וברזל נאחות תיבל מן נצמה : ויאמר למס לקשו עדה
 וצלה שמעו חולי קשו למס האזנה אמרתי כי איש חרנהלי
 לפצעי וילד לחברתי : כי שבועים קם מן ולמס שבועים
 ושבעה : ויבדע אדם עוד את אשתו ותלד בן ויקרא את
 שמו שת כי שתילי אלהים נדע אחר פחת חבל כי הריו
 מן : ולששת נסיהוא גלדה מן ויקרא את שמו אגוש אז החיל
 לקרא בשם יהנה :

וזה ספר הולדת אדם ביום קרא אלהים אדם בדימות ה
 אלהים עשה אתו : זכר ונקבה קראם ונקבה אתם ויקרא
 את שמם אדם ביום הברואם : ויהי אדם שלשים ומאה
 שנה ויולד בדימותו פצלו ויקרא את שמו שת : ויהי
 בנים ונקבות : ויהי פל ימי אדם אשר יתי תשע מאות
 שנה וישלשים שנה ונקמת : ויהי שנת קמס
 שנה ומאת שנה ויולד את אנוש : ויהי שנת אחר
 הולדתו את אנוש שבוע שנים ושמנה מאות שנה ויילד
 בנים ונקבות : ויהי פל ימי שנת שנים עשרה שנה ותשע
 מאות שנה ונקמת : ויהי אנוש תשעים שנה
 ויילד את חנוך : ויהי אנוש אחר הולדתו את חנוך קמס
 עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויילד בנים ונקבות : ויהי
 פל ימי אנוש קמס שנים ותשע מאות שנה ונקמת :
 ויהי מן שבועים שנה ויילד את מתושאל : ויהי מן
 אחר הולדתו את מתושאל ארבעים שנה ושמנה מאות
 שנה

שנה ויילד בנים ונקבות : ויהי פל ימי חנוך קמס שנים
 ותשע מאות שנה ונקמת : ויהי מתושאל קמס
 שנים וששים שנה ויילד את ירד : ויהי מתושאל אחר
 הולדתו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויילד
 בנים ונקבות : ויהי פל ימי מתושאל קמס ותשעים
 שנה ושמנה מאות שנה ונקמת : ויהי ירד
 שנים וששים שנה ויקרא שנה ויילד את חנוך : ויהי
 ירד אחר הולדתו את חנוך שמונה מאות שנה ויילד בנים
 ונקבות : ויהי פל ימי ירד שנים וששים שנה ותשע מאות
 שנה ונקמת : ויהי חנוך קמס וששים שנה
 ויילד את מתושלח : ויהי חנוך את האלהים אחר
 הולדתו את מתושלח שלש מאות שנה ויילד בנים ונקבות :
 ויהי פל ימי חנוך קמס וששים שנה וישלש מאות שנה :
 ויהי חנוך את האלהים ואנוש קילקה אתו אלהים :

ויהי מתושלח שבוע ושמנים שנה ויקרא שנה שנים
 ויילד את למס : ויהי מתושלח אחר הולדתו את למס
 שנים ושמנים שנה ושבוע מאות שנה ויילד בנים ונקבות :
 ויהי פל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות
 שנה ונקמת : ויהי למס שנים ושמנים שנה
 ויקרא שנה ויילד בן : ויקרא את שמו גח לאמר אז
 ונקמנו מפעשינו וקם עדן ביום מדה האדמה אשר אברהם
 ויהנה : ויהי למס אחר הולדתו את גח קמס ותשעים
 שנה וקמס מאת שנה ויילד בנים ונקבות : ויהי פל ימי
 למס שבוע ושבעים שנה וישבע מאות שנה ונקמת :
 ויהי גח בדימותו שנה ויילד בן את שם
 אתיכם ואת נקמת :

ויהי פל ימי גח קמס ורבע עלי פני האדמה ונקבות ילדו
 להם : ויקרא בני האלהים את בנות האדם כי מלכת הנה
 ויקחו להם נשים מפל אשר בחרו : ויאמר יהנה לא
 לדון ירחי באדם לעלם פשגם הוא בשר והיו ימי מזה
 ועשרים שנה : הנפלים היו בארץ בנים חסם וגם אחר
 כן אשר נבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם הנמה
 הנפלים אשר מעולם אנשי השם : ויהי ימי חסם
 יהנה כי רעה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לוף
 בקו בע פלתיים : ונקמת יהנה פלתיים את האדם בארץ
 ויתעצב אל לבו : ויאמר יהנה אספה את האדם אשר

ה' כס' הקורא ישעים תרש קודם הורסא

בְּרֵאשִׁית מַעַל פְּנֵי הָאֱלֹהִים מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ
וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחְמַתִּי כִּי עֲשִׂיתֶם : וְלֹא מֵצֵא הָאָרֶץ
פְּעִינֵי יְהוָה :

פ פ פ פ

אֵלֶּה הַמִּלְחָמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּיַד נֹחַ אִישׁ צְדִיקוֹ תְּמִים הָיָה בְּדִלְמוֹת אֶת-
הָאֱלֹהִים הַתְּהַלְלוֹתָם : וַיּוֹלֵד לֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנָיו אֶת-שֵׁם
אֶת-חָם וְאֶת-חָפֶז וְאֶת-יָפֶת : וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה
בַּשָּׂחָדוֹת כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בְּשָׂר אֶת-דְּרָכָהּ עַל-הָאָרֶץ :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל-בְּשָׂר כִּי מָלְאָה
הָאָרֶץ חָמָס מִפְּעֻלָּתָם וְהִנְנִי מִשְׁחִיתָם אֶת-הָאָרֶץ : עֲשֵׂה
לְךָ מִבְּתָר וְצִוִּי-בְנֵי הַיָּם תַּעֲשֶׂה אֶת-הַמִּבְּתָר וְכִפְרַת אֶתְּהָה
מִבְּתָר וּמְחֻצַּת בְּכֶפֶר : וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתְּהָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אַמָּה אֶתְּהָה הַמִּבְּתָר חֲמֵשִׁים אַמָּה רֹחַבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
קוֹמָתָהּ : צִוֶּר וּתַעֲשֶׂה לַמִּבְּתָר וְאֶל-אַמָּה תִּכְלְפֶנָּה
מִלְמַעְלָה וּפְתָחוּ הַמִּבְּתָר בְּצִדָּהּ תִּשְׁתַּחֲטַח שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
תַּעֲשֶׂהָ : וְאֵנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת-הַמַּבּוּל מַיִם עַל-הָאָרֶץ
לְשַׁחֵת כָּל-בְּשָׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רֵיחַ חַיִּים מִפְּתַח הַשָּׁמַיִם כֹּל
אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ וְגַע : וְתִחְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וְאִתְּ אֵל-
הַמִּבְּתָר אִתְּךָ וּבְנֵיךָ וְאֶשְׁמַתְךָ וּבְנֵי-בְנֵיךָ אִתְּךָ : וְאִמְקַל-לְחִמִּי
מִכָּל-בְּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תְּבוּיָה אֶל-הַמִּבְּתָר לְהַחַיֵּת אִתְּךָ זָכָר
וְנִמְקָה יְהוּי : כֹּה-עוֹשֶׂה לְמִינְהוֹ וּמִדְּבַחְהֶמָּה לְמִינְהָ מִכָּל
הַבְּשָׂר הַחַדְלָה לְמִינְהוֹ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֵא אֵלֶיךָ לְהַחַיֵּת :
וְאִתְּךָ חֹדְלָה מִכָּל-מֵאֵכֵל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאִסְפַּת אֵלֶיךָ וְהָיָה
לְךָ וּלְהֵם לְאִכְלָה : וַיַּעַשׂ לֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים
כֹּה עָשָׂה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בְּיַד אֶתְּךָ וְכָל-בְּרִיתְךָ אֶל-הַמִּבְּתָר כִּי-
אִתְּךָ רְאִיתִי צְדִיקוֹ לִפְנֵי דְבוֹר הָיָה : מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
תִּמְחַלְתָּ לְךָ שְׁבִיעָה שְׁבִיעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִדְּבַחְהֶמָּה אֲשֶׁר לֹא
טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ : גַּם-מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שְׁבִיעָה
שְׁבִיעָה זָכָר וְנִמְקָה לְחַיֹּת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ : כִּי לְיָמַי
עוֹד שְׁבִיעָה אֶנְכִּי מִמְּטִיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה וּמִחַיִּיתִי אֶת-כָּל-חַיְהוֹב אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :
וַיַּעַשׂ לֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּהוֹ יְהוָה : וְלֹחַ בְּרִישׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל-הָאָרֶץ : וַיָּבֵא לֹחַ וּבְנֵי וְאִשְׁתּוֹ וּבְנֵי-
בְנָיו אִתּוֹ אֶל-הַמִּבְּתָר מִפְּנֵי מִן הַמַּבּוּל : מִדְּבַחְהֶמָּה הַטְּהוֹרָה

ו' י' ה'ה' נ'ק'ס'

וּמִדְּבַחְהֶמָּה אֲשֶׁר אֵינְנָה טְהוֹרָה וּמִדְּבַחְהֶמָּה וְכָל אֲשֶׁר-רֶמֶשׂ
עַל-הָאָדָמָה : שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶיךָ אֶל-הַמִּבְּתָר זָכָר
וְנִמְקָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת-לֹחַ : וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים
וַיְהִי הַמַּבּוּל הַיּוֹם עַל-הָאָרֶץ : בַּשָּׁנָה שְׁשִׁי-מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי-
לֹחַ בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִם בַּשְּׁבַע-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקַעוּ
כָּל-מַעְיְנוֹת תְּהוֹמוֹת רִבְּוָה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ : וַיְהִי
הַגֶּשֶׁם עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה : בַּעֲצָם
הַיּוֹם הַזֶּה בָּא לֹחַ וְשָׁם-זָרְחָם וְנִפְתַּח בְּנֵי-לֹחַ וְאִשְׁתּוֹ לֹחַ וּשְׁלֹשָׁת
בְּנָיו-בְּנָיו אִתּוֹ אֶל-הַמִּבְּתָר : חֹמָה וְכָל-הַחִתָּה לְמִינְהָ וְכָל-
דְּבַחְהֶמָּה לְמִינְהָ וְכָל-הַרֶמֶשׂ הַרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ לְמִינְהוֹ וְכָל-
הַיְצוֹף לְמִינְהוֹ כֹּל צְפוּר כָּל-צִנּוּר : וַיָּבֵאוּ אֵל-לֹחַ אֶל-הַמִּבְּתָר
שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל-דְּבַחְהֶמָּה אֲשֶׁר-בּוֹ רֵיחַ חַיִּים : וְהַבָּאִים
זָכָר וְנִמְקָה מִכָּל-בְּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר
יְהוָה בַּעֲדוֹ : וַיְהִי חַמְסִיג אַרְבָּעִים יוֹם עַל-הָאָרֶץ
וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַמִּבְּתָר וּמָרָם מֵעַל הָאָרֶץ : וַיִּגְבְּרוּ
הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מֵאֹד עַל-הָאָרֶץ וּמִלְוָה הַמִּבְּתָר עַל-פְּנֵי הַמַּיִם :
וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מֵאֹד מֵאֹד עַל-הָאָרֶץ וַיִּגְבְּפוּ כָל-הַחַיִּים
הַחַיִּים אֲשֶׁר-תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם : תָּמַשׁ עֲשֵׂה אַמָּה
מִלְמַעְלָה גְבֻרֵי הַמַּיִם וַיִּגְבְּוּ הַחַיִּים : וַיִּגְעַע עַל-בְּשָׂרוֹ
הַרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ בְּעוֹף יַבְדְּהֶמָּה וּבְכָל-הַשָּׂרָץ
הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם : כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת-רוּחַ
חַיִּים בָּאֲפִיו מִכָּל אֲשֶׁר בְּהַרְבֵּה מַתּוֹ : וַיַּיְפֹּחַ אֶת-כָּל-
הַחַיִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-
רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמְחֻוּ מִדְּבַחְהֶמָּה וּבְשָׂר אֲדָמָה
וּבְשָׂר אִתּוֹ בַּמִּבְּתָר : וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל-הָאָרֶץ חֲמֵשִׁים
וַיִּמָּת יוֹם :

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-לֹחַ וְאֶת כָּל-הַחִתָּה וְאֶת-כָּל-דְּבַחְהֶמָּה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּמִּבְּתָר וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רֵיחַ עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁפּוּ
הַמַּיִם : וַיִּסְכְּרוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹמוֹ וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּבְלֵא
הַגֶּשֶׁם מִדְּבַחְהֶמָּה : וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלְוֹה וְשׁוּב
וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְדָּה חֲמֵשִׁים וַיִּמָּת יוֹם : וַתִּמַּח הַמִּבְּתָר
בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּשְּׁבַע-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הַרֵי אֲרָרָט :
וַיִּחְסְרוּ הַיּוֹם הַלְוֹה וְחֹסְרוֹ עַד הַחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירֵי
בְּאֵתָהּ לַחֹדֶשׁ נִרְאָה רֵאשִׁי הַחַיִּים : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים
יוֹם וַיִּפְתַּח לֹחַ אֶת-חִלּוֹן הַמִּבְּתָר אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּשְׁלַח אֶת-
קַיִלֵב וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוּב עַד-יִבְשַׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ :
וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיֹּזְבָּה מֵאִתּוֹ לְרֹאוֹת תְּקֹלֵי הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי

האדמה : ולא מצאה היותה מנוח לכתרגלה ותשב אליו
אלהמה כי מים על פני כל הארץ וישלח נח ויקח
נבא אתה אליו אלהמה : ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ונסף שלח את היותה מדהמה : וקבל אליו
היותה לעת לרב והקה עלהיות מרה בפיה ויבד נח כי
קלו המים מעל הארץ : ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היותה ולא יספה שוב אליו עוד : והיו
באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחודש הרביעי המים
מעל הארץ נסרו נח את מקסה המכה נרא והקה הרביעי
פני האדמה : ויחודש השלישי בשבעה ועשרים יום לחודש

בשנה הארץ : ויבד אלהים אל נח לאמר :
צא מדהמה אתה ואשתך ובעיך ובעיך ובעיך אמה : כל
החיה אשר אמה מעל פני הארץ ובעמה ובעל החיה
הלמש על הארץ הוצא אמה ושרצו בארץ ופרו ורבו על
הארץ : ויצא נח ובעיך ואשתו ובעיך אמה : כל החיה
כל החיה וכל העוף כל רמש על הארץ למשפתותיהם
יצאו מדהמה : ויבד נח מזבח ליהוה ויחל מפל
המהמה המהמה ומפל העוף המהמה ויעל עלת במזבח
ונבה והנה את הבהים הפיחם ויאמר יהוה אל לבו לא אסף
לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעורו ולא אסף עוד לחיות את פלחי באשר עשיתי :
עד פלתי הארץ ורע וקציר וקור חם וקור וקרה ויום
ולילה לא ישבתו :

ונברך אלהים את נח ואת בעיך ויאמר להם פרו ורבו
ומלאו את הארץ : ומוראכם וחתכם יהיה על פלחית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה
ויבד ויבד נחם בודכם נתנו : כל רמש אשר הוציאתי
לכם יהיה לאכלה בנה עשב נתתי לכם את כל : וצא
בשר בנפש דמו לא תאכלו : וצא את דמכם לנפשותיכם
אדוש מיד פלחיה אדרשפו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרש את נפש האדם : שפוך דם האדם בדם דמו
ישפוך כי כאלם אלהים עשה את האדם : ואדם פרו
ורבו ורבו בארץ ורבוהו : ויאמר אלהים
אל נח ואל בעיך אמה לאמר : ואלו הנהי מקום את בריתי
אתכם ואת יורעכם אחרים : ואת כל נפש חיה אשר
אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מפל וצא

ו יצא ס

חבה

החבה לכל חית הארץ : וחקמתי את בריתי אתכם
ולא יבדת כל פשר עוד מפי המפול ולא יהיה עוד מפול
לשחת הארץ : ויאמר אלהים זאת אות הבחירה אשר
אצי נחו ביני וביניכם וביני פל נפש חיה אשר אתכם
לדור עולם : את השתי נחתי בעצו והיה לאות ברית
ביני וביני הארץ : והיה בעצני ענו על הארץ וברית
מקשת בעצני : וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם וביני
פל נפש חיה בכל פשר ולא יהיה עוד המים למפול
לשחת פל פשר : והיתה מקשת בעצני ובריתי לזכור
ברית עולם ביני ואלהים וביני פל נפש חיה בכל פשר אשר
על הארץ : ויאמר אלהים אל נח זאת אות הבחירה אשר
תקמתי ביני וביני פל פשר אשר על הארץ :

ויהי כבייתם הוציאתם מדהמה שם וחס וחסת וחס הוא
אבי נכעו : שלשה אלה בבייתם וצאיהם נפצה כל הארץ :
ויחל נח איש האדמה וישע פרו : וישת מדהינו וישפר
ויחל בתוה אלה : ונרא חס אבי נכעו את ערות אביו
ויבד לשני אחיו בהיץ : ויחל שם נח את אלהי המלה
וישימו על שבעם שגיהם ונכלו את פיה ונכסו את ערות
אביהם ופניהם את פיהם וצרות אביהם לא נא : ויבד
נח מנינו ויבד את אשר עשה לו בלו חסו : ויאמר צדיק
בגצו עבד יהוה יתה לאחיו : ויאמר ברוך יהוה אלהי
שם ויהי כנעו עבד למו : וספת אלהים לנפת וישלח
בצאה לים ויהי כנעו עבד למו : ויהי נח אחר המפול
שלש מאות שנה וחמשים שנה : ויהי פל מייתם תשע
מאות שנה וחמשים שנה ונחתי :

ואלה הולדות בבייתם שם חס ונפת ויולדו להם פנים
אחר המפול : בני נח נמר ויובל ויבד ונח ונחל וישע
והרים : ובני נמר אשכנז וריפת והבמה : ובני יובל
האל ישיה ומרשיש פתים וחדקים : מאלה נפרדו בני הגוים
בארצותם איש ללשנו למשפחתם בלתיים : ובני חס
פיש ומצרים פיש וקנעו : ובני כוש סבא ובחילה וסבמה
ורעמה וסבמקא ובני רעמה שבא ודון : ובני יבד את
נמרד היא החל להיות גבר בארץ : והוא היה גבר צד
לפני יהוה על פני אומר כנמרד גבור צד לפני יהוה :
ויהי ראשית ממלכתו בכל ארצה ואבד וכלגה בארץ
שבער : מדהארץ מהו יצא אשור ויבד את בניה ואת
דבלת ציר ואת פלח : ואת יסו פרוגינה וביני פלח הוא

העיר

כלשו ואת הפקש אשר עשו בהו ונצא ללכת ארצה
 פלעו ויבא ארצה פנעו : ויעבר אבדכם פארץ עד מקום
 שלם עד אלון מורה והפנעני אז פארץ : ויהא יהוה אל
 אבדכם ויאמר לרעה אפן את הארץ הזאת ויגזו שם מזבח
 ליהוה הפרעה אליו : ויעלה משם הרהר מקדם לבית
 אל גיש אהלה ביריאל מים ורעי מקדם ויבו שם מזבח
 ליהוה ויקרא בשם יהוה : ויפסע אבדכם הלוה ונסוע
 הנקבה : ויהי רעב פארץ ויגד אבדכם
 מצרימה לגיר שם פירקבו הרעב פארץ : ויהי פאשר
 הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הפחדני רעתי
 פי אשה יפת מראה את : ותיה פיראני אתה הפחדים
 ואמרו אשתו זאת והרני אתי ואתה יחיי : אמרינא
 אהתי את למען יסבילי בעבדתי והיתה נפשי פקללה :
 ויהי קבוא אבדכם מצרימה ויראוי הפערים את האשה פיר
 יפה הוא מאד : ויראוי אהה שרי פרעה ויחללו אהה
 אל פרעה ונתקח האשה בית פרעה : וילאבדכם היאבי
 בעבדתי ויהיו פארץ ויבקר החמדים בעבדים ושפחה
 ואתלת הנפלים : וינפל יהוה ואתי פרעה נבעים גדלים
 ואתי ביתו על דבר שרי אשת אבדכם : ויקרא פרעה
 לאבדכם ויאמר מה אלה עשית לי למא לא תחנני לי פי
 אשתה הוא : למא אמרת אהתי הוא ואתה אתה לי
 לאשה ועתה תנה אשתה קח גלה : ויגזו עליו פרעה
 אבדכם וישלחו אתו ואת אשתו ואת פל אשר ליו :
 ויעל אבדכם מצרים והוא ואתו פקדו ויבא בפקדו ויבא
 עמו הנקבה : ואבדכם קבו מאד פמהלה פפקדו ויבא
 וילח למסעיו מקבו ועד בית אל עד המקום אשר היה שם
 אהלה בתחלה פיו ביריאל ויבו רעי : אל מקום המזבח
 אשר עשה שם פראשנה ויקרא שם אבדכם בשם יהוה :
 ונסללוש קהלה אתי אבדכם הרה פארץ ואלהים : וילא
 גשא אתם הארץ לשבת ויהו פיהה רכושם לב וילא
 גלוי לשבת יהו : ויהי ריב פיו רעי מקמה אבדכם ויבו
 רעי מקמה לוט והפנעני וחסרתי אז ישב פארץ : ויאמר
 אבדכם אל לוט אל לא תהי מריבה ביני ובינה ויבו רעי
 ויבו רעי פראשם אהים אנה : הלא כל הארץ לפני
 תפרד נא מעלי אם תשמאל ואימנה ואם תימיו ואשמאלה :
 וישאל לוט את רעיו וירא את פל פפר תרדו פי כל
 משקה לפני ושתה יהוה את סדס ואת עמדה פפר יהוה

שלוש

נארץ

פארץ מצרים פאכה פער : ויבחרלו לוט את פל פפר
 תרדו ויפסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : אבדכם
 ישב פארץ פנעו ולוט ישב פער הכפר ויאהל עד סדס :
 ואנשי סדס רעים וחסאים ליהוה מאד : ויהוה אפר
 אל אבדכם אתרי הקדר לוט מעמו שם נא עילה יראה
 מרה מקום אשר אמה שם פלנה ונקבה וקדמה ומה :
 פי את פל הארץ אשר אמה ראה לו אתמנה ולרעה עד
 עולם : ושמת את רעה בפפר הארץ אשר ו אס יוכל
 איש למנות את עפר הארץ גם ורעה ומה : ויום התחלה
 פארץ לארצה ולרעה פי לו אתמנה : ויאהל אבדכם
 ויבא וישב פאלג ממא אשר פקדו ויגדשם מזבח
 ליהוה :

ויהי בימי אמרפל מלח שנער אריוה מלח אלסר
 פדרלעמר מלח צילם ותדעל מלח גוים : עשו מלחמה
 את רע מלח סדס ואת פרשע מלח עמדה שנאב ו מלח
 אדמה ושמהל מלח פבויים ומלח פלע היא פער : פל
 אלה חבדו אל עמק השנים הוא גם המלח : שפים עשרה
 שנה עבדו את פדרלעמר וישלש עשרה שנה פדו :
 ויבא רע עשרה שנה פא פדרלעמר ותמלכים אשר אתו
 ויפיו את רפאים פעשתרת מרנים ואת הימים פהם ואת
 האימים פשנה מרנים : ואת חזקי פהרם שלעיר עד
 אל פאלו אשר על המדבר : וישבו ויבאו אל ריו משפט
 הוא גדש ויפיו את פל שנה קעמליו וגם את הממרי
 הישב פקדו פמר : ויבא מלח סדס ומלח עמדה ומלח
 אדמה ומלח פבויים ומלח פלע הוא פער ויערכו אהם
 מלחמה פעמק השנים : את פדרלעמר מלח צילם ותדעל
 מלח גוים ואמרפל מלח שנער ואריוה מלח אלסר ארבעה
 מלכים אתי חמשה : ועמק השנים פאלת פאלת פמר
 ונגשו מלח סדס בעמדה ויפלו שמה ויפשו אהים הרה נס :
 ויקחו את פל רלש סדס בעמדה ואת פל אכלם ויגלבו :
 ויקחו את לוט ואת רעיו פראתי אבדכם ויגלבו והוא
 ישב פסדס : ויבא חפליט ויגד לאבדכם העברי והוא שבו
 פאלו ממא הממרי אחי אשפל ואתי עמר והם פעלו
 בירי אבדכם : וישמע אבדכם פי נשקה רעיו ויהו את
 חילוי ולתי ביתו שמה עשר ושלש מאות ויבא עד
 חו : ויחלה עליהם ולילה היא ויעבדו ויגם גרדפם עד

ד

ובי

י' ב' צנים ק' ה' צנים ס'

חובה

חזקה אשר משמאל לברכה : וישב את פל-הרשע ונתן
את-לוט אחיו וירכשו השניב וגם את-הקשים ואת-הקשים :
ונצא מלך-סדם לקראתו אחרי שגבו מהפכה את-כדור-לעמר
ואת-הפללקים אשר אתו אל-עמק שנה הוא עמק המלח :
וימלך-שנה מלך שלם הוציא לחם וגיו והוא כהן לאל
עליו : ויבנהו ויאמר בניהו אבכם לאל עליו להנה
שמים וארץ : וברכה אל עליו אשר מגן צדיק בנהו
ויחזקו מעשר מלל : ויאמר מלך-סדם אל-אבכם חזקו
הקפוש והרשע חזקו : ויאמר אבכם אל-מלך סדם
חזקו ודי אל-יהוה אל עליו להנה שמים וארץ : אם
מחוט ועד שרוד-נעל ואם-אכה מפל-אשר-לך ולא תאמר
אני העשיתי את-אבכם : בלעזי רק אשר אכלי הפערים
והללו האנשים אשר חלבי אתי עגור אשר ימנעו הם
יחזי חלקם :

אחר ו החבקים האלה הנה דברי-הנה אל-אבכם במחנה טו
לאמר אל-תיבא אבכם אצלי מן-לך שברך חרבה מאד :
ויאמר אבכם אצלי הנה מחתמו לי ואצלי הולך ערתי
בבר-משקה ביתי הוא במשקה אל-עיר : ויאמר אבכם תן לי לא
נתקפה גרע והנה ברי-ביתי ויהי אתי : והנה דברי-הנה אל-
לאמר לא יהישה זה בראם אשר נצא מפעיה הוא ירשע :
וינצא אלו החזקה ויאמר הכסניא השלמה וספר החבקים
אם-יתקל לספר אתם ויאמר לו פה יהנה ורעה : והאמו
ביתה ויחשבה לו צדקה : ויאמר אליו אני יהנה אשר
הוצאתיך מאיר פשוים לתת לך את-הארץ הולאת לרשעה :
ויאמר אצלי יהנה פמה אבד פי ארשעה : ויאמר אליו
הנה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
ונזל : ויחזקו את-פל-אלה ויבחר אתם בנהו נימן איש
בתו להנאת העדה ואת-השפר לא בחר : ויחד העיש על-
הפגרים וישב אתם אבכם : ויהי השמש לבוא ותהפך
בפלה על-אבכם והנה אמה חשכה גדלה נפלת עליו :
ויאמר לאבכם לך מנדע בירך ו יהנה ורעה פארץ לא לחם
בעבדים ועפר אתם ארבע מאות שנה : וגם את-חביו אשר
בעבדי הו אצלי ואחר-יבנו יצא ברכש גדול : ואמה תבוא
אל-אבתיה בשלום תבחר בשנה טובה : וזר רבשי
ישוטי הנה פי לא-שלם עלו האמרי עדיקה : ויהי
השמש פאה ועלטה הנה והנה תפיר עשו ולפיד אשר
אשר עבר הו החגרים האלה : פנים הנה פרת יהנה
את

אשר-אבכם פרות לאמר לזרעה נתתי את-הארץ הולאת
מנהר מצרים עד-הנהר הקדל כנה-פרת : את-חביו
ואת-חביו ואת תודמני : ואת-החתי ואת-הפרזי ואת-
הרפאים : ואת-האמרי ואת-הקנעני ואת-הגרששי ואת-
היבוי :

וישרי אשת אבכם לא גלה לו ולה שפחה מצרית
ישמה הנה : ותאמר שרי אל-אבכם הפנה-נא עיני ויהנה
מלדת פאניא אל-שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אבכם
לקול שרי : ותמה שרי ו אשת אבכם את-הנהר המצרית
שפחתיה מרע אשר שנים לשבת אבכם פארץ פנעו ותמו
אתה לאבכם אישה לו לאשה : ויבא אל-הנהר ופתח
הנהר פי הנהר ותקל בנרפיה בעיניה : ותאמר שרי אל-
אבכם חסדי עליו אצלי נתתי שפחתי בחלוק ופתח פי
הנהר ואכל בעיניהו ישפט יהנה ביני וביניהו : ויאמר
אבכם אל-שרי הנה שפחתיך בנהו עשיר-לה השוב בעיניהו
וימעינה שרי ותבכה מפניהו : וימציאה מלפני יהנה על-עיו
המים בפחדו על-חציו בנהו שיר : ויאמר הנה שפחתי
שרי אי-מנה זאת ונדה חלבי ותאמר מפני שרי בברתי
אצלי פרתת : ויאמר לה מלפני יהנה שובי אל-בנרפיה
והרעני פחת גדיה : ויאמר לה מלפני יהנה חרבה ארעה
את-זרעה ולא יספר מרב : ויאמר לה מלפני יהנה תקו
הנה וילדתי הו וקראת שמו ישמעאל פי-שמע יהנה אל-
ענהו : והיא והנה פרה אצם הו כלל ונד כלל הו ועל-פני
כל-אחיו ישפן : ותקרא שם-יהנה חביר אליה אמה אל
הא פי אפדה הנה הלים דאירי אחרי הא : על-פני הנה
לאמר פאר לחי הא הנה בור-מש וגיו פרו : ותפל הנה
לאבכם הו ויקרא אבכם שם-פני אשר-גלה הנה ישמעאל :
ואבכם פושמקים שנה ושש שנים בגלות-הנה את-ישמעאל
לאבכם :

ויחי אבכם בירושלים שנה ותשע שנים ויבא יהנה אל-
אבכם ויאמר אליו אצלי שחי התחלה לפני הנה נמים :
ואתנה בריתי פיני ויבנה וארעה את-ה פמלד מאד : ויפל
אבכם על-פניו ויבחר אתו אלהים לאמר : אצלי הנה בריתי
אמה ותיב לאב המון גוים : וליא-יבנה עוד את-שמע
אבכם ונהה שמו אבכם פי אב-המון גוים נתקיה :

טו ה נסו עי' ברא

והפרתי אותך במצוד מאד ונתתיך לגוים ומלכים מספר
 ונאמר : ותקמתי את-בריתי ביני ובינך וכל בני ורעה אחריך
 לדורכם לבנות עולם להיות לה לאלהים ולרעה אחריך :
 ונתתי לה ולרעה אחריה את ו ארץ מגידה את כל-ארץ
 כנעו לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים
 אל-אברהם ואמרה את-בריתי תשמר אמה ורעה אחריה
 לדורכם : זאת בריתי אשר תשמר ביני וביניכם וכל בני
 ורעה אחריה המול לכם פליזקר : ונמלאתם את בשר
 ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם : ויבדשמת ימים
 וימול לכם פליזקר לדורתיכם וליד בית ומקנת-כסף מכל בור
 גבר אשר לא מרעה הוא : המול וימול יליד ביתה ומקנת
 פספס והיתה בריתי בבשרכם לבנות עולם : ועברו זקר
 אשר לא ימול את-בשר ערלתו ונקרתה חפפש החוה
 מעצמה את-בריתי הפך : ויאמר אלהים אל-
 אברהם שרי אשתך לא-דתהא את-שמה שרי כי שנה
 שמה : וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לה בן וברכתה
 והיתה לגוים מלכי עמים ממנה והיו : ויפל אברהם על-
 פניו וישקה ויאמר בלבו מה-שנה יהיה ואם שנה
 חבת-משעים שנה מלד : ויאמר אברהם אל-האלהים לוי
 ישמעאל יהיה לפניך : ויאמר אלהים אבל שנה אשתך
 ילדת לה בן והקאת את-שמו ישקה ותקמתי את-בריתי אהו
 לבנות עולם לרעה אחריך : וילישמעאל שמעתיך הפך ו
 ברכתי אהו והפריתי אהו והרבייתי אהו במצוד מאד שנים
 עשר נשיאם יליד ונתתיו לגוי גדול : ואת-בריתי אהו
 את-ישקה אשר מלד לה שנה למועד הנה בשנה האחרת :
 וכל לדבר אהו ויעל אלהים מעל אברהם : וישק אברהם
 את-ישמעאל בנו ואת פליזקי ביתו ואת פלימקנת פספו
 פליזקר באשר בית אברהם וימול את-בשר ערלתם בעצם
 היום הנה באשר דבר אהו אלהים : ואברהם ברת-משעים
 ותשע שנה שהמול בשר ערלתו : וישמעאל בנו בדי-שלוש
 עשרה שנה שהמולו את בשר ערלתו : בעצם היום הנה
 נמול אברהם וישמעאל בנו : וכל-אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת-כסף מאת בורכר נמולו אהו :

וירא אליו יהוה בגלגל ומרע והוא ישב פתח-האהל
 ביום היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים

שנים עליו וירא וירא לקראתם מפתח האהל וישתחוה
 ארצה : ויאמר אדני אסנא מרעתי הו בעליה אל-כא
 הצדק מעל עבדך : והקרא מעש-מים ורחמי רגליכם
 והשענו פתח-העץ : והקרה פת-לחם וסעדו לפניכם
 אחר תעבדו פירעלכן עבדתם על-עבדכם ויאמר בן
 מעשה פאשר דברת : וימחר אברהם האהלה אל-שרה
 ויאמר פתרי שלש סאים קמח סלת לישו בעשי עגות :
 ואל-תבקר בץ אברהם וישק בור-בקר הו נסוב ויפנו אל-
 הפער וימחר לעשות אהו : וישק המאה והלב ויבד
 חקמל אשר עשה ויפנו לפניהם והוא-עמד עליהם פתח
 העץ ויאמר : ויאמרו אליו אנה שנה אשתך ויאמר
 הנה באהל : ויאמר שוב אשנב אליה בעת הנה והפדה
 בן לשנה אשתך ושנה שבעת פתח האהל והוא אחריי :
 ואברהם ושנה זנבים פאים בימים תול להיות לשנה
 אנה פפשים : ומשקה שנה בור-בקר לאמר אחרי בלתי
 היתה-לי עונה ואדני יהו : ויאמר יהוה אל-אברהם
 לפה זה אהקרה שנה לאמר האף אמנם אלו וצני זנבתי :
 והפלה מיהוה דבר למועד אשנב אליה בעת הנה ולשנה
 בן : ומכחש שנה לאמר לא שוקתי כי נראה ויאמר
 לא כי שוקתי : ויקמו משם הגזשים וישקפו על-פני
 סדם ואברהם הלך עפש לשלחם : ויהוה אמר המכסה
 אל-אברהם אשר צני עשה : ואברהם הו והנה לגוי
 גדול ועצום ונברכבו כל בני הארץ : כי ידעתיו למען
 אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריי ושמרו בקו יהוה
 לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את
 אשר-דבר עליו : ויאמר יהוה ועתה סדם ועמקה פיר-בקה
 ותשאיתם כי כבדה מאד : ארדה-נא ואראה תפגעותה
 הפאה אלי עשו פלה ואם-לא ארעה : ויפני משם
 הגזשים ויגלבי סדמה ואברהם עזרני עמד לפני יהוה :
 ויש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם-רשע : אבל
 יש משמים צדיקים ברתו העיר האף תספה ולת-שם
 לפתחם למען תמשים הצדיקים אשר בקרבם : חללה
 לה מעשות פדבר הנה להמית צדיק עם-רשע והנה
 כצדיק ברשע חללה לה השפט פלי-הארץ לא נעשה
 משפט : ויאמר יהוה אם-אמצא בסדם תמשים צדיקים
 ברתו העיר ונשאתי לכל-הפקים בעבדכם : וינעו אברהם

גלה בן ותקרא שמו פרעמי הויה אבי בני צמון יצ
היום :

ויסע משם אברהם ארצה חבון וישב בירדןש יבין אשר כ
ניגר בנר : ויאמר אברהם אל ישנה אשתו אחתי הוא
וישלח אבימלך מלך גר ויקח את ישנה : ויקרא אלהים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה את על האשה
אשר לקחתך והיא בעצת בעל : ואבימלך לא הקב אלהים
ויאמר אדני הנני גם צדיק פהרג : הלא הוא אמר לי
אחתי הוא והיא נסיהוא אמרה אחי הוא בתם לבני יבנינו
כפי עשיתי זאת : ויאמר אדני האלהים בקולם גם אנכי
ידעתי כי בתם לבנות עשית זאת והאשה גם אנכי אהיה
כחטאי על כן לא נתמיה לנוע אלהים : ועמה השב
אשתך אלש כי נבוא הוא והתפלל בעדו והנה ואמאנת
משוב בע פרימות תפטר אמה וכל אשר לך : ויששם
אבימלך בפקר ויקרא לכל עבדיו ונדבר את כל הדברים
האלה בעוזותם וייראו האנשים מאד : ויקרא אבימלך
לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ימהיטאתי לך כי
הקאת עלי ועל ממלכתי חסאת גדלה מעשים אשר לא
יעשו עשית עמדי : ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית
כי עשית את הדבר הזה : ויאמר אברהם כי אמרתי ביה
ארוחת אלהים במקום הזה ותרנגו על דבר אשתי :
וגם אמרה אחתי בת אבי הוא אף לא בת אמי ותהי לי
לאשה : והיו האנש הרעו אתי אלהים מביט אבי ואמר
לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל פלי חסדך אשר נבוא
אשתי אמר לי אחי הוא : ויקח אבימלך מאז יבקר ועבדים
ושפחה ויפנו לאברהם וישב לו את שנה אשתו : ויאמר
אבימלך הנה אחי לפני לפנה פשוט בעיניך שוב : וילשנה
אמר הנה נתתי אלה פסח לאחיו הנה הוא לך פסח
ענים לכל אשר אמרה ואת כל ונקחת : ויתפלל אברהם
אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו וצמחיו
ונגדו : פי עמר בעל ותה בעד פליחם לבית אבימלך
על דבר שנה אשת אברהם :

ויהי פקד את שנה פאשר אמר ויעש יהוה לשנה כ
פאשר דבר : ופתח ומלך שנה לאברהם בן לזכנו למעד
אשר דבר אתו אלהים : ויקרא אברהם את שם בן
הקולדו לו אשר הקולדו לו שנה יצקה : ויגל אברהם את-

ויצחק בן פדשמת ימים פאשר צנה אתו אלהים : ואברהם תמי
פדשמת שנה בהגלד לו את יצחק בנו : ופאמר שנה
צנה עשה לי אלהים פלי השמע וצחק לי : והאמר מי
מלל לאברהם היקחה בנים שנה פי קולדתי בן לזכנו :
ויגל הילד ויגמל ויעש אברהם משנה גדול ביום הגמל
את יצחק : וקרא שנה את בן הדבר המצוית אשר יקחה
לאברהם מצחק : ופאמר לאברהם בקש האמה הזאת
ואת בנה פי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק :
ויבט הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו : ויאמר
אלהים אל אברהם אל יבט בעיניך על הפער ועל אמתך פלי
אשר האמר אליך שנה שמע בקלה פי בנצחה וקרא לך זרע :
וגם את בן האמה לבני אשתי פי זרעה הוא : ויששם
אברהם בפקר ויקח לכתו וחמת מים ונתן אל ידו שם על
שכמה ואת הילד וישלחה וקלה ותבט פמדבר פאר שבע :

ויכלו המים מן החמת ופשלך את הילד פחת אתו
השנים : וקלה ותשב לה מנוד הרחל פמסחני חשת פי
אמה אל אמה במות הילד ותשב מנוד ותשא את קלה
ותבד : וישמע אלהים את קול הפער ויקרא מלצה אלהים
אל תכל מן השמים ויאמר לה מוחלך הגר אל תיראי פי
שמע אלהים אל קול הפער פאשר הוא שם : והמי שא
את הפער ותחניו את ידו פי קולדתי גדול אשתי פי
ויפקח אלהים את עיניה וקרא פאר מים ומלך ותמלא את
החמת מים ופשוך את הפער : ויהי אלהים את הפער ויגל
וישב פמדבר ויהי רבה חשת : וישב פמדבר פאהו ופתח
לו אפן אשה מארץ מצרים :

ועתה הויה ויאמר אבימלך ופילל שר צבאו אל אברהם
לאמר אלהים עמה בכל אשר אמה עשה : ועמה השקעה
לי בעלהים הנה אסיתשחר לי ולנני ילגכני פחסד אשר
עשיתי עמך פמאשה עמדי ועם מארץ אשר ברתה בנה :
ויאמר אברהם אנכי אשבע : וחוקם אברהם את אבימלך
על אדות פאר המים אשר גולד עבדי אבימלך : ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אמרה לא
הבנת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : ויקח אברהם
צאז ודבר ויפנו לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : וישב
אברהם את שבע פכשת האזן לבדו : ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע פכשת האלה אשר הצבת
לבנות : ויאמר פי את שבע פכשת תקח מני פכשת

פתיהו ליל לעדה כי חפרתי את הפאר הזאת : עלינו מהא
למקום ההוא פאר שבע פי שם לשבעה שניהם : ויכרתו
ברית בפאר שבע נקמם אבימלך ופיטל שר צבאו וישטו
אל ארץ פלשתים : וישע אשל פנאר שבע ויכרת שם
שנים יהיה אל עלים : ויגר אברהם פארץ פלשתים ימים
רבים :

סבי

ויהי אחי הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם כב
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר הריא את פקד
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה
והעלתי שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אלהי :
וישכם אברהם פקד ויחבל את חמו ויטח את שני נקרו
אחיו ואת יצחק בנו ויבוע עצי עלה ויקם וילך אל המקום
אשר אמרו האלהים : פתם השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחק : ויאמר אברהם אל יעקב
שבו לכם פה עם החמור ונאני והפער בלכת ערבה ונשתחנה
ונשקפה אליכם : ויטח אברהם את עצי העלה וישם על
יצחק בנו ויקח פירו את האש ואת המזבחות וילכו שניהם
יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואת השנה לעלה :
ויאמר אברהם אלהים וראתו הפנה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמרו האלהים ויכו שם
אברהם את המזבח ויעלו את העצים ויעלו את יצחק בנו
וישם אתו על המזבח מסעל לעצים : וישלח אברהם את
דו ויחא את המזבחות לשחט את בנו : ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ו אברהם ויאמר
הנני : ויאמר אליה שלח דוד אלי הפער ואל תעש לו
מאומה כי ועתה ידעתי כי רבא אלהים אמה ולא חשבת
את בנות את יחידך מפני : וישא אברהם את יעקב וירא
והפחד אל אחר אחיו פסבא פקדו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעלה פחת בנו : ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה וראה אשר יאמר היום בית יהוה
והאח : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים :
ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יצו אשר עשית את הדבר
הזה ולא חשבת את בנות את יחידך : כי ברא אברהם
והיפה ארבה את ירעה פקדו כי השמים ובהול אשר על
שפת הים ונתש ורעה את אשר אביו : והתברכה
ירעה של בני הארץ ארב אשר שמעם פתלי : וישב
אברהם

אברהם אל יעקב ויקחו וילכו יחדו אל פאר שבע וישב
אברהם בפאר שבע : ויהי אחי הדברים
האלה ויגדו לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה בסווא
פנים לנהור אהיה : את עוץ בלדו ואת בנו אחיו ואת
המזל אבי אבם : ואת פשו ואת חו ואת פלדש ואת
ידלף ואת ברואל : וכתא אל ילד את רבקה שמנה אלה
ילדה מלכה לנהור אתי אברהם : ופילדשו ושמנה
ראימה ופלדו בסווא את סבא ואת פחם ואת פחש ואת
מענה :

פ פ פ פ פ

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה : ותמת שרה בקורת ארבע הוא חברון
פארץ פנצו ויבא אברהם לספד לשרה ולביתה : ויקם
אברהם מעל פני מתו ויזגר אל בני חת לאמר : גר
ותושב אבני עמכם פני לי ואתו ילדו עמכם ואת רבקה
מתי מלפני : ויעני בני חת את אברהם לאמר לו :
שמענו ואלני נשוא אלהים אמה בתוכנו פמבחר קברנו
הבר את מתו אש מפני את חברו לא יכלה משח מקבר
מקד : ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת :
ויזגר אבם לאמר אשה את נפשכם להגר את מתו
מלפני שמענו ופגענו לי בעפרון בודחור : ויפדלי את
מערת המכפלה אשר לו אשר פקדה שרהו פלקס מלא
והננה לי פתכם לפתח הקבר : ויעפרו ושב פתוח בני
חת ויעו עפרון חתתי את אברהם פנצו בנחת לכל פני
שער עירו לאמר : לא אדני שמענו השנה נתתי לך
והמערה אשר לו נתתה לעני בגרעמי נתתה לך
קבר מקד : וישתחו אברהם לפני עם הארץ : ויזגר
אל עפרון פנצו עם הארץ לאמר אה אם אתה לי שמעני
נתתי פסח השנה קח מפני ואקברה את מתי שמה :
ועצו עפרון את אברהם לאמר לו : אדני שמעני ארץ
ארבע מאות שמה קסח פני וקניט מה הווא ואת מתה
קבר : וישמע אברהם אל עפרון וישלח אברהם לעפרון
את פסח אשר דבר פנצו בני חת ארבע מאות שקל פסח
עבר לפתח : ויקם שרה עפרון אשר פו וכל העץ אשר בשנה
אשר כולו וכלו סביב : לאברהם מקנה לעני בני חת

בכל בצי שער עירו : ואחריו כלב אברהם את ישראל
 אשתו אלימלך שרה המכילה על פני ממנה הוא חביון
 בארץ פקעו : ונקם השדה והמערה אשר בו לאברהם
 לאחיהתקבר מאת גיחת :
 ואברהם וזו פא בימים ויהיה בקר את אברהם בכל : כד
 ויאמר אברהם אל עבדו זהו בירו המשל בכל אשר לו
 שים נא ידך תחת רגלי : ואשבעה ביהוה אלהי השמים
 ואלהי הארץ אשר לא יתקח אשה לבני מבנות הפקעו
 אשר אנכי ישב בקרבו : כי אל ארצי ואל מולדתי מלך
 ולחכת אשה לבני לזימת : ויאמר אליו העבד אילו
 לא הוציאה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת הקשב
 אשיל את בנה אל הארץ אשר יצאת משם : ויאמר אליו
 אברהם השמר לה פדו תשוב את בני משפח : והיה אלהי
 השמים אשר לחנני מבית אבי ומאקץ מולדתי ומאשר
 דברתי ומאשר נשבע לי לאמר לזרעה את ארץ הארץ
 הזאת הוא ישלח מלאכו לפניה ולקחת אשה לבני משם :
 ואם לא תמצא האשה ללכת אחרי ונחית משבועתי זאת
 נה את בני לא תשב משפח : וישם העבד את ידו תחת
 ידה אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה : ונקח
 העבד עשרה נמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו
 פירו ונקח וילך אל אבם נתקים אל עיר נחור : ונבנה
 הגמלים מחניף לעיר אל באר הנמים לעת צרב לעת זאת
 השאבת : ויאמר ו יהוה אלהי אדני אברהם תקנה נא
 לפני היום נעשה חסד עם אדני אברהם : הנה אנכי
 נשב על עין הנמים ונבנות אנשי העיר וצאת לשאב מים :
 והנה הפער אשר אמר אליה חסר נא כנה ואשמה ואמרה
 שמה ונסגמליה אשקה אתה חלוקה לעבדך לזימת ובה
 אדע כי עשית חסד עם אדני : והיה הוא טרם פלה
 לדבר והנה רבקה יצאת אצור לדה לבתהאל ברמלכה
 אשת נחור אחי אברהם ובה על שכמה : והפער סבת
 מראל מאד פתילה ואיש לא ידעה ותברד העינה וממלא
 כנה וקעל : ונקח העבד לקראתה ויאמר הנסיאתי נא
 מעט מים מפה : ויאמר שמה אדני וממחר ותברד פנה
 על ידה ומשקהו : ותכל להשקותו ויאמר גם לגמלי
 אשאב עד אם יפלו לשתות : וממחר ותער פנה אל
 השתר ותקח עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו :

שליש

ס' ד' הנשר קי ס' ונשרה קי י' קסז נ"ק והאיש

האיש משפחה לה מחליש לזעת החזלים והנה דרפן
 אמר לא : ויהי כאשר פלו הגמלים לשתות ונקח האיש
 נחם וקח פקע משקלו וישני צמידים על ידיו עשרה וקח
 משקלם : ויאמר בתימי את הגידו נא לי תיש פירו
 אביה מקום לבני לליו : ויאמר אליו בתי פתהאל אנכי
 ברמלכה אשר לדה לנחור : ויאמר אליו גם תבן גם
 מספוא נב עמנו גם מקום לליו : ונקח האיש וישתחוה
 ליהוה : ויאמר ברנה יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא
 ענב חסדו וצמחו מעם אדני אנכי פתהאל בתי והנה בית
 אחי אדני : ותקח הפער ותגד לבית אמה פדוקים
 האלה : ולרבקה אה וישמו לבו וקח לבו אל האיש
 ההוציא אל העין : ויהי פראת את העינים ואת העינים
 על ידיו אחרו וקשמו את דברי רבקה אחרו לאמר פרו
 דבר אלי האיש ונבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
 על העין : ויאמר בוא בקר והנה לפרד העמל פרוץ
 ואנכי פתתי הפיר נקום לגמלים : ונבא האיש הפתה
 ונפתח הגמלים וימו פקע ומספוא לגמלים ימים לרחץ
 רגליו ורגלי האנשים אשר אתו : וישם לפניו לאכל
 ויאמר לא אכל עד אסד פתתי דברי ויאמר דבר : ויאמר
 עבד אברהם אנכי : ויהוה בקר את אדני מאד ויגדל
 ויפדלו מאד וקסח וקחב ועקב בעדם וישפחת גמלים
 ובמרים : ותלד שרה אשת אדני בו לאדני ונקמה
 ויפדלו את כל אשר לו : וישבעני אדני לאמר לא יתקח
 אשה לבני מבנות הפקעו אשר אנכי ישב בארצי : אם
 לא אל בית אדני מלך ואל משפחתי ולחכת אשה לבני :
 ויאמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי : ויאמר אלי
 יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתה והזעלים
 דרכך ולחכת אשה לבני משפחתי ומבית אבי : אז
 תקנה מאלתי כי תבוא אלי משפחתי ואם לא יתנו לך
 ותתי גמי מאלתי : ונבא היום אל העין ויאמר יהוה
 אלהי אדני אברהם אם ישדך נא מצלתי דרפי אשר אנכי
 חלה עליה : הנה אנכי נשב על עין הנמים והנה העלמה
 היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים
 מפה : ואמרה אלי גם אתה שמה וגם לגמלי אשאב
 היא האשה אשר חכים יהוה לבד אדני : אל טרם אכלה
 לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת ובה על שכמה ותברד

ס' כח הנשר ק' ל' וישם ל העינה

הקינה ותשאב נאמר אליה השקוני נא : ותמהר וימרוד
 פניה מעליה ותאמר שמה וכן נמלך אשה נאשה וכן
 הנמלים השקחה : והשאל אתה נאמר פתחי את ותאמר
 פת-בתואל בן-חור אשר ילדתי מלכה נאשים הנזם על-
 אשה ותמצימים על-ידיה : והאזן והשפחה ליהנה והאזן
 את-יהנה אליה אזני אברהם אשר הולכי בדרך אמה
 לקחת את-בת-אחי אזני לבני : ועפה אס-ישלם עשום
 הסד ואמת את-אזני הנידו לי ואס-לא הנידו לי ואמתה
 על-ימיו אז על-שמאל : וישע לבן וברואל ויאמרו מיהנה
 יצא הדיבר לא נובל דבר אליה כע אד-שוב : הפחד-רבקה
 לפניה קח גלה יתתי אשה לבן-אליה פאשר דבר יהנה :
 והיה פאשר שמע עבד אברהם את-דבריהם וישפחו אנפיה
 ליהנה : וישא העבד פלוי-קספ יכלי זקב יבגדים ויפון
 לרבקה ומגדלת בתו לאחיה ולאמה : ויאכלו וישפחו היא
 והאנשים אשר-עמו ויגלונו ויקרמו כפקר נאמר שלחני
 לאדני : ויאמר אחיה ואשה פושב הפעך אהנו נמים אז
 עשור אחר מלך : ויאמר אלהם אל-תמארו אתי ויהנה
 העליה ודמי שלחני ואלכה לאדני : ויאמרו נקרא לפעך
 ונשאלה את-יפה : ויקראו לרבקה ויאמרו אליה סתלכי
 עם-האיש הזה ותאמר אלה : וישלחו את-רבקה אהם
 ואת-מנקמתה ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו : ויברכו את-
 רבקה ויאמרו לה אחרונה אתי בני לאלפי רבקה ויירש
 זרעו את אשר שגאיו : ופקם רבקה ובערתיה ותרפבה
 על-הנמלים ומלכנה אחי האיש ויקח העבד את-רבקה
 ויגלה : וישקל פא מפוא פאר לחי ראי והוא יושב בארץ
 הנגב : ויצא ויקח נמלים פאים : ותשא רבקה את-ענייה
 ותרא את-יצחק ותפל מעל הנמל : ותאמר אל-העבד
 מי-האיש חלצה חלצה בשדה לקראתנו ויאמר העבד
 הוא אזני ותקח הנשיא ותתקם : ויספר העבד ליצחק
 את פלי-הדברים אשר עשה : ויבאת יצחק האהלה שרה
 אמו ויקח את-רבקה ותהיללו לאשה ויאמרו ויפקם ויצחק
 אחרי אמו : פ

סח

ויספ אברהם ויקח אשה וישמה קטורה : ותלד לו את-
 זכרן ואת-יקשו ואת-מדן ואת-מדן ואת-ישקה ואת-ישום :
 ויקשו ללד את-ישבא ואת-ידן ויבני ידן הני אשורם גלמישים

כה נה הנעה ק' טו לנעה ק'

ולאמים

הלאמים : ויבני מדן עיפה ולפך ונחש ונאבידע ואלדעזר פל-
 אלה בני קטורה : ויפון אברהם את-כל-אשר-לו ליצחק :
 ויבני הפלגשים אשר לאברהם נתו אברהם ממנת
 וישלחם מעל יצחק בנו פעו : וי קדמה אל-ארץ הנזם :
 ואלה ימי שג-ימי אברהם אשר-חי מאת שנה ושבעים
 שנה וקמש שקים : ויגוע נמת אברהם בשנה מונה
 קחו ושבע ויאספ אל-עמיו : ויקברו אתו ויצחק וישמעאל
 בניו אל-מערת המכפלה אל-שדה עפרון בן-צחר קחתי
 אשר על-פני מקרא : השנה אשר-מנה אברהם מאת
 בני-חת נשפה קבר אברהם ושרה אשתו : והי אחרי
 מות אברהם ויברך אלהים את-יצחק בנו וישב יצחק
 עם-באר לחי ראי : פ ואלה תולדת וישמעאל סכע

סכע

ססס

וואלה תולדת יצחק בראשיתם אברהם הוליד את-יצחק :
 והי יצחק בראשיתם שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל
 הארמי מפון ארם אחות לבן הארמי לו לאשה : ויעתר
 יצחק ליהנה לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהנה
 ותמר רבקה אשתו : ויקרצו הפנים בקרבה ותאמר
 אס-לן למה זה אנכי ותלך לדרש את-יהנה : ויאמר
 יהנה לה שני גנים בבטנה וישני לאמים מפעוה וברדי
 וילאם מלאם האמיז וקב געלד צעיר : וימלאו גמיה ללדת
 והנה תוקם בבטנה : ויצא הראשון אדמוני גלו פאדורת
 שער ויקראו שמו עשו : ואחר-יו יצא אחיו וידו אחרת
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב וישקה בוששים שנה בלדת
 אהם : ויגדלו הפערים והי עשו איש ידע גיד איש שנה
 ויעלוב איש תם ישב אהלים : ויחבק יצחק את-עשו כיר
 עיד פסיו ורבקה אהבת את-יעקב : וישד יעקב גיד ויקרא

כה כנ' נים טו

עשו

עשו מן השנדה והוא ענה : ויאמר עשו אל יעקב
חלעיסתי נא מן האדם האדם הזה כי ענה אלתי עלינו
הראשון אדם : ויאמר יעקב מקנה כלום את בנותי
לי : ויאמר עשו הנה אבני הולדה למורת ולפחה יהיה לי
בנדה : ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר
את בנותיו ליעקב : ויעקב נתן לעשו לחם ויניח עדשים
ויאכל וישתה ויקם וילך ויבז עשו את הבנדה : פ

ויהי רעל בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
אברהם ויגלה יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרה :
ויבא אליו יהודה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר
אמר אלך : גיה בארץ הזאת והנה עמה וצרכה כי
לך ולרעהו אהו את כל הארצות האל ותחמתי את השבעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך : והרביתי אתי ורעהו
פדוהני השמים ונתתי לרעהו את כל הארצות האל

והתברכי ברעהו כל גווי הארץ : עקב אשר שמע
אברהם בקולי וישמר משמתי מצותי חקותי וחורתי :
שי וישב יצחק בגרה : וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אתי הוא פי ירא לאמר אשתי פדוהני אנשי המקום
על רבקה פדוהני מראה הוא : ויהי פי ארכו לו שלם
המים וישלחו אבימלך מלך פלשתים בעד חזונו וירא
והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו : ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אה הגה אשתו הוא ואני אמרתי אתה הוא
ויאמר אליו יצחק פי אשתו פדוהני עליך : ויאמר

אבימלך מה זאת עשית לנו פמעט שלב אחד העם את
אשתו וקבאת עלינו אשם : וישנ אבימלך אתי כל העם
לאמר חלע עמי הנה וקבאתנו מות ימות : ויזע יצחק
בארץ ההוא וימצא פשטה ההוא מאה שערים ויברכהו
ויקח : ויגדל האיש וילך הלוח ויגדל עד פי יגל מאד :

ויהיו מקנהו יאלן וימנהו גור ויעבדה רבה וימנהו אהו
פלשתים : וכל תפארת אשר חפרו עבדי אביו בימי
אברהם אביו סתמם פלשתים וימלאם עפר : ויאמר
אבימלך אל יצחק למה מעשיתי כן עשית ממני מאד : וילך
משם יצחק ויחזו בנחלי גרר וישב שם : וישב יצחק ויחפרו
את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמם
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות פשמה
אשר קרא להן אביו : ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו
שם באר מים חיים : ויגו רעו גרר עסלעי יצחק לאמר כ

למה חפרים ויקרא שם הבאר עשור כי הרעשוקו עשו :
ויחפרו באר אחרת ויגו בו בשעליה ויקרא שמה שמנה :
ועתה משם ויחפר באר אחרת וקרא רבוי עליה ויקרא
שמה רחבות ויאמר כי עמה הרחוב יהנה לנו ופרינו
בארץ : ויעל משם באר שבע : וירא אליו יהודה בלילה ובי
הרעה ויאמר אלתי אלהי אברהם אביך אל תירא פדוהני
אלתי וברכהני והרביתי את רעהו בעבור אברהם עבדי :

ח ויגו שם מזבח ויקרא בשם יהודה וימירשם אהלו ויכרישם
עבדי יצחק באר : ויאבימלך הלך אליו מגרר ונחזהו
מבדוהו ויבל שרצהו : ויאמר אלכם יצחק פדוהני
באתם אלתי ואתם שונאתם אתי וישלחוני מאתכם :
ויאמר ראי נא את פדוהני יהנה : עמה ופאמר תהי נא אלה
בינותיני בינינו ובינה ויברכהו ברית עמה : אם תעשה
עמנו רעה פאשר לא נגענוה וקאשר עשינו עמה רכישוב

וישלחו בשלום אהה עמה ברית יהנה : ויעש להם משמה
ויאכלו וישתו : וישכמו בפקר וישבעו איש לחזו
וישלתם יצחק וילכו מאהו בשלום : ויהי ופדוהני
ויבא עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אהה שבעה על גן שם
הצוי באר שבע עד היום הנה : ויהי עשו בר
ארבעים שנה וינח אשה את יהודית בת פארי החמי

ה ואת גשמת בת אילון החמי : ונתהנן כרת רים ליצחק
וירבקה : ו

ויהי פדוהני יצחק ותפכהו עיניו ברצות ויקרא את עשו ו
בנו הגדל ויאמר אליו בנו ויאמר אליו חפני : ויאמר
הגדנה זכותי לא ידעתי יום מותי : ועתה שאינני בלתי
חלתי ומשמה ואל השנדה ונתנה לי צידה : ועשה לי
מסעמים פאשר אתבתי וקביא לי ואלכה בעבור תברכה
בפני פתכם אמה : וירבקה שלמה בדרך ויצחק אל עשו
בנו וילך עשו השנדה לציד ציד להביא : וירבקה אמה
אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אבדי מדבר אל
עשו אחי לאמר : קביא לי ציד ועשה לי מסעמים
ואלכה וברכהו לפני יהנה לפני מותי : ועתה בני שמע
דולי לאשר אני מצעה אהה : למה אל תהפאו ויחזו לי
משם לפני גווי עינים טבים ואעשה אתם מסעמים לאבדי
פאשר אהב : וקבאת לאבדי ואלל בגרר אשר יברכה

כז ב' פחה באהה ג' ה' יחיה

לפני מותו : ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי
איש שער ואבני אש חלק : אילי ימאני אבני ותיבתי
בעיני פסח עתה והבאתי עלי קוללה ולא ברכה : ויאמר
לו אמו עלי קוללתה בני את שמע בקולי וגו' מחילי : וילך
ויקח ויקרא לאמו ותעש אמו מסעפים כפאשר אתב אביו :
ותקח רבקה את בניו עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה
בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן : ואת ערת בני
העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו : ותפנו את
המסעפים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה :
ויבא אל אביו ויאמר אבני ויאמר לפני מי אתה בני :
ויאמר יעקב אל אביו אלכי עשו בלתי עשיתי כפאשר דברת
אלי קודם שבה וקבלה מעיני כעבדתי כפאשר נפשתי :
ויאמר יצחק אל בנו מה יגה מותרת למצא בני ויאמר כי
הקנה ידתי אלוהי לפני : ויאמר יצחק אל יעקב בשהפא
נאמשו בני האמה וזה בני עשו אמר : ויבש יעקב אל
יצחק אביו וימשהו ויאמר חסל קול יעקב ויבנים ויו
עשו : ולא הפירו פירוי ידיו בניו עשו אביו שערתי
ונברכה : ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני : ויאמר
הנשח לי וקבלה מציד בני למען תברכה נפשי ויגשלו
ויאלל ויקרא לו הו וישח : ויאמר אליו יצחק אביו בשה
גא ישח לי בני : ויגש וישחלו וברח את ידיו בניו
ונברכה ויאמר ראה הים בני ברים שדה אשר ברכו
ידי : ויגדלו האלהים משל השמים ומשמני הארץ
ולב דגן ותירוש : ועבדתי עמים וישתחוו לי לאפים הנה
גביר לאחיה וישתחוו לי בני אפוא אברהם אביר ומברכה
ברכה : ויהי כפאשר פלה יצחק לברכה את יעקב ויהי את
יצא יצא יעקב מאת בני יצחק אביו ועשו אחיו גא מצידו :
ויעש בשהא מסעפים ויקרא לאביו ויאמר לאביו יקם אבני
ויאלל מציד בניו כעבדתי כפאשר נפשתי : ויאמר לו יצחק
אביו מי אתה ויאמר אני בנה ברך עשו : ויחמד יצחק
הקדוה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הקדוה ויקרא
לי ויקל מפל פטרם כבוא וברכהו גם ברך ויהי :
כשמע עשו את דברי אביו וישעה אעלה גדלה ויקח
עד מאד ויאמר לאביו ברכו גם אבני אבני : ויאמר גא
אחיה כמקרה ויקח ברכה : ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה כעמים את בלתי לקח ויהי עמר

ס' כ"ב ויחחוו לו' לו' קמץ ב"ק

לקח

לקח ברכו ויאמר הלא אעלה לי ברכה : ויעז ויצחק
ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לך
לעבדים ודגן ותירוש סמכתי וילך אפוא מה אעשה
בני : ויאמר עשו אל אביו הברכה אתה הווא לך אבני
ברכני גם אבני אבני וישא עשו קולו ויבך : ויעז ויצחק
אביו ויאמר אביו הנה משמני הארץ והנה מושבך ומשל
השמים מעל : ועל חרפת הנה ואת אחיך כעבד ויהי
כפאשר תרד ויברכתו עלו מעל בנאקה : וישאם עשו את
יעקב על חרפתו אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
וקרתי ימי אבלי אבני ואתה אתה את יעקב אחי : ויעז לברכה
את דבריו עשו בנה הגדל ומשלח ומקרא ליעקב בנה
הקטן ויאמר אליו הנה עשו אחיך מתנתם לך לברכה :
ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי ברכה :
וישבתי עמו ימים ארבעים עד אשר תשוב חמת אחיך :
ויאמר אבני אבני וישח את אשר עשיתי לו וישחתי
ילקחתי ממשם לקרא אשפל גם שניכם לום אחד :
ויאמר רבקה אל יצחק קמתי בחי מפני פנות חת אב
לקח יעקב אשה מבנות חת פאלה מבנות הארץ לפח לי
חיים :

כח

ויקרא יצחק אל יעקב ויבכה אביו וישחתי ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען : קום לך פתנה אדם ביתה כנעני
אבני אפוא ורחלית משם אשה מבנות לבן אחי אפוא : ואל
שדו יבנה אחיך ויפרה ויגדלו ותהי לקח עמים : ויגדלו
את ברפת אברהם לך ולנצח אתה לרשמה את ארץ
מגדו אשר נתנו אלהים לאברהם : וישלח יצחק את יעקב
ויגדלו פתנה אדם אל לבן פד ביהאל הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו : וקרא עשו קי רבקה יצחק את יעקב ושלח אתו
פתנה אדם לקחת לו משם אשה ברכו אביו ויעז עליו
לאמר לא תקח אשה מבנות כנען : וישמע יעקב אל אביו
ואלי אמו ויגדלו פתנה אדם : וקרא עשו פי רעות פנות
כנען כעני יצחק אביו : ויגדלו עשו אל וישמעאל ויקח
את סחלתו פתי שמעאל בראברתם אחות נביות על נשיו
לו לאשה :

ו י ס ס ס

ויצא יעקב מפאר אבנע ויגדלו חרבה : ויפוע פסוקים
ויגלו שם פירבא השמש ויקח מאבני פסוקים וישם מראשתי

ס' מ' ו' ויבא

וישב

2

וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה סלם מאב ארצה
 וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עליו וירדו
 בו : והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אברהם שכב עליה לה אשתו
 ילזרעה : ותהי זרעה בפעור הארץ ויכרצת גמה וזרמה
 וצלקת ונגפה ויכרבו בזה כל משפחת האדמה ויזרעה :
 והלה אנכי עשה ושמרתיו בכל אשר-מלח ויחשבתיו אלי
 האדמה הזאת כי לא אצנקה עד אשר אביעשתי את אשר
 דברתי לך : ויזעזע יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
 בשקום תהי ואנכי לא ידעתי : ויבא ויאמר מה-דבר
 המקום הזה אין זה כי אסבית אלהים וזה שער השמים :
 וישלש יעקב בפקר ויחז את-האבן אשר-שם מראש-טיו
 וישם אותה מצבה וישק שמו על-ראשה : ויקרא את-שם
 המקום ההוא בית-אל ואולם לוי שם-העיר לראשונה : ויבא
 יעקב בדר לאמר אסבית אלהים עשיתי ושמרתי בזה
 אשר אנכי הולך ונתרלי לחם לאכל ויבדו ללבש : ושכתי
 בשלום אל-בית אבי ותהי יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת
 אשר שיתי מצבה תהי בית אלהים וכל אשר תסודלי עשו
 מצבתיו לך :

וישא יעקב רגליו ויגלו ארצה כנרנחם : וירא והנה כט

באר בשדה והנה-שם שלשה עזרי-צאן רבצים עליה כי
 מר-הבאר תהו וישקו העדרים והאבן גדלה על-פי הבאר :
 ויבא-ספי-שמה כל-העדרים ויגללו את-האבן מעל פי הבאר
 והשקו את-הצאן והשיבו את-האבן על-פי הבאר למקמה :
 ויאמר להם יעקב אחי מצו אתם ויאמרו מה-כן אצננו :
 ויאמר להם תודעתם את-לבן בן-נחור ויאמרו ידענו : ויאמר
 להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באת עמך
 הלאו : ויאמר הן עוד תיום גדול לא-עת האסת המקנה
 השקו הצאן וילכו רעו : ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו
 כל-העדרים ויגללו את-האבן מעל פי הבאר והשקונו הצאן :
 עזרנו מדבר עמך ורחל באת עמך-הלאו אשר לאביהם כי
 רעה הוא : ויהי כאשר-ראה יעקב את-רחל בת-לבן אחי
 אמו ואת-צאן לבן אחי אמו ויבש יעקב ויגל את-האבן מעל
 פי הבאר וישק את-צאן לבן אחי אמו : וישק יעקב לרחל
 וישא את-רחלו ויבא : ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
 וכי בדרבקה הוא ויבא ויבא לראיה : ויהי כשמע לבן
 את-שמעו יעקב בן-אחיו וירץ לקראו ויחבקו ויבשק
 לו

לו ויבואו אל-ביתו ויספר ללבן את כל-הדברים האלה :
 ויאמר לו לבן את עשיתי ויבשרי אמה וישב עמו חדש
 ימים : ויאמר לבן ליעקב הלא-אתי אמה ועבדתי חנם
 הנה לי מה-משפחה : וילכו שתי בנות שם הנה-לה
 לאה ושם הקטנה רחל : ויעני לאה בנות רחל הנה
 ופת-האר ויפת מראה : ויחשב יעקב את-רחל ויאמר
 אצננה שבע שנים ברחל בתה הקטנה : ויאמר לבן
 טוב פתתי אנה לך פתתי אנה לאיש אחר שבה עמדי :
 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כמים אחדים
 בעיני-רחל אנה : ויאמר יעקב אל-לבן הנה את-אשתי
 כי מלאי ימי ויבואה אליה : ויאסוף לבן את-על-העני
 המקום ויעש משקה : ויהי בערב וימה את-לילה בתו
 ויבא אנה אליו ויבא אליה : ויפתו לבן לה את-זלפה שפחתו
 ללילה בתו שפחה : ויהי בפקר והנה-הוא לאה ויאמר
 אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמו וקמה
 רשיתי : ויאמר לבן לא-ישעה בן-בית-אמי לתת משענה
 לפני הברכה : מלא שבע זאת ונתנה לך גם-את-זאת
 בעבדה אשר עבד עמדי עוד שבע-שנים אחרות :
 ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויסודלו את-רחל בתו לו
 לאשה : ויפתו לבן לרחל בתו את-בלחה שפחתו לה
 לשפחה : ויבא גם אל-רחל ויחשב גם-את-רחל מלאה
 ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות : וירא יהוה כי
 שונאה לאה ויפתח את-רחמה ורחל עמרה : ופתח לאה
 ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה קיר-ראה יהוה בעיני
 כי עמה יאחבני אישי : ופתח עוד ותלד בן ותאמר כי
 שמע יהוה קיי-שונאה אנכי ויסודלי גם-את-זה ותקרא שמו
 שמעון : ופתח עוד ותלד בן ותאמר עתה תפעל יונה
 אישי אלי קיי-גדלתי לו שלשה בנים על-בן-הרא-שמו לוי :
 ופתח עוד ותלד בן ותאמר תפעל אונה את-יהוה על-בן
 הוואה שמו ויהיה ותעמד מלדת :

ותרא רחל כי לא גדה ליעקב ותמא רחל בצחקה
 ויאמר אלי-יעקב הנה לי בנים ואסצו מנה אנכי :
 ויסר-אף יעקב ברחל ויאמר תסתת אלהים אנכי אשר
 קנע משה פרי-הסו : ותאמר תנה אצתי בלחה בלא אליה
 ויחלו על-ברפי ואבנה גם-אנכי משה : ויפתחו את-
 בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב : ופתח בלחה
 ותלד יעקב בן : ויאמר רחל דבני אלהים וכן שמע
 בקלי

מצבה אשר בדרת לי שם גדר עמה קום לא מורה ארץ
הואת ושוב אל ארץ מולדתה : ופעו רחל ולאח והלאמר
לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו : חלוא נכרות
השכנו לו פי מכרנו וימכר גם אכול את-בספנו : פי כל-
העשר אשר הגזיל אליהם מאבינו לנו הוא וילבנו ועמה
פלי אשר אמר אליהם עליה עשה : ויקום יעקב וישא את-
בניו ואת-נשיו על-הבמלים : וינהג את-פלמקנהו ואת-
פלדבשו אשר רכש מקנהו ויבנו אשר רכש בפרו אהם
לקיאו אלי-יעקב אביו ארצה קצו : וילכו הלח לכו את-
צאנו והתלב רחל את-המקרים אשר לאביה : ויגב יעקב
את-לב לכו הארמי על-פלי הניד לו פי ברח הוא : ויבנה
הוא וכל-אשר-לו ויקום ויעבר את-המקרה וישם את-פגיו תר
הגלעד : ויעד לכו פיום השלישי פי ברה יעקב : ויבנה
את-מחלו עמו ויבנה את-חיו ברה שבעת ימים ויבנה אתו
בית הגלעד : ויקרא אליהם לכו הארמי בחלם חלילה
ויאמר לו השמר לך פדחבך עם-יעקב משוב עדיע
וישג לכו את-יעקב ויעקב פקע את-מחלו ברה וילכו פקע
את-מחיו ברה הגלעד : ויאמר לכו ליעקב פה עשית
והתנב את-לבנו והנהג את-בנות חרב : לפה
נחמה לברח והתנב אהי ולא-הדרת לי וישלחה בשמחה
ויבשרים ברה ובכפור : ולא נשפתי לבשה לכו ולבנותי
עמה הספלת עשו : ישלח לך לעשות עמכם גע ואלהי
אביכם אמש ו אהי אלי לאמר השמר לך מדבר עם-יעקב
משוב עדיע : ועמה הלח הלכת פי-נכסת נכסתה לבית
אביה לפה נבנת את-אלהי : ויעו יעקב ויאמר לכו פי
בראתי פי אמרת פדחבך את-בנותי מעמי : עם אשר
תמצא את-אלהי לא יהיה נדו אחינו קברות מה עשיתי
וכד-לך ולא ידע יעקב פי רחל נבנתם : ויבא לכו באהלה
יעקב ויבאחל לכה ויבאחל שתי האמהות ולא מצא ויבא
מחל לכה ויבא באהלה רחל : ורחל לקחה את-המקרים
והשמש פקר חמל ומשב עליהם וימשש לכו את-פלמקנהו
ולא מצא : ותאמר אל-אביה אל-יחור בעיני מדני פי לא
איכל לקום מפנה פדחבך נשים לי ויחפש ולא מצא את-
המקרים : ויחור ליעקב ויגב בלכו ויעו יעקב ויאמר לכו
מה-פשעי מה חסאתי פי ולקח את-חיו : פי-משש את-
פל-פלי מה-פצאת מפל פלי-ביתה שים פה נדו אחי ואת-חיו

לא יח קסז סק

וירוחו

ויקחו בניו שנינו : זה עשרים שנה אנכי עשן ורחל
ועדה לא שגלי ואילי אנה לא אכלתי : סרפה לא-הבאתי
אלהי אבני וחסונה מניו מבקשנה נבתי יום וינבתי לילה :
הייתי ביום אכלתי חרב ונחב פלילה ופעו שנתו מעיני :
זה-לי עשקים שנה בברית עבדותי ארבע-עשרה שנה
בשפתי בנותי ושש שנים בצאנה נחמלה את-משפחתי עשרת
מקים : לילי אלתו אבלי אלהי אברקם ויפחד ויחול תיח
לו פי עמה ויקום שלחמני את-עבלי ואת-יגיע פשו ראה
אלהים ויבנה אמש : ויעו לכו ויאמר אל-יעקב חבנות
בנותי והבנים כלי ותצאן זאלי וכל אשר-אמה ראה ליהוא
ולבנותי מה-עשה לאלה היום או לבנותי אשר לכו :
ועמה לקח נכרותה ברית אפי ואתה ותיה לעד ביני
והבנה : ויבנה יעקב אבנו וירימה מצבה : ויאמר יעקב
לאחיו לחפו אבנים ויקחו אבנים ויעשרגל וימכרו שם
על-הגל : ויקרא לו לכו יגר שחודיתא ויעקב קרא לו
בלעד : ויאמר לכו חבל הנה עד ביני ויבנה היום על-גן
קרא-שמו גלעד : והמצפה אשר אמר יצח יהנה ביני
ויבנה פי נסתר איש מברעהו : אס-הצעה את-בנותי ואם-
תקח נשים על-בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני
ויבנה : ויאמר לכו ליעקב הנה חבל הנה והנה המצבה
אשר היתי ביני ובינה : עד חבל הנה וענה המצבה
אם-אני לא-אעבר אליה את-חבל הנה ואם-אמה לא-יבבר
אלי את-חבל הנה ואת-המצבה היתה לרעה : אלהי
אברקם ואלהי נחור ישפסו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפסח אביו ויבנה : ויבנה יעקב זבל ברה ויקרא
לאחיו לא-אל-להם ויאכלו להם ויגלו ברה :

וישפם לכו בפקר ויבשה לבנו ולבנותי ויבנה את-הם
גלה וישב לכו למחמו : ויעקב הלח לדרכו וינסע-גו
מלאכי אלהים : ויאמר יעקב פאשר ראם מנגה אלהים
זה ויקרא שם-המקום ההוא מחנים :

וישלח יעקב מלאכים לסניו אל-עשו אחיו ארצה שיער
שנה אדם : ויעו אהם לאמר פה האמרין לאדני לעשו
זה אמר עבדך יעקב עם-לכו ברתו ואמר עד-עמה :
ניהרלי שור וחמור זאו ועבד ושפחה ואשלחה לכהי
לאדני למצאתו בעניו : וישבו חפלאים אל-יעקב

לאמר

לא נכ' חיל

לאמר פאנו אל-אחיהו אל-עשו וגם הלך לקראתו ויאמר
מאת איש עמו : ויבא ועלב מאד ויבא לו ביחז את-העם
אשר-אמרו ואת-העצאן ואת-הבקר והמטלים לשני מחנות :
ויאמר אם-יבוא עשו אל-המחנה האחת והבחי ויהיה
המחנה השני ללוי : ויאמר ועל-אלהי אבי אברהם
ובלחי אבי יצחק יהיה האמר אלי שוב למרעה ולמולדתי
ואישבה עמו : קמתי מפל חסדים ומפל-תאמת אשר
עשית את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן ועמתי
היתה לשני מחנות : השילני נא מיד אחי מיד עשו כי
יבא אלני אלו פריבוא והפני אם על-פנים : ואתה אמרת
השב אישוב עמו ושמתי את-ירעה כחול הים אשר לא
יספר מרב : ויגלו שם פלילה ההוא וישח מותבא בקרו
מנחה לעשו אחיו : ענים מאלים יהיושם עשרים וחלים
מאנים ואילים עשרים : גמלים פניקיות ובהמות
שלאים פרות ארבעים ופרים עשרה צמנת עשנים
וערים עשרה : וימו ביד-עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
אל-עבדיו עבדו לפני ונח פשימו ביו עדר הבו עדר :
ויבן את-הראשון לאמר פי יפגשו עשו אחי וישאלו
לאמר למראותו ונח תלך וילמי אלה לפניך : ואמרתי
לעבדך ליעקב מנחה הוא שלחתי לאדני לעשו והנה
גסהא אחריו : ויבאו גם את-השני גם את-השלישי
גם את-כל-הקלים אחריו העזרים לאמר בדרך הנה תבדקו
אל-עשו פמציאב אתו : ואמרתי גם הנה עבדך יעקב
אחריו כי-אמר אנסבה פניו במנחה החלכת לפני ואחריו
נו אראה פניו אילי ישא פני : ותעבר המנחה על-פניו
והוא לו פלילה-ההוא במנחה : ונקם פלילה הוא ויחך
את-שתי נשיו ואת-שתי שפחתיו ואת-אחד עשר לבדו
ויעבר את מצבר ופה : וימחם ויעבדם את-הסחל ויעבר
את-אשר-לו : ויפתר יעקב לבדו ויאבקה איש עמו עד
עלות השחר : ויבא פי לא יכל לו ויגע בכתיבכו ותמע
פתיחה יעקב בהתאבדו עמו : ויאמר שלחני פי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך פי אם-ברכתני : ויאמר אליו
מה-שמך ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב ויאמר עוד
שמך פי אם-ישלחך פי-שתי עסאלותים ועם-אנשים
והנחל : וישאל יעקב ויאמר הנה-נא שמך ויאמר למה
שאל עה השאל לשמי ונהרה אתו שם : ויקרא יעקב שם

ל' ט' כ"ב ט"ז

המקום

המקום פניאל פיראיתי אלהים פנים אל-פנים והפגל
בפשי : וינחלו השמש פאשר עבר את-פנאל והוא עלע
על-ירכו : על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הפשה
אשר על-גפה הנה עד היום הנה פי נגע בכתיבה יעקב
בגיד הפשה :
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו פא ועמו ארבע מאות
איש ויחז את-הילדים על-לאה ועל-רחל ועל שתי
השפחות : וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-
לאה וילדיה אחרנים ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים :
והוא עבר לפניהם וישתחווי ארצה שבע פעמים עד-ישתחו
עד-אחיו : ויבא עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על-צווארו
וישקוהו ויבכיו : וישא את-עיניו וירא את-הפשים ואת-
הילדים ויאמר מיראלה לך ויאמר הילדים אשר-הקנו אלהים
את-עבדך : ותבשן השפחות תפה וילדיהן ותשפתנו : ויבא
והמש פס-לאה וילדיה וישפתו ואתר נפש יוסף ורחל
והשפחות : ויאמר מי לך פל-המנחה הנה אשר פגשתי
וילאמר למשא-הן בעיני אדני : ויאמר עשו ישלני גב אחי
יהי לך אשר-לך : ויאמר יעקב אל-נא אמלא מצאתי הן
בעיניך ותחוס מנחתי מנדי פי על-כן נאיתי פניך פראת
פני אלהים והרצני : מה-נא את-פרכתי אשר הבאת לך
פי-חפני אלהים וכי ישלני-לל ויפסר-פו ויחך : ויאמר
נסעה ונגלה ואלכה לנגה : ויאמר אליו אדני ידע פי
הילדים רפים והעצאן והבקר עלות עלי ודפוקים יום אחד
נסתי פל-העצאן : יעבר-נא אדני לפני עבדו ואלי את-החלח
לאפי לרגל הפלאכה אשר-לפני לרגל הילדים עד אשר-
אבא אל-אדני שעירך : ויאמר עשו אשינה-נא עמך מר
העם אשר אפי ויאמר למה זה אמצא-הן בעיני אדני :
וישם פנים ההוא עשו לדרפו ושעירך : ויעקב נסע ספרה
ויבאו לו פיות וימקנהו עשה ספת על-כן מהא שם-המקום
ספות : ויבא יעקב שלם ציר שלם אשר
הארץ פנעו בבאו מפניו אדם ויחן את-פני העיר : וימו
את-חלקת השדה אשר גסה-שם אחלו מיד בגי-חמור
י אפי שגם במאה משפה : ויבא-שם מנחם ויקרא-לו אל
אלמו ישראל :

והוא דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות פגנות חמסי

הארץ : וירא ארמה שגם פד-חמור קחתי נשיא הארץ

ל' ד' צוארו ק' סקור על ושקד

ויקה

והנה אלה וישלח אלה וישלח : ותדבר נפשו פדניה
 פת יעקב ויאמר את הפעול וידבר על לב הפעול : ויאמר
 שלם אל חמור אביו לאמר קודלי אתה הולכה הנה
 לאשה : ויעקב שמע כי סמא את דינה בתו ויבנו הני
 את מקנהו פסדה וחקר יש יעקב עד עצם : וישלח חמור
 אבי שכם אל יעקב לדבר אהו : ויבנו יעקב מאי מר
 השדה פשמעם ויהעצבו האנשים ויחר להם מאד כי
 נבלה עשה בישראל לשפב את דינה וכו לא יעשה :
 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני השדה נפשו פבתכם
 פלנו נא אהה לו לאשה : והתחמנו אתנו פבתכם פתנו
 לנו ואת פבתנו תקחו לכם : ואתנו תשבו והארץ פתנה
 לפגכם שבו וסחרו וחקחו זה : ויאמר שכם אל
 אביו ואל אחיו אמצאחן פעניכם ואשר תאמרו אלי
 אהו : הרפו עלי מאד מחר ומתן ואתנה פאשר תאמרו
 אלי ותתילי את הפעול לאשה : ויענו בני יעקב את שלם
 ואת חמור אביו פמרמה וידברו אשר סמא את דינה
 אחתם : ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
 לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה פירפפה הוא לנו :
 אוד פאת ואת לבם אם תהיו כמנו להמל לבם פל ידבר :
 ורפנו את פבתנו לבם ואת פבתכם פחד לנו וישבנו
 אתכם ויהינו לכם אחד : ואם לא תשמעו אלינו להפול
 ולקחנו את פתנו והלקנו : וישבו דבריהם פעינו חמור
 ובעינו שכם פדחמור : ולא אחר הפער לעשות הדבר כי
 חפץ פברו יעקב והוא נכבד מכל בית אביו : ויבא
 חמור ושכם בנו אל אשר עיהם וידברו אל אביו עיהם
 לאמר : האנשים האלה שלמים הם אהנו וישבו בארץ
 ויסחרו אהו והארץ תנה החבתינום לפגותם את
 פנתם פחד לנו לבשים ואת פבתנו נתנו להם : אוד פאת
 יארו לנו האנשים לשבת אהנו להיות לעם אחד פהמול
 לנו פל ידבר פאשר הם נפלים : מקחם והנונם וכל
 פתמותם חלו לנו הם אוד נאותה להם וישבו אהנו
 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו פל יצא אשר עירו ויפלו
 פל ידבר פל יצא אשר עירו : ויהי ביום השלישי פהיותם
 פאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרפו
 וקראו על העיר פסח ויהרגו פל ידבר : ואת חמור ואת
 שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויבאו :

ד' ו' הנשה ס' הנשה ס' י' הנשה ס'

בני יעקב באו על החללים ויבאו העיר אשר סמא
 אחיהם : את יצאם ואת עקבם ואת חמוריהם ואת אשר
 פעיר ואת אשר פשדה לקחו : ואת פל חילם ואת כל
 פסם ואת נשיותם שבו ויבאו ואת פל אשר פעיר : ויאמר
 יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להקרא שני פישב
 הארץ פפעעני ויפדני ואל מתי מספר ונאספו עלי
 והפני ונשמדתי אני וביתי : ויאמרו הקדוה יעשה
 את אהוננו :

לד

ויהא אלהים אל יעקב והם עלה בית אל ושבים
 ויעשה שם מזבח לאל הבראה אליו פברחם מפני עשו
 אחיו : ויאמר יעקב אל ביתו ואל פל אשר עמו חסרו
 את גלותי הפקר אשר פתכם והפחרי והחליפו שכלתיכם :
 וקחמה וקעלה בית אל ויעשה שם מזבח לאל הבראה אתי
 ביום צאתי ויהי עמו פברח אשר הלקתי : ויהנו אל
 יעקב את פל גלותי הפקר אשר פתם ואת הפקמים אשר
 פאצותם וישמן אתם יעקב פחת האלה אשר עם שכם :
 וישעני ויהי חפת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
 ולא נדפו אחרי בני יעקב : ויבא יעקב לתה אשר פארץ
 פננו הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו : ויבנו שם
 מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים
 פברחו מפני אחיו : ופכת דברו מנחה רבקה ומהקבר
 פפחת לבית אל פחת הצלון ויקרא שמו אליו פכרת :
 ויקרא אלהים אל יעקב עוד פבא מפני
 אהם ויברח אהו : ויאמר לו אלהים שמה יעקב לא יקרא
 שמה עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמה ויקרא את שמו
 ישראל : ויאמר לו אלהים אני אל שדי פכרת נבנה פוי
 ויהי פנים יהיה ממנו וימלכים פחלציה פאז : ואת
 הארץ אשר נתתי לאבותם וילצחה לה פתנה וילצחו
 פחריה אהו את הארץ : ויעל מעליו אלהים פפקוחם
 אשר דברו אהו : ויעב יעקב מפנה פפקוחם אשר דבר
 אהו מפנה אהו וישח עליה נסח עליה שמו : ויקרא
 יעקב את השם פפקוחם אשר דבר אהו שם אלהים פכרת אל
 ויסעו מבית אל ויהיו עיר פברתי הארץ לבוא אהנתה
 ופלד חל ומהש פלדמה : ויהי פתה פלדמה פלדמה
 ופאמר לה פמלד אל פתיה פיינס ויהי לו פן : ויהי
 פפאת פכשה פ' פכה ומהקרא שמו פדאונג ופאני קרא לו

ד' ו' הנשה ס' הנשה ס' י' הנשה ס'

פתחת פסים : ויראני אחיו פיראנו אתב אביהם מפל אחיו
 וישמאני אתו ולא קולי דברו לשלם : ונתלם יוסף חלום
 ונגד לאחיו ויוסף עוד שקלא אתו : ויאמר אליהם שמעו
 בא החלום הזה אשר חלמתי : והנה אנחנו מצלמים
 אלמים בתוך השדה והנה קצה הקצה אלפתי וגם נצודה והנה
 חסדינה אלפתיכם ותשתחווני לצלפתי : ויאמרו לו
 אחיו המלך המלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוסף
 עוד שקלא אתו על חלמתי ועל דבריו : ונתלם עוד חלום
 אחר ויוסף אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
 והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי :
 ויוסף אל אביו ואל אחיו ויגערבו אביו ויאמר לו מה
 החלום הזה אשר חלמתי הבוא בבוא אבי ואחיו ואחיד
 להשתחנת לך ארצה : וימנאו בו אחיו ואביו שמר את
 הדבר : וילכו אחיו לרעות את יעקב אביהם בשכם :
 ויאמר ישאל אל יוסף הלווא אחיד רעים בשלם לכה
 ואשלחך אליהם ויאמר לו הפני : ויאמר לו לך לא ראה
 את שלום אחיד ואת שלום האל והשגני דבר וישלחהו
 מעמק חברון ויבא שכם : וימנאוהו איש והנה רעה
 בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש : ויאמר את
 אחי אנכי מבקש הנידהא לי איפה הם רעים : ויאמר
 האיש קטני מנה כי שמעתי אמרים גלגה דהנה וילך
 יוסף אתר אחיו וימצאם דתן : וירא אתו מרחק
 ויבשרם ויקרב אליהם ויתנפלו אתו להמיתו : ויאמרו
 איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה הא : ועתה ו
 לכו ונחרהו ונשלחהו באתד הפלות ואמרנו הנה רעה
 אכלתהו ונראה מהיחיו חלמתי : וישמע ראובן וישלחהו
 מצד ויאמר לא נפשו נפש : ויאמר אליהם וראובן אל
 השפכדום השליכו אתו אל הבור הנה אשר פסדך
 ונד אל תשלחהו לזמן השל אתו מצדם להשיבו אל
 אביו : ויהי פאשר בא יוסף אל אחיו ויפשו את
 יוסף את פנתו את פתחת הפסים אשר עליו : ויקחהו
 וישלכו אתו חברה והבור רק אין בו מים : וישבו לאכל
 לחם וישא עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
 ממצד וימליהם נשאים נבאל וצרי גלס חולקים להוריד
 מצדקת : ויאמר והנה אל אחיו מה פצע פי נתרג את
 אחינו וכפינו את דמו : לכו ונמכרנו לישמעאלים ונדנו

לו י נקוד על א

אל תהרבו פיראנו בשוכנו הוא וישמע אחיו : ויעברו
 אלשם מדגלים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מדבור
 וימכרו את יוסף לישמעאלים בפשדים כסף ויביאו את
 יוסף מצדקת : וישב ראובן אל הבור והנה את יוסף
 בבור ויקח את בניו : וישב אל אחיו ויאמר תלד
 אצלי ואני אבא אבא אבא : ויקחו את פתחת יוסף וישחטו
 שעיר עזים ויטבילו את פתחת בדם : וישלחו את
 פתחת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הפס
 בא פתחת בנת הוא אמלא : ויעידה ויאמר פתחת
 בני הנה רעה אכלתהו שלח מרת יוסף : ויקח יעקב
 שמלתיו וישם עליה בפתחו ויתאכל על לבו ימים רבים :
 ויחמו כל לבו וכל בנתו לנחמו וימאו להתנחם ויאמר
 פיראד אל בני עבד שאלה נבדו אתו אביו : והמדגלים
 קברו אתו אל מצבתם לפוספול סגים פרעה שר
 חסדיהם :

לח

ויהי פעת ההוא ויגד והנה מאת אחיו ויש עדיש רביע
 עדלמי ושמח חרה : ויראשם והנה פתיש פכעני
 ושמח שבע והנה נבא אליהם : ופתח ופלד בו ויקרא את
 שמו ער : ופתח עוד ופלד בו ויקרא את שמו אונן :
 ופתח עוד ופלד בו ויקרא את שמו שלה והנה בכזב
 בלדתה אתו : ויקח והנה אשה לער בכורו ושמה פטר :
 ויהי ער בכור והנה כע פצעו והנה וימחהו והנה
 ויאמר והנה לאונן בא אל אשת אחיד ויבם אבתי והנה
 ובע לאחיד : ויבש אונן פי לא לו והנה נבדו והנה אס
 בא אל אשת אחיו ושמה ארצה לבלתי נהרע לאחיו :
 ובע פצעו והנה אשר עשה וימת בסאתו : ויאמר
 והנה לחמר פלתו שבי אלמנה בית אביו עדיגל שלה
 בלי פי אפר פדומת בסהא פאתו ופלדו ממר וישב
 בית אביו : וירפא הנשים וימת פת שבע אשת והנה
 ויבם והנה ובעל על לזון אצלו הוא והנה רעה העדלמי
 פתחה : ויגד לחמר לאמר הנה חמיה עליה תמננה
 לזו אצלו : וימסר בגדי אלמניתה מעליה ויבם פצעו
 ויתעלה וישב פתח עינים אשר על דרה תמננה פי
 האמה פירגל שלה והוא לא ימנה לו לאשה : ויראה
 והנה וישבע לזונה כי כסחה פניה : ויש אליו אל
 הורה ויאמר הבה בא אבא אליו פי לא יבש פי כלתו
 הוא והאמר מה תמולי פי תבוא אליו : ויאמר אנכי
 אשלח

אשלח

אשלה גדי-עצים מרהצאן ותאמר אחרתמון ערבון עד
 שלחה : ויאמר מה הערבון אשר אמרתלך ותאמר החמס
 ופתולה ומסוף אשר בנהו ופתולה ונבל אליה ופתור לו :
 ותקם ותלה ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנתה :
 וישלח והורה את-גדי העזים בגדו בעהו העדלמי לקחת
 הערבון מגד האשה ולא מצאה : וישאל את-אנשי מקמה
 לאמר אנה העדשה הוא בעינים על-הנהו ויאמרו לא-
 קומה בנה ונשוא : וישב אל-הנהו ותאמר לא מצאתי
 וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בנה קדשה : ויאמר
 והנה תקדלה לך שן קניה לבנה הפה שלחתל הבני הנה
 ואתה לא מצאתה : ויהי ופמשלש חדשים נפלד ליהנה
 לאמר זכהה סמך פלתה וגם הנה הרה לזנבנים ותאמר
 והנה הוציאנה ותשקה : היא מוצאת והיא שלחה
 אל-קמה לאמר לאיש אשר-אלה לו אלני הרה ותאמר
 תפרנא למי החמת ותפתלים ותפסה האלה : ויגר
 והנה ויאמר אוקמה מפני פירעלפון לא-תתתק לשלח
 כני ולאינסף עוד לדעקה : ויהי בערה לדמה והנה
 האומים בבטנה : ויהי בלדסה ויסודג ותקח המלכות
 ותקשר על-גדו שני לאמר נה יצא האשנה : ויהי ו
 פמשוב גדו והנה יצא אחיו ותאמר מדהקצת עלה פרו
 ויקרא שמו פרו : ואחר יצא אחיו אשר על-גדו השני
 ויקרא שמו זבד :

וינסף הנהו מצרנמה ויקלחו פושיפו סלים פרעה שר
 הסבחים איש מצרי מגד השממאלים אשר הורדהו שמה :
 ויהי והנה את-יוסף ויהי איש מצלים ויהי בבית אדניו
 המצרי : ויבא אדניו פי והנה אהו וכל אשר-הוא עשה
 והנה מצלים בגדו : וימצא יוסף תו בעיניו וישרת אהו
 ויפקדהו על-ביתו וכל-ישלוו נתו בגדו : ויהי מצו הפלוד
 אהו בביתו ועל כל אשר-ישלוו ויבדה והנה את-בית המצרי
 בגלל יוסף ויהי ברפת והנה בכל-אשר ישלוו בבית
 ויבשדה : ויעצב כל-אשר-לו בגד יוסף ולגידע אהו
 מאמה פי אם-הלחם אשר-הוא אכל ויהי יוסף ויהי
 האר ויהי מראה : ויהי אחר הדברים האלה ותשא
 אשת-אדניו את-עניה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי
 ונחמו : ויאמר אל-אשת אדניו תו אדני לא-ידע אפי
 מה-בבית וכל אשר-ישלוו נתו בגדי : אגפר גדול בבית
 הנה מפני ולא-תשנה מפני מאמה פי אם-אתה תאמר

את-אשתו והיא אעשה הרעה הגדלה הזאת ותשאני
 לאלהים : ויהי פדפתה אל-יוסף ויום ויום ולא-שמע אליה
 לשכב אעלה להיות עמה : ויהי פתיום הנה ויבא הפותח
 לעשות מלאכתו והיו איש מאנשי הבית שם בבית :
 והתפשטה פגדו לאמר שכבה עמי ויעצב בגדו פתיה
 ויגס ויצא החפצה : ויהי פראותה פירעב פגדו פתיה
 ויגס החפצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
 ראי תבוי לבני איש עברי לעצוק פגדו פא אלה לשכב עמי
 ואתה פקול גדול : ויהי כשמצו פיריותתי קולי ותקרא
 ויעצב בגדו אצלי ויגס ויצא החפצה : ותפח פגדו אעלה
 עד-קמ אדניו אל-ביתו : ותפר אצלי פדברים האלה
 לאמר פא אלה העבד העברי אשר-הבאת לגי לעצוק פי :
 ויהי פתירתי קולי ואתה ויעצב פגדו אצלי ויגס החפצה :
 ויהי כשמצו אדניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר
 פדברים האלה עשה לי עבדה ויחר אפו : ויקח אדני
 יוסף אהו וימנהו אל-בית הספר מקום אשר-אסרנו תכלה
 אסורים ויהי-שם בבית הספר : ויהי והנה את-יוסף ויש
 אליו הסד ויפתו הפו בעיניו שר בית-הספר : ויבאו שר
 בית-הספר גדי-יוסף את-כל-האסורים אשר בבית הספר
 ואת כל-אשר עשים שם הוא הנה עשה : אהו שר בית
 הספר ראה את-כל-מאומה בגדו פאשר והנה אהו ויאמר
 הוא עשה והנה מצלים :

ויהי אחר הדברים האלה הסאו משקה בלוד מצרים שבי
 והאפה לאדניהם למלח מצרים : ויקצת פרעה על שני
 סריסוי על שר המשקים ועל שר האופים : ויהו אהם
 במשמר בית שר הסבחים אל-בית הספר מקום אשר
 יוסף אסור שם : ויסודו שר המשקים את-יוסף אהם
 וישרת אהם ויהי ימים במשמר : ויקלמו הלום מצרים
 איש חלמו בלילה אחד איש פתורו חלמו הפשקה והאפה
 אשר למלח מצרים אשר אסורים בבית הספר : ויבא
 אל-הם יוסף בפגדו וירא אהם והם זעמים : וישאל את-
 סריסו פרעה אשר אהו במשמר בית אדניו לאמר מדוע
 פניכם רעים היום : ויאמרו אליו חלום חלמנו נהנה אה
 אהו ויאמר אלהם יוסף חלום האלהים פתונים ספרני-
 לי : ונספר שר-המשקים את-חלמו ליוסף ויאמר לו
 פחלומי והנה נפון לפני : ויבפפו שלשה שריגים ויהי

כפרתה עלותה נשמה הבשילי אשר לתיך ענבים : וקום
 פרעה בנדי ואקח את הענבים האשוחט אתם אל-קום פרעה
 ואמרו את-הקום על-פה פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתלגו
 שלשת השננים שלשת ימים הם : בעוד ושלשת ימים
 ישא פרעה את-ראשו והשיבך על-פניך ונתת כוס-פרעה
 בידו כמשפט הראשון אשר הניח משקהו : כי אם-זכרתי
 אתך באשר ייטב לך ועשית-נא עמדי חסד והזכרתי אל-
 פרעה והוצאתני מרה-בית הנה : פירגלב גבתי מארץ
 העברים וגם-פה לא-עשיתי מאומה כישמו אתי בבור :
 בנדי שרה-הקים כירטוב פתר ויאמר אל-יוסף את-אני
 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על-ראשי : ובסל העליון
 מקל מאכל פרעה מצטח אפה והעוף אכל אתם מרה-סל
 מעל ראשי : ונצו יוסף ויאמר זה פתלגו שלשת הסלים
 שלשת ימים הם : בעוד ושלשת ימים ישא פרעה את-
 ראשו מעליה ותלה אותה על-עץ ואכל העוף את-בשרה
 מעליה : ויהי ביום השלישי יום הולדת את-פרעה ונעש
 משנה לכל-עבדיו וישא את-ראשו שר המשקים ואת-ראש
 שר האפים בתוה עבדיו : ונשב את-שר המשקים על-
 משקהו וימן הקוס על-פה פרעה : ואת שר האפים תלה
 באשר פתר להם יוסף : וקלא-זכר שרה-משקים את-יוסף
 וישבחהו :

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-
 היאר : והנה מרה-יאר עלה שבע פרות יפות מראה
 ובריות בעור ותרעיקה באחו : והנה שבע פרות אחרות
 עלות אחריות מרה-יאר רעות מראה ודקות בשור ונמצא-נה
 אצל הפרות על-שפת היאר : ומאכלנה הפרות רעות
 המראה ודלות הבשר את שבע הפרות ילת המראה
 וחבריות וימקץ פרעה : וישן ונחלם שנית והנה שבע
 שגלים עלות בקנה אחד בריות וטבות : והנה שבע
 שגלים דקות ושדולת הדים צמחות אחריות : ומבלענה
 השגלים הדקות את שבע השגלים הבריות והמלאות
 וימקץ פרעה והנה חלום : ויהי בבקר ומתפעם ריהו
 וישלח ויקרא את-פלי-חשמו מצרים ואת-פלי-חכמיה
 ויספר פרעה להם את-חלמו ואירפותר אותם לפרעה :
 ויביר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חשמו אני מקיר
 חלום : פרעה מקץ על-עבדיו וימן אתי במשמר בית שר
 הסבחים

הסבחים אתי ואת שר האפים : ומחלמה חלום בליה
 אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמני : ושם אמנו
 בער עבדי עבד לשר הסבחים ונפסר-לו ויפסר-לנו את-
 חלמתינו איש בחלמו פתר : ויהי באשר פתר-לנו בן הנה
 אתי השיב על-פני ואתו תלה : וישלח פרעה ויקרא
 את-יוסף וירצהו מרה-ביר ויגלה ויחלה שמלתי ויקרא אל-
 פרעה : ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין
 אתו נאני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו :
 ונצו יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלום
 פרעה : ויבגר פרעה אל-יוסף בחלמו הנני עמד על-שפת
 היאר : והנה מרה-יאר עלה שבע פרות בריות בשור
 וילת תאר ותרעיקה באחו : והנה שבע-פרות אחרות
 עלות אחריות עלות ורעות מאד ורקות בשור לא-ריות
 כנהה בקל-ארץ מצרים לרע : ומאכלנה הפרות הרקות
 והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות : ומבלענה
 אל-תרעיקה ולא נודע כירטוב אל-תרעיקה ומרה-יאר רע באשר
 בתחלה נאמץ : נארא בחלמו והנה שבע שגלים עלת
 בקנה אחד מלאות וטבות : והנה שבע שגלים צמחות
 דקות שדולת הדים צמחות אחריות : ומבלען השגלים
 הדקות את שבע השגלים הטבות נאמר אל-החשמים ואין
 מניד לי : ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא
 את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה : שבע פרות הטבות
 שבע שנים הנה ושבע השגלים הטבות שבע שנים הנה
 חלום אחד הוא : ושבע הפרות הרקות והרעות העלות
 אחריות שבע שנים הנה ושבע השגלים הרקות שדולת
 הקנים יהי שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי
 אל-פרעה אשר האלהים עשה הראה את-פרעה : הנה
 שבע שנים באות שבע גדול בקל-ארץ מצרים : וקמו
 שבע שני רעב אחריות ונשבה פלי-השבע בארץ מצרים
 וכלה הרעב את-הארץ : וקלא-ינע השבע בארץ מצרי
 הרעב והיא אחריות כירכד היא מאד : ועל השנות
 החלום אל-פרעה פעמים כירכדו הדבר מעם האלהים
 ודמחר האלהים לעשותו : ועתה ירא פרעה איש כבון
 ודכם וישתהו על-ארץ מצרים : בעשה פרעה ויפקד פתים
 על-הארץ וחפש את-ארץ מצרים בשבע שני השבע :
 ויקבצו את-פלי-אכל השנים הטבות הבאת המלה וישביר
 בר מחר וד-פרעה אכל בערים ושגרו : ותלה האכל
 לפקדון

לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר יהיון בארץ מצרים
 ולא תפגרת הארץ ברעב : ויניח הדבר בעיני פרעה
 ובעיני כל עבדיו : ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא בזה
 ארץ יש אשר רוח אלהים בו : ויאמר פרעה אל יוסף אחיו
 הודיע אלהים אותך אתי פלאת מירבון ורחם קמוח :
 אפה תתנה על ביתי ועל ביתי ושה כל עמי בך חספאי
 אגל ממך : ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על
 כל ארץ מצרים : וחסר פרעה את טבעתו מעל ידו ונתן
 אותה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רכב הדגב
 על צווארו : וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו
 לפניו אברהם ונתון אתו על כל ארץ מצרים : ויאמר
 פרעה אל יוסף אתי פרעה וכל עדו לא ירים איש את ידו
 ואת רגלו בכל ארץ מצרים : ויקרא פרעה לשם יוסף
 אפנת פענח ויתולו את אסנת בת פוטי פרע פתו אז
 לאשה וישא יוסף על ארץ מצרים : ויוסף פדלשלים
 שנה בעמדו לפני פרעה מלוח מצרים וישא יוסף מלפני
 פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני
 השבע לקמץ : ויקפץ אתו כל אכל ושבש שנים אשר
 היו בארץ מצרים ויתראכל בערים אכל שדה העיר אשר
 סביבה יתן בתוכה : ויעפר יוסף בן כהול הים
 הרבה מאד עד פיתול לספר פראו מספר : ויוסף ילד
 שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר הלדהו אסנת
 בת פוטי פרע פתו אזו : ויקרא יוסף את השם הבכור
 מנשה כי נשני אלהים אתי כל עמלי ואת כל ביתי אני
 ואת שם השני קרא אפרים כיהרני אלהים בארץ צניו :
 ויש והכליה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים :
 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי
 רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם : ותרעב
 כל ארץ מצרים וישעה העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה
 לכלל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו :
 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
 אשר בים וישפר למצרים ונתנה הרעב בארץ מצרים :
 וכל הארץ בא מצריקה לישפר אל יוסף כיהנה הרעב
 בכל הארץ :

והוא יעלב כי יש שבר במצרים ויאמר יעלב לפניו למה
 תרואני : ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים ודני

לשפר וישברו לבו משם ונתנה ולא נמות : ויבדו אחי יוסף
 צדקה לישפר בן מצרים : ואת בנימין אחי יוסף לא שלח
 ויעלב את אחיו כי אמר פדוהאני אסון : ויעלז בני
 ישראל לישפר בתוה הפאים כיהנה הרעב בארץ פנעו :
 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשפיר לכל עם הארץ
 ויעלז אחי יוסף וישפחוהו וילו פנים ארצה : וקרא יוסף
 את אחיו ויפרם ויתנפר עליהם וידבר אתם קשור ויאמר
 אליהם מהו פאתם ויאמרו בארץ פנעו לישפר אכל : ויבך
 יוסף את אחיו וחס לא הפרהו : ויעפר יוסף את החלמות
 אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את
 ערנת הארץ פאתם : ויאמרו אליו לא אדני ועבדך באי
 לישפר אכל : פלני בני איש אחד נתנו פנים אכחנו לא
 הני עבדך מרגלים : ויאמר אליהם לא פדערת הארץ
 פאתם לראות : ויאמרו שנים עשר עבדך אחים היום
 בני איש אחד בארץ פנעו והנה הקמנו את אדנינו היום
 והאחד מצני : ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי
 אליהם לאמר מרגלים אתם : פואת תפחטו הן פרעה אס
 תמצאו מיד כי אם יבוא אחיכם הקסון הנה : שלחני מצב
 אחד ויקח את אחיכם ואמם האסרי ויפחטו דבר לכם האמת
 אתכם ואם לא תן פרעה כי מרגלים אתם : וישאף אתם
 אל משפר שלשת ימים : ויאמר אליהם יוסף פנים השלישי
 יאת עשו ונהי את האלהים אני קרא : אם בניכם אפם חספי
 אחיכם אחד יאסר בבית משמרם ואמם לכו הביאו ישפר
 י רעבון פתיכם : ואת אחיכם תקסון תביאו אלי ויבאנו
 דבריכם ולא תמיתו ויעשדכו : ויאמרו איש אל אחיו אכל
 וישמים ואתנה על אחינה אשר ראינו ערת נפשו כהתחננו
 אלינו ולא שמענו על פן פאה אלינו השרה הזאת : ונעז
 ראינו אתם לאמר תלוא אכרתי אליכם ו לאמר אל תחמאו
 בילד ולא שמעתם ונסדמו הנה נדרש : והם לא ידעו
 כי שמע יוסף כי תפליץ בילתם : ויסב מצליהם ויבדו וישב
 אליהם וידבר אליהם ונתח מאמם את שמעו ויאמר אתו
 לעיניהם : וישו יוסף וימלאו את פליהם בן יל השוב
 פספחם איש אל שפיו ולתת להם זדה להנה ויעש להם
 פו : וישא את שברם על יחמרתם וילכו משם : ויפתח
 האחד את שפיו לתת מספוא לחמרו פפלו וקרא את פספו
 והפדה הוא פפי אמתתו : ויאמר אל אחיו הושב פספי
 וכן הנה נאמתתני ונצא לבם ויתרדו איש אל אחיו לאמר

מדתא עשה אלהים לנו : ויבא אל-עקב אביהם ארבע
 בנות ויבידו לו את פל-הקרת אהם לאמר : ודבר האי-ש
 אדני הארץ אהנו השות ויבן אהנו במרגלים את-הארץ :
 ולאמר אליו בנים אנהנו לא הינו מרגלים : שגם-עשר
 אנהנו אהים בני אבינו האחד אלפני ותקפו היום את-אבינו
 פארץ פנצו : ולאמר אלינו האי-ש אדני הארץ פנצו אנש
 פי בנים אהם אחיכם האחד תפחו אתי ואת-העבדו פתיכם
 קחו ולכו : ויהיאו את-אחיכם הקפו אליו ואדעה פי לא
 מרגלים אהם פי בנים אהם את-אחיכם אהנו לכם ואת-
 הארץ מסחרי : ויהי הם מריקים שלוחם והנה-אי-ש צרו-
 פספו פשקו ויהיאו את-צרות פספיהם תפח וצדיהם
 ויהיאו : ולאמר אלהם יעקב אביהם אתי שפלתם יוסף
 אהפך ושמעון אהנו ואת-בנימון תפחו עלי הוי כלנה :
 ולאמר ואעבד אל-עבדו לאמר את-שגני כלי פמית אמלא
 אביאנו אלה תנה אתו עלי-י ונאני אשיבנו אליה : ולאמר
 לא-יבד בני עמכם פיראחיו מת והוא לבדו נשאר וקראו
 אסון פנדה אשר תלכיה ויהודתם את-שבתו בנינו
 שאולה :

והקרב נגד פארץ : ויהי פאשר פלו לאכל את-השקר מ
 אשר הביאו ממצרים ולאמר אליהם אביהם שבו שברי
 לנו מעט-אכל : ולאמר אליו והנה לאמר העד העד בני
 האי-ש לאמר לא-תראו פני בלתי אחיכם אהם : אם-יש
 משלח את-אחינו אהנו נדה ונשפחה לה אכל : ואם-אית
 משלח לא נדה פיר-האי-ש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי
 אחיכם אהם : ולאמר ישראל לקח בהעתם לי להגיד
 לאיש העוד לכם אה : ולאמרו שאול שאל-האי-ש לנו
 הלקוחתנו לאמר העוד אביכם חי הניש לכם אה ונגד-לו
 על-פי הדברים האלה הנדוע נדע פי יאמר הוהי את
 אחיכם : ולאמר והנה אל-ישראל אביו שלחה הפער אתי
 ונקויה ונלכה ונקחה ולא כמות גם-אנהנו גם-אמה גם
 ספינו : אכלו אערכפו מדי תבהשנו אם-לא תביאתיו אליה
 ותציתו לפניה ותסאתי לה פלי-תנמים : פי להגיד
 התמתנהו פירעתה שבעי נח פנצום : ולאמר אלהם ישראל
 אביהם אם-יבן אסוף זאת עשו קחו מן-מרת הארץ בכל-יהם
 והוהידי לאיש מנתה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולש פננים
 ישקדים : וכסף משנה קחו בידכם ואת-הכסף המושב
 פפי אמתותיכם תשיבו בידכם אולי משנה היא : ואת-

אחיכם

אחיכם קחו וקחמו שובי אל-האי-ש : ואל שדי יואו לכם
 תחמים לפני האי-ש ושלה לכם את-אחיכם אהר ואת-
 בנימין ונאני פאשר שכלתי שקלתי : ויהיאו האנשים את-
 המנתה הולאת ומשנה-כסף לקחו נדום ואת-בנימון וקמו
 ויבדו מצרים ויעמדו לפני יוסף : ויהי יוסף אתם את-
 בנימין ולאמר לא-אשר על-ביתו הקב את-האנשים הפיכה
 וטבח טבח והלו פי אתי ולאלי האנשים פנצורים : ויעש
 האי-ש פאשר אמר יוסף ויבא האי-ש את-האנשים ביתה
 יוסף : ויהיאו האנשים פי הובאו בית יוסף ולאמרו על-דבר
 הכסף תשב פאמתותינו פתחלה אנהנו מוכאים להתפלל
 עלינו ולהתפלל עלינו ולהחז את-אחינו לעבדים ואת-
 חמרינו : ויגשו אל-האי-ש אשר על-בית יוסף ויבדו
 אליו פתח הבית : ולאמרו פי אדני ידו יבדנו פתחלה
 לשפר-אכל : ויהי פירבאנו אל-הפלון ונפתחה את-
 אמתותינו והנה כסף-אי-ש פפי אמתותנו פספנו במשקלו
 ונשב אתו פנדה : וכסף אתר הוהדנו בדדנו לשפר-אכל
 לא נדענו מישם פספנו פאמתותינו : ולאמר שלום לכם
 אל-תראו אל-יהם ואלתי אביכם נתן לכם משמון
 פאמתותיהם פספכם פא אלו ויהיאו אהם את-שמעון :
 ויבא האי-ש את-האנשים ביתה יוסף ומקומים ויבדו
 רגליהם ויבן מספוא לחמריהם : ויגינו את-המנחה עד-
 בוא יוסף בפנצורים פי שמעון פישם יאכלו להם : ויבא
 יוסף פביתה וביאו לו את-המנחה אשר-בדום הפיכה
 וישמחו-לו ארצה : וישאל להם לשלום ולאמר השלום
 אביכם תקונו אשר אמרתם העודפו חי : ולאמרו שלום
 לעבדך לאבינו עודפו חי והודו וישחקו : וישא עלינו
 יהא את-בנימין אחיו בראפון ולאמר הנה אחיכם הקפו
 אשר אמרתם אלו ויאמר אלהים הנה פני : וימתר יוסף שבי
 פירבמרי הקפו אל-אחיו ויבקש לבנות ויבא החודרה
 נדה שמה : וירחץ פגיו ויבא ויתאפק ולאמר שימו לכם
 וישטמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצודים האכלים אה
 לבדם פי לא ויכלו המצודים לאכל את-העבדים להם
 פירחצקה הוא למצורים : וישבו לפניו הפכול פבכרתו
 והצעיר פצערתו ויתקחו האנשים איש אל-רעהו : וישא
 משאת מאת פניו אלהם ומרב משאת בנימון משאת פלם
 תמש גדות וישתה וישפרי עמו :

מג ט' דנישה כה וישחחו קר

ויצו

ויגשו את אשר על בירת לאמר מלא את אמתהת האנשים מד
 אכל כאשר וכליו ואלו שאר ושם פסח איש בפי אמתהתו :
 ואת גביעו גביע חכמה פשוט בפי אמתהת הקלן ואת פסח
 שברו וילעש פדבר יוסף אשר דבר : הקלן אור והאנשים
 שלחו הקפה וכליהם : הם גימא אתה עיר לא הרחיקו
 ויוסף אמר לאשר על בירתו קום רדף אתי האנשים
 והשבתם ואמרת עליהם למה שלמתם געה פחת טובה :
 הלוז זה אשר ישמה אדני פו והוא נחש ינחש פו
 תרעהם אשר עשיהם : וישגם וידבר עליהם את הדברים
 האלה : ויאמרו אליו למה דבר אדני פדברים האלה
 חלילה לעבדיך מעשות פדבר הזה : הו פסח אשר
 משאלו בפי אמתהתיו השילכו אליה מאנץ פגשו ואיה
 נחב ספית אדני פסח אז זהב : אשר ופגא אפס מעבדיך
 דמת וגם אמתהת קהנה לאדני לעבדים : ויאמר גם עתה
 פדברים פדוהא אשר ופגא אפס והיה לי עבד ואפס
 פהני מהם : וימרו ויורדו איש את אמתהתו ארצה
 ויפסקו איש אמתהתו : ויחפש פגדול החל ויבטחו פלה
 ויפגא חכמי פאמתהת פנגון : ויחרצו שמלתם ויעמסו
 איש על חמו וישבני העדה : וכלא והנה ואחיל פינה
 יוסף והוא עורפו שם ויפלו לפניו ארצה : ויאמר להם
 יוסף מה המצאה הנה אשר עשיהם הלוז ויעמסו פו
 נחש ונחש איש אשר פמני : ויאמר והנה מה האמר
 לאדני מה ידבר ומה המצאה האלהים משא את עניו עבדיך
 הפני עבדים לאדני גם יתחבני גם אשר נמא הקרע
 פדני : ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמא
 חכמי פדני הוא והיה לי עבד ואפס עלי לשלום עלי
 ארבים :

ויגש אליו והנה ויאמר פו אדני וידבר לי עבדך דבר
 פאדני אדני ואל יחר אפס עבדיך פו קמוה פפרעה
 אדני שאל את עבדני לאמר תישלכם אב ארצה : ויאמר
 אל אדני ישלכו אב זמן וילד זמנים הזן ואחיו מת ויחיה
 הזן לבדו לאפס ואחיו אהבו : ויאמר אל עבדיך
 הנהני עלי ויאמרה עני עלי : ויאמר אל אדני לא
 יוכל הפער לעני את אביו ועוד את אביו דמת : ויאמר
 אל עבדיך אמלא ונד אחיכם הקלן אמתם לא תספון

מד י' ססז ב'ס
 לדאור

לראות פני : ויהי פו עלינו אל עבדך אבי ויפדלו את דברי
 אדני : ויאמר אדני שבו שברו לכו מעט אכל : ויאמר
 לא נכל לברת אבותי אבותי הקלן אמתו וידברו פו לא
 נכל לראות פני ה' איש ואחיו הקלן אמתו : ויאמר
 עבדך אבי אלנו אפס ויעתם פו שנים גדדו לי אפס :
 וישא הקלן מאפס האמר אה שרת סגפ וכלא ראתיו עוד
 הנה : וילחפתם גם את נה מעם פני והנהני אפס והורדתם
 את אדני פדעה שאלה : ועתה פכל אל עבדך אבי
 ותפער אפס אמתו ונפשו קשורה בנפשו : והנה פראותו
 פראו הפער דמת והורדו עבדיך אמתו מעם אבי לאמר
 פגון שאלה : פו עבדך ערב את הפער מעם אבי לאמר
 אמלא אבי אפס אלה ויפאדתי לאפס פל הפנים : ועתה
 ישברא עבדך פחת הפער אבד לאדני ותפער יעל עם
 אדני : פראוה אעלה אל אבי ותפער אמתו פו ארצה
 ברע אשר ופגא את אבי :

ויגש אל יוסף להראותה לכל הפנים עליו וינחא הויא
 כל איש מעלי וכלא עמד איש אלו פהתנוע יוסף אל אחיו :
 ויפסו את ילדו פכני וישמעו מעלים וישמע פרת פדעה :
 ויאמר יוסף אל אחיו אדני יוסף העוד אדני הו וכלא וכלי
 אפס לענות אלו פו נבחלי מפניו : ויאמר יוסף אל
 אחיו ישברא עלי וישבו ויאמר עלי יוסף אחיכם אשר
 מרתם אבי משהוטה : ועתה ו אל הפעעני ואל יחל
 פעניכם פו מרתם אבי הנה פו למנהי שלחני אלהים
 לפניהם : פיהה שנתים הרעב פקרב הארץ ועוד חמש שלים
 אשר אורחיש וקני : וישלחני אלהים לפניכם לשום
 לכם שארית פארץ וליהנות לכם לפל פלה גדלה : ועתה
 לא אפס שלחתי אתי הנה פו האלהים וישלחי לי
 לפדעה וילאדו לכל בירתו ומשל בקל ארץ משהוטה : מהני
 וצלי אל אביו ואמרתם אליו פה אמר פנת יוסף שמי
 אלהים לאדני לכל משהוטה ודה אלי אל הפעעני : והשכח
 הארץ וישו וקני קרוב עלי אפס ובעני פנת פנת ויאמר
 ויברא וכל אשר לך : וכל פלתי אמה שם פריעוד חמש
 שנים רעב פד הפקש אמה וקני וכל אשר לך : והנה
 עניכם הלוז ועני אתי בגמיו פייסי הקדבר אליכם :
 והדפתם לאבי את כל פכודי פמעות ואת כל אשר ראתם
 ויחרתם והורדתם את אבי הנה : ויפול על פניו בנקוד
 פאדני וידבר ויבטחו פנה על אדניו : ויפשה לכל אחיו

ויבד
 8

פרעה אל-יוסף לאמר אקרא ואקרא קרא אליה : ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הוסיב את-אביה ואת אחיה ושבו בארץ גשון ואסר-עמ וישבם אנשי-חיל ושמתם שתי מקנה על-אשר-לי : ויבא יוסף את-יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את-פרעה : ויאמר פרעה אל-יעקב פשה ימי שגן חיות : ויאמר יעקב אל-פרעה ימי שגן מנהלי שלשים ומאת שנה מעט ורעים חיי ימי שגן חלי ולא השינו את-ימי שגן חלי אבתי בימי מנהיהם : ויברך יעקב את-פרעה ויבא מלפני פרעה : וייושב יוסף את-אביו ואת אחיו ויחלו להם אחיה פארץ מצרים במיטב הארץ פארץ רעמסס פאשר צנה פרעה : ויכלול יוסף את-אביו ואת אחיו ואת כל-בית אביו לחם לפי חפז : ויהם אין בקל-הארץ פירקדו מלא ומלאה ארץ מצרים ויבא פנעו מפני הרעב : וילקח יוסף את-על-הקסם הנמצא בארץ מצרים ויבא ארץ פנעו פאשר-תם שבירים ויבא יוסף את-הקסם בריכה פרעה : ויתתם הקסם מארץ מצרים וימאצץ פנעו ויבאו כל-מצרים אל-יוסף לאמר הבה לנו לחם ולקח נמות הנה כי אפס פסח : ויאמר יוסף הבני מחוגים ואתנה לכם במקומם אמת-אפס פסח : ויבאו את-מקניהם אל-יוסף ויתן להם יוסף לחם בפסחים ובמקנה הלאו ובמקנה חקור ובמקרים וינהלם בלחם בקל-מקניהם בשנה ההוא : ונתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נבחד מאדני כי אמתם הקסם וימקנה השנה אל-אדני לא נשאל לפני אדני בלתי אס-פונתנו ואת-מקנהו : לפיה נמות לעיניך גם-אנחנו גם-אדמתנו הנה אתנו ואת-אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואת-מקנהו עבדים לפרעה ויהודע וקחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : ויחן יוסף את-כל-אדמת מצרים לפרעה פיימקרו מצרים איש שדהו פריחנה עלהם הרעב ויתתו הארץ לפרעה : ואת העם העביר אתו לערים מקצה בקול-מצרים ועד-מדינה : נח אדמת הפתחים לא הנה פה זה לקחלים מאת פרעה ואכלו את-העם אשר נתן להם פרעה על-יו לא מקרו את-אדמתם : ויאמר יוסף אל-העם הן הניתי אחרכם היום ואת-אדמתכם לפרעה הא לכם זרע ויבדעם את-האדמה : והיה פתביות ויתתם חמישית לפרעה וארבע היתת ויהיה לכם לזרע השנה ולאכלכם ולאשר בקמיהם ולאכל לכם לזרע השנה : ויאמרו החיותנו נמצא חן פנינו אדני וחינו ^מ לספקם :

עבדים

עבדים לפרעה : וישם אתה יוסף להן עדהיום הזה על-אדמת מצרים לפרעה להמש וכן אדמת הפתחים לבדם לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשון וימתו בנה ויפרי ויברך מאד :

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי-יעקב שגן חיו שבע שנים וארבעים וימאת שנה : ויחרכו ימי-ישראל למות ויברא לבנו ליוסף ויאמר לו אבנא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך פתח רגלי ועשית עמדי חסד ומדת אל-נא תקברני במצרים : ושכבתי עם-אבותי וינשאני ממצרים ויקברתני בקברתם ויאמר אלני אעשה כדברך : ויאמר השבעה לי וישבע לי וישתחו ישראל על-ראש הפשה :

ויהי אסרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אקרא חלה ויקח את-שגן בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים : ויגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף ברא אליה ויתחלה ישראל וישב על-הפשה : ויאמר יעקב אל-יוסף אל שני נרצתי אלי בלתי פארץ פנעו ויברך אתי : ויאמר אלי הנה ספרה ותרביחה ויתתיה לקהל עמים ונתתני את-הארץ חלאת לזרעה אחריה אחרת עולם : ועתה שגן-בניך הפולדים לה פארץ מצרים עד-פני אליה מצרומה ליהם אפרים ומנשה פראובו ושמעון יהוה-לי : ויולדתו אשר-ולדת אפרים לך יהיו על שם אחיהם וקראו פנתלחם : ונאני פבאי מפון מתה עלי רחל פארץ פנעו פברה פנעו פכרת-ארץ לבא אפרתה ואת-פנתה שם פברה אפרת הוא בית לחם : וברא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-אלה : ויאמר יוסף אל-אביו פני חם אשר-נתתלי אלהים פנה ויאמר חסם-נא אלי ויברכם : ועיני ישראל פכרו מוקדו ^מ

לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישח להם ויחבק להם : ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניך לא פגלתי והנה הראה אתי אלהים גם את-פרעה : ויבא יוסף אתם מעם פכרו וישתחו לאפני פרעה : ויקח יוסף את-שניהם את-אפרים פימיל משכאל ישראל ואת-מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו : וישלח ישראל את-ימילו וישח על-ראש אפרים והוא השעיר ואת-שמאלו על-ראש מנשה שכל ארתי-יו פי מנשה חקור : ויברך את-יוסף ויאמר

האלהים

מז כה אין כחן פסחא כל כי אם רוח את אמת

קאלהים אשר התהלכו אבתי לפניך ויזקה האלהים
 קרעה אתי מעונו עדיהם הנה : הפלאתו הפאל אתי
 מפלדע וברך אתי הפצרים ויבא בהם שמי ושם אבתי
 אברהם ויצחק וידידי לרב בקרב הארץ : וירא יוסף כי
 ישית אביו ידו מינו על ראש אפרים ויבש בעיניו ויתקח
 יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה :
 ויאמר יוסף אל אביו לאבן אבי פירעה הבלר שים ימיו
 על ראשו : וימאן אביו ויאמר ודעתי כלי ודעתי בס
 הנה ויתחילעם ובסיהו ויגל ואולם אחיו הקטן ויגל
 מפניו וירצו והנה מלא חמום : ויברכם ביום ההוא
 לאמר בך וברך ישראל לאמר ישמח אלהים באפרים
 וכמנשה ושם את אפרים לפני מנשה : ויאמר ישראל
 אל יוסף הנה אנכי מת והנה אלהים עמכם וחיוב אתכם
 אל ארץ אבותיכם : ואני נחתי לך שכם אחד על ארץ
 אשר לחחתי מיד האמרי בחרבי ויבשתי : פ
 ויחנה יעקב אל בגני ויאמר האספו ואנידה לכם את מט
 אשרי ויקרא אתכם באחרית הימים : הקבצו ושמעו בני
 יעקב ושמעו אל ישראל אביכם : ראובן בלוי אתה פתי
 וראשית אוני ותר שאר ויבך עז : פדו פנים אל מות
 כי עליהם משבתי אביה אז חלפת וצויע עליה : פ
 שמעו ולוי אתים פלי חכם מכל היתים : פ
 בסדם אליהם נפשי בקהלם אליהם פלתי כי באפם קרע
 איש וברצונם עקרו שור : ארור אפם כי עז ועברתם כי
 קשתה חלוקם בעלב ואפיצים בישראל : פ
 והיתה אמה יודיה אחיה ויהו בעלה אביה ושמתנו לה בני
 אביה : גר ארנה והיתה משרת בני עליה פרע רבץ פארנה
 ובלויא מי וחימה : לא יסור שבת מיהודה ומחזק מנין
 רגליו עד פירבא שילה ולו יקות עמים : אסרי לגפו עירח
 ולשוקה בני ארנו פפס פליו לבשו ויבס ענבים סתה : פ
 חקלילי עינים מגיו ויבדו שנים מחלב : פ
 ויבולו לחות נים ישלן והוא לחות אנית וירכתו על צידו : פ
 וששקר חמר גכס רבץ גיו המשפחים : פ
 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לספל
 ויחי למס עבד : פ
 ויחידו נחש על ידו ויהו שפילן על ידיה הנשוח
 עקביים ויפל רגבו אחר : לישועתה חתי יחיה :

מח' כ' מלא' מט' ה' בראש עמוד סימן ב'ה שמי' יא' סחז' ק' בר

פד גרוד ויגדפי והוא יגד עקב : ס
 כ' מאשר שמחה לחמו והוא יתן מצודת מלך : ס
 כ' פתלי אלה שלחה הפקו אמרי אשר : ס
 פרת יוסף גן פרת על יעני פנות מענה על שור : פ
 וימרחו רגבי וישמחהו בעלי חיים : ויתשב באיתו
 חשמו וילוי זרעי ידיו מידי אביו יעקב משם רעה אביו
 ח' ישראל : מאל אביה ויעזרה ואת שדו ויברכה ברכת
 שמים מעל ברכת יהוה רבצת פחת ברכת שנים ורחם : פ
 ברכת אביה גברה על ברכת חוהי עד פאצת גבעת עולם
 פתחיו לראש יוסף ויחזקו בני אביו : פ
 בנימין זאב ויחף בבקר יאכל עד ולערב ויחלק שלל : פ
 פל אלה שבחו ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם
 אביהם ויברך אותם איש אשר בברכתו ברוח אהם : ויצו
 אותם ויאמר אלהם אני באסף אל עמי הקרו אתי אל אבתי
 ל' אל המערה אשר בשדה עפרון החמי : בפערה אשר
 בשדה חמקה אשר על פני ממרא פארץ פנעו אשר קנה
 אברהם את השדה מאת עפרון החמי לאחזת חדר : שמה
 קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק
 ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה : מקנה השדה
 והמערה אשר בו מאת בני חת : ויגל יעקב לצנת
 את בגדיו ויאסף רגליו אל חמסה וינע באסף אל עמיו : פ
 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישתדלו : ויצו יוסף
 את עבדיו את הרפאים לחלם את אביו ויחננו הרפאים
 את ישראל : וימלאו ארבעים יום כי גן ומלא ימי
 חמשים ויבכו אהו מבעים שבעים יום : ויעברו ימי
 בכיתו ויבך יוסף אל בית פרעה לאמר אסדא מצאתי
 ה' בעיניכם וברחמי פתחתי פרעה ליגור : אבי השפיעני
 לאמר הנה חלתי מת בקברי אשר קברתי לי בארץ פנעו
 שמה ומקברי ועמה אסדה לא ואקברה את אבי ואשיבה :
 ויאמר פרעה עליה וקבר את אביו באשר השפיעה : ויעל
 יוסף לקבר את אביו ויעלו אהו כל עבדי פרעה וקני ביתו
 וכל זמני ארץ מצרים : וכל בית יוסף ואחיו וקני אביו
 בה טפס וצאנם ויחנם עזבו בארץ גשן : ויעל עמו
 במרכב גם פרשים ויהי קמחנה קבו מאד : ויגלו עד
 לרן האסד אשר בעבר חננו ויסקודי שם מספד גדול וקבר
 מאד ויעש לאביו אהל שבעת ימים : וירא יוסף הארץ

מט' ה' סחז' ב'ק' ס' סחז' ב'ק' הכנעני

ואלה שמות:

יב

ואלה שמות בני ישראל הפאים מצרומה את יעקב א
איש וביתו פאז : ראובן שמעון לוי יהודה :
יששכר זבולון ובנמן : דן נפתלי גד אשר : ויהי כל
כפש וצאן רב ויעל שבועים כפש ויוסף הנה במצרים :
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ונעצמו בממד מאד ומלא הארץ אדם :
והם מלד חדש עלי מצרים אשר לא ידע
את יוסף : ויאמר אלי עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
מפני : הנה נתחכמה לו פרורפה ויהי פיתקמא
מלחמה ויוסף בסיהא על שגאינו ונלחם בני ועלה מן
הארץ : וישמו עליו שרי מפים למען עלהו בסבלתם
ויבן ערי מסכנות לפרעה אתפתם ואתרעמסם : וכאשר
יעמו אתו בן רפה וכן ירץ וילצו מפני בני ישראל :
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרה : וימרו את
חיותם בעבדה קשה בחמר ובלבנים וכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרה : ויאמר מלך
מצרים למלכות העברית אשר שם האחת שפרה ושם
השנית פועה : ויאמר בגלדכו את העבריות וראיתן על
האבנים אספן הוא נחמתן אתו ואספת הוא נחיה :
ותראן המלדת את האלהים ולא עשו פאשר דקר אליהן
שני מלך מצרים ופתחו את הילדים : ויקרא מלך מצרים
למלדת ויאמר להן מדיע עשיתן הדבר הזה ופתחו את
הילדים : ותאמרן המלדת אל פרעה כי לא כפשים
המצרות העברית פרחות הנה פטרם פבוא אליהן
המלדת וילדי : וישב אלהים למלדת וירב העם ונעצמו
מאד : ויהי פירורא המלדת את האלהים ונעש להם
פנים : ונצו פרעה לכל עמו לאמר פליהון הילודי תארה
תשליכהו וכליפת תחיון : פ

ונגדו איש מבית לגו נקח את בית לוי : ופמר האשה ב

יחד ד' שימי פניות ורחל מחלת סימה ה'

ותלד

ותלד בן ותרא אתו פריטוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים :
ולא יכלה עוד תפניו ותקח לו תבת זמא ותחמכה בחמר
ויבנהו ותשם בה את הילד ותשם פסוה על שפת תיאר :
ותרעב אחרו מרהק לדעה מה יעשה לו : ותרד בת
פרעה לרחץ על התיאר ונערתיה הלכת עליה תיאר ותרא
את המכה בתוך הסוה ותשלח את אמתה ותקחה :
ותפסה ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו
ותאמר מילדי העברים זה : ותאמר אחרו אל בת פרעה
האלה וקראתי לה אשח מילת מן העברית ותיקח לה
את הילד : ותאמר לה בת פרעה לגי ונמלך העלמה
ותקרא אתהם הלד : ותאמר לה בת פרעה הילכי אתי
הלד הזה ותיקחתי לי נאני אפון את שוכה ותקח האשה
הלד ותנקחה : ויגדל הלד ותבארה לבת פרעה ויהי
לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מדהפנים משיקחתי :
ויהי פנים היום ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם שיש
וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו : ויבן כה נכח
וירא פראיו איש ונה את המצרי ויטמנהו פחול : ויצא
פניו השני והנה שני אנשים עברים נאים ויאמר לרשע
למה תכה רעה : ויאמר מי שוקך לאיש שר ושפט עלינו
קל הרגנו אפנה אמר פאשר הנה את המצרי וירא משה
וירא אהן נובע הדבר : וישמע פרעה את הדבר הנה
ויבקש לתרג את משה ויבנה משה מפני פרעה וישב
בארץ מצרן וישב על הפאר : וילתן מדון שבע פגות
ותבאנה ותדלקה ותמלאנה את הקרסום להשקות צאן
אבותיו : ויקראו קרעים ויגרשוים ונקם משה וישלחו נשק
את צאנם : ותבאנה אל רעואל אביו ויאמר מדוע מתרתן
בא תיום : ותאמרן איש מצרי השילנו מיד קרעים ובס
דלה דלה לגי ונשק את הצאן : ויאמר אל פלתיו ואלו
למה זה עובדת את האיש הרען לו ולאכל להם : ויאמר
משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בהו למשה :
ותלד בן ויקרא את שמו פרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נקרה : פ ויהי בנים קרפים היום
וימת מלך מצרים ויאקחו בני ישראל מדהעבדה ויצעקו
ותעל שועתם אל האלהים מדהעבדה : וישמע אלהים
את צעקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את
יצחק ואת יעקב : וירא אלהים את בני ישראל ונבוע
אלהים : פ

ומשה

יבש ומשה הנה לעה את-שאו יתרו חתנו פתו מדגו ויבנה ג
את-השאו אתר הפדפור ויבא אליהו האלהים הרבה :
ויבא מלאכו יהוה אליו על-פתי אש מתוך הסנה וירא והנה
הסנה בצר פאש והסנה אצטפו אפל : ויאמר משה אסרה
בא ואתה את-הפראה הפול הנה מדוע לא יבער הסנה :
וירא יהוה כי סר לדבור ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה
ויאמר משה משה ויאמר חגי : ויאמר אל-תקרב אלם
של-בעלך מעל רגליך כי הסקום אשר אמה עומד עליו
אדמות-אדש הוא : ויאמר אנכי אלתי אלתי אבדכם
אלתי יחוק ואלתי יעלב ויסתר משה פניו כי רוא סחפיט
אל-האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר
במצרים ואת-מצערתם שמעתי מסני נקשו כי ידעתי את-
מנאכיו : וארד להשילו מיד מצרים ולהעלותו מיד-הארץ
ההוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-
מקום הפנעני ותחתי והאמרי והסרני ותחתי ותבוסני :
ועתה הנה צעקת בני-ישראל פאה אלי ובסראתי את-
הלחץ אשר מצרים לחצים אלהם : ועתה לכה ואשלח
אל-פרעה והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים : ויאמר
משה אל-האלהים מי אנכי כי אלה אל-פרעה וכי אצא
את-בני ישראל ממצרים : ויאמר פיראתה עשה וזה-לך
האות כי אנכי שלחתיך ברוי-אף את-העם מצרים מעבדו
את-האלהים על חתך הנה : ויאמר משה אל-האלהים
הנה אנכי נא אל-בני ישראל ואמרת להם אלתי אבדכם
שלחני אליכם ואמרתלי מה-שמו מה אמר אלהם : ויאמר
אלהים אל-משה אתה אשר אתה ויאמר מה האמר לבני
ישראל אתה שלחתי אליכם : ויאמר עוד אלהים אל-
משה פה האמר אל-בני ישראל אלתי אבדתיכם אלתי
אבדתיכם אלתי יחוק ואלתי יעלב שלחתי אליכם ויהי-שמי
לעלם וזה זכרי לדור דור : לך ואספת את-זרעו ושכאל
ואמרת אלהם יהוה אלתי אבדתיכם נראה אלי אלתי אבדתיכם
יחוק ויעלב לאמר פחד פחדתי אתכם ואת-העשוי לכם
במצרים : ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ
הפנעני ותחתי והאמרי והסרני ותחתי ותבוסני אל-ארץ
זבת חלב ודבש : ושמעני להלך ובאת אמה וקני ישראל
אל-מצרים מצרים ואמרתם אליו יהוה אלתי העבדתיים
נקרה עלינו ועתה גלגלה-פא נכה שלשת ימים בפדפור
ונזבחה ליהוה אלתינו : נאני ידעתי כי לא-יפנו אתכם
מלך

חשי

כ מלך מצרים להלך ולא פיר חזקה : ושלתתי את-ידוי
וחסיתי את-מצרים ככל נפלאתי אשר אעשה בקרב
ואחרי-הו ישלח אתכם : ונתתי את-הו העם הזה בעיני
מצרים ויהי כי הלכו לא הלכו רבים : ושאלה אשה
משכנתה ומקרת ביתה פלי-בסוף יקלי וקב ושמלת ושמתם
על-בתיכם ועל-בנותיכם ונשלחם את-מצרים :
ד ויצו משה ויאמר וזהו לא-יחיינו לי ולא ישמעו בקלי
כי יאמרו לא-נראה אליך יהוה : ויאמר אליו יהוה משה
בדור ויאמר משה : ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו
ארצה ויהי לנפש נקם משה מצניו : ויאמר יהוה אל-
משה שלח דור וארו בנגבו וישלח דור ויחזק פו ויהי
ה למשה פכפו : למען יאמינו פיר-נאה אליך יהוה אלתי
אבדתיכם אלתי אבדתיכם אלתי יחוק ואלתי יעלב : ויאמר
יהוה לו עוד הבא נא דור בוחיו ויבא דור בוחיו וישלח
והנה דור מצרעת בשלג : ויאמר השב דור אל-חיוה
וישב דור אל-חיוה וישלח בוחיו והנה-שבה פכפכו :
ויהוה אס-לא יחיינו לך ולא ישמעו לקל הלא קראשון
והאמינו לקל הלא האחרון : והנה אס-לא יחיינו גם
לשני האותות האלה ולא ישמענו להלך ולמחית משימי
חיו ושפכת חיישתי ויהי חיים אשר נקח מיד-חיו ויהי
לדם פנישת : ויאמר משה אל-יהוה כי אדלי לא אש
דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז ודברת אל-
עבדך כי כבד-פה יקבד לשון אנכי : ויאמר יהוה אלתי
מי שם פה לאדם או מי-ישום אדם או חלש או פתם או
עיר חלא אנכי יהוה : ועתה לך ואלכי אתה עס-פיו
והוריתך אשר תדבר : ויאמר כי אנכי שלח-נא פיר-
השלח : ויחרי-אף יהוה במשה ויאמר חלא אתרו את-
חלוי ידעתי פיר-דור ודבר היא וגם הפה-הוא יצא להכחית
והאז ושמתו בלבבו : ודברת אלתי ושמת את-הדברים
פניו ואנכי אתה עס-פיו ועס-פיהו והוריתי אתכם את
אשר תעשיו : ודבר-הוא לך אל-העם ויהוה הוא יהוה
לך לשה ואתה תתנה-לו לאלהים : ואתה-משה הנה
תקח פיר-דור אשר תעשה-בו את-האות :
ה וילך משה וישב אל-יתרו חתנו ויאמר לו אלכה פה
ואשוכה אל-אחי אשר-במצרים ואראה העוים חיים ויאמר
יתרו למשה לך לשלום : ויאמר יהוה אל-משה פמדו

לך שב מצרים כִּי-חַתוּ פְּלִי-הַאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת-יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-אֲשֵׁרֹתָיו וְאֶת-בָּנָיו וַיִּרְכַּבְבּוּ עַל-הַחֲמֹר וַיָּשׁוּב
 אֶרֶצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-מִטְהָה הַחֲלָוִים בְּיָדוֹ : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּלִבְתָּךְ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה פְּלִי-הַמִּפְתָּחִים
 אֲשֶׁר-שָׂמֵתִי בְיָדְךָ וְצִוִּיתִם לִפְנֵי פְרֹעֹה וְאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת-לִבּוֹ
 וְלֹא יִשְׁלַח אֶת-הַעֲמָם : וְאָמַרְתָּ אֶל-פְּרֹעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה
 בְּנֵי בְחָרֵי יִשְׂרָאֵל : וְאָמַר אֱלֹהֵי שְׁלַח אֶת-בְּנֵי וְעַבְדֵי
 וּמִמָּחָר לִשְׁלַחֵהוּ הַיּוֹם אֲלֵכִי חֲרֹג אֶת-בְּכֹרֶךָ בְּכֹרֶךָ : וַיְהִי
 כַּדְּבָרָה בְּשִׁלּוֹן וַיִּשְׁפָּטֵהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ מִמֵּיתוֹ : וַתִּמָּחַ צִפְרָה
 בַּר וַתִּמְכַּר אֶת-עַרְלַת בְּתֻלָּהּ וַתִּמְצַע לְרַבְּלֵיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתוּן
 דָּמִים אֶתָּה לִי : וַיִּרְחַ מִמֶּנִּי אִזְ אֶמְכַּר חֲתוּן דָּמִים לְמוֹלַת :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה
 הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁפָּטֵהוּ בְּחַר הַחֲלָוִים וַיִּשְׁקְלוּ : וַיִּגְד
 מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת פְּלִי-דַבְּרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוּ וְאֵת פְּלִי-
 הָאֲהֵרָת אֲשֶׁר צִוָּהוּ : וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיִּצְטַפּוּ אֶת-פְּלִי-
 וַיִּקְרָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּדְבַּר אַהֲרֹן אֶת פְּלִי-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֲהֵרָת לְעֵינֵי הָעָם : וַיִּצְטַפּוּ הָעָם
 וַיִּשְׁמָעוּ כִּי-שָׁמַע יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת-עֲצֵנָם
 וַיִּקְרָו וַיִּשְׁמָחוּ :

שבי

וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרֹעֹה כֹּה-אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת-עַמִּי וְהָיוּ לִי כַּפְדָּר : וַיֹּאמֶר
 פְּרֹעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּהִלּוֹ לִשְׁלַח אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא
 יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא יָשַׁלַּח : וַיֹּאמְרוּ
 אֱלֹהֵי הַעַבְדִּים נִקְרָא עֲלֵינוּ גִלְכָה לֹא דָרָךְ שְׁלִשְׁתַּיִם יָמִים
 בַּמִּדְבָּר וַיִּזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פְּדוּתֵנוּ וְנִשְׁפָּטֵנוּ בַּדְּבָר אִזְ בְּחֹרֵב :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרָעוּ אֶת-
 הָעָם מִמַּעַשְׂוֵי לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם : וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה הַדּוֹרְשִׁים
 עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהַשְׁפַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם : וַיִּצְוּ פְּרֹעֹה
 בְּיוֹם הַיּוֹם אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּעָם וְאֶת-שִׁמְרִי לְאֹמֶר : לֹא
 הִאֲסַפְנוּ לָתֵת חֶבֶן לָעָם לְלַבְּנוֹת פְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ הַם
 יִלְכוּ וְהִשְׁעוּ לָחֶם חֶבֶן : וְאֶת-מִתְפַּנֵּת הַחֲלָבִים אֲשֶׁר חִטּוּ
 עֲשׂוּם תִּמּוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי-
 נִרְפִים הֵם עַל-כֵּן הֵם אֲעָרֹם לְאֹמֶר גִּלְכָה וַיִּזְבַּחַה לַאֲלֹהֵינוּ :
 תִּכְבְּדוּ הַעַבְדָּה עַל-יְהוֹשֻׁעַ וְעַל-שִׁמְרֵי וְעַל-יִשְׁעֵי בְּדַבְּרֵי
 שְׁמֵר : וַיִּצְאֻהוּ כְּגֹשֶׁת הָעָם וְשִׁמְרֵיו וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעָם לְאֹמֶר
 כֹּה אָמַר פְּרֹעֹה אֲנִי נָתַן לָכֶם חֶבֶן : אֹתָם לְכוּ קְחוּ לָכֶם
 חֶבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אִזְ נִכְרַע מַעַבְדֵיכֶם דָּבָר :
 וַיִּפֹּץ

וַיִּפֹּץ הָעָם כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַשֵּׁשׁ הַשׁ לַחֲבֹן : וְהַלְוִיִּם
 אֲצִיִּים לְאֹמֶר פְּלוֹ מַעַשְׂיָכֶם דְּבָרֵינוּ בְּיוֹמוֹ פֶּאֶשֶׁר בְּהִיּוֹת
 חֲבֹבֵנוּ : וַיִּפְּו שְׁמֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂמֵנוּ עֲלֵיהֶם כְּגֹשֶׁת
 פְּרֹעֹה לְאֹמֶר מִדַּע לֹא כְלִיְתָם חֲרָבָם לְלַבְּנוֹ פְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ
 בַּם תִּמּוֹל גַּם-חֵיוֹם : וַיִּבְאוּ שְׁמֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲצֹהוּ
 אֶל-פְּרֹעֹה לְאֹמֶר לְמֹשֶׁה תַּעֲשֶׂה לָּהּ לַעֲבָדֶיךָ : חֶבֶן אִזְ תִּמּוֹ
 לַעֲבָדֶיךָ וַיִּלְבְּנוֹת אֲמָרִים לְכוּ עֲשׂוּ וְהָיָה עַבְדֵיךָ מִכִּים וְחִטְמַת
 עֲמָו : וַיֹּאמֶר נִרְפִים אֹתָם נִרְפִים עַל-כֵּן אֹתָם אֲמָרִים
 גִּלְכָה נִזְבַּחַה לַיהוָה : וְעִתָּה לְכוּ עַבְדֵי וְחֶבֶן לֹא-יִפְתּוּ
 לָכֶם וְחֶבֶן לְבָנִים תִּמְכְּנוּ : וַיִּרְאֻ שְׁמֵרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֹתָם
 בָּרַע לְאֹמֶר לֹא-תִרְעוּ מַלְבְּנֵיכֶם דְּבָרֵינוּ בְּיוֹמוֹ :
 וַיִּשְׁפָּטֵהוּ אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן כַּעֲבָדִים לִקְרַאתָם בְּצִאתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יִרְא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפָּט אֲשֶׁר
 הִבְדַּשְׁתֶּם אֶת-בְּרִיְחֹתֵינוּ בְּעֵינֵי פְרֹעֹה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו לְהִתִּי-
 חַרֵּב בְּיָדֵם לְחַרְבֵנוּ : וַיָּשׁוּב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
 לְמַד חֲרַעְתָּה לְעַם הַזֶּה לְמַד לָמַד יְהִי שְׁלֹחַמִנִי : וַיִּמָּחַ בְּרֵחֵי
 אֶל-פְּרֹעֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ חֶבֶן לְעַם הַזֶּה וְחֶבֶן לֹא-יִתְחַלֵּף
 אֶת-עַמָּו :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עִתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה לְפְרֹעֹה
 כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד חֲזָקָה יִרְשָׁם מֵאֶרֶץ :

וַיִּדְבַר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲנִי יְהוָה : וְאַתָּה
 אֶל-עַבְדֶּיךָ אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב פֶּאֶל שְׁנֵי יָשָׁם יְהוָה לֹא
 נִזְדַּעְתִּי לָחֶם : וְגַם חֲקַמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָחֶם
 אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיחֶם אֲשֶׁר-גָּרִי בָּהּ : וְגַם אֲנִי
 שָׁמַעְתִּי אֶת-בְּרִיתֵךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַעַבְדִּים אֹתָם
 וְאִזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי : לָכוֹ אָמַר לְבִנְיָ-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
 וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִמִּצְרַיִם סִבְלַת מִצְרַיִם וְחִשְׁלַמְתִּי אֹתְכֶם
 מִעַבְדֵיכֶם וְנִצַּלְתִּי אֹתְכֶם בְּיָדֵי חֲזָקָה וְנִשְׁפָּטִים גְּדֹלִים :
 וְלִחְמַמְתִּי אֹתְכֶם לִי לְעַם וְתִנִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וַיִּדַּעְתֶּם כִּי-
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֹתְכֶם מִמִּצְרַיִם סִבְלַת מִצְרַיִם :
 וְהִבְדַּמְתִּי אֹתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשָׂאֵתִי אֶת-יְדֵי לָתֵת אֹתָהּ
 לְאֶבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרָשָׁה אֲנִי
 יְהוָה : וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה בֶּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-
 מֹשֶׁה מִקִּדְּרֵי רֵיחַ וּמַעַבְדָּה נִשְׁפָּה :

וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לְאֹמֶר : כֹּה דַבֵּר אֶל-פְּרֹעֹה מִלֶּךְ
 מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ : וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה לְפָנֵי
 יְהוָה

יהוה לאמר הו בני ישראל לא שמעו אלי ואיה ישמעני
 פרעה ואני עבד שפתים : פ ודבר יהוה
 אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלה
 מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים : פ
 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בן ישראל חנוה
 ופלוה חזון וכרמי אלה משפחת ראובן : ובעני שמעון
 ומואל ונמין ואחז ונכין וצחר ושאול בן קנענער אלה
 משפחת שמעון : ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון
 וקהת ומררי ישגל חגי לוי שבע ושלשים ופאת שנה : בני
 גרשון לבני ושמעי למשפחתם : ובעני קהת עמם וישחור
 וחקרון וצוזאל ישגל חגי קהת שלש ושלשים ופאת שנה :
 ובעני מררי מחלי ומושי אלה משפחת חלני לתלדתם :
 ויקח עמם את יונקד ודתו לוי לאשה ותלד לו את אהרן
 ואת משה ישגל חגי עמם שבע ושלשים ופאת שנה :
 יבני וצדור ורח ונפג וזכרי : ובעני צוזאל ואלעזר
 וסתרי : ויקח אהרן את אל שבע בת עמינב אחות
 נחשון לוי לאשה ותלד לו את נדב ואת נביהוה את
 אלעזר ואת איתמר : ובעני רח אסיר ואלקנה ונאיהספ
 אלה משפחת הקרחי : ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
 פוטיאל לוי לאשה ותלד לו את פיתם אלה ראשי אבות
 הלויים למשפחתם : היא אהרן ומשה אשר אמר יהוה
 להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על שבאתם :
 הם המדברים אל פרעה מלה מצרים להוציא את בני
 ישראל ממצרים הוא משה ואהרן : ויהי כיום דבר
 יהוה אל משה בארץ מצרים : פ ודבר יהוה
 אל משה לאמר בני יהוה דבר אל פרעה מלה מצרים את
 בל אשור בני דבר אלה : ויאמר משה לפני יהוה הו
 אלי עבד שפתים ואיה ישמע עלי פרעה : פ
 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתה אלהים לפרעה ז
 ואהרן אחיה יהוה נביאה : אמה תדבר את בל אשור
 אשורן ואהרן אחיה ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל
 מארץ מצרים : ונאני אקשה את לב פרעה והרפיתי את איתי
 ואת מופתי בארץ מצרים : ולא ישמע אלהם פרעה
 ונתתי את בני ומצרים והוצאתי את עמי בני
 ישראל מארץ מצרים בשפתים גדלים : ונדעו מצרים כי
 בני יהוה בנסתי את בני על מצרים והוצאתי את בני
 ישראל מתוכם : ונעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם

בן עשו : ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים
 שנה בדברם אל פרעה : פ ויאמר יהוה
 אל משה ואל אהרן לאמר : כי ידבר אלהם פרעה לאמר
 תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן הו אתי מסוף ובשלח
 לפני פרעה יהי לבניו : ויבא משה ואהרן אל פרעה
 ונעשו לו כאשר צוה יהוה ובשלח אהרן את מסוהו לפני
 פרעה ולפני עבדיו ויהי לבניו : ויקרא גם פרעה לחכמים
 ולמכשפים ונעשו נסיהם כרשמי מצרים בלחטיהם בן :
 ובשליכו איש מסוהו ויהיו לתפנים ויבלע מסוה אהרן את
 מסוהם : ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
 יהוה : פ ויאמר יהוה אל משה פבר לב פרעה
 מאז לשלח העם : לה אל פרעה בפקר חנה יצא המומה
 ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לכתש
 תקה בידו : ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני
 אליה לאמר שלח את עמי ונעבדני בסדור והנה לא
 שמעתי עד הו : פו אמר יהוה בנאח מנע פראני יהוה
 חנה חלני מכה : בפטה אשר בידו על הפנים אשר בואו
 ונחפכו להם : והדגה אשר בואו תמות ויבאש היאר
 ויכלאו מצרים לשמות מים מרות היאר : פ ויאמר
 יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מסוה נטוה ונאח חנה
 מצרים על נהרותם : על יארותם ועל אנמיהם ועל כל
 מקנה מיניהם ויהי ידם ויהי דם בכל ארץ מצרים ובעצים
 ובעבדים : ונעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה ויהם
 בפטה ויהו את הפנים אשר בואו לעיני פרעה ולעיני עבדיו
 ויחפכו כל הפנים אשר בואו להם : והדגה אשר בואו
 מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשמות מים מרות היאר
 ויהי העם בכל ארץ מצרים : ונעשו כן כרשמי מצרים
 בלחטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
 יהוה : וינס פרעה ויבא אל ביתו ולא שרת לבו בסלואת :
 ויחפדו כל מצרים סביבת היאר מים לשמות כי לא יכלו
 לשמות מומי היאר : וימלא שבעת ימים אהרן תקות
 יהוה את היאר : פ ויאמר יהוה אל משה
 פה אל פרעה ואמרת אליו פה אמר יהוה שלח את עמי
 ונעבדני : ואם ימאן אמה לשלח חנה חלני אתי פל
 בקולך בספרדעים : ושני היאר צפרדעים ועלו בקאו
 צביתיה ויחזר משכבה ועל משכבה ויבית עבדיו ובעצם
 ובתנוריד

ובתפארתיה ובמשפחתיה : ובקרה ובצמחה ובכל עבודתה ועליו
הצפרדעים :

וילאמר יהוה אל-משה אמר אל-אחרון נטה את-ידך ח
במטה על-העפרות על-היארים ועל-האנמים והעל את-
הצפרדעים על-ארץ מצרים : ויש אחרון את-ידו על מימי
מצרים ויעל הצפרדע ותכס את-ארץ מצרים : ויעשה-
בו חרסטים בלטיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ
מצרים : ויקרא פרעה למשה ולאחרון וילאמר הועתירו
אל-יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את-העם
ויוצאו ליהוה : וילאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי ו
אעתייר לך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
וממקומך רק ברא תשאנה : וילאמר למחר וילאמר בדרך
למען תדע פיראיו ביהוה אל-הינו : וסרו הצפרדעים
ממך וממקומך ומעבדך ומעמך רק ברא תשאנה :
וילאמר משה ואחרון מעם פרעה וישעק משה אל-יהוה על-
דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה : ויעש יהוה כדבר
משה וימתו הצפרדעים מן-המקומים מן-החבלות ומן-השדות
ויצברו אהם חמרים חמרים ותבאש הארץ : וירא פרעה
כי היתה הרוחה ותכבד את-לבו ולא שמע אל-הם כאשר
דבר יהוה : וילאמר יהוה אל-משה אמר אל-
אחרון נטה את-מטה וקח את-עפר הארץ והנה לך
בכל-ארץ מצרים : ויעש-רבו ויש אחרון את-ידו במטהו
והוא את-עפר הארץ ותהי תפלים באדם ובבהמה כל-עפר
הארץ הנה כפלים בכל-ארץ מצרים : ויעש-רבו חרסטים
בלטיהם להוציא את-התפלים ולא יכלו ותהי תפלים באדם
ובבהמה : וילאמרו חרסטים אל-פרעה אצבע אליהם
הוא נחמה לבר-פרעה ולא שמע אל-הם כאשר דבר יהוה :
וילאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתנאב
לפני פרעה הנה וילא המומה ואמרתי אליו כה אמר יהוה
שלח עמי ובעבדני : כי אם-אניח משלח את-עמי הנני
משלח בך ובעבדך ובעמך ובבתיך את-הערב וילאוי
בתי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר-הם עליה :
והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה
לבלתי היות-שם ערב למען תדע כי אני יהוה הקרב
שם הארץ : ושפתי פדת ביו עמי ובו עמך למחר יהוה הוה
ההוא : ויעש יהוה כן ויבא ערב כהן ביתה פרעה וביית
עבדיו

עבדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב : ויקרא
פרעה אל-משה ולאחרון וילאמר לכו וקחו לאל-היכם צאצא :
וילאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח
ליהוה אל-הינו הן נזבח את-תועבת מצרים לעיניהם ולא
יסקלנו : ויהי שלשת ימים גלה בפדף ויבחנו ליהוה
אל-הינו כאשר יאמר אל-ינו : וילאמר פרעה אל-י
אתכם ויבחתם ליהוה אל-היכם בפדף רק חרקה לא
חרקו ללכת העתירו בעדי : וילאמר משה הנה אל-י
ויצא מעמך ויעתרתני אל-יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו חרר רק אל-יסף פרעה החל לבלתי שלח את-העם
לזבח ליהוה : ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל-יהוה :
ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אהד : וינגד פרעה את-לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את-העם :

וילאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה
אמר יהוה אל-י העבדים שלח את-עמי ובעבדני : כי
אם-שמו אהה לשלח ויעודו מחוקים גם : הנה יד-יהוה
הזוה במהנה אשר בשנה פסוקים בחמרים בגמלים בבקר
ובצאן דבר כהן מאד : והפלה יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא ימות מפל-לבני ישראל דבר
וילאמר יהוה מועד לאמר חרר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ : ויעש יהוה את-הדבר הזה מן-חברת וימת כל
מקנה מצרים ומקנה בני-ישראל לא-מת אהד : וישלח
פרעה והנה לא-מת ממקנה ישראל עד-אהד ויכבד לב
פרעה ולא שלח את-העם :
אל-משה ולא-אחרון קחו לכם מלא חפגים סוים כבשון
ויהיו משה השמימה לעיני פרעה : והנה לא-היה על-פל-
ארץ מצרים והיה על-האדם ועל-הבהמה לשחיו פרח
אבעבשת בכל-ארץ מצרים : ויקחו את-דפוח הכבשון
ויעמדו לפני פרעה ויזקה אתו משה השמימה ויהי שחיו
אבעבשת פרח באדם ובבהמה : ולא-יכלו חרסטים
לעמד לפני משה מפני השחיו פרי-היה השחיו בחרסטים
ובכל-מצרים : ויחנה יהוה את-לב פרעה ולא שמע
אל-הם כאשר דבר יהוה אל-משה :
והנה אל-משה השכם בבקר והתנאב לפני פרעה ואמרתי
אליו כה-אמר יהוה אל-י העבדים שלח את-עמי ובעבדני :
כי בפעם הזאת אני שלח את-קל-מגפתי אל-לבך ובעבדך

ובעמך בעביר תלע כי אין קלני בקל-הארץ : כי עמה ^ט
 שלחתי את-ידי ואף איתך ואת-עמך בעביר ותקחוד מיד
 הארץ : ואולם בעביר זאת העמדותי בעביר הראיתי
 את-יחתי ולמען ספר שמי בקל-הארץ : צדקה מסתולל
 בשמי לבחתי שלחם : הנני ממטיר פעת מחר ברד ברד
 מאד אשר לא היה כמותו במצרים למדהתים הנסדה ועד-
 עתה : ועתה שלח העז את-מקנה וארז כל-אשר לה
 בשנה פל-האדם ותבהמה אשר-ימצא בשנה ולא יאספ
 הפיתיה ונד עלהם תבדד ומתי : הנרא את-דבר יהנה ^י
 מעבדי פרעה הנני את-עבדיו ואת-מקנהו אלי-הפיתים :
 ובאשר לא-שם לבו אל-דבר יהנה ויעזב את-עבדיו ואת-
 מקנהו בשנה : ^כ ויאמר יהנה אל-משה
 נמה את-ידך עלי-השמים ויהי ברד בקל-ארץ מצרים על-
 האדם ועל-הבהמה ועל-כל-עשב השדה בארץ מצרים :
 ויש משנה את-מסחהו על-השמים ויהנה נתן חלת ויבדד
 ותהלה-אש ארצה וימטר יהנה ברד על-ארץ מצרים :
 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד ברד מאד אשר לא
 היה כמותו בקל-ארץ מצרים מאז היתה לגוי : ויש תבדד ^{כא}
 בקל-ארץ מצרים את כל-אשר בשנה מאדם ועד-בהמה
 וארז פל-עשב השדה הקה תבדד ואת-פל-עץ השדה
 שפר : רק בארץ גשן אשר-שם בני ישראל לא היה ברד :
 וישלה פרעה ויקרא למשה וליאהרן ויאמר אליהם הסאתי
 הפעם יהנה הצדוק ואני ועמי הרשעים : העתירו אל-
 יהנה ורב מהות חלת אלהים וברד ואשלתה אתכם ולא
 תספון לעמוד : ויאמר אליו משה פצאתי את-העיר אפלט
 את-פפי אל-יהנה חללות יהדליו ותבדד לא יהיה-עוד
 למען תדע כי ליהנה הארץ : ואתה ועבדך ובעמי כי
 פרים תיראנו מפני יהנה אלהים : ותפשמה ותשענה
 בקנה כי השערה אביב ותפשמה גדעל : ותחמה ^{כב}
 ותפסמת לא נפי כי אפילת הקה : וישא משה מעם
 פרעה את-העיר ויפרש פפיו אל-יהנה ויהדלו חללות
 ותבדד וקסוד לא-נמתה ארצה : ונרא פרעה פיתול הסמר
 ותבדד ותחלת ניסת לחסא ויבדד לבו הוא ועבדיו :
 ויחזה לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל פלאר דבר ^{כג}
 ויהנה בוד-משה :

ו יאמר יהנה אל-משה פא אל-פרעה פיראלי תכפרתי ^{כד}
 אר

את-לבו ואת-לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו :
 ילמען תספר ביאני כנה ונד-כנה את אשר התעללתי
 במצרים ואת-אתתי אשר-שמתים כם ונדעתם פיראני יהנה :
 ובלא משנה ותהרו אל-פרעה ויאמרו אליו בוד-אמר יהנה
 אלתי העברים עד-מתי מאנה לענת מפני שלח עמי
 ונעבדני : כי אם-מאנו אמה לשלח את-עמי הנני מבוא
 מחר ארצה פונבלח : וכסח את-עיו הארץ ולא יוכל לראת ^ה
 את-הארץ ואכל ! את-יתר הפלטה הנשארת לכם מיד-הברד
 ואכל את-פל-העץ הנצמח לכם מיד-השדה : וימלאו בתי
 יבתי כל-עבדך ויבתי כל-מצרים אשר לא-ראו אבתי
 ובבות אבתי מיום היותם על-האדמה עד היום הזה
 ויפן וישא מעם פרעה : ויאמר עבדי פרעה אליו עד-
 כתי יהנה נה לנו למוקש שלח את-האנשים ונעבדו את-
 יהנה אליהם הפרים תדע כי אבדה מצרים : וישב
 את-משה ואת-אהרן אל-פרעה ויאמר אליהם לנו עבדו
 את-יהנה אלהים כמי נמי החלקים : ויאמר משה בנערינו
 ובמקורנו נלה פבלנו ובבנותינו פצאנונו ובבנותנו נלה כי חיי-
 יהנה לנו : ויאמר אליהם יהי כן יהנה עיניכם פאשר
 אשלח אתכם ואת-ספכם ראוי כי רעה קוד פיתכם : לא
 כן לכו נא הנגרים ועבדו את-יהנה כי אנה אתם מבקשים
 ויגרש אתם מאת פני פרעה : ^ו ויאמר יהנה ^ז
 אל-משה קמה ידך על-ארץ מצרים פאנחה ויעל על-ארץ
 מצרים ויאכל את-פל-עשב הארץ את כל-אשר השאר
 תבדד : ויש משנה את-מסחהו על-ארץ מצרים ויהנה נתן
 ריח-קדים פארץ פל-היום והוא וכל-החלה תבדד היה
 ויהי חקדים נשא את-הארצה : ויעל הארצה על פל-
 ארץ מצרים ויהי בכל גבול מצרים ברד מאד ויפיו לא-
 היה כן ארצה פמהו ואת-היו לא יהיה-כן : ויכל את-עיו ^ח
 פל-הארץ ותחמה הארץ ויאכל את-פל-עשב הארץ ואת
 פל-פני העץ אשר הותיר תבדד ולא-נותר פל-יהנה פעץ
 ובעשב השדה בקל-ארץ מצרים : וימתה פרעה לקרא
 למשה ולאהרן ויאמר הסאתי ליהנה אלהים וליכם : ועתה
 שא נא הסאתי את הפעם ותעמיטו ליהנה אלהים כם ויסל
 מעלי רק את-הפנות הקה : וישא מעם פרעה ויעמר אל-
 יהנה : ויחמה יהנה ריח-קדים נתן מאד וישא את-הארצה
 ויחמה וימת סנה לא נשא ארצה אחד בכל גבול
 מצרים : ויחמה יהנה את-לב פרעה ולא שלח את-בני ^ט
 ישראל

ישׁאל : ויאמר יהוה אל משה קח
 ידו על השמים ויהי הקשף על ארץ מצרים והמש הקשף :
 ויגש משה את ידו על השמים ויהי הקשף אפלה בכל ארץ
 מצרים שלשת ימים : לא ראו איש את אחיו ולא ראו
 איש את אחיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
 שלש במושבתם : ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו
 את יהוה רק אצאכם ויבחרם יצג גם טפכם וגו' עמכם :
 ויאמר משה פסאמה תתן בידני ונתים ועלת ועשינו
 ליהוה אלתינו : ונסמקבני וגו' עמנו לא תשא פרוה
 פי מפנינו נקח לעבד את יהוה אלתינו ונאחזנו לא נדע
 מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה : ויחזק יהוה את
 לב פרעה ולא אבה לשלחם : ויאמר לו פרעה לה
 מצלני השמר לה אל תסוף ראות פני פי ביום ראותך פני
 תמית : ויאמר משה בן דברת לא אסף עוד ראות
 פניו :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִבַּע אֲחֹד אֲבִיָּא עַל־פְּרֹעֹה
 וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרַיְלֹו יִשְׁלַח אֲתֶכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ כִּלְהָ גִלְשׁ
 וְגִלְשׁ אֲתֶכֶם מִזֶּה : וּדְבַרְנָא בְּאַזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ ו
 מֵאַתְּ רַעְהוּ וְאִשְׁחַד מֵאַתְּ רַעְהוּהָ פְּלִרְכֻסָּהּ וּכְלֵי זָבֹב : וַיִּתֵּן
 יְהוָה אֶת־חֲזֹן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מִשֶּׁה גְדוֹל
 סָאֵל בְּאַרְצָ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְד־פְּרֹעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כִּה אָמַר יְהוָה כְּתוּבָה חֲלִילָה
 אֲנִי וְיֵצֵא בְּתוֹף מִצְרַיִם : וַיִּמַּת כָּל־בְּכוֹרֵי בְּאַרְצָ מִצְרַיִם
 מִבְּכוֹר פְּרֹעֹה הַיָּשֵׁב עַל־פְּסָאֵל עַד בְּכוֹר הַשְּׂפִיחָה אֲשֶׁר אַחַר
 הַרְחִיב וְכֵל בְּכוֹר הַבָּהֶמָה : וְהַיְוִתָּה צִעָה גְדוֹלָה כְּכֵל־
 אֲרָץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר פָּמְחוּ לֹא נִתְּוִתָּה וְכִמְהוּ לֹא חֶסֶף :
 וְכֵלֹו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַדְּזוּ לְלֵב לִשְׂנֹו לִמְאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה
 לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלֹה יְהוָה בְּיַד מִצְרַיִם וּבְיַד יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּרְדּוּ כָּל־עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲלֵי וְהַשְׂפִּיחוּ־גֵלִי לְאַמֵּר אֲמַתְּ
 וְכֵל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָהּ וְאַחֲרֵיהֶן אֲנִי נִבַּע מַעַס פְּרֹעֹה
 בְּחַרְרֵאָף : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא
 יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרֹעֹה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹסְפֵי בְּאַרְצָ מִצְרַיִם :
 וַיִּמְשָׁה וְאַחֲרָיו עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַסְּפִיחִים הָאֵלֶּה לְפָנֵי פְּרֹעֹה
 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִצְרַיִם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֲחֲרָיו בְּאַרְצָ מִצְרַיִם לֵאמֹר : יב
 הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי
 הַשָּׁנָה

הַחֲדָשׁ : וַיְדַבְּרוּ אֶל־כָּל־עַמֶּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ
 הַזֶּה וְיִקְרָאוּ לָהֶם אִישׁ שְׁמֵה לְבִי־אֲבֹתָה שֵׁה לְבִי־תָה : וְאִם־
 יִבְעַט הַבִּירַת מִחַיִּית מִשֶּׁה וְלָקַח הוּא וַיִּשְׁכְּנוּ הַקְּלֹב אֶל־בֵּיתוֹ
 בְּמִכְסַת נִפְשֹׁת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִּלְסֵי עַל־הַשֶּׁה : שֵׁה
 תָּמִים וְכָר בְּרִשְׁנָה יְהִי־הָ לָכֶם מוֹדֵבְשֵׁים וּמִדְּהַעֲצִים
 תִּקְרָאוּ : וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁכַּרְתָּ עַד אֲרֻבָּעָה עָשָׂר יוֹם
 לְחֹדֶשׁ חֲזָה וְשִׁחְמוּ אֹתוֹ כָּל קָהֵל עַמֶּת יִשְׂרָאֵל בְּיַד
 הָעֲרָבִים : וְלָקַחְו מוֹדֵבְשֵׁים וְנָתַנּוּ עַל־שִׁמְיֵי הַמּוֹזוֹת וְעַל־
 הַמְּשָׁקוֹף עַל־חַבְתֵּים אֲשֶׁר־יֵאָכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם : וְאֲכָלוּ
 אֶת־הַבָּשָׂר בְּלִילָה חֲזָה עַל־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מִרְרִים
 יֵאָכְלוּ : אֶל־הַאֲכָלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּפִינֵים פִּי
 אִם־עַל־אֵשׁ רֵאשׁוֹ עַל־בְּרָעִיו וְעַל־קִרְבּוֹ : וְלֹא־הוֹתִירָה
 מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַתֵּר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ הַשְּׂרָפָה : וְכִכָּה־
 תֵּאָכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים נַעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם
 צִדְדֵיכֶם וְאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזֵן כִּפְסָה הוּא לִיהוָה : וְעַבְדְּתֵי
 בְּאַרְצָ מִצְרַיִם בְּלִילָה חֲזָה וְהַבִּירַת כָּל־בְּכוֹרֵי בְּאַרְצָ מִצְרַיִם
 מֵאֲדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֲלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׂפָטִים אֲנִי
 יְהוָה : וְהָיָה חֲדָשׁ לָכֶם לֵאמֹר עַל הַבְּתִיִם אֲשֶׁר אַתֶּם
 שֹׂם וְרֵאשׁוֹתֵי אֲתִיחֶדֶם וַיִּסְחַתְוֵי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יִתְּוִתָּה בְּכֶם נִגְוָה
 לְמִשְׁחִית בְּהַבְּתֵי בְּאַרְצָ מִצְרַיִם : וְהָיָה הַיּוֹם חֲזָה לָכֶם
 לְזִכְרוֹן וְחַפְתֶּם אֹתוֹ כִּי לִיהוָה לְזִכְרוֹתֵיכֶם חֲקוֹת עוֹלָם
 תִּקְרָאוּ : שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֵּאָכְלוּ אֹף בְּיַוֵם הַרְאִשׁוֹן
 הַשְּׂבִירָה שֶׁאֵר מִבְּתִיכֶם פִּי וְכֵל־אֲכָל חֲמִץ וּנְכַרְתָּה תִּקְפֹּשׁ
 חֲהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַרְאִשׁוֹן עַד־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וּבְיּוֹם
 הַרְאִשׁוֹן מִקְרָא־תִּקְדָּשׁ גְּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־תִּקְדָּשׁ יְהִי־הָ לָכֶם
 כָּל־מְלָאכָה לֹא־עֲשֶׂה בָהֶם אֹף אֲשֶׁר יֵאָכְל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא
 לְבָדוֹ וְעֲשֶׂה לָכֶם : וַיִּשְׁמְרֹתֶם אֶת־הַמִּצְוֹת פִּי בְעֵצְם הַיּוֹם
 חֲזָה וְאַחֲרָי אֶת־עֲבָאֹתֵיכֶם מִבְּרָעִים מִצְרַיִם וַיִּשְׁמְרֹתֶם אֶת־
 הַיּוֹם חֲזָה לְזִכְרוֹתֵיכֶם חֲקוֹת עוֹלָם : בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
 יוֹם לְחֹדֶשׁ פְּעֻרַב תֵּאָכְלוּ מִצֵּת עַד יוֹם הָאֲחָד וְעֵשְׂרִים
 לְחֹדֶשׁ עֲרָב : שְׁבַעַת יָמִים שֶׁאֵר לֹא יִשְׂאָה בְּבִתְיֶכֶם
 פִּי וְכֵל־אֲכָל מִחֲמִצָּה וּנְכַרְתָּה תִּקְפֹּשׁ חֲהוּא מִעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָר וּבְאַחֲרָה הָאֲרָץ : כָּל־מִחְמִצָּה לֹא תֵּאָכְלוּ כָּל־
 מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם תֵּאָכְלוּ מִצּוֹת :

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה חֲמִישִׁי
 לְכָל־זֶהֲנִי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִשְׁכְּנוּ וַיְקוּוּ לָכֶם צֵאוּ
 לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם וְשִׁחְמוּ תִּקְפֹּשׁ : וַיִּלְחַתְּתֶם אֲנִיחָה אֲזוּב
 וַיִּסְבְּלוּתֶם בְּדָם אֲשֶׁר־בִּפְסָה וְהַנְּעַתֶם אֶל־הַמְּשָׁקוֹף וְאַל־שִׁמְיֵי
 הַמּוֹזוֹת

המזוהות מן הדין אשר פסח ואמנם לא תצא איש משבתו
 ביתו עד בקר : ועבר יהודה לנגח את מצרים וראה את הדין
 עליהם משקוף ועל שפתי המזוהות הפסח יהודה על הפסח ולא
 והן המשפחה לכא אל גמיתכם לנגח : ושבתכם את
 הדבר הזה לחקולו ולבגודו עד עולם : והנה פירוש
 אל ה'אשר יהוה יהוה לכם פאשר דבר ישמרתם
 את העברה הזאת : והנה פירוש אלהים בגינם מה
 העברה הזאת לכם : ואמרתם ובהפסח הזה ליהודה
 אשר פסח על בני ישראל במצרים בגנפו את מצרים
 ואת בתינו האיל ויחד העם וישמחונו : ויגדו ויעשו בני
 ישראל פאשר צנה יהוה את משה ואהרן בן עשו :

ויהי פסח על צבאתם :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : השלי כל בכור פסח שבע
 כל היום בבני ישראל באתם ובעבדתי לי הוא : ויאמר
 משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים פי בתינו יד הושיא יהוה אתכם ממצר ולא
 יאכל חמץ : היום אתם יצאתם בידים קטנות : והנה
 כי יבוא יהוה אל ארץ הפקעני והחתי והאמלי והחני
 והכנעני אשר נשבע לאבותיך לתת לה ארץ זבת חלב
 ודבש ועבדת את העברה הזאת בידים קטנות : שבעת
 ימים תאכל מצות בכיזם השבועי חג ליהוה : משורת יאכל
 את שבועת הדין ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
 בכל נבלה : והצדת לבקו ביום ההוא לאמר בעבור זה
 עשה יהוה לי בשאתי ממצרים : והנה לך לאות על ידך
 ולזכרון ביום ציגוד למען תהנה חוקת יהוה בפניו פי ביד
 חוקת הוצאת יהוה ממצרים : ושמרת את החוקת הזאת
 למענה מדין ומימה : והנה פירוש

יהוה אל ארץ הפקעני פאשר נשבע לך ולאבותיך ויבנה
 לך : והעברת כל פסח היום ליהוה וכל פסח וזכור
 בהמה אשר יתנה לך הדין ליהוה : וכל פסח חמץ
 תפסח בשה ואסור לא תפסח וצרכו וכל בכור אדם פקעני
 תפסח : והנה פירוש אלהים בידו פסח לאמר מה זאת ואמרת
 אליו בתינו יד הושיאנו יהוה ממצרים מבית עבדים :
 ויהי פירוש הקשה פרעה לשלחנו ויחלג יהוה כל בכור ארץ
 מצרים מבקר אדם ועד בכור בהמה על בני אילי זבח ליהוה
 כל פסח רחם הדין וכל בכור בני אדם : והנה לאות
 על ידך ולזכרון ביום ציגוד למען תהנה חוקת יהוה
 ממצרים : ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חוקת הפסח כל בך
 בך לא יאכל בו : וכל עבד איש מקרבת פסח ומלפת

על לא צ' דנישה
 ארו

אלו לא יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו : פקח
 אחר יאכל לא תושיא מדינות מדינות הוציא וצא
 לא תשפיר בו : כל עדת ישראל יצאו אתו : וקרינו
 אתו בן ועשה פסח ליהוה הפסח לו כל זכר וצו יקרב
 לעשותו והנה פאשר הארץ וכל עמל לא יאכל בו : תורה
 זאת יהיה לחוקת ולזכר חקר פרוצכם : ויעשו כל בני
 ישראל פאשר צנה יהוה את משה ואת אהרן בן עשו :
 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני
 ישראל מארץ מצרים על צבאתם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : השלי כל בכור פסח שבע
 כל היום בבני ישראל באתם ובעבדתי לי הוא : ויאמר
 משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים פי בתינו יד הושיא יהוה אתכם ממצר ולא
 יאכל חמץ : היום אתם יצאתם בידים קטנות : והנה
 כי יבוא יהוה אל ארץ הפקעני והחתי והאמלי והחני
 והכנעני אשר נשבע לאבותיך לתת לה ארץ זבת חלב
 ודבש ועבדת את העברה הזאת בידים קטנות : שבעת
 ימים תאכל מצות בכיזם השבועי חג ליהוה : משורת יאכל
 את שבועת הדין ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
 בכל נבלה : והצדת לבקו ביום ההוא לאמר בעבור זה
 עשה יהוה לי בשאתי ממצרים : והנה לך לאות על ידך
 ולזכרון ביום ציגוד למען תהנה חוקת יהוה בפניו פי ביד
 חוקת הוצאת יהוה ממצרים : ושמרת את החוקת הזאת
 למענה מדין ומימה : והנה פירוש

יהוה אל ארץ הפקעני פאשר נשבע לך ולאבותיך ויבנה
 לך : והעברת כל פסח היום ליהוה וכל פסח וזכור
 בהמה אשר יתנה לך הדין ליהוה : וכל פסח חמץ
 תפסח בשה ואסור לא תפסח וצרכו וכל בכור אדם פקעני
 תפסח : והנה פירוש אלהים בידו פסח לאמר מה זאת ואמרת
 אליו בתינו יד הושיאנו יהוה ממצרים מבית עבדים :
 ויהי פירוש הקשה פרעה לשלחנו ויחלג יהוה כל בכור ארץ
 מצרים מבקר אדם ועד בכור בהמה על בני אילי זבח ליהוה
 כל פסח רחם הדין וכל בכור בני אדם : והנה לאות
 על ידך ולזכרון ביום ציגוד למען תהנה חוקת יהוה
 ממצרים : ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חוקת הפסח כל בך
 בך לא יאכל בו : וכל עבד איש מקרבת פסח ומלפת

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נתם אליהם ברה ארץ
 פלשתים

מז ד ס ד ס ד
 2 4 2

פְּלִשְׁתִּים כִּי תְרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּרוּצֹתֶם הָעַם
בְּרֹאֲתָם מִלִּקְחָהּ וְשָׂבוּ מִצִּיּוֹן: וְנִסַּב אֱלֹהִים וְאֶת־הָעַם
זָכַר הַמּוֹדֵר וּבִסְוֵפָה וְחַמְשִׁים עָלוּ בְּגִי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁפִּיעַ
אֱלֹהִים אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְחַצְלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֲחֻבְכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּפֶת יַרְדֵּן
בְּאֲתָם סָבְעָה הַמּוֹדֵר: וַיְהִי־הָ הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעָמוֹד
עָנוּ לַנְּחֹתָם תִּדְרָה וְלַיְלָה בְּעָמוֹד אִישׁ לְהֵאָרֵר לְהֵם לְלֶגֶת
יוֹמָם וְלַיְלָה: לֹא־יָמִישׁ עָמוֹד הָעָנוּ יוֹמָם וְעָמוֹד הָאִישׁ
לַיְלָה לִפְנֵי הָעַם:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׂבוּ וְחַטְּוּ לִפְנֵי כִּי תַחֲזִירָם בְּיוֹן מַגְדֹּל יִבְיוּ הֵם לִפְנֵי בְּעַל
צִלּוֹ נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל־תְּהִיבָם: וְאָמַר פְּרַעֲזָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נִבְקִים הִם בְּאֶרֶץ סִבְרָה עֲלִיתֶם הַמּוֹדֵר: וְחַזְקוּ אֶת־
לִבְפְּרַעֲזָה וְרַבֵּת אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְרַתָּה בְּפְרַעֲזָה וּבְקַל־חִילוֹ וַיִּדְרָה
מִצְרַיִם כִּי־אָנֹכִי יְהוָה וְנִעֲשׂוּבָה: וַיִּפְּדוּ לְמַלְאָךְ מִצְרַיִם כִּי
בָרַח הָעַם וַיִּתְקַף לִבָּב פְּרַעֲזָה וַעֲבָדוּ אֶל־הָעַם וַיִּלְמְדוּ מִזֶּה
זֹאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם: וַיִּאָּסֵר אֶת־
רַכְבּוֹ וְאֶת־עִמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שְׁש־מֵאוֹת רַכְבּ כַּהֲרוֹ
וְכָל רַכְבּ מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עֶלְפִלוֹ: וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־
לִבְפְּרַעֲזָה מִלֶּחֶם מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲחֵים עַל־תְּהִיבָם פְּלִסְטִים רַכְבּ פְּרַעֲזָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְחִילוֹ עַל־פִּי
תַחֲזִירָם לִפְנֵי בְּעַל צִלּוֹ: וּפְרַעֲזָה הִקְרִיב וַיִּשְׁאַף בְּגִי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם וְלִסְעֵ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מֵאֵד
וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרָה אֶל־מֹשֶׁה חַמְדִּי
אִי־יִקְרָבִים בְּמִצְרַיִם לְחַתְּנוֹ לְמִנְתּוֹ בַּמּוֹדֵר מִדֵּי־זֹאת עֲשִׂיתִי
לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם: חֲלֵא־יְהוָה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ
אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲזַל מִשִּׁנֵּי וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי
טוֹב לָנוּ עֲבָד אֶת־מִצְרַיִם מֵאֲחֻבֵנוּ בְּפִתְּכָר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָעַם אֶל־תִּירְאוּ הֲרַעֲבֹנוּ וְרָאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה
לְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם
עוֹד עַד־עוֹלָם: יְהוָה יִלְחֶם לְכֶם וְאַתֶּם מִחְרָשִׁין:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִדֵּי־הַצֵּעָה אֲלֵי דַבֵּר אֶל־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה תִּהְיֶה אֶת־מֹשֶׁה וְנִמְשָׁה אֶת־הַדָּוָה עַל־
תֵּיב וּבְקַעֲחָה וְנִבְאֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ תֵּיב בְּיַד־שָׁמַי: וְנִבְאֵי
הַבְּנֵי מִחֲזוֹן אֶת־לִבְ מִצְרַיִם וְנִבְאֵי אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְרַתָּה בְּפְרַעֲזָה
וּבְכָל

חלש

וּבְקַל־חִילוֹ בְּרַכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו: וַיִּדְרָה מִצְרַיִם כִּי־אָנֹכִי יְהוָה
בְּרַכְבוֹ בְּפְרַעֲזָה בְּרַכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו: וַיִּסְעֵ מִלִּקְחָהּ הָאֱלֹהִים
תַּחֲזִירָה לְבָנֵי מִחְנֶה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחַד מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסְעֵ עָמוֹד
וְהָעָנוּ מִצְרַיִם וַיִּעֲמִדוּ מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיִּבְאֵ בְּיוֹן מִחְנֶה מִצְרַיִם
וַיִּבְיוּ מִחְנֶה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנוּ וְהַחֲשֹׁף וַיִּאָּר אֶת־חִלְלָה
וְלֹא־תִקַּב עוֹה אֶל־יְהוָה פְּלִי־חִלְלָה: וַיִּשַׁט מֹשֶׁה אֶת־יְדָיו עַל־
תֵּיב וַיִּלְחַד יְהוָה וְאֶת־תְּהִיבָם בְּרִיחַ הַדָּים עָזָה פְּלִי־חִלְלָה
וַיִּשַׁט אֶת־תְּהִיבָם לְחַרְבָּה וַיִּבְקְעוּ חַסְוִים: וַיִּבְאֵ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹךְ תֵּיב בְּיַד־שָׁמַי וְחַמְשִׁים לְהֵם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם:
וַיִּרְדֹּפוּ מִצְרַיִם וְנִבְאֵ אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּם פְּרַעֲזָה רַכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו
אֶל־יְהוָה תֵּיב: וַיְהִי בְּאֲשַׁמְרַת הַפֶּקֶד וַיִּשְׁקַף יְהוָה אֶל־
מִחְנֶה מִצְרַיִם בְּעָמוֹד אִישׁ וְעָנוּ וַיִּתֵּם אֶת מִחְנֶה מִצְרַיִם:
וַיִּסַּר אֶת אֶפְרוֹ מִרַבְּלִתּוֹ וַיִּנְחַחְהוּ בְּבִקְרַת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
אֲבוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה גִּלְחָם לְהֵם בְּמִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִמְשָׁה אֶת־הַדָּוָה עַל־תְּהִיבָם
וַיִּשְׂבוּ הַחַיִּים עַל־מִצְרַיִם עַל־רַכְבוֹ וְעַל־פָּרְשָׁיו: וַיִּשַׁט מֹשֶׁה
אֶת־יְדָיו עַל־תְּהִיבָם וַיִּשָּׁב תֵּיב לִפְנֹת פֶּקֶד לְאִיִּתְנוּ וּמִצְרַיִם נָסוּ
לְהַקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ תֵּיב: וַיִּשְׂבוּ חַיִּים
וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְקָב וְאֶת־הַפְּרָשִׁים לְכָל חִיל פְּרַעֲזָה וְהַבָּיִים
אַחֲרֵיהֶם בָּיָם לֹא־יִשְׁאָר צִהָם עַד־אָחָד: וַיִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל חִלְבוֹ
בְּיַד־שָׁמַי בְּתוֹךְ תֵּיב וְחַמְשִׁים לְהֵם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם:
וַיִּלְשַׁע יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּת תֵּיב: וַיִּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־
תֵּיב הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת־
יְהוָה וַיִּאֱמִינוּ בִּידְהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

וַיִּשְׂרַמְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁבְיָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשַׁבְּרָה לַיהוָה כִּי־נִצָּחָה בָּאֵת
וְרַכְבוֹ נִמְשָׁה בָּיָם: עֲצֵי וּמִסְרָת לֵה וְנִהֲרִילֵי
לִישְׁעָה
אֵת אֵלֵי וְאֶנְחָהוּ
אֵלֶיךָ וְאֶרְמָנְהוּ:
יְהוָה אִישׁ מִלִּקְחָהּ יְהוָה
שָׁמוֹ:
מִרַבְּבַת פְּרַעֲזָה וְחִילוֹ יִבְהַ בָּיָם
וּבְמִבְרַח
לְשִׁלְשֵׁי שָׁבְעוֹ בְּגִיס־סוּפָה: מַחֲמֹת וּבְסִגְמוֹ יִרְדּוּ בְּמִצְוֹת
בְּמֹדֵאָבָן:
מִיַּנְתּוֹ יְהוָה בְּאֶדְרֵי בִפְתָח
מִיַּנְתּוֹ
יְהוָה תִּרְעַץ אֹיִבֶיךָ:
וּבְכָל בְּאִינְתָה תַחֲזִירָם
קָמוֹד
תִּשְׁלַח חַרְבְּךָ וַאֲכַלְמוּ בְּקֶשׁ:
וּבְכָרִיחַ
אֲשִׁירָה בְּעֶרְמוֹתֵי־מַיִם
בְּצִבּוֹ בְּמֹדֵר

יד' כח' בראש עמוד ס' ב"ח שמו'

כולים

זולים קפאז תחמת בלבנים : אמר
 אויב ארדה אשני אחלה שלל המלכמו
 בפשי אריה חרפי תורישמו נדי : נשפתי
 בריחה פסמו גם צללו פעופרת במים
 אדירים : מייכמכה האלם יהנה מי
 פמכה נאמר בעודש נחא תחלת עשה
 פלא : נטיח ומינה המלעמו ארץ : נחית
 בחסדה עסווי האלם בתלם בעזה אל-נה
 מדשח : שפעו עמים ורגזון חיל
 אחו ושפי פלשת : אז נכהלו אליפי
 אדום אילי מוצב יאחזמו בעד נמנו
 כל ושפי קצו : תפל עליהם אומתה
 נפחד בגדל זרועה ודמו פאבו עד
 געבר עמו יהנה עד-געבר עסווי
 נחית : תבאמו ותפעמו בתר נחלתהו מכוז
 לשבתהו פעלת יהנה מנחש אדני פונני
 נדיה : יהנה ו ימלוה לעלם נעד : פי
 בא סוס פרעה ברכבו ובקשויו פים נחשב יהנה עליהם את
 מי נהם יבגו ישראל חלקו בפעשה בתוה חנם
 ותקח מרים חפציה אחות אתהו את
 חתה בנדח ונמצאו כל-הנפשים את-יהוה ובמחלת :
 ותעזו להם מרים שירי ליהנה קירצה גאה סוס ורכבו רמה
 בים : ונפע משה את-ישראל מים-סוף ונמצאו
 אל-מדבר-שור וילכו שלשת-ימים במדבר ולא-מצאו מים :
 ונבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממנה פי מרים הם
 על-כן הקרא-משה מרה : וילנו העם על-משה לאמר מה
 פשתה : ויפעה אל-יהנה ויורהו יהנה עצ וישלחו אל-
 חמישי המים וימתהו חמים שם שם לו הוה ומשפט ושם נהיה :
 ויאמר אם-שמוע השמע לקול ו יהנה אלהיה ויהישר בעיניו
 מעשה והאונת למצותיו ושמתהו פל-תהיו כל-המחלה
 אשר-שמתי במצרים לא-אשים עליה פי אני יהנה רפאה :
 ויבאו אל-מה ושם שפתי עשרה עילת מים
 ושבעים תמרים ויחני-שם על-המים :
 ויסעו מאילם ונבאו כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר-סין טז
 אשר ביד-אילם ובו סניג בחמשה עשר יום לתוש השני
 לאתהם מארץ מצרים : וילינו כל-עדת בני-ישראל על

טו ב ילנו פי

משה

משה ועל-אתהו במדבר : ויאמרו אליהם בני ישראל אל-
 יומו מותנו ביד-יהנה מארץ מצרים בשבתנו על-סיר
 הפשר באכלנו לחם לשבע קריוצאתם אלהנו אל-המדבר
 הנה להמית את-קל-תחלת תנה גרעב : ס
 ויאמר יהנה אל-משה הקלו ממסיר לכם לחם מדי-השמים
 ויפא העם ולקטו דבר-יום ביום למעז אנפתי תילה
 בתורתו אמלא : ותהו פיום הששי ותכינו את אשר
 נביאו ותהו משנה על אשר-ילקטו יום יום : ויאמר משה
 ואתהו אל-פל-בני ישראל לרב וידעתם פי יהנה הוציא
 אתהם מארץ מצרים : ובהר וראיתם את-פכוד יהנה
 פשמעו את-תלפתיהם על-יהנה ונחנו מה פי תלנו עלינו :
 ויאמר משה בתת יהנה לכם בערב פשר לאכל ולחם
 בפחר לשפע בשמע יהנה את-תלפתיהם אשר-אתם מליים
 עליו ונחנו מה לא-עלינו תלפתיהם פי על-יהנה : ויאמר
 משה אל-אתהו אמר אל-על-עדת בני ישראל הרבו לפני
 יהנה פי שמע את תלפתיהם : ויהי גובר אתהו אל-פל-
 עדת בני-ישראל ויסנה אל-המדבר ותהו פכוד יהנה נראה
 בעצו : ויבגר יהנה אל-משה לאמר : ס
 ששמעתי את-תלונת בני ישראל דבר אליהם לאמר בן
 הערפים האכלו פשר ובפחר תשפיעו-לחם וידעתם פי אני
 יהנה אלהיהם : ויהי בערב ותפע השלח ותכס את
 המחנה ובפחר קימה שכבת השל סביב למחנה : ותפעל
 שכבת השל והנה על-בני המדבר נה מחספים נה בפחר
 על-הארץ : וינראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן
 הוה פי לא נדעו מה-הוה ויאמר משה אליהם הוה הלחם
 אשר נתנו יהנה לכם לאכלה : ונה תדבר אשר צנה יהנה
 לקטו מפני איש לפי אכלו עמר לאגללת מספר נפשותיהם
 איש לאשר פאחלו תקחו : וינעשו-בנו בני ישראל וילקטו
 המרובה והפמעים : וימזו בעמר ולא קצויה המרובה
 והפמעים לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו : ויאמר משה
 אליהם איש אל-יתר ממנו עד-בקר : ולא-שמעו אל-משה
 ויתרו אנשים מפני עד-בקר ויגרם תולעים ויבאש ויחזף
 עליהם משה : וילקטו אתו בפחר בפחר איש לפי אכלו
 וחס השמש ונמס : ויהי ו פיום הששי לקטו לחם משנה
 שני העמר לאתו ויבאו כל-נשתי העדה בנידו למשה :
 ויאמר אליהם הוה אשר דבר יהנה שבתו שבת-הרש

טו ב ילנו פי יל השלוי פי כל פחה מרובה

ליחור

ליהודה קהר את אשר תלכו אפני ואת אשר תבשלו בשלח
ואת פליהלוה הניחו לכם למשמרת עד-הקהר : ונניחו
אתו עד-הקהר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורפה לא
היתה בו : ויאמר משה אכלהו היום קיישבת היום
ליהודה היום לא תמצאהו בשנה : תשבת ימים תלקחנהו
ביום השביעי שבת לא יהיה-בו : ויהי ביום השביעי
יצאו מרהעם ללקח ולא מצאו : ויאמר יהודה
אל-משה עד-אנה מאתכם לשקר מצותי והורתי : ראו
קיי-יהודה נתנו לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם ימים שבעו איש תחמיו אל-יצא איש ממקומו
ביום השביעי : וישברתי העם ביום השביעי : ויחראי
כרת-ישראל את-שמונו והוא קורע בל לבו וטעמו בצפירת
בדקש : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהודה מלא
הקשר מפניו למשמרת לדרמיהם למעו : ראו את-הלחם
אשר האכלתי אתכם בפדור בהוציאי אתכם מארץ
מצרים : ויאמר משה אל-יהודה זה צנצנת אחת ותד
שמה מלאה-למר מזו ותנח אתו לפני יהודה למשמרת
לדרמיהם : כאשר צוה יהודה אל-משה ויעלה את-הזון
לפני העדת למשמרת : ויבני ישראל אכלו את-הזון
ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-הזון אכלו
עד-באם אל-הנה ארץ כנעו : והלמר עשירית האמה
היה :

שבי

ויסעו פל-עזות בני-ישראל מסד-ברקיו למסעיהם על-
פי יהודה ויחבו ברפידים ואין מים לשתות העם : ויגב
העם עם-משה ויאמרו הנבולנו מים ונשתנה ויאמר להם
משה מה-תריבוני עמדי מה-תנסונו את-יהודה : ויצלמא שם
העם לפנים ויגלו העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו
ממצרים לחמת אתי ואת-בני ואת-מחני בצמא : ויזעק
משה אל-יהודה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט
ובקלני : ויאמר יהודה אל-משה עבר לפני העם וקח את-ה
מזקני ישראל ומסוד אשר הניח בו את-היאר קח בידו
ותלקח : הנני עמו לפניך שם : על-הצור בחרב והניח
בצור ויצאי ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לציני
וזגני ישראל : ויקרא שם המקום מסה ומריבה עלי-רבי
בני ישראל ועל נפתם את-יהודה לאמר תיש יהודה ביה-בני
אס-און : ויבא עמלק וילחם עם-ישראל
ברפידים : ויאמר משה אלי-יחושע בחר-לנו אנשים וצא
הלחם

הלחם בעמלק קהר אנכי נצב על-ראש הנבצה ומסח
האלהים בנדי : ויעש יהושע כאשר צוה משה להלחם
בעמלק ומשה את-הזון וחרו עלו ראש הנבצה : והיה
כאשר גרים משה ידו ויבני ישראל וכאשר גרים ידו ויבני
עמלק : וידי משה פבדים ויקחו-אבן וישומו תחמיו
וישב עליה ואת-הזון וחרו תחמו בנדי מנה אחד ומנה אחד
ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש : ויחלש יהושע את-עמלק
ואת-עמו לפי-קרב : ויאמר יהודה אל-
משה פלב זאת זכרון בפסר ושם בצנני יהושע פרימחה
אמחה את-זכר עמלק מתחת השמים : ויבנו משה מזבח
ויקרא שמו יהודה נסי : ויאמר פריד על-כס זה מלחמת
ליהודה בעמלק מדר דר :

פ פ פ פ

וישמע יהוה לתו מדון חתו משה את פלי-אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו פיר-הוציא יהודה את-ישראל
ממצרים : וינח יהוה חתו משה את-צפרה אשת משה
אחר שלחיה : ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם פי
אמר גר היותי בארץ כנענה : ושם האחד אליעזר פי
אלהי אבי בעולי וישלגי מתרב פרעה : ויבא יהוה חתו
משה ויבניו ואשתו אל-משה אל-הפדור אשר-היא חנה
שם תר האלהים : ויאמר אל-משה בני חתנה יהוה צא
אלהי ואשתו ישנן בניה עמה : ויצא משה לתבאת חתו
וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלהי :
ויספר משה לחתנו את פלי-אשר עשה יהודה לפרעה
וילמצינים על אודת ישראל את פלי-התלחה אשר מצאתם
בנרה ויצלם יהודה : וינח יהוה על פלי-הפודה אשר-עשה
יהודה לישראל אשר הצילו מיד מצרים : ויאמר יהוה פרוח
יהודה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
הצילו את-העם מתחת יד-מצרים : עתה ידעתי פרי-גויל
יהודה מפל-האלהים פי בדבר אשר דוד עליהם : וינח יהוה
חתו משה עלה ויבקים לאלהים ויבא את-הזון וכל ויבני
ישראל לאכל-לחם עם-חתו משה לפני האלהים : ויהי
מפחות וישב משה לשפט את-העם ויעמד העם על-
משה מר-הקור עד-הקרב : ויבא חתו משה את פלי-
אשר-הוא עשה לעם ויאמר מה-הדבר הזה אשר אמה
עשה לעם מה-יע אמה וישב לבדו וכל-העם נצב עליו מר
קור עד-קרב : ויאמר משה לחתנו פריבא אלי העם
לדרש

לדַרְשׁ אֱלֹהִים : כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֱלֹי וְשִׁפְטֵמִי כִּי־
 אִישׁ וּבְיָד רַעְיוֹ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חַמְדִּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־הוֹדוֹתָיו :
 וַיֹּאמֶר חֲתָן מִשָּׁה אֱלֹוֹי לֹא־טוֹב תִּדְבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה :
 כָּל־תִּפְלַל בַּסֵּמֶת בַּסֵּמֶת הִנֵּה אֲשֶׁר עֲמָה כִּי־כַבֵּד מִפְּנֵי
 תִּדְבָר לֹא־תוֹכַל עֲשׂוֹהוּ לְכַבֵּד : עֲתָה שָׁמַע בְּקֹלִי אִיעֲשֶׂה
 וַיְהִי אֱלֹהִים עֲמָה הִנֵּה אַתָּה לְעֵם מִגַּל הָאֱלֹהִים וְהַבֵּאתָ
 אֶתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים : וְהוֹדַרְתָּה אֶתָּה אֶת־
 הַחֲקִים וְאֶת־הַמְּהוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדְּבָרִי יִלְכוּ בָּהֶ
 וְאֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ : וְאַתָּה תַחֲנוּן מִפְּנֵי־הָעֵם
 אֲכַשְׂרֵחֹל וַיֵּאן אֱלֹהִים אֲנִשְׁוֹ אַמְרָ שְׂנֵאָ בָּעַז וְשִׁמְתָּ
 עַל־הֶם שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מְאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשִׁרֵי עֲשָׂרֹת :
 וְשִׁפְטֵוֹ אֶת־הָעֵם בְּכִלְעֵת וְהִנֵּה כִּל־תִּדְבָר הַפֶּדַל וְכִי־אוֹ
 אֵלֶיךָ וְכִל־תִּדְבָר תַּחֲנוּן וְשִׁפְטֵיהֶם וְהַמֶּלֶךְ מִעֲלֵיךָ וְנִשְׁאוֹ
 אֶתָּה : אַם אֶת־תִּדְבָר הַנֵּה מַעֲשֵׂה וְצִוָּת אֱלֹהִים וְיִבְלַת
 עֲמָד וְגַם כִּל־הָעֵם הַנֵּה עַל־מַלְכוּוֹ בָּא בְּשָׁלוֹם : וַיִּשְׁמַע
 מִשָּׁה לְקוֹל חֲתָנוּ וַיֵּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר : וַיַּבְחֵר מִשָּׁה
 אֲכַשְׂרֵחֹל מִפְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רְאִשִׁים עַל־הָעֵם שְׂרֵי
 אֶלְפִים שְׂרֵי מְאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשִׁרֵי עֲשָׂרֹת : וְשִׁפְטֵוֹ
 אֶת־הָעֵם בְּכִלְעֵת אֶת־תִּדְבָר הַקָּשָׁה וְכִי־אוֹ אֶל־מִשָּׁה וְכִל־
 תִּדְבָר תַּחֲנוּן וְשִׁפְטֵוֹ הֵם : וַיִּשְׁלַח מִשָּׁה אֶת־חֲתָנוּ מִלְּדָו
 לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ :

לש

וביט בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לַעֲמַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם
 הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינֵי : וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינֵי
 וַיַּבְחֵי בַּפְּדָר וַיַּחְדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל לְגַד הַחֹר : וַיִּמְשָׁה עֲלֶיהָ אֶל־
 הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֱלֹוֹי וְהִנֵּה מִדְּבַר לֹא־מֵר בָּהּ תֹּאמַר לְבֵית
 יַעֲקֹב וְתִגְדֵי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
 לְמִצְרַיִם וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבִיא אֶתְכֶם אֵלַי :
 וְעַתָּה אִם־שָׂמוּעַ תִּשְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיוּתֶם
 לִי סֵגֻלָּה מִפְּנֵי־הַעֲשִׂים כִּי־לִי כִל־הָאֶרֶץ : וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
 מִמְּלִכְתָּת כְּחֻנִּים וְזִנְי קְרוֹשׁ אֵלֶה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבָר אֶל־
 חמשי בני יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא מִשָּׁה וַיִּקְרָא לְזַמְנֵי הָעֵם וַיִּשְׁם לְפָנֵיהֶם
 אֶת כִּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה : וַיַּעֲנוּ כָל־הָעֵם
 וַיְהוּוּ וַיֹּאמְרוּ כֹל אֲשֶׁר־דִּבְרַי יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁבַּח מִשָּׁה אֶת־
 דְּבָרֵי הָעֵם אֶל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה הִנֵּה אֲנִכִּי
 בָּא אֵלַיךָ בַּעֲבַדְתִּי בַּעֲבוּרֵי שְׁמַע הָעֵם בְּדַבְּרֵי עֲמָה וְגַם־
 בְּדָת אֲמִינִי לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מִשָּׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעֵם אֶל־יְהוָה :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה לֵּךְ אֶל־הָעֵם וְהַדַּשְׁתֶּם הַיּוֹם וַיִּמְחַר
 וּכְכַסּוּ

וּכְכַסּוּ שְׁמֵלְתֶם : וְהָיוּ כְלָנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי ו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 יַבֵּד יְהוָה לְעִינֵי כָל־הָעָם עַל־חֹר סִינֵי : וְהַגְּבַלְתָּ אֶת־הָעָם
 סָבִיב לֹא־מֵר הַשְּׁמָרֵי לָכֶם עֲלוֹת בְּחָר וַיִּנְעַע בְּקֶחְדוֹ כִּל־
 הַנִּנְעַע בְּחָר מוֹת וַיִּמָּת : לֹא־הִנְעַע כּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסְמַל אוֹ־
 יָדָה יָדָה אִם־בְּהִמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִחַדָּה בְּמִשְׁחָה חִיבָל הַמָּחָה
 יַעֲלֵו בְּחָר : וַיַּבֵּד מִשָּׁה מִדְּבַר אֶל־הָעֵם וַיִּמְדַּשׁ אֶת־הָעֵם
 וַיַּכְכַּסּוּ שְׁמֵלְתֶם : וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֵם הָיוּ כְלָנִים לְשִׁלְשַׁת יָמִים
 אֶל־הַנְּשִׂאֵי אֶל־אִשָּׁה : וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִלֹת הַפְּקָר וַיְהִי
 קֹלֹת וּבְכֻרִים וְעֲזָנוּ כָּבֵד עַל־חֹר וְקֹל שִׁפְרָה הִנֵּה מֵאֵד וַיַּחֲבֵד
 כִּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה : וַיִּזְכַּר מִשָּׁה אֶת־הָעָם לְקַבֵּאת
 הָאֱלֹהִים מִדְּבַר־מַחֲנֶה וַיְהִי־נִנְעַבֵּו בְּתַחֲמוֹת הַחֹר : וְחָר סִינֵי
 עֲשׂוּ כִּלֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יַבֵּד עֲלֵיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשׂוֹנוֹ כַּעֲשׂוֹן
 תַּפְּכִישׁוֹן וַיַּחֲבֵד כִּל־הַחֹר מֵאֵד : וַיְהִי קוֹל הַשִּׁפְרָה הוֹלָה וְחֻזַּק
 כִּמְאֵד מִשָּׁה יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל : וַיַּבֵּד יְהוָה עַל־
 חר סִינֵי אֶל־רֹאשׁ הַחֹר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמִשָּׁה אֶל־רֹאשׁ הַחֹר
 וַיַּעַל מִשָּׁה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה הֲדָ עָשׂוּ בְּעֵם כִּי־יִחַרְסוּ
 אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וּכְפֹל מִפְּנֵי רָב : וְגַם הַכְּלָנִים הַנְּשִׂאֵים
 אֶל־יְהוָה וַיִּמְדַּשְׁו כִּי־יִפְלֹץ בָּהֶם יְהוָה : וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל־
 יְהוָה לֹא־יִיבָל הָעָם לְעֵלֹת אֶל־חֹר סִינֵי כִּי־אֵתָּה הַעֲדוּתָה
 בָּנוּ לֹא־מֵר הַכָּבֵל אֶת־הַחֹר וְהַדַּשְׁתֵּנוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹי יְהוָה
 לְחַדֵּד וְעֲלִיתָ אֶתָּה וְאֶתְחַנּוּ עֲמָה וְהַכְּתִימִים וְהָעָם אֶל־יַחְדָּס
 לְעֵלֹת אֶל־יְהוָה כִּי־יִפְרֹצוּ בָּם : וַיַּבֵּד מִשָּׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר
 אֶלְהֶם :

וַיִּדְבַר אֱלֹהִים אֶת כִּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה לֹא־מֵר :
 אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּרִית עֲבָדִים : לֹא־יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֵרִים עַל־כִּנְי : לֹא־
 תַעֲשֶׂה לָּךְ כֶּסֶל וְכִל־תִּמְוָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִפְּעַל וְאֲשֶׁר
 בָּאֶרֶץ מִתְּחַת וְאֲשֶׁר בַּפְּעִים וּמִתְּחַת לָאֶרֶץ : לֹא־תִשְׁמַחֲתָה
 לְחֵם וְלֹא תַעֲבֹגֶם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵל נְפָאִי מִפְּנֵי עֵינֵי
 אֶבֶת עַל־כְּנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָא : וְעֹשֶׂה
 חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֶתְבֵי וְלְשִׁמְרֵי מִצְוָתִי :
 תִּשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשָׁנָא כִּי לֹא יַבְקָה יְהוָה אֶת־
 אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשָׁנָא :
 יוֹם הַשַּׁבָּת לִקְדָּשׁוֹ : שֹׁשַׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֹשִׂיתָ כֹּל־
 מְלַאכְתֶּךָ : וַיּוֹם הַשַּׁבְּעִי שַׁבָּת וּלְיְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה
 כִּל־מְלַאכְתָּה אַתָּה וּבְכַנְי וּבְכַתָּה עֲבָדֶיךָ וְאֶתְחַתָּה וּבְכַתָּה
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ : כִּי שִׁשְׁת־יָמִים עֹשֶׂה יְהוָה אֶת־
 הַשָּׁמַיִם

אם בפחותת ימצא הנגב והנה ונת אין לו דמים : אם ל
 זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמסר
 בגנבתו : אם הפסדא תמצא בידו הנגבה משור עד חמור
 עדישה חיים שנים ישלם : פי ובער איש שנה
 או זכרם ושלח את בעירה ובער בשנה אחר מיטב שנהו
 ומיטב פרמו ישלם : פי תמצא איש נמצאה חיים
 ונאכל גדיש או תקמה או תשנה שלם ישלם המבער את
 הפערה : פי ופלו איש אל רעהו קסת אוכלים
 לשמר ונגב מבית האי אס ימצא הנגב ישלם שנים
 אם לא ימצא הנגב ונקב בעל הבית אל האלחים אם לא
 שלח ידו במלאכת רעהו : על פל דבר פשע על שור על
 חמור על שנה על שלמה על פל אבדה אשר יאמר פיהא
 זה עד האלחים נבא דבר שניהם אשר ירשעו אלחים ישלם
 שנים לרעהו : פי ופלו איש אל רעהו חמור
 או שור או שנה וכל בהמה לשמר ימת או לשפר או נשנה
 אין ראה : שבעת יהנה תהנה פיו שניהם אם לא שלח
 ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם : ואם נגב
 יגב מעמו ישלם לבעליו : אם טרף פהו יבאהו עד
 הסרקה לא ישלם : פי וכי ישאל איש מעם
 רעהו ונשפר או ימת בעליו או רעמו שלם ישלם : אם בעליו
 עמו לא ישלם אם שפיר הוא גא בשפרו : פי
 וכי יפתח איש פתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מזה
 וסתרנה לו לאשה : אם מאן מאן אביה לתתה לו קסת
 ישלח פמהו הפתולת : פי מכשפה לא תהיה :
 כל שכב עם בהמה מות יומת : פי זבח לאלחים
 והם בלתי ליהנה לבדו : וגר לא יהנה ולא תלקחני פריגרים
 חיותם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תעמו : אם
 ענה הענה אהו פי אם צעה וצעה אלי שמע אשמע צעקתו :
 והנה אפי והרגתי אתכם בתרב והיו נשוקם אלמנות ובערים
 ותמים : פי אם קסת ו תלנה את צמי את
 קצני עמה לא תהנה לו פנשה לא תשימון עליו נשה :
 אם חבל תחבל שלמת העש עד גא השמש תשימון לו : פי
 פי הוא כסותו לבדה הוא שמלתו לערו פמה ישכב והנה
 ובע פייצעה אלי ושמותי פיימון אני : פי אלחים
 לא תמלל ונשיא בעמה לא תאר : מלאכה וקצנה לא
 תאחר בקור בגיה תתולי : פרמעשה לשנה לא יגנה

כב ד בערו פי כו כסותו פי קסין בוק

שבעת

ל שבעת ימים יהנה עם אמו ביום השמיני תתולי : ואנשי
 קדש תהינו לי וכלשך פשנה טרפה לא תאכלו לנגב
 תשלקו אהו : פי
 לא תשא שמע שנוא אל תשור ידה עם רשע להית עד
 הקס : לא תהנה אחר רבים לרעת ולא תענה על רב
 לנשות אחרי רבים להסת : ודל לא תהדר בריבו :
 פי תפגע שור אבדו או חמור תענה השב
 תשימון לו : פי קיתראה חמור שנהו רבץ
 תחת כשאו והולתו מעזב לו עזב מעזב עמו : פי
 לא תפח משפט אבדו בריבו : מדבר אשר תחנה חס
 ונני וצדיק אל תתרג פי לא אצדיק רשע : ושחד לא
 תקח פי השחד ועגר פקוחים ונסלת דברי צדיקים : וגר
 לא תלקח ואתם ידעם את נפש הגר פייגרים חיותם
 בארץ מצרים : ושש שנים תזב את ארצה ואספת את
 תביאנה : ותשבעת תשכמה וקטשה וקלו אביו
 עמה ויתרם תאכל תנת השנה פרמעשה לברכה לזונה
 אשת ימים מעשה מעשה וכלום השביעי השבת למען
 גיה שורה וחמור ונפש פו צמורה וחגר : וכל אשר
 אמרתי אליכם תשמרו ושם אלחים אחרים לא תזכירו לא
 ישמע על פידי : שלש רגלים תהו לי בשנה : אתיב
 המצות השמר שבעת ימים תאכל מצות פאשר צויתו
 למועד קדש תאביב קיבו וצאת מצרים ולא יהי פני
 ריקם : ותג הקציר בפני מעשה אשר תזב בשנה ותג
 הקספ בצאת השנה באספת את מעשה מר השנה : שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורה אל פני האדו והנה : לא
 תזבח על חמץ דם זבחיו ולא יליו חלב חגי עד בקר :
 ראשית בפני אדמתה תביא בית יהנה אלהיך לא תבשל
 גדי בגלב אמו : פי חנה אכלי שלח מלאכה ש
 לפניה לשמרה בקרה ולתביא אל המקום אשר חבתי :
 השמר מפניו ישמע בקלו אל תמר בו פי לא ישא לפשעכם
 פי שמי בקרבו : פי אם שמעו תשמע בקלו ועשית כל
 אשר צוה ואתה את אביו וצרת את צרהו : פייגלו
 מלאכה לפניה ותביא אל האמרי ותחמי וחסדו וקצני
 חמוי ותביא והקדומו : לא תשפתנה לאלחים ולא
 העבדם ולא תעשה כמעשיהם פי הרם תהרסם ושפר
 תשפר מצבותיהם : ועבדתי את יהנה אלתיכם ובה את
 לחמה ואת מימיה ותסרתי מלחא מרבה : פי

לא

שבע לא יהיה משפלה בעקבה בצרעה את מספר ימי צמלא :
את אימתי אשלה לפניה והפתי את פליהם ואשר תבא
בהם ונתתי את פליהם עליה ערה : ושלחתי את
הצרעה לפניה וברשה את חתי את חפצני ואת חתמי
מלפניה : לא אצרשני מפניה בשנה אחת קרתינה הארץ
שממה ורבה עליה חבת השדה : מעט מעט אצרשני
מפניה עד אשר תפדה וקחלת את הארץ : ושתי את
גבלה מימינו ועד ימים פלשתיים ומפנה עד חתהר כי
אפני גדלם את ישבי הארץ ונרשמו מפניה : לא
תכלת להם ולא להיהם ברות : לא ישבו בצרעה עד
תצאו אתה לי כי תעבד את אלהיהם כיהתנה לה
למוקש :

והלמשה אמר עלה אלי יהנה אמה ואתרו נדב ואביהוא כד
ושבעים מוקני ישראל והשפחותם מרחק : ונכש משה
לבדו אלי יהנה והם לא יגשו והם לא יעלי עמו : ונבא
משה ויספר לעם את כל דברי יהנה ואת כל המשפטים
ונענו פליהם קול אחד ויאמרו פלי הדברים אשר דבר יהנה
נעשה : ויקתב משה את כל דברי יהנה וישכם צפוק
ונבנו מזבח פחת החר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל : וישלח את גערי בני ישראל ויעלו עלת
ונצחו וקחים שלמים ליהנה פרים : וקח משה חצי
הדם וישם באגלת נחצי הדם וקח על המזבח : ויקח חצי
הקבית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהנה
נעשה ונשמע : וקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה הסיחברית אשר כרת יהנה עמכם על פלי הדברים
האלה : ויעל משה ואתרו נדב ואביהוא ושבעים מוקני
ישראל : ויראו את אלתי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכצבע השמים לשתר : ואל אצילי בני
ישראל לא שלח דו ונתנו את האלהים ויאכלו וישתהו :
ויאמר יהנה אל משה עלה אלי החרה נתיח
שם ואמלה לה את לתת האבן והתורה והמצוה אשר
כתבתי להורותם : ויקם משה ויהרשע משרתו ויעל משה
אל החר האלהים : ואל המזבחים אמר שבר לבני כזה עד
אשר יושבו אליכם והנה אתרו וחור עמכם מרבעל דברים
יגש אלהם : ויעל משה אלי החר ויבס הענו את החר :
מספר וישלחו כבוד יהנה על החר סיני ויכסוהו הענו ששת ימים
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענו : ימראה כבוד
יהנה

יהנה כאלו אכלת פראש החר לעיני בני ישראל : ונבא
משה ברות הענו ויעל אל החר ויהי משה ברות ארבעים
יום וארבעים לילה :

ויובר יהנה אל משה לאמר : ודבר אל בני ישראל
ויהיו חילי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לפי תקוה את
תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
ויהשת : ותכלת וארבעו ורובעת שני ושש ועצים :
ויערת אילם מצדקים וערת תחשים וצעי ששים : שמו
לפאר בשמים לשמן המשחה ולהקטרת הסמים : אבני
שהם ואבני מלאים לאבד ורחשו : ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם : ככל אשר אני מראה אותה את תבנית
המשכן ואת תבנית פל פליו וכן תעשו :
ועשו ארון צעי ששים אפתיים וחצי ארפו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמרו : וצפית אתו זהב טהור מפית
ימין וצפית ועשית עליו זר זהב סביב : וצפית לו
ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פצמתי ושתים טבעות
על צלעו האחת ושתים טבעות על צלעו השנית : ועשית
בני צעי ששים וצפית אתם זהב : והבאת את הכפדים
בטבעות על צלע החר לשאת את החר בדם :
והטבעות החר יהיו הכפדים לא סרי מפני : ונתת אל
החר את הקצרת אשר אפני אלה : ועשית כפרת זהב
טהור אפתיים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה : ועשית
שנים קרבים זהב מוקשה כעשה אתם משני קצות
הכפרת : ועשה קרוב אחד מקצה מזה וקרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הקרבים על שני קצותיו :
ויהיו הקרבים קרשי כנפים למעלה לקדים ככנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו בני
הקרבים : ונתת את הכפרת על החר מלמעלה ואל
החר תתן את העזרת אשר אפני אלה : וקוודתי לה
שם ודברתי אתה מעל הכפרת מבין שני הקרבים אשר
על ארון העזרת את פלי אשר אצנה אותה אל בני ישראל :
ועשית שלחו צעי ששים אפתיים ארפא
ואמה רחבו ואמה וחצי קמרו : וצפית אתו זהב טהור
ועשית לו זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת טפה סביב
ועשית גרודת למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע
טבעות זהב ונתת את הכפרת על ארבע הפאת אשר
לארבע

לארבע רגליו : לעמל המסגרת תהיון המבצעת לבתים
לבדים לשאת אתיה שלקו : ועשית אתיה בדים עצי שטים
ועפית אתם זהב ונשאיתם אתיה שלקו : ועשית הערתי
וכפתיו וקשתיו וימיתיו אשר יסו בתו זהב טהור מעשה
אתם : ונתת עליה שלקו לחם פנים לפני תמיד :

ועשית מנרת זהב טהור מקשה מעשה
המנורה ורכה וקנה וביעיה ופלתיה ופרחיה ממנה יהיו :
וששה קנים ויצאים מצדיה שלשה ו קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני : שלשה רבעים משוקיים
בנקת האחד פפתו ופרח ושלשה רבעים משוקיים בנקת
האחד פפתו ופרח ו שלשת הקנים היצאים מן המנרה :
ובמנרה ארבעה גביעים משוקיים פפתיה ופרחיה :
וכפתו תחת שלגי תנאים ממנה וכפתו תחת שלגי הקנים
ממנה וכפתו תחת שלגי תנאים ממנה לששת הקנים
היצאים מן המנרה : פפתיהם וקנהם ממנה יהיו שלשה
מקשה אחת זהב טהור : ועשית אתיה גרתייה שבעה
והעלה אתיה גרתייה והאיר על עבר פניה : וימלאתיה
וימחתיה זהב טהור : פפר זהב טהור ועשה אתה את
כל הכלים האלה : וראה ועשה בתבניתם אשר אהתה
מראה בחר :

ואתה משקו מעשה עשר וריעת שש משור ותכלת
וארזון ותלעת שני פרקים מעשה חשב מעשה אתם :
אחד ו היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ולחב ארבע
באמה היריעה האחת מנה אחת לכל היריעה : חמש
היריעה תהיון הברת אשה אל אחתה וחמש וריעת חברת
אשה אל אחתה : ועשית ללאה תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת וגו מעשה בשפת היריעה תהיונה
במחברת השנית : חמשים ללאה מעשה ביריעה האחת
וחמשים ללאה מעשה בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאה אשה אל אחתה : ועשית חמשים
נרטי זהב וחברת את היריעה אשה אל אחתה בנקטים
והיה המשקו אחד : ועשית וריעת עלים לאהל עלי המשקו
עשתי עשרה וריעת מעשה אתם : אחד ו היריעה האחת
שלשים באמה ולחב ארבע באמה היריעה האחת מנה
אחת לעשתי עשרה וריעת : וחברת אתיה חמש היריעה
לבד ואת שש היריעה לבד וכפלת את היריעה הששית
אל מול פני האהל : ועשית חמשים ללאה על שפת
היריעה

היריעה האחת תהיונה בחברת וחמשים ללאה על שפת
היריעה החברת השנית : ועשית נרטי חמשת חמשים
ונבאת את החקרים בללאה וחברת אתיה האהל והיה
אחד : וכרה קצוה ביריעה האהל חצי היריעה העצמת
תסרה על אחרי המשקו : והאמה מנה והאמה מנה
קצוה בארבע וריעת האהל יהיה סרית על עצי המשקו
מנה ומנה לכפתו : ועשית מקסה לאהל ערת אולם
מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה :

ועשית את החקשים למשקו עצי שטים עמדים : עשר רביע
אפוח אחד מקרש ואמה חצי האמה לחב מקרש האחד :
שתי ידות למקש האחד משלבת אשה אל אחתה כו
מעשה לכל מקשו המשקו : ועשית את החקשים למשקו
עשרים מקרש לפאת נקבה תימנה : וארבעים אדגריקס
מעשה תחת עשרים מקרש שני אדנים תחת מקרש האחד
לשתי ידתי ושני אדנים תחת מקרש האחד לשתי ידתי :
וילצע המשקו חמשה תחת מקרש האחד ושני אדנים
אדניהם כסח שני אדנים תחת מקרש האחד ושני אדנים
תחת מקרש האחד : וילרבתו המשקו מנה מעשה ששה
קרשים : ושני קרשים מעשה למחצלת המשקו בירכבים :
ויהיו האמם מלמטה ויהיו חמשים על ראשו אל
השפעת האחת כו יהיה לשניהם לשני המקצלות יהיו :

והיו שמנה קרשים ואדניהם כסח ששה עשר אדנים שני
אדנים תחת מקרש האחד ושני אדנים תחת מקרש האחד :
ועשית בריחם עצי שטים חמשה למרשי אל עי המשקו
האחד : וחמשה בריחם למרשי אל עי המשקו השנית :
וחמשה בריחם למרשי אל עי המשקו לירכבים מנה :
והבריח המיון בתוך הקרשים מכלם מן החקשה אל
תמנה : ואת החקשים מעשה זהב ואת טבעותיהם מעשה
זהב קמים לבריחם ועפית את הבריחם זהב : וחקמת
את המשקו כמשפטו אשר הראית בחר :

ועשית פרדת תכלת וארזון ותלעת שני ושש משור חמשי
מעשה חשב מעשה אתה פרקים : ונתתה אתה על
ארבעה עמתי שטים מצפים זהב וניהם זהב על ארבעה
אדגריקס : ונתתה את הפרדת תחת הקרשים ונתתה
שמה מבית לפרדת את ארון העדות והבדילה הפרדת
לכם כו מקרש יבין קדש תהדשים : ונתת את הפפרת
על ארון העדות בקדש תהדשים : ושמת את השלחו
מחור

מחויץ לפדקת ואת המנרה נכח השלחן על אלע המשכן
 תימנה והשלחן תתן על אלע צפון : ועשית מסוף לפתח
 האהל תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משער מעשה
 להם : ועשית למסוף חמישה צמירי שמים וצפית אתם
 זהב וניהם זהב וניחת להם חמישה אונג נחשת : ס
 ועשית את המזבח צצי שמים חמש אמות ארז וקחש כז
 אמות יחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו :
 ועשית קרבתיו על ארבע פנתיו מסופו תהיון קרבתיו וצפית
 אתו נחשת : ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומזולתיו
 ומזולתיו ומחמתיו לקלכליו תעשה נחשת : ועשית
 לו מקפר מעשה נשת נחשת ועשית על הנשת ארבע
 טבעות נחשת על ארבע קצותיו : ונתתה אתה פתח
 פרקב המזבח מלמשה והיתה הנשת עד חצי המזבח :
 ועשית כדים למזבח בני צצי שמים וצפית אתם נחשת :
 והביא את בניו בטבעות ותני חבדים על שתי צלעות
 המזבח בשאת אתו : וקוב לחת מעשה אתו פאשר
 ס
 ונעשית את חצר
 חמשינו לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה
 באמה ארז לפאת האחת : ועמדיו עשרים ואדניהם
 עשרים נחשת וני העמדים וחשניהם קסם : וכן לפאת
 צפון בארז קלעים מאה ארז ועמדיו עשרים ואדניהם
 עשרים נחשת וני העמדים וחשניהם קסם : ורחב החצר
 לפאת יום קלעים חמשים אמה צמדיהם עשרה ואדניהם
 עשרה : ורחב החצר לפאת הדרמה מזבחה חמשים
 אמה : וחמש עשרה אמה קלעים לפתח צמדיהם שלשה
 ואדניהם שלשה : ולפתח השנית חמש עשרה קלעים
 עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה : ילשער החצר מסוף
 עשרים אמה תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה להם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה : כל
 עמודי החצר סביב מחשקים קסם וניהם קסם ואדניהם
 נחשת : ארז החצר מאה באמה ורחב חמשים בתמישים
 וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל קלו
 חמשינו בכל עברתו וכל יתדותיו וכל יתדות החצר נחשת :
 ס

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליה שמן זית וזה קהית
 לפאור להקלות גר תמיד : באהל מועד מחויץ לפדקת אשור

על קצות יצורו אתו אחרו ובגיו מערב עד גחור לפני וחתך
 חתך עולם לליתם מאת בני ישראל : ס
 ואתה תקרב אליה את אחרו אחיה ואת בניו אהו ספון
 בני ישראל לבתולו אחרו נגב ובאיהיה אלעזר ואיהסר
 בני אחרו : ועשית בגדיהם לאחרו אחיה לבבד
 ילתפארת : ואתה תצוה אל כל חכמי לב אשור מלאתיו
 ריח חכמה ועשוי את בניו אחרו לקחשו לבתולו :
 ואלה חבדלים אשור ועשוי חשן ואפוד ומעיל וכתנת משבץ
 מצנפת ואבגט ועשוי בגדיהם לאחרו אחיה ולבניו לבתולו
 לי : והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארנמן
 ואת הולעת השני ואת השש : ס
 ונעשוי
 את האפד וקב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה חשב : שתי כתפת הקבת יהיה לו אל שני קייתיו
 וחסר : וחשב אפדתו אשור עליו כמעשהו מסופו יהיה
 זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור : ולמחת
 את שתי אבני שיהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל :
 ששה משמתיים על האבן האחת ואת שמות הששה
 הקהרים על האבן השנית כהו ליהם : מעשה חרש אבן
 פתייתו חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
 מסבת משבצות זהב תעשה להם : ושמת את שתי
 האבנים על כתפת האפד אבני זקרו לבני ישראל ונשא
 אחרו את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזקרו :
 ס

ועשית משבצות זהב : ושתי שרשרת זהב
 טהור מנבלת תעשה אהם מעשה עבת ונתתה את שרשרת
 העבת על המשבצות : ס
 ועשית חשן משפט
 מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארנמן
 ותולעת שני ושש משור תעשה אתו : רבוע יהיה כפול
 זרת ארזו וזרת רחבו : ומלאת בו מלאת אבן ארבעה
 מונים אבן טור אדם פסדה וקבת חסור האחד : והסור
 השני קבוע ספיר ונתלים : והסור השלישי לשם שבו
 י ואחלקה : והסור הרביעי פרשוי ושהם וישפה משבצים
 זהב יהיו במלואתם : והאבנים תהיון על שמות בני
 ישראל שמים עשרה על שמות פתייתו חתם איש על
 שמו תהיון לשני עשר שבט : ועשית על החשן שרשת
 גבולת מעשה עבת זהב טהור : ועשית על החשן שתי
 טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן :
 ונתתה את שתי עבתת הנהב על שתי הטבעות אליהנות

חחשון : ואת שפתי קצוות שפתי העבותות תתן על-שפתי
 המשבצות ונתתה על-פתחות האף אל-מיל פניו :
 ועשית שפתי טבעות זהב ושמת אתם על-שני קצוות החשון
 על-שפתו אשר אל-עבר האפוד ביתה : ועשית שפתי
 טבעות זהב ונתתה אתם על-שפת כתפורת האפוד מלמטה
 ממיל פניו לעשר מחברתו מפעל לחשב האפוד : וירכסו
 את-חשון מטבעתו אל-טבעת האפוד בפתיל תכלת
 להיות על-חשב האפוד ולא יהא החשון מעל האפוד :
 ונשא אהרן את-שמות בני-ישראל בחשון המשפט על-לבו
 בבאו אל-הקדש לזכרו לפני-יהוה תמיד : ונתת אל-חשון
 המשפט את-האזנים ואת-התמים והיו על-לבו אהרן בבאו
 לפני יהוה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו
 לפני יהוה תמיד : ועשית את-מעיל האפוד
 כליל תכלת : והנה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
 סביב מעשה ארג פני תהרא יהיה-ליו לא וקבע : ועשית
 על-שוליו רמזי תכלת וארזמן ותלעת שני על-שוליו
 סביב ופעמני זהב בתוכם סביב : פעמני זהב ורמזן
 פעמני זהב ורמזן על-שולי המעיל סביב : והנה על-אהרן
 לשמרו ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני יהוה ונצאתו
 ולא ימות : ועשית שני זהב שיהיו שפתות
 עליו פתוחי חתם חדש ליהוה : ושמת אתו על-פתיל
 תכלת ונתה על-המזבחת אל-מיל פני-המזבחת ונתה :
 ונתה על-מצח אהרן ונשא אהרן את-עזו המדשים אשר
 יקדישו בני ישראל לקל-מתנת קדושים ונתה על-מצחו
 תמיד לזכרו להם לפני יהוה : ושבעת הפתחת שש
 ועשית מזבחת שש ואבנט מעשה מעשה להם : ולבני
 אהרן מעשה כהנת ועשית להם אבנטים ומזבחות מעשה
 להם לכבוד ויתארת : והלבישת אתם את-אהרן אחיד
 ואת-בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את-ידיהם ומדשנת אתם
 וקתנולו : ועשה להם מכנסת-ידי לבסורת אשר ערוה
 מסתתרים ועד-ירכיים יהיו : והיו על-אהרן ועל-בניו
 בבאם אל-אהל מועד או בגשתם אל-המזבחת לשחרת
 בפתש ולא-ישאיו עזו ונתה חקת עולם לו ולזרעו
 אחריו :

יבש וזה תדבר אשר-מעשה להם להבש אתם לכתו לי אמה כט
 פר אהד בודגור ואילם שנים תמימים : ולתם מצות וחלות

כח חו מסנעתי ק' כב קמץ ב'ק' מצת

מצת בלילות בשמן וירוקו מצות משחים בשמן סלת השנים
 פעשה אהם : ונתת אותם על-סל אחד והקרבת אהם
 בפל ואת-הפיר ואת שני האילם : ואת-אהרן ואת-בניו
 סקריב אל-פתח אהל מועד והחצת אתם במים : ולמחת
 את-הבגדים והלבישת את-אהרן ואת-הכהנת ואת מעיל
 האפוד ואת-האף ואת-החשון ואפרת לו בחשב האף :
 ושחת המזבחת על-ראשו ונתת את-גזר הקדש על-
 המזבחת : ולמחת את-שמן המשחה והחפת על-ראשו
 ומשחת אתו : ואת-בניו סקריב והלבישתם במלת : והקרבת
 אתם אבנט אהרן ובניו ובכשת להם מגבעות ותיחה להם
 כהנה לחקת עולם ומלאת יד-אהרן ויד-בניו : והקרבת
 את-הפיר לפני אהל מועד וסמו אהרן ובניו את-ידיהם על-
 ראש הסר : ושחת את-הסר לפני יהוה פתח אהל
 מועד : ולמחת מידם הפיר ונתתה על-מזבחת המזבחת
 באצבעך ואת-כל-הדם תשפה אל-סוד המזבח : ולמחת
 את-כל-החלב המכסה את-הקרב ואת הימרת על-הקרב
 ואת שפתי הקלית ואת-החלב אשר עליהן והקטרת
 המזבחה : ואת-בשר הפר ואת-ערו ואת-פרשו תשרף
 באש מחוץ למחנה חטאת הוא : ואת-החיל האחד תקח
 וסמכי אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל : ושחתם
 את-האיל ולמחת את-דמו ונתת על-המזבח סביב : ואת-
 החיל תנחת לנתחיו והחצת קרבו וקרעו ונתת על-נתחיו
 ועל-ראשו : והקטרת את-כל-החיל המזבחה עלה הוא
 ליהוה הים נחום אשה ליהוה הוא : ולמחת את האיל חסש
 חשני וסמו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל : ושחתם
 את-האיל ולמחת מידמו ונתתה על-תנחיו און אהרן ועל-
 תנחיו און בניו התלית ועל-תנחיו תם תנחית ועל-תנחיו רגלם
 תמננה ונתת את-הדם על-המזבח סביב : ולמחת מיד
 הדם אשר על-המזבח ומשמן המשחה והחית על-אהרן
 ועל-בניו ועל-בניו ועל-בניו בניו אהו וקדש הוא ובניו
 ובניו ובניו בניו אהו : ולמחת מיד-החלב החלב והחית
 ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת ימרת הקרב ואת שפתי
 הקלית ואת-החלב אשר עליהן ואת שוק תמניו פי איל
 מלאים הוא : וכפר להם אמת וחלות להם שמו אחר
 וקוה אחד מסל המצות אשר לפני יהוה : ושמת הפל
 על פני אהרן ועל פני בניו ונתת אתם תנחיה לפני
 יהוה : ולמחת אתם מידם והקטרת המזבחה על-העלה
 לרוח

לרוח

לרבים ניהוהו לפני יהוה אשה היא ליהוה : ולקחת אתי
 הוזה מאיל המלאים אשר לאהרו והכפת אתו והניפה לפני
 יהוה והיה לה לקנה : והדשת אתו ונתת הנהיפה ואת
 שוק התרויפה אשר הניח ואשר הניח מאיל המלאים מאשר
 לאהרו ומאשר לבניו : והיה לאהרו ולבניו להחידולם
 מאת בני ישראל כי תרויפה היא ותרומה יהיה מאת בני
 ישראל מזבחי שלמים תרויפתם ליהוה : ובגדי חתום
 אשר לאהרו יהיו לבגיו אחרי למשתח ביהם ולמלאים
 אתיהם : שבעת ימים ולבשם חתום תחתיו מבגיו אשר
 נהא אל-אהל מועד לשרת בקודש : ואת איל המלאים
 תקה ובשלת את-בשרו בקחם קודש : ואכל אהרו ובניו
 את-בשר האיל ואת-הלחם אשר פסל פתח אהל מועד :
 ואכלו אתם אשר פפר בהם למלא אתיהם לקודש אתם
 וזר לא-יאכל ביה קודש הם : ואם ינתר מבשר המלאים ימז
 הלחם עד-הבקר ושפרת את-הפותר באש לא יאכל ביה
 קודש היא : ועשית לאהרו ולבניו ככה ככל אשר צויתי
 אתה שבעת ימים תמלא ידם : יפר חטאת מעשה ליום
 על-הכפרים וחטאת על-המזבח בכפרה עליו ומשתח אתו
 לקודש : שבעת ימים תכפר על-המזבח ומדשת אתו והיה
 המזבח קודש קדשים על-הלכע במזבח קודש :
 וזה אשר מעשה על-המזבח כדשים בגרשנה שנים
 ליום קמיד : את-הכבש הקחד מעשה בכפר ואת חבש
 השני מעשה בין הערבים : ועשיו סלת קליל בשמן פתית
 רבע החיו וקשה רביעה הקיו וזו לכבש הקחד : ואת
 הכבש השני מעשה בין הערבים כמנחת הכפר ובנספה
 מעשה-לה לרבים ניהוה אשה ליהוה : עלת קמיד
 לזרמיכם פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר אנעד לכם
 שמה לדבר אליה שם : ולעזתי שמה לבני ישראל וקודש
 בכבדי : והדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח ואת-אהרו
 ואת-בגיו אהדש לכהן לי : ושכנתי בהוה בני ישראל
 והייתי להם לאלהים : וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לשבני בתוכם בני יהוה
 אלהיהם :

ועשית מזבח מקמר הקדרת עצי שטים מעשה אתו :
 אמה ארלו ואמה רחבו רביע יהוה ואמתיים קמתו ממנו
 קרבתיו : וצפית אתו וזה טהור את-בגיו ואת-קורחתי
 סביב ואת-קרבתיו ועשית לו זר זהב סביב : ושמה טבעת
 זהב

זהב מעשה-לו ומתחת לזרו על שתי צלעותיו מעשה על-
 שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בקמה : ועשית
 את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב : ונתת אתו
 לפני הספרת אשר על-ארון העדת לפני חפצרת אשר
 על-העדת אשר אנעד לה שמה : והקטיר עליו אהרו
 הקדרת סמים בכפר בכפר בהישיבו את-הקדרת וקטירנה :
 ובתעלות אהרו את-הקדרת בין הערפים וקטירנה קדרת
 קמיד לפני יהוה לדומיכם : לא-תעלי עליו קטרת
 וזה ועלה ומנחה וקשה לא תסכו עליו : וכפר אהרו
 על-מזבחו אהת בשנה מים חטאת חפצרים אהת בשנה
 וכפר עליו לדומיכם קודש-קדשים היא ליהוה :

כ פ ס כ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : כי תשא את-ראש בני-
 ישראל לפקודיהם ונתנה איש כפר נפשו ליהוה בכפר
 אתם ולא-יהיה בהם נגח בכפר אתם : וזה ונתנו כל-
 העבר על-הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש עשרים
 גרה השקל מחצית השקל תרויפה ליהוה : כל העבר
 על-הפקודים מגו עשרים שנה ומעלה והן תרויפה יהוה :
 והעשיר לא-ירצה והדל לא ימיע מחצית השקל לתת
 את-תרויפת יהוה לכפר על-נפשתיכם : ולקחת את-כסף
 הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על-עבדת אהל מועד
 ויהוה לבני ישראל לזרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם :
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : ועשית
 פיור נחשת וכפו נחשת לרשעה ונתת אתו ביראהל מועד
 יבין המזבח ונתת שמה מים : והכזי אהרו ובניו ממנו
 את-ידיהם ואת-רגליהם : כבאם אל-אהל מועד ורחצו
 מים ולא ימותו או בגשתם אל-המזבח לשרת להקטיר
 אשה ליהוה : והכזי ידיהם ורגליהם ולא ימותו והייתה
 להם חידולם לו ולזרעו לדוריהם :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : ואתה חדל-ה בשמים
 ראש מרדור חמש מאות וקמור-בשם מחציתו חמשים
 ומאתים וקמור-בשם חמשים ומאתים : והיה חמש מאות
 בשקל הקודש ושמן זית היו : ועשית אתו שמן משחת
 קודש לחם מרחמת מעשה לחם שמן משחת-קודש יהוה :
 ומשתח בו את-אהל מועד ואת ארון העדת : ואת-
 השלחן ואת-פיליו ואת-המנחה ואת-פיליה ואת מזבח
 הקטרת : ואת-מזבח העלה ואת-פיליו ואת-הכפר

ואת פניו : וקדשת אתם והיו קדש קדושים פלי תלפז פתם
 יקדש : ואת אהרן ואת בניו תמשיח וקדשת אתם לכתו
 לי : ואל בני ישראל תדבר לאמר שמעו משחת קדש יהיה
 זה לי לזרותיכם : על בשר אדם לא יוסף ובמתנתו
 לא תעשו פמהו קדש הוא קדש יהיה לכם : איש אשר
 יקח פמהו ואשר ותו מפני על יזר ונקבר מעמיו :
 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
 וחסל בנה סמים וילבנה וזה פד בך יהיה : ועשית אתה
 המרת לחם מעשה רועה ממלח טהור קדש : ושחפת
 מפנה סודו ונתתה מפנה לפני העדת באהל מועד אשר
 אינד לך שמה קדש קדושים תהיה לכם : ותקמרת
 אשר מעשה במתנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לה
 ליהוה : איש אשר יעשה כמותם לתרים פה ונקבר
 מעמיו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ראה קראתי בשם לא
 בשלאל בראוני בך חור למטה יהודה : ואמלא אתו רוח
 אלהים בך כמנה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה : לחשב
 מחשבת לעשות בנה ובכסף ובכחשת : ובקדשת אבן
 למלאה ובקדשת עץ לעשות בכל מלאכה : ואני הפך
 נתתי אתו את אהליאב בראחיסמו למטה דן וכלב בן
 חכמי לב נתתי חכמה ועשו את פלי אשר צויתך : את
 אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הפסרת אשר עליו ואת
 פלי פלי האהל : ואת השלחו ואת פליו ואת הפסרת
 הפסרת ואת פלי פליו ואת מזבח הקמרת : ואת מזבח
 העלה ואת פלי פליו ואת חגור ואת פניו : ואת בגדי
 השני ואת בגדי סגוד לאהרן הפתו ואת בגדי בניו
 לכתו : ואת שמן המשחה ואת קמרת הסמים לקדש פלל
 אשר צויתך ועשו : ויאמר יהוה אל
 משה לאמר : ואתה דבר אל בני ישראל לאמר את
 שבתתי השבועי פה אורת הוא ביני וביניכם לזרותיכם
 לדעת פני אני יהוה מקדשכם : ושמרתם את השבת פני
 קדש הוא לכם מחלליה מות ימת פני פלי העשה כה
 מלאכה ונקרתה הקפוש ההוא מקרב עמיה : לעשת ימים
 יעשה מלאכה וביום השביעי השבת שבתו קדש ליהוה
 פלי העשה מלאכה ביום השבת מות ימת : ושמר בני
 ישראל את השבת לעשות את השבת לזרותם פריה עולם :

בני ובני בני ישראל אורת הוא לעלם פריעשת ימים עשה
 יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :
 ויפתו אל משה פכלתו לדבר אתו פה
 סיני שני לזות העדת לתה אבן פתבים באצבע אלהים :
 ויראו העם פריעשת משה לזות מדהקר ויקהל העם
 על אהרן ויאמרו אליו היום ו עשה לנו אלהים אשר ילכו
 לפנינו פריה ו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
 ידענו מה יהיה לו : ויאמר אלהים אהרן פרקו נזמי הנקב
 אשר באוני לשלכם פניכם ובלתיכם וקראו אלי : ויתפרקו
 פלי העם את נזמי הנקב אשר באוניכם וקראו אל אהרן :
 ויקח מידם ויצר אתו פתרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו
 אלה אלהינו ישראל אשר העלנו מארץ מצרים : וירא
 אהרן וברו מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה
 מקר : וישלימו ממחרת ויעלו עלת וישאו שלמים וישב
 העם לאהל ושתו ויקמו לעסק :
 ויהוה אל משה לדוד פני שחת עמך אשר העלית מארץ
 מצרים : סרו מהר מזה הנקב אשר צויתם עשו לכם עגל
 מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהינו ישראל
 אשר העלנו מארץ מצרים : ויאמר יהוה אל משה ראתי
 את העם הזה ונהיה עם קשה לרפה היא : ועמה הפקח
 לי ויתראפי בהם ואכלם ואעשה אותה לעוי גדול : ויקח
 משה את פני יהוה אליו ויאמר למה יהוה יכרה אפי
 בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בלח גדול וביד חזקה :
 לפה ואמרו מצרים לאמר פרעה הוציאם לחרג אתם
 פהלים ויללתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפה והתם
 על הרעה לעמך : זכר לאברהם לי שחם ולישראל עבדי
 אשר נשבעת להם פה ותדבר אלהים ארבה את ירעלים
 פדוכה השמים וכל הארץ הוצאה אשר אמרת אתו
 לזרעם ונקלו לעלם : ויפתם יהוה על הרעה אשר דבר
 לעשות לעמו :

לב

תעגל ומהלת ויחראת משה וישלח מידו את-הלוח
וישבר אתם פחת הקר : וישח את-העגל אשר עשו
וישרף באש וישחן עד אשר-הק ויזר על-פני המים וישח
את-בני ישראל : ויאמר משה אל-אחריו מה-עשה לה
העם הזה פרי-הבאת עליו חטאה גדלה : ויאמר אחריו
אל-יחר אף מדני אמה ודעם את-העם פי כדע היא :
ויאמר לי עשה-לנו אלהים אשר ילכו לפנינו פרייה ו
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ודענו מה-היה
לו : ויאמר להם למי זהב התפרקו ויתפרקו ואל-שלכוהו
באש ונגא העגל הזה : וירא משה את-העם פי קרע
הוא פרי-קדח אחריו לשמעה בקומיהם : ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מי ליהנה אלי ויחטפו אליו פל-בני
לוי : ויאמר להם כה-אמר יהוה אל-י ישראל שימו אש-
חרבו על-ירכו ושבדו משער לשער בפחנה וחרבו
איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו : ויעשו
בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם ביום ההוא פשלת
אלפי איש : ויאמר משה מלאי ידכם היום ליהנה פי איש
בבנו ובנחיו ולקח על-גם היום בקרבו : והיו מפחרת
ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועמה
אעלה אלי-יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם : וישב
משה אל-יהוה ויאמר אפא חטא העם הזה חטאה גדלה
ויעשיו להם אלתי וזב : ועתה אס-השטא חטאתם ואס-
לזו מחני לא מספרת אשר פתבת : ויאמר יהוה אל-משה
מו אשר חטא-לי אמחפו מספרי : ועתה לה ונתח את-
העם אל אשר-דברתי לה חנה מלאכי לה לפניה ויבנים
קהל ויפחדתי עלהם חטאתם : וישח יהוה את-העם על
אשר עשו את-העגל אשר עשה אחריו : ס

וידבר יהוה אל-משה לה עלה מזה אמה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותם
ליתתה וילב-עלב לאמר לירעה אמתנה : ושלחתי לפניך
מלאך ובנשתי את-הפנעני האמרי והחתי והפרזי קחני
והיבסי : אל-הארץ וברת חלב ודבש פי לא אעלה בקרבך
פי עסקשה-ערת אמה שראלך בקרה : וישמע העם
את-דבר הדע ויהוה ויתאבלו ולא-שתו איש עדו עליו :
ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-בני-ישראל אתם עסקשה-
ערת רגע אחד אעלה בקרבך ובלתי-יה ועתה הווד עדיף

לב ט סדר קר

מעליך

מעליך ונדעה מה אעשה-לה : ויתנצלו בני-ישראל את-
עזים מחר הורב : ומשה יקח את-האהל ונשח-לו ומהוץ
לפחנה הרחוק מן-המחנה וקרא לו אהל מועד ותיה פל-
מבקש יהוה וצא אל-אהל מועד אשר מהוץ למחנה :
ויהוה פגאת משה אל-האהל וקומו פל-העם ונגבדו איש
פתח אהלו ותפיטו את-מי משה עד-באו האהלה : והיה
כבא משה האהלה ירו עמוד הענן ועמד פתח האהל
וידבר עם-משה : וראה כל-העם את-עמוד הענן עמד
פתח האהל וגם פל-העם והשתחוו איש פתח אהלו :
וידבר יהוה אל-משה פנים אל-פנים פאשר וידבר איש אל-
רעהו ושב אל-המחנה וימשרתו יהושע בדימו נער לא
ימיש מתוך האהל : ס

אל-יהוה וראה אמה אמר אלי העל את-העם הזה ואמח
לא הודעתי את אשר-תשלח עמי ואפא אמרת ודעתי
בשם ונס-מחאת הן פעיני : ועתה אס-הא שאתי הן
פעיני הודעני בא את-דברך ואדעוד למעו אמח-הן
פעיניך וראה פי עמוד הווי הנה : ויאמר פני ילכו
ונחתי לה : ויאמר אליו אס-אין פניך חללים אל-תעלגני
מזה : ויבנה ויבדע אפוא פרי-מחאתי הן פעיניך עני ועפוד
הלוא בלכתה עמני ונפלינו עני ועפוד מפל-העם אשר
על-פני הודמה : ס

גם את-הדבר הזה אשר דברת אעשה פרי-מחאתי הן פעיני
והדעוד בשם : ויאמר תראני בא את-פכרה : ויאמר אני
אעביר פל-טיבלי על-פניך וקראתי בשם יהוה לפניה ונחתי
את-אשר אחו ורחמתי את-אשר ארחם : ויאמר לא
תוכל לראת את-פני פי לא-יראני האדם וחי : ויאמר
יהוה הנה מקום אחי ונצבת על-הצור : והיה בעבר
פדוי ושמתי בנתבת הצור ושפתי כפי עליו עד
עברי : ונקרתי את-פפי וראתי את-אחרי ופני לא
יראי : ס

יהוה

נד

שליש

סדר

לד

אדננה ואת מסו שער הקצר : את יתלת המשכן ואת
יתלת הקצר ואת מיתריהם : את בגדי השקר לשבת
בקרש את בגדי הקודש לאתרו כההו ואת בגדי בניו לכהו :
והבגדי פליצרת בגדי ישראל מלפני משה : ויבאו פליצרת
אשר קשאו לבו וכל אשר נדבה רהו אתו הביאו את
תרומוהו יתרו למלאכת אהל מועד וכל עבדו ילבגו
הקדש : ויבאו האנשים עליהם כל ונבי לב הביאו
קח וגם וסבעת וכמוו פליצתי וקב וכל איש אשר הניח
תנופת וקב ליהנה : וכל איש אשר נמנע אתו תכלת
וארמנו ותולעת שני ושש ועגים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים הביאו : פלמרים תרומת קספ יבדשת
הביאו את תרומת יהנה וכל אשר נמנע אתו עצי שטים
לכלי מלאכת העבדה הביאו : וכל אשר חכמת לב
בגדיה סגו וביאו מסנה את התכלת ואת הארמנו את
תולעת השני ואת השש : וכל הנשים אשר נשא לבו
אתנה בחכמה סגו את העגים : והנשים הביאו את
אבני השפה ואת אבני המלאים לאפוד ולחשו : ואת
הפסים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקשרת
הסמים : פליצת ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכלי
המלאכה אשר צנה יהנה לעשות בגדי משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהנה : פ ויאמר משה אל
בני ישראל ראו קמא יהנה פשם בצלאל בן-אורי גר
חור למטה יהודה : וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתיבנה ובעצת ויכלי מלאכה : ולהשב מחשבת לעשת
בזהב ובקספ ובקחשת : ובקחשת אבן למלאכת ובהקחשת
עץ לעשות בכלי מלאכת מחשבת : ולהולת נתו בלב
הוא ואת הלבב בראשיתו למטהו : מלא אתם חכמת
לב לעשות פלי מלאכת קרש וחסב ורקם בתכלת
ובארמנו בתולעת השני ובשש וארג עשי פלי מלאכה
וחשבי מחשבת :
ועשה בצלאל ואת הלבב וכל ו איש חכם לב אשר נתו לו
יהנה חכמה ותבונה בהמה לבעת לעשות את פלי מלאכת
עבדה הקודש לכל אשר צנה יהנה : ויקמא משה אל-
בצלאל ואל את הלבב ואל פלי איש חכם לב אשר נתו יהנה
חכמה בלבו פלי אשר נשאו לבו למדקה אל המלאכה
לעשת אתה : ויקחו מלפני משה את פלי התרומוה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדה הקודש לעשת אתה וחס
הביאו

שליש

הביאו אליו עוד נדבה בקרש בקרש : ויבאו פלי חכמים
העשים את פלי מלאכת הקודש איש איש ממלאכתו אשר
התה עשים : ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא
מדי העבדה למלאכה אשר צנה יהנה לעשות אתה : ויצו
משה ויעבירו קול במקרה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקודש ויפלא העם מהביא : והמלאכה
היתה דגם לכלי המלאכה לעשות אתה והחור :
ויעשו כל חכמים לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ובי
וריעת שש משור יתכלה וארמנו ותולעת שני פרדים
מעשה חשב עשה אתם : אנה תיריעה האחת שטנה
ועשרים באמה ורחב ארבע באמה תיריעה האחת מדה
אחת לכלי תיריעת : ויחבל את חמט תיריעת אחת אל-
אחת וחמט ויריעת חפר אחת אל אחת : ויעש ללאת
תכלת על שפת תיריעה האחת מקצה פמחברת פו עשה
בשפת תיריעה הקיצונה פמחברת השנית : חמשים ללאת
עשה תיריעה האחת חמשים ללאת עשה בתצה תיריעה
אשר פמחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת :
ויעש חמשים קרסי וקב ויחפר את תיריעת אחת אל אחת
בקרשים ויהי המשכן אחד : פ ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה
אתם : אנה תיריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות
לחב תיריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת :
ויחפר את חמט תיריעת לבד ואת שש תיריעת לבד :
ויעש ללאת חמשים על שפת תיריעה הקיצונה פמחברת
וחמשים ללאת עשה על שפת תיריעה הקצונה השנית :
ויעש קרסי וקחשת חמשים לחפר את האהל להיות אחד :
ויעש מקסה לאהל ערת אילם מאדמים וימכסה ערת
תחשים מלמעלה : ס ויעש את התקשרים למשכן חמשי
עצי שטים עמידים : עשר אמות אנה הקודש ואמה וחצי
האמה לחב הקודש האחד : שתי ירת לקודש האחד
משלבת אחת אל אחת פו עשה לכל קרשי המשכן : ויעש
את התקשרים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה :
וארבעים אדני קספ עשה פחת עשרים קרשים שלי אדנים
פחת הקודש האחד לשתי ידתי ושני אדנים פחת-
הקודש האחד לשתי ידתי : וילעלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים אדני קספ
שני אדנים פחת הקודש האחד ושני אדנים פחת הקודש
ואחד

האחד : וילרפתני המשכן וגוה עשה עשה קרשים :
 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים : וחיזו
 הואמם מלמטה וחיזו וחיזו תמים אל-ראשו אל-הטבעת
 האחת בן עשה לשניהם לשני המקצעת : וחיזו לשניה
 קרשים ואדניהם פסח עשה עשר אדנים שני אדנים שני
 אדנים פתח הקרש האחד : ונעש בריחי עצי שטים
 חמשה למרשי אל-המשכן האחת : וחמשה בריחים
 למרשי אל-המשכן השני וחמשה בריחים למרשי
 המשכן לירכתים וגוה : ונעש את-הבריח המיכו לבריח
 בתוך הקרשים מר-הקצה אל-הקצה : ואת-הקרשים צפה
 זהב ואת-טבעתם עשה זהב פתים לבריחים ונעש את-
 הבריחים זהב : ונעש את-הפרכת הקלת וארנמן וחולצת
 שני ושש משור מעשה חשב עשה אתה פרכים : ונעש
 לה ארבעה עמודי שטים ונעשם זהב נוהם זהב וניצק להם
 ארבעה אדני-כסף : ונעש מסד לפתח האהל הקלת וארנמן
 וחולצת שני ושש משור מעשה להם : ואת-עמודיו חמשה
 ואת-נוהם וצפה ראשיהם ונחשיהם זהב ואדניהם חמשה
 קרשת :

ונעש בצלאל את-הארן עצי שטים אמותים וחצי ארפו
 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : ונעשהו זהב טהור
 מפית ומחויז ונעש לו גר זהב סביב : וניצק לו ארבע טבעות
 זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על-צלעו האחת ושתי
 טבעות על-צלעו השנית : ונעש בגי עצי שטים ונעש אתם
 זהב : ונבא את-הפדים בטבעות על צלעת הארן לשאת
 את-הארן : ונעש פתח זהב טהור אמותים וחצי ארפה
 ואמה וחצי רחבה : ונעש שני כרבים זהב מקשה עשה
 אתם משני קצות הפתח : כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
 אחד מקצה מזה מזה הפתח עשה את-הכרבים משני
 קצותיו : ונהניו הכרבים קרשי כנפים למעלה סככים
 בכנפיהם על-הפתח וקניהם איש אל-אחיו אל-הפתח
 היו פני הכרבים : ונעש את-השלחן
 עצי שטים אמותים ארפו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו :
 ונעש אתו זהב טהור ונעש לו גר זהב סביב : ונעש לו
 מסגרת ספח סביב ונעש גר-זהב למסגרתו סביב : וניצק
 לו ארבע טבעות זהב וניחן את-הטבעות על ארבע הפאת
 אשר לארבע רגליו : לצמת המסגרת היו הטבעות פתים

ס ה קצותיו ס

לכרבים

לפדים לשאת את-השלחן : ונעש את-הפדים עצי שטים
 ונעש אתם זהב לשאת את-השלחן : ונעש את-הפדים
 אשר על-השלחן את-הקרתיו ואת-כפתו ואת מנהלתיו
 ואת-הקשות אשר יסדו פתח זהב טהור : פ
 ונעש את-הפנדה זהב טהור מקשה עשה את-הפנדה
 ירכה וקנה גביעיה פפתריה ופפתריה ממנה חיו : וששה
 קלים וצאים מצדיה שלשה וקני מנרה מצדה האחד
 ושלשה קני מנרה מצדה השני : שלשה גבעים משקלים
 פקנה האחד פפתר ופנדה ושלשה גבעים משקלים פקנה
 אחד פפתר גרוב גו לשאת הקלים הוצאים מר-הפנדה :
 ובהמנרה ארבעה גבעים משקלים פפתריה ופפתריה :
 וכפתר פתח שני תקנים ממנה וכפתר פתח שני תקנים
 ממנה וכפתר פתח-שני תקנים ממנה לשאת הקלים
 הוצאים ממנה : פפתריהם יקנתם ממנה היו פלה מקשה
 אחת זהב טהור : ונעש את-גרתיה שבעה וימלמתי
 ומהתחיה זהב טהור : פפר זהב טהור עשה אתה ואת
 פל-גלית : פ
 ונעש את-מזבח הקטרת עצי
 שטים אמה ארפו ואמה רחבו ונעש ונעש ונעש ונעש
 ממנו חיו מר-נתיו : ונעש אהו זהב טהור את-נגו ואת
 קורתיו סביב ואת-קרתיו ונעש לו גר זהב סביב : ושתי
 טבעות זהב עשה-לו ומתחת לזו על שתי צלעותיו על
 שני צדיו לכתים לבדים לשאת אתו פתם : ונעש את-
 הפדים עצי שטים ונעש אתם זהב : ונעש את-שכנו המשחול
 קרש ואת-קורת הספים טהור מעשה להם : ס

ונעש את-מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארפו
 וחמש אמות רחבו ושלוש אמות קמתו : ונעש
 מר-נתיו על ארבע פפתיו ממנו חיו מר-נתיו ונעש אתו
 קרשת : ונעש את-פל-קלי המזבח את-הסילת ואת-
 הנעים ואת-המזרחת את-המזרחת פל-קליו
 עשה קרשת : ונעש למזבח מקפר מעשה קרשת קרשת
 פתח פרכו מלמטה עד-הציו : וניצק ארבע טבעות
 בארבע הקצות למקפר הפתח פתים לפדים : ונעש
 את-הפדים עצי שטים ונעש אתם קרשת : ונבא את-
 הפדים בטבעות על צלעת המזבח לשאת אתו פתם
 נכוב לחת עשה אתו : ס ונעש את הפתח
 קרשת ואת פניו קרשת במראת הנבא את אשר נבא פתח
 אהל מועד : ס ונעש את-הקצר לפתח ונגב

לח

סביע

רביע

הימנה

תימנה מלצי הקצול **שש** משור **מאה** באמה : עמודיהם
 עשרים ואדניהם עשרים נחשת וני העמודים נחשתיהם
 קסה : ולפאת צפון **מאה** באמה עמודיהם עשרים
 ואדניהם עשרים נחשת וני העמודים נחשתיהם קסה :
 ולפאתים קלעים **באמה** עמודיהם עשרה ואדניהם
 עשרה וני העמודים נחשתיהם קסה : ולפאת מזרח
 מזרח **באמה** : קלעים **חמש** עשרה **אמה** אל-
 הפתח עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה : ולפתח
 השנית **מנה** ומנה לשער הקצר קלעים **חמש** עשרה **אמה**
 עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה : קלעים הקצר
 סביב **שש** משור : והאדנים לעמודים נחשת וני העמודים
 נחשתיהם קסה וצפוי ראשיהם קסה והם החצוקים קסה
 וסביב קל עמודי הקצר : ומטה שער הקצול מעשה **לחם** תכלת
 וארבעה ותולעת שני ושש משור ועשרים **אמה** ארבע
 והזמה ברחב **חמש** אמות לצפת מלצי הקצר : ועמודיהם
 ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ונייהם קסה וצפוי
 ראשיהם נחשתיהם קסה : וכלי היתדות למשכן והקצר
 סביב נחשת :

ס ס ס כג

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר בקד עלי משכן
 עבדת קלוים ביד איתמר בראשיתו כהן : ובצלאל בן
 אוהי בן חויר למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה
 את משה : ואתו אהליאב בראשיתו למטה דן בראש
 וחשב והם בתכלת ובארבעה ותולעת שני ובשש :
 קל-הזקב העשוי לפלאכה בכל מלאכת
 הקדש ויהי זקב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע
 מאות ושלשים שקל בשקל הקדש : וכסה פקודי העדה
 מאת כפר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבועים שקל בשקל
 הקדש : גזע וגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל
 העבר על-הפקודים מין עשרים שנה ומעלה לשש-מאות
 אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת
 כפר תכסף לצורת את אדני הקדש ואת אדני הפקדת מאת
 אדנים למאת הכפר כפר לאדן : ואת-האלף ושבע המאות
 וחמשה ושבועים עשה ונים לעמודים וצפה ראשיהם
 וחשק אותם : ונחשת התנופה שבועים כפר ואלפים
 וארבע-מאות שקל : ונעש בה את-אדני פתח אהל מועד
 ואת מזבח הנחשת ואת-מכפר הנחשת אשר-לו ואת קל-
 כלי

כלי הפקודים : ואת-אדני הקצול סביב ואת-אדני שער
 הקצר ואת כל-יתדות המשכן ואת-כל-יתדות הקצר סביב .
 ומדה-תכלת ובארבעה ותולעת השני עשו בנדר-שקל
 לשבת בקדש ונעשו את-בגדי הקדש אשר לאתרו **באמה**
 צנה יהוה את-משכה : **פ** ונעש את-האף
 זקב תכלת וארבעה ותולעת שני ושש משור : וירקעו את-
 פתי הזקב והצף פחילם לעשות פתוח תכלת ובתוח
 בארבעה ובתוח תולעת השני ובתוח השש מעשה חשב :
 ונתפת עשרלו תכלת על-שני הצדדים חפר : וחשב אפדתו
 אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זקב תכלת וארבעה ותולעת
 שני ושש משור באשר צנה יהוה את-משכה : **ס**
 ונעשו את-אבני השתם מסכת משבצת זקב
 מסכתו פתוחי חותם על-שמות בני ישראל : ונישם אותם
 על פתחת האפד אבני זכרון לבני ישראל באשר צנה יהוה
 את-משכה : **פ** ונעש את-החשן מעשה
 חשב כמעשה אף זקב תכלת וארבעה ותולעת שני ושש
 משור : רביע תה עשו את-החשן זרת ארבע וזרת
 רחבו כפול : וימלאו-בו ארבעה טורי אבני טור אף
 פטרה ובקרת הסויר הקוד : והסויר השני לקח ספיר
 ונתלם : והסויר השלישי לשם שבו ואחלקה : ונתלם
 הרביעי מרשיש שתם ונישפה מוספת משבצת זקב
 כמלאהם : והאבנים על-שמת בני-ישראל הקה שתים
 עשרה על-שמתם פתוחי חתם איש על-שמו לשנים עשר
 שקט : ונעשו על-החשן שרשרת תכלת מעשה עבת זקב
 טהור : ונעשו שתי משבצת זקב ושתי טבעת זקב ויתלמו
 את-שתי הטבעת על-שני הצדדים החשן : ויתלמו שתי
 העבתות הזקב על-שתי הטבעת על-הצדדים החשן : ואת
 שתי הצדדים שתי העבתות נתנו על-שתי המשבצת ויתלמו
 על-פתחת האפד אל-מול פניו : ונעשו שתי טבעת זקב
 וישימו על-שני הצדדים החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד
 ברתה : ונעשו שתי טבעת זקב ויתלמו על-שתי כתפות
 האפד מלמטה ממוול פניו לצפת מחברתו מפעל לחשב
 האפד : וירכסו את-החשן מטבעתיו אל-טבעת האפד
 בפתיל תכלת להיות על-חשב האפד ולא-ינתח החשן מעל
 האפד באשר צנה יהוה את-משכה : **פ**
 ונעש את-מעיל האפד מעשה אבג לליל תכלת : וקרי שש

לש

משי
המשי

המעיל בתוכו כפי תהא שפח לפיו סביב לא וקחצ :
 ונעשו על-שולי המעיל רמוליו תכלת וארבעו ותולעת שני
 משור : ונעשו פצמני וקב שהור ויתנו את-הפצמנים
 בתוה הרמנים על-שולי המעיל סביב בתוה הרמנים :
 פצמנו ורמון פצמנו ורמון על-שולי המעיל סביב לשורת פאשר
 צנה יהנה את-משח : ונעשו את-תפלת
 שש מצעשה ארג לאהלו ולבגיו : ואת המצנפת שש
 ואת פארי המצנפת שש ואת-מכנסי הקו שש משור :
 ואת-האבגט שש משור ותכלת וארבעו ותולעת שני
 מצעשה להם פאשר צנה יהנה את-משח :
 ונעשו את-ציץ גזר-הקדש וקב שהור ויכתבו עליו מכתב
 פתיחי חוקים קדש ליהנה : ויתנו עליו פתיל תכלת
 לתת עליה מצנפת מלמעלה פאשר צנה יהנה את-משח :
 ותכל קלי-עבדת משכן אהל מועד ונעשו בגיו
 ישראל לכל אשר צנה יהנה את-משח בן עשו :
 ויביאו את-המשכן אל-משח את-האהל ואת-
 כל-כליו ורסיו קרשיו בריחו ועמקיו ואדניו : ואת-
 מכסה עזרת האולם המאדמים ואת-מכסה עלת התחשים
 ואת פרכת המסוק : את-ארון הקודש ואת-בגיו ואת
 הפקרת : את-השלקו את-כל-כליו ואת להם הפנים :
 את-המלכה המלכה את-גרוהיה גרת המצדקה ואת-כל-
 כליה ואת שמון המאור : ואת מזבח הנחב ואת שמון
 המשחוח ואת קמרת הסמים ואת מסוק פרת האהל : את
 מזבח הפחשת ואת-מכפר הפחשת אשר-לו את-בגיו ואת-
 כל-כליו את-הכפר ואת-כפו : את תלעי הקצר את-עמדיה
 ואת-אדנייה ואת-המסוק לשער הקצר את-מינתיו ויתדתייה
 ואת כל-כלי עבדת המשכן לאהל מועד : את-בגיו
 השדר לשרת בקודש את-בגיו הקודש לאהרון הפסח ואת-
 בגיו בגיו לבחן : לכל אשר-צנה יהנה את-משח בן עשו
 בגיו ישראל את כל-העבדה : וירא משח את-כל-המלאכה
 והנה עשו אלה פאשר צנה יהנה בן עשו ויגרו אתם
 משח :

רבי

חמישי שבע
 ונדבר יהנה אל-משח לאמר : ביום-החדש הראשון
 באחד לחדש סלים את-משכן אהל מועד : ושמרת שם
 את ארון קעודית וספת על-הארץ את-הפרכת : והבאת
 את-השלקו וערכת את-ערכו והבאת את-המלכה ותעליה

לש לל ביהויו ק

את

את-גרוהיה : ונתתה את-מזבח הנחב לקמרת לפני ארון
 הקודש ושמרת את-מסוק הפתח למשכן : ונתתה את
 מזבח העלה לפני פתח משכן אהל-מועד : ונתת את-
 הכלי ביו-אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים : ושמרת
 את-הקצר סביב ונתת את-מסוק שער הקצר : ולקחת
 את-שמון המשחוח וימשחת את-המשכן ואת-כל-אשר-בו
 ומדשפת אהו ואת-כל-כליו ונתת קדש : וימשחת את-מזבח
 העלה ואת-כל-כליו ומדשפת את-המזבח ונתת המזבח קדש
 קדשים : וימשחת את-הכפר ואת-כפו ומדשפת אהו :
 ויתקרב את-אהרו ואת-בגיו אל-פתח אהל מועד ויתקפת
 אהם במים : והלבשפת את-אהרו את בגיו הקדש וימשחת
 אהו ומדשפת אהו וכתו לו : ואת-בגיו פתריב והלבשפת
 אהם בגלת : וימשחת אהם פאשר משחת את-אביהם
 וכתבו לו ויתנה להיות להם משחתם לכהנה עולם
 לדורתם : ונעש משח לכל אשר צנה יהנה אהו בן עשו :
 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד

שני

לחדש החגם המשכן : ויגם משח את-המשכן ויתנו את-
 אדניו וישם את-קרשיו ויתנו את-בריתיו ויגם את-עמקיו :
 ויפרש את-האהל על-המשכן וישם את-מכסה האהל עליו
 מלמעלה פאשר צנה יהנה את-משח : ויתק
 ויתנו את-הקודש אל-הארץ וישם את-הפדים על-הארץ ויתנו
 את-הפקרת על-הארץ מלמעלה : ויבא את-הארץ אל-
 המשכן וישם את פרכת המסוק ויסקו על ארון קעודית
 פאשר צנה יהנה את-משח : ויתנו את-השלקו
 באהל מועד על גרו המשכן פאנה מחויץ לפרכת :
 ונערה עליו ערה להם לפני יהנה פאשר צנה יהנה את-
 משח : וישם את-המלכה באהל מועד לבח שבע
 השלקו על גרו המשכן ויגדה : ויעל העדת לפני יהנה
 פאשר צנה יהנה את-משח : וישם את-מזבח
 הנחב באהל מועד לפני הפרכת : ויתקצר עליו קמרת
 סמים פאשר צנה יהנה את-משח : וישם את-
 מסוק הפתח למשכן : ואת מזבח העלה שם פתח משכן
 אהל מועד ויעל עליו את-העלה ואת-המנחה פאשר צנה
 יהנה את-משח : וישם את-הכפר ביו-אהל מועד
 ובין המזבח ויתנו שפח מים לקדשה : ויתקצר סמים משח
 ואהרו ויבגיו את-ידיהם ואת-רגליהם : בבאם אל-אהל
 מועד ויתקרבתם אל-המזבח ויתבני פאשר צנה יהנה את-

משח

שמות פקודי מ

משה : ס וַיִּקַּם אֶת־הַחֹזֶר סְבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ
 וַיִּמַּן אֶת־מִסְדֵּי שַׁעַר הַחֹזֶר וַיִּקַּל מִשָּׁה אֶת־הַמִּלֻּאָה :
 וַיִּכַּס הָעֲגוֹן אֶת־אֶהָל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד יְהוָה
 מִלֵּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : וְלֹא־יָלַל מִשָּׁה לְבוֹא אֶל־אֶהָל מוֹעֵד
 כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֲגוֹן וַיִּכְבֹּד יְהוָה מִלֵּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן :
 וַיִּבְחַרְעֲלוֹת הָעֲגוֹן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּגוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 מִסְעֵיהֶם : וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֲגוֹן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֲלֹתוֹ :
 כִּי־עָנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה קָהֵנָה לַיְלָה כִּי לַעֲיֹג
 כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מִסְעֵיהֶם :

חזק :

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלה ומאתים ותשעה ארמ סימן : וחצוי אלהים
 לא תקלל : ופרשיותיו ויא אי זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כ'ט ויליה
 לילה ויחוד רעת סימן : גסקיו מ תורה אלהיו בלבבו סימן : מנין השחחות
 תשע וששים והסתופות חמש ותשעים הכל מאה
 וששים וארבע פרשיות : שלח עורך מקדש ומצות
 יסעדר סימן

ויקרא :

ויקרא :

כד

ויקרא אל-משה ונדבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר : ז
 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אנם קרוביב
 מקם קרבן ליהוה מדהפנחה מדהפנחל ומדהפנחל
 את-הקרבנות : אם עלה קרבנו מדהפנחל זכר מקים ומריבנו
 אל-פתח אהל מועד וקרוב אתו לרצנו לפני יהוה :
 ושמעו ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט
 את-זבחו וקרבו לפני יהוה והקרובו פני אהלו הקדשים את-
 תיבם וזרחו את-הקם על-הפנחה סביב אשר-פתח אהל
 מועד : והפשיט את-העלה ונתח אהה לנתחיה : ונתנו
 בגל אהלו חפתו אש על-הפנחה וקרבו עצים על-האש :
 וקרבו בני אהלו חפתים את הפתחים את-הראש ואת-
 הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-הפנחה : וקרבו
 וקרעו ורחץ בפנים והקטיר חפתו את-הפלל הפנחה עלה
 אשה בים-ניהוה ליהוה : ם ואם מדהפנחל קרבנו
 מדהפנחה או מדהפנחה לעלה זכר פמים וקרובו :
 ושחט אתו על-הקדש הפנחה עלה לפני יהוה וזרחו פני
 אהלו הקדשים את-דמו על-הפנחה סביב : ונתח אתו
 לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדו וזרחו חפתו אהם על-העצים
 אשר על-האש אשר על-הפנחה : וחקרב וחקרעו ורחץ
 בפנים וחקרוב חפתו את-הפלל והקטיר הפנחה עלה הוא
 שני אשה בים ניהוה ליהוה : ם ואם מדהפנחה
 עלה קרבנו ליהוה והקרוב מדהפנחה או מדהפנחה
 את-הקרבנו : והקרובו חפתו אל-הפנחה ומלל את-ראשו
 והקטיר הפנחה ונכחה דמו על קור הפנחה : והסיר
 את-מראשו בלשונה והשליך אתה אצל הפנחה מן-האש אל-
 מקום הדשן : ושפע אתו בקנפו לא יבדיל והקטיר אתו
 חפתו הפנחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה
 בים ניהוה ליהוה : ם
 ונפש קרוביב קרבן מקחה ליהוה סלת ונהה קרבנו ז

יחד ר' שסין פניוה ויחול מחולת שיסה ה' א' א' וערא ויבנה

ונחה עליו שמו ונתן עליו לבנה : והביאה אל-פני
 אהרן הקדשים והמז משם מלא קמצו מסלמה ומשמנה
 על פל-לבנתה והקטיר חפתו את-אזכרתה הפנחה אשה
 בים ניהוה ליהוה : והפנחה מדהפנחה לאהלו ילכנו
 קדש קדשים מאשי יהוה : ם וכי תקרב קרבן
 מקחה מקחה חקיר סלת חלות מצל בלילת בשמו ונתנו
 משות משתים בשמו : ם ואם מקחה על-הפנחה
 קרבנה סלת בלילה בשמו מצה חנהה : פתות אתה
 פמים ונצחתי עליה שמו מקחה הוא : ם ואם שני
 מקחת מן-השחט קרבנה סלת בשמו תעשה : והבאת את-
 הפנחה אשר תעשה מאלה ליהוה והקרובה אל-חפתו
 והביאה אל-הפנחה : והלים חפתו מדהפנחה את-
 אזכרתה והקטיר הפנחה אשה בים ניהוה ליהוה :
 והפנחה מדהפנחה לאהלו ילכנו קדש קדשים מאשי
 יהוה : פל-הפנחה אשר מקרובו ליהוה לא תעשה חק
 פי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו מפני אשה ליהוה :
 קרבן ראשית מקרובו אתם ליהוה ואל-הפנחה לא-יעלו
 לקיח ניהוה : וכל-קרבן מקחתו בפלח תמלח ולא
 משפית מלח בקיח אלהיך מעל מקחתו על פל-קרבנה
 מקרוב מלח : ם ואם-מקרוב מקחת בפניוה
 ליהוה אביב קלוי באש קדש בקלל מקרוב את מקחה
 בפניוה : ונתת עליה שמו ושמת עליה לבנה מקחה
 הוא : והקטיר חפתו את-אזכרתה מן-ראשה ומשמנה על
 פל-לבנתה אשה ליהוה : ם

ואם-זבח שלמים קרבנו אם מדהפנחל הוא מקרוב אם רביע
 זכר אם-נמכה פמים וקרובו לפני יהוה : ושמעו ידו על-
 ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרחו פני אהלו
 הקדשים את-הקם על-הפנחה סביב : והקרוב מן-זבח
 השלמים אשה ליהוה את-החלב המכסה את-הקרב ואת
 פל-החלב אשר על-הקרב : ואת שפתי חפליית ואת-החלב
 אשר עלהו אשר על-הפסלים ואת-החלת על-הקבד על-
 חפליית וסיגה : והקטירו אתו בגר-אהלו הפנחה על-
 העלה אשר על-העצים אשר על-האש אשה בים ניהוה
 ליהוה : ם ואם מדהפנחל קרבנו לקבח
 שלמים ליהוה זכר או מקחה פמים וקרובו : אם-קרב
 הוא מקרוב את-קרבנו והקרוב אתו לפני יהוה : ושמעו
 את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרחו

כני 6 7 1

בני אהרן אתידמו על המזבח סביב : והקריב מזבח השלמים אשר ליהוה חלביו האלה תמימה לעפר העצה וסיריה ואת החלב המכסה את הקרב ואת שתי הכלב אשר על הקרב : ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכפסלים ואת הימרת על הכבד על הפלית וסיריה : והקטירו הפהו המזבח לחם אשר ליהוה : ואם יזו קרבנו והקריבו לפני יהוה : וסמו את ידו על ראשו ושחט אהו לפני אהל מועד וזרקו בלי אהרן אתידמו על המזבח סביב : והקריב מפני קרבנו וזרקו את החלב המכסה את הקרב ואת פל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכפסלים ואת הימרת על הכבד על הפלית וסיריה : והקטירם הפהו המזבח לחם אשר ליהוה נידח פל החלב ליהוה : חקר עולם לדתיתכם בכל מושבתכם פל החלב וכליכם לא תאכלו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר נפש פרי החטא בשגגה מפל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מקחת מהנה : אם הפהו המשים חטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פרי בן בקר פמים ליהוה לחטאת : ותביא את הספר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמו את ידו על ראש הספר ושחט את הספר לפני יהוה : ולקח הפהו המשים מדם הספר ותביא אהו אל אהל מועד : וטבל הפהו את אצבעו בדם והנה מדהם שבע פעמים לפני יהוה את ידו פרכת הקדש : ונתן הפהו מדהם על הרנות מזבח קטרת הפמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת פל דם הספר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד : ואת פל חלב פרי החטאת יבים מפני את החלב המכסה על הקרב ואת פל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכפסלים ואת הימרת על הכבד על הפלית וסיריה : פאשר ירים משור יבד השלמים והקטירם הפהו על מזבח העלה : ואת עור הספר ואת פל פשוו על ראשו ועל קרעו וקרבו ופרשו : והוציא את פל הספר אל מקוה טהור אל שפך חישו ושחר אהו על עצים פאש על שפך חישו ושחר : ואם פל ערת ישראל ישפך ונעלם דבר מעינו

מעני הקהל ופשו אחרת מפל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו : ונדודו החטאת אשר חטא עליה והקריבו הקהל פרי בן בקר לחטאת ותביא אהו לפני אהל מועד : וסמו וקרבי העדה את ידיכם על ראש הספר לפני יהוה ושחט את הספר לפני יהוה : והביא הפהו המשים מדם הספר אל אהל מועד : וטבל הפהו אצבעו מדהם והנה שבע פעמים לפני יהוה את פני הספר : ונתן הפהו מדהם ונתן על הרנות המזבח אשר לפני יהוה וסמו את ידו על ראשו ושחט אהו לפני אהל מועד ואת פל דם הספר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד : ואת פל חלב פרי החטאת יבים מפני את החלב המכסה על הקרב ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכפסלים ואת הימרת על הכבד על הפלית וסיריה : והקטירם הפהו המזבח לחם אשר ליהוה נידח פל החלב ליהוה : חקר עולם לדתיתכם בכל מושבתכם פל החלב וכליכם לא תאכלו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר נפש פרי החטא בשגגה מפל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מקחת מהנה : אם הפהו המשים חטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פרי בן בקר פמים ליהוה לחטאת : ותביא את הספר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמו את ידו על ראש הספר ושחט את הספר לפני יהוה : ולקח הפהו המשים מדם הספר ותביא אהו אל אהל מועד : וטבל הפהו את אצבעו בדם והנה מדהם שבע פעמים לפני יהוה את ידו פרכת הקדש : ונתן הפהו מדהם על הרנות מזבח קטרת הפמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת פל דם הספר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד : ואת פל חלב פרי החטאת יבים מפני את החלב המכסה על הקרב ואת פל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הכפסלים ואת הימרת על הכבד על הפלית וסיריה : פאשר ירים משור יבד השלמים והקטירם הפהו על מזבח העלה : ואת עור הספר ואת פל פשוו על ראשו ועל קרעו וקרבו ופרשו : והוציא את פל הספר אל מקוה טהור אל שפך חישו ושחר אהו על עצים פאש על שפך חישו ושחר : ואם פל ערת ישראל ישפך ונעלם דבר מעינו

ועשה אהיה מקדשולם ליהוה כליל תקשר : וכל מנחה
פתו כליל מהיה לא האכל : פ ונדבר יהוה
אל משה לאמר : דבר אל אחרן ואל בניו לאמר זאת
תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא : הפתו המסמא אהיה
ואכלנה במקום קדש תאכל בהצר אהל מועד : כל
אשר יגע בבשרה יקבש ואשר יהיה מדמה על הפגד אשר
יהיה עליה תכבס במקום קדש : וכל קרש אשר תבשל בו
ישגר ואם בכלי נחשת בשלה ימרה ושפח בפנים : כל
זכר בלהנים יאכל אהיה קדש קדשים הוא : וכל חטאת
אשר יקח מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף :

פ וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום אשר
ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על
המזבח סביב : ואת פליחלבו הקריב מספי את האלה
ואת החלב המכסה את הקרב : ואת שתי הפליות ואת
החלב אשר עליון אשר על הפסלים ואת היתר על
הפגד על הפליות וסינדה : ותקשרי אתם הפתו המזבחה
אשה ליהוה אשם הוא : כל זכר בפלהנים יאכלנו במקום
קדש יאכל קדש קדשים הוא : בחטאת באשם תורה
אחת להם הפתו אשר כפר בו לו יהיה : ותפלו המקריב
את עלות איש עור העלה אשר הקריב לפתו לו יהיה :
וכל מנחה אשר תאפה במפיז וכל געשה במרחשת ועל
מחבת לפתו המקריב אהיה לו תודה : וכל מנחה
בלולה בשמן ותרבה לכל בני אהרן תדנה איש באהיו :

פ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
ליהוה : אם על תודה יקריבנה וקריב ו על זבח התודה
חלות מצות בלילות בשמן ורמקו מצות משחים בשמן
וסלת מרפכת חלות בלילות בשמן : על חלות להם חמץ
וקריב קרבנו על זבח תורת שלמיו : וקריב מספני אהרן
מפליח קרבנו תרומה ליהוה לפתו תרבה אתכם השלמים לו
תהיה : וכל זבח תורת שלמיו פנים קרבנו יאכל לא יגיה
מספני עדיקה : ואם יגדרו או נדבה זבח קרבנו פנים הקריבו
את זבחו יאכל ומקרתו ותפותר מספני יאכל : והפותר מספור
הזבח פנים השלישי באש ישרף : ואם האכל יאכל
מבשר זבח שלמיו פנים השלישי לא יגעה המקריב אתו
לא יקטע לו פגול יהיה ותקפש האבלת מספני עונה תשא :

והבשר

שליש

והבשר אשר יגע בכל סמא לא יאכל באש ישרף והבשר
כל פליחור יאכל בשר : ותקפש אשר והאכל בשר מזבח
השלמים אשר ליהוה וסמאתו עליו ונקרתה הקפש והוא
מעמיה : וקפש פת יגע בכל סמא פסמאת אדם או
בבהמה סמא או בכל שחץ סמא וכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונקרתה הקפש והוא מעמיה :
ונדבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב נבלה ותלב
סמא יעשה לכל מלאכה וכל לא תאכלו : פי כל
אכל חלב מזהבחה אשר קריב מספני אשה ליהוה
ונקרתה הקפש האבלת מעמיה : וכל דם לא תאכלו בכל
מושבה יכם לעזו ולבהמה : כל קפש אשר תאכל קלדם
ונקרתה הקפש והוא מעמיה : פ ונדבר

יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
המקריב את זבח שלמיו ליהוה קריב את הקרבנו ליהוה
מזבח שלמיו : ודיו תביאנה את אשני יהוה את החלב
על הקורה וביאפו את הקורה להקריב אתו המנחה לפני יהוה :
והקטיר הפתו את החלב המנופה והיה הקורה לפתו
ילבנו : ואת שוק המזון תתני תרומה לפתו מזבחי
שלמים : ואת הפקודים השלמים ואת החלב מפני
אהרן לו תתנה שוק המזון למנה : פי את חלה המנופה
ואת שוק התרומה להקריב מאת בני ישראל מזבחי
שלמים ואפני אהם לאתרו הפתו ולבניו להקדשולם מאת
בני ישראל : זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאש יהוה
פנים הקריב אהם לפתו ליהוה : אשר ענה יהוה לתת
להם פנים משחו אהם מאת בני ישראל תקת עולם לדתם :
זאת התודה לעלה למנחה ולחטאת ולקשם ולפלהים
ולזבח השלמים : אשר ענה יהוה את משה בקר סיני
פנים עתו את בני ישראל להקריב את קרבנותם ליהוה
במדבר סיני :

ח ונדבר יהוה אל משה לאמר : קח את אהרן ואת רביע
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פך
החטאת ואת שני האילים ואת סל הפסות : ואת כל
העדה תקהל אל פתח אהל מועד : ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ותקחל העדה אל פתח אהל מועד : ויאמר
משה אל העדה ה ה הדבר אשר צוה יהוה לעשות : ויקרב
משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם בפנים : ויטו עליו
את

ויקרא

אליו לנתתיה ואתי הראש ויקטר על המזבח : ויקרץ
את הקרב ואתי הפדעים ויקטר על העלה המזבחה :
ויקרב את קרבן העם ויקח אתי שציר הקטאת אשר לעם
וישקמהו ויחטאהו בראשון : ויקרב אתי העלה וישקמה
כס פשוט : ויקרב אתי המזבחה וימלא כפו מנחה ויקטר
על המזבח מלבד עלת הקרב : וישחט אתי השור ואת
האיל ובה השלמים אשר לעם וימצאיו בלי אחרון אתי תדם
אליו ויקחהו על המזבח סביב : ואתי החלבים מדי השור
ומדי האיל האלה והכסף והקלית ויתרת הקבד : וישחט
אתי החלבים על הקחית ויקטר החלבים המזבחה : ואת
הקחית ואת שוק הקחית הקחית אחרון הנבחה לפני יהוה
כאשר צרה משה : וישא אחרון אתי קרבן אל העם ויבדקם
ויגיד מצות הקטאת והעלה והשלמים : ויכלא משה
ואחרון אל אהל מועד ויבאוי ויבדק את העם ויקרא כבוד
יהוה אל כל העם : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על
המזבח את העלה ואת החלבים וקרא כל העם וירפו וישלחו
על פניהם :

ויקחוי בני אהרן קרב ויבאוי אש מחבתו ויחננו קחון
אש וישחטו עליה קחית ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר
לא צוה אלהים : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם
ויקרהו לפני יהוה : ויאמר משה אל אהרן הלא אשר ידבר
יהוה : לאמר בקרבי אקדש ועל לפני כל העם אקבד וידם
אחרון : ויקרא משה אל מישאל ואל אלעזר בני עזראל
דד אהרן ויאמר אליהם הריבו טמא את צדיקם מאת פני
הקדש אל מחוץ למחנה : ויקריבו וישאם בכבתותם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר משה : ויאמר משה אל אהרן
ולאלעזר וליתמר וכליכם אל תפדעו ואל תפדעו ויבדקתם
לא תכדמו ולא תמרו ועל קל העדה וקצת וצדיקם כל
בית ישראל ובפני אתי השופת אשר שרת יהוה : וימסחתי
אהל מועד לא תצאו פדיתוהו פישמן משחת יהוה
על לבם ויעשו פדבר משה : ויבדד יהוה
אל אהרן לאמר : יזו ושכר אל תשחטו אתה ויבדד אתה
בבאכם אל אהל מועד ולא תמרו חמת עולם לדירתיכם :
ולקדתי בני הקדש ויבין חלל ויבין טמא ויבין השקור :
גלוהרת אתי בני ישראל את פלתי חללים אשר דבר יהוה
ובני אלהים ביד משה : ויבדד משה אל

ס' י"ד י"ד

ל' הקורא שנים הנרש קודם החלוא

אחרון

אחרון ואל אלעזר ואל איתמר וכלי הפדיתם קחוי אתי
המזבחה הפדיתם מאשי יהוה ואכליתם מצות אשר המזבח
פני קדש קדשים הוא : ואכלתם אותה במקום קדוש פי
קחוי וקח בלית הוא מאשי יהוה פירכו צויתי : ואת
קחוי המזבחה ואת שוק המזבחה תאכלו במקום שהור
אתה ויבדד אתה ואתה קחוי אתה קחוי בלית נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל : שוק המזבחה וקחוי המזבחה על
אשי החלבים וביאו להקחית המזבחה לפני יהוה והלה לך
ולבגדו אתה לחקיעולם כאשר צוה יהוה : ואת שציר חמישי
הקטאת קדש קדש משה והנה שרת ויקצת על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן הפדיתם לאמר : מודע לא אכלתם
את הקטאת במקום הקדש פני קדש קדשים הוא ואתה ו
בניו לכם לשאת את עינו הקדש לכפר עליהם לפני יהוה :
הז לא תובא את צדמתה אל הקדש פנימה אכול תאכלו
אתה בקדש כאשר צויתי : ויבדד אהרן אל משה תן
תלום הקריבו אתי הקטאת ואתי עלתם לפני יהוה ויתקראת
אתי פאלה ואכלתי חטאת היום הישב בעיני יהוה :
וישחט משה ויישב בעיניו :

ויבדד יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהים : דברי שש
אל בני ישראל לאמר זאת הקחה אשר תאכלו מקלית המזבח
אשר על הקרב : כל מספרת פרסה ושסעת שסע פרסת
מזבלת גרה בבהמה אתה תאכלו : אף אתי זה לא תאכלו
קמזלי תגדה ומספרתי הפרסה אתי תמול קרימזלה גרה
היא ופרסה אצניו מקרים טמא הוא לכם : ואת השפון
קרימזלה גרה הוא ופרסה לא יפרים טמא הוא לכם :
ואת הארבה קרימזלה גרה הוא ופרסה לא תפיקה
טמא הוא לכם : ואת החזיר קרימפרים פרסה הוא
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגד טמא הוא לכם :
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם :
אתי זה תאכלו מקל אשר בפנים כל אשר לז ספיר
וקטאת פנים בפנים ויבדד אתם תאכלו : וכל
אשר אודלו ספיר וקטאת פנים ויבדד מכל שרץ
הפנים ומכל נפש חיה אשר בפנים שחז הם לכם : ושחז
יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואתי נבלתם תשחטו : כל
אשר אודלו ספיר וקטאת פנים שחז הוא לכם : ואת
אלה תשחטו מדי עוף לא תאכלו שחז הם אתי השור ואת

ל' סו' דרש בראש שישה והיא חצי החורה בחיבה

הפרס

הפרס ואת העונות : ואת הדיבה ואת החיה למינה : את
 פל ערב למינו : ואת בת העונה ואת המקום ואת השחף
 ואת הנחש למינה : ואת הקום ואת השלף ואת הנחש :
 ואת המנשמת ואת הנקאת ואת הקרם : ואת החסידה
 האנקה למינה ואת הדוכיפת ואת העמלה : כל שרץ
 העוף הולך על ארבע שוקץ הוא לכם : אף את זה תאכלו
 מפל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לא כרעים מפעל
 לרגליו לפתר בהן על הארץ : את אלה מהם תאכלו את
 הארבה למינו ואת הפלעם למינה ואת חרזל למינה
 ואת חרוב למינה : וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
 שוקץ הוא לכם : ולא אלה השמא פליהגע בנבלתם ושמא
 עדיהערב : וכל הנשוא מנבלתם וכבס בגדיו ושמא ער
 הערב : לכל הפהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעו
 איננה שסעת וגרה איננה מעלה שמאים הם לכם כל
 הפגע בהם ושמא : וכל הולך על פיו בכל חלה חולכה
 על ארבע שמאים הם לכם פליהגע בנבלתם ושמא ער
 הערב : והנשוא את נבלתם וכבס בגדיו ושמא ער הערב
 שמאים המה לכם : וזה לכם השמא בשרץ
 השרץ על הארץ חולד והעכבר והצב למינה : והאנקה
 והפח והלשמה והחמט והתנשמת : אלה השמאים לכם
 בכל השרץ פליהגע בהם במתם ושמא עדיהערב : וכל
 אשר יפל עליו מהם במתם ושמא מפליהעל או בגד
 או עור או שק פליהעל אשר יעשה מלאכה בהם פנים
 יבא ושמא עדיהערב וטהר : וכל פליהעל אשר יפל
 מהם אל תוכו פל אשר בתוכו ושמא ואתו תשברו :
 מפליהאכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים ושמא וכל
 משקה אשר ישנה בכלי פלי ושמא : וכל אשר יפל
 מנבלתם עליו ושמא פניו וכיבסו ופץ שמאים הם ושמאים
 יהיו לכם : אף מעור יביר מהגורמים יהיה טהור וכגע
 בנבלתם ושמא : וכי ופל מנבלתם על פליהעל ורע אשר
 יתע טהור הוא : וכי יתמים על ידע ונפל מנבלתם
 עליו שמא הוא לכם : וכי ימות מודהפמה
 אשר הוא לכם לא אלה הפגע בנבלתה ושמא עדיהערב :
 והאכל מנבלתה וכבס בגדיו ושמא עדיהערב והנשוא את
 בבלתה וכבס בגדיו ושמא עדיהערב : וכל השרץ השרץ
 על הארץ שוקץ הוא לא יאכל : פל הולך על גחון וכל

א' ס' לו טו כ' ו' רנתי הוא חצי המורה באותיות

הולך על ארבע עד פלימרצה רגלים לכל השרץ השרץ
 על הארץ לא תאכלום פלי שוקץ הם : אל תשקצו את
 בגשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תשמאו בהם ונטמתם
 בהם : פלי אפי יתנה אלהיכם והתמודשתם והיותם קדשים
 פלי קדוש אני ולא תשמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרמש
 על הארץ : פלי ו אפי יתנה הפעלה אהבכם מארץ מצרים
 לקחת לכם לאלהים והיותם קדשים פלי קדוש אני : זאת
 תורת הבחמה והעוף וכל גפוש חתיה קומשת בפנים וכל
 גפוש השרץ על הארץ : לתבדיל בין השמא ובין הטהור
 ובין חתיה הנאכלת ובין חתיה אשר לא תאכל :

ויבדד יהנה אל משה לאמר : ובדד אל בני ישראל
 לאמר אשה פלי תזריע והלדה זכר ושמאה שבעת ימים פינו
 כהת דתהה ושמא : וכיום השמיני וכול פשר ערלהו :
 וישלשים יום וישלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל יתוש
 לא תגע ואל תמקדש לא תבא עד מלאות ימי טהרה : ואם
 נהרה חלד ושמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים
 תשב על דמי טהרה : ובמלאות ימי טהרה לבו או
 לבת פביא פכש גדשנתו לעלה ובדויתה ארתר לחסאת
 אל פתח אהל מועד אל הפתח : ותקריבו לפני יהנה
 וכבס עליו וטהרה מקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר
 או לפקדה : ואם לא תמצא דה ופי טהור ולקחה שפתי רים
 או שני בני יתה אהד לעלה ואהד לחסאת וכבס עליו
 כהתו וטהרה :

ויבדד יהנה אל משה ואל אהרן לאמר : אדם פלי
 יהנה בעור פשרו שאת אי ספחת או בהרת והנה בעור
 פשרו לגעע גרעת והובא אל אהרן הפתח או אל אהד
 מקורו הקדשים : ורצה הפתח ואת הפגע בעור פשר
 ושרע פלגע הפח לבו וברצה הפגע עמה מעור פשרו געע
 גרעת הוא ורצהו הפתח ושמא אהו : ואם בהרת לבנה
 הוא בעור פשרו ועמה אידמראה מודהעור ושרעה לא
 חפשו לבו והסגיר הפתח את הפגע שבעת ימים : ורצהו
 הפתח פיום השביעי והנה הפגע צמד בעליו לא פשרה
 הפגע בעור והסגירו הפתח שבעת ימים שנית : ורצהו
 הפתח אהו פיום השביעי שנית והנה הפגע ולא פשרה
 הפגע בעור וטהרו הפתח מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר :
 ואם פשרה תפשה מספחת בעור אהרי הראתו אל הפתח
 לטהרתו

לטהרתו ונראה שנית אל-הכהן : וראה הפהו והקד
 פשהו המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא :
 נגע צרעת פי הנהו באדם והיגא אל-הכהן :
 וראה הפהו והנה שאת-לכה בעור והיא הפכה שער לבן
 ומתהו בעור חי בשאת : צרעת נושנת הוא בעור בעורו
 וטמאו הכהן לא יסגרינו פי טמא הוא : ואם-פרוח תפחה
 הצרעת בעור וכסתה הצרעת את-פל-עור הנגע מראשו
 ועד-רגליו לכל-מראה עיני הכהן : וראה הפהו והנה
 כסתה הצרעת את-פל-בשרו וטהר את-הנגע שלו הפה
 לבן טהור הוא : וכלום הראות בו בעור חי וטמא :
 וראה הכהן את-הבעור החי וטמאו הבעור החי טמא הוא
 צרעת הוא : או כי ישוב הבעור החי ונתהפך ללבן יגא
 אל-הכהן : וראהו הפהו והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
 הכהן את-הנגע טהור הוא : ובעור פהו
 יהיה בו-בעורו שחיו ונרפא : והנה במקום השחיו שאת
 לבנה או בהרת לבנה צומצמת ונראה אל-הכהן :
 וראה הפהו והנה מראהו שפל מרהעור ושלצה הפה לבן
 וטמאו הכהן נגע-צרעת הוא בשחיו פרהה : ואם
 ונראה הפהו והנה ארובה שער לבן וישפלה איגדה מר
 העור והיא כהה והסגירו הכהן שבצת ימים : ואם
 פשהו תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא : ואם
 מתחילה מעמד הפתרת לא פשהה צרבת השחיו הוא
 וטהרו הכהן : או בעור פרייהו בערו מקנה
 או והיהו מתנת המקנה בהרת לבנה צומצמת או
 לבנה : וראה אתה הפהו והנה נהפך שער לבן
 בפרת ומראהו עמק מרהעור צרעת הוא במקנה פרהה
 וטמא אתו הפהו נגע צרעת הוא : ואם וראה הפהו
 והנה ארובה פתרת שער לבן וישפלה איגדה מרהעור והיא
 כהה והסגירו הכהן שבצת ימים : וראה הפהו פיהו
 השביעי אם-פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
 הוא : ואם-מתחילה מעמד הפתרת לא פשהה בעור והוא
 נטה שאת המקנה הוא וטהרו הכהן פרייהו המקנה
 ואלו או אשה פרייהו בו נגע פראש
 או גזון : וראה הפהו את-הנגע והנה מראהו עמק מר
 העור ובו שער צהב נה וטמא אתו הפהו נהה הוא צרעת
 הראש או תגזון הוא : וכי-ראה הפהו את-נגע הפתח והנה

ע' ל' ט' רמ

אי

איר-מראהו עמק מרהעור ושער שחור אין בו והסגירו הכהן
 את-נגע הפתח שבצת ימים : וראה הפהו את-הנגע
 פיהו השביעי והנה לא-פשה הפתח ולא-היה בו שער
 צהב ומראהו הפתח אין עמק מרהעור : והנה-לכה ואת
 הפתח לא יגלה והסגירו הכהן את-הפתח שבצת ימים
 שנית : וראה הפהו את-הפתח פיהו השביעי והנה
 לא-פשה הפתח בעור ומראהו איגדה עמק מרהעור וטהר
 אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר : ואם-פשה פשה הפתח
 בעור אחרו טהרתו : וראהו הפהו והנה פשה הפתח
 בעור לא-יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא : ואם
 בעדיו עמד הפתח ושער שחור צומצמו נרפא הפתח טהור
 הוא וטהרו הכהן : ואלו ארובה פרייהו
 בעור-בשרם בהרת פהות לבנת : וראה הפהו והנה
 בעור-בשרם בהרת פהות לבנת פתח הוא פרהו בעור
 טהור הוא : ואלו פי ופחט ראשו גבה הוא
 טהור הוא : ואם מפאת פניו ופחט ראשו גבה הוא
 טהור הוא : וכי-היה בקרחל או בגפחת נגע לבן
 צומצם צרעת פרת הוא בקרחל או בגפחתו : וראה
 אתו הפהו והנה שאת-הנגע לבנה צומצמת בקרחל
 או בגפחתו כמראה צרעת עור בעור : איש-צרע הוא
 טמא הוא טמא וטמאנו הפהו פראשו נגעו : והצרע
 אשר-בו הנגע בגדיו יהיו פרטים וראשו יהיה פריע ועל
 שרם יעשה וטמא וטמא יקרא : פלימי אשר הנגע בו
 יטמא טמא הוא בידו ושב מרזע למקנה מושבו :
 ותפגד פרייהו בו נגע צרעת בגדו צמר או בגדו
 פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור
 או בקל-כלאבת עור : והנה הנגע ירמקו או צומצם
 בגדו או בעור או בשתי או בערב או בקל-פלי-עור נגע
 צרעת הוא והראה את-הכהן : וראה הפהו את-הנגע
 והסגירו את-הנגע שבצת ימים : וראה את-הנגע פיהו
 השביעי פרי-פשה הנגע בפגד או בערב או בעור
 לכל אשר-יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע
 טמא הוא : ושבת את-הפגד או את-השתי או את-
 הערב בצמר או בפשתים או את-פל-כל העור אשר-יהיה
 בו הנגע פרי-צרעת ממארת הוא פראש פשה : ואם וראה
 הפהו והנה לא-פשה הנגע בפגד או בשתי או בערב או

ע' ל' ט' רמ

ככל

בכל-קל-עור : וצנה הפהו וכפסו את אשר-בו הנגע
 שבע והסגירו שבעת-ימים שנית : וראה הפהו אחריו הנגס
 את-הנגע והנה לא-הפה הנגע את-עינו והנגע לא-פשה
 סמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא פתחתו או בגבהתו :
 אם ראה הפהו והנה בחה הנגע אחרי הנגס אתו וקנע
 אתו מן-הגל או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב :
 ואת-הראה לו לנגד או בשתי או בערב או בכל-קל-עור
 פחתת הוא באש תשרפנו את אשר-בו הנגע : והנגד
 או השתי או הערב או-קל-קלי העור אשר-תכסו וקר מהם
 הנגע וכפס שנית וסחר : זאת תורת נגע-צרות נגד
 הנגס או הפשטים או השתי או הערב או כל-קל-עור
 למתו או לשמאו :

פ פ כה

וידבר יהוה אל-משנה לאמר : זאת תהיה תורת יו
 המצורע ביום סחרתו והובא אל-הפהו : ונצא הפהו אל-
 מחוץ למחנה וראה הפהו והנה נרפא נגע-הצרת מן
 הצרוע : וצנה הפהו ולקח למטהר שתי-צפרים חיות
 טהורות ועץ ארי ושני תולעת וזב : וצנה הפהו ושחט
 את-הצפור האחת אל-קל-הרש על-מים חיים : את-
 הצפר השני קח אהו ואת-עץ הארי ואת-שני התולעת
 ואת-הזב וטבל אותם ואתו הצפר קחיה בדם הצפר
 השחטה על המים החיים : והנה על-המטהר מן-הצרת
 שבע פעמים וסחרו ושלח את-הצפר קחיה על-פני השדה :
 וכפס המטהר את-פגיו וקח את-קל-שערו ורחץ בפנים
 וסחר ואחר בוא אל-המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת
 ימים : והנה ביום השביעי וקח את-קל-שערו את-ראשו
 ואת-זקנו ואת גבת עינו ואת-קל-שערו וקח וכפס את-
 פגיו ורחץ את-שערו בפנים וסחר : וביום השמיני קח
 שני-כבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה
 השלשה צפרנים סלת מנחה בלילה בשמן ולג אחד שמן :
 והעמיד הפהו המטהר את האיש המטהר ואתם לפני
 יהוה פתח אהל מועד : ולקח הפהו את-הכבש האחד
 והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניח אתם תנפחה
 לפני יהוה : ושחט את-הכבש במקום אשר ישחט את-
 החטאת ואת-העלה במקום המושל פני תחטאת האשם הוא
 לפהו קרש גדשים הוא : ולקח הפהו מדם האשם ונתן
 הפהו על-תנייה און המטהר הימנית ועל-פהו ידו הימנית
 ועל

ועל-פהו רגלו הימנית : ולקח הפהו מלג השמן ונצח
 על-פהו הפהו השמאלית : וטבל הפהו את-אצבעו הימנית
 מן-השמן אשר על-כפו השמאלית והנה מן-השמן באצבעו
 שבע פעמים לפני יהוה : ויחחר השמן אשר על-כפו ופן
 הפהו על-תנייה און המטהר הימנית ועל-פהו ידו הימנית
 ועל-פהו רגלו הימנית על גם האשם : והחחר בשמן
 אשר על-פהו הפהו ופן על-ראש המטהר וכפר עליו הפהו
 לפני יהוה : ועשה הפהו את-תחטאת וכפר על-המטהר
 מן-מאתו ואחר ישחט את-העלה : והעלה הפהו את-
 העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו הפהו וסחר :

שליש חמיש

ואם-בל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד
 אשם לתניפה לכפר עליו ועשורו סלת אחד קליל בשמן
 למנחה ולג שמן : ושתי תרים או שלג בני יונה אשר
 פשיג ידו והנה אחד חטאת והאחד עלה : והביא אותם
 ביום השמיני למחרתו אל-הפהו אל-פתח אהל מועד לפני
 יהוה : ולקח הפהו את-כבש האשם ואת-לג השמן והניח
 אותם הפהו תנפחה לפני יהוה : ושחט את-כבש האשם
 ולקח הפהו מדם האשם ונתן על-תנייה און המטהר
 הימנית ועל-פהו ידו הימנית ועל-פהו רגלו הימנית :
 והנה השמן יצא הפהו על-פהו הפהו השמאלית : והנה
 הפהו באצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית
 שבע פעמים לפני יהוה : ונתן הפהו מן-השמן אשר
 על-כפו על-תנייה און המטהר הימנית ועל-פהו ידו הימנית
 ועל-פהו רגלו הימנית על-מקום גם האשם : והחחר מן
 השמן אשר על-פהו הפהו ופן על-ראש המטהר לכפר
 עליו לפני יהוה : ועשה את-האחד מן-התרים או מן-בני
 תנייה מאשר פשיג ידו : את אשר-פשיג ידו את-האחד
 חטאת ואת-האחד עלה על-המנחה וכפר הפהו על
 המטהר לפני יהוה : זאת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר
 לא-תשיג ידו בסחרתו :

נדבר יהוה

אל-משנה ואל-הפהו לאמר : כי תבא אל-איש נגעו אשר
 אפי נתן לגם לאחזה וגמלי נגע צרעת פגרת ארץ
 ופחיתכם : וקא אשר-ליו הפית והגיד לפהו לאמר נגע
 נראה לי בגיית : וצנה הפהו ופני את-הפית פלגים יבא
 הפהו לראות את-הנגע ולא יטמא פל-אשר בגיית ואחר
 גו יבא הפהו לראות את-הפית : וראה את-הנגע והנה
 נגע פגרת הפית שקצורית ובהרשת או אדומות
 ומראהו

ימראתו ששל מו'הקור : ונצא הפתו מדהפית אלפתח
הפית והסגיר אתהפית שבבעת ימים : ושגב הפתו פתים
השבועי וראח והקח פשה הנגע בקולת הפית : וצפה
הפתו והלצה אתהאבנים אשר פתו הנגע והשליכו אתהו
אלמחויץ לעיר אלמקום טמא : ואתהפית הקצע מפית
סגוב ושפכו אתהעפר אשר הקפו אלמחויץ לעיר אל
מקום טמא : וקלחוי אבנים אחרות והביאו אלפתח
האבנים ופפר אחר נקח וטח אתהפית : ואם ישגב הנגע
ופכה בפית אחר הלץ אתהאבנים ואתהי הקצות את
הפית ואתהי הפוח : וכל הפתו וראח והקח פשה הנגע
בפית צרעת סמארת הוא בפית טמא הוא : ונתץ את
הפית אתאבניו ואתעצויו ואת כלעפר הפית והוציא
אלמחויץ לעיר אלמקום טמא : והפא אל הפית פלוימי
הסגיר אתו וטמא עדהערב : והשכב בפית וכבס את
בגדיו והאכל בפית וכבס אתבגדיו : ואםלא ילא הפתו
וראח והקח לאפשה הנגע בפית אחר הפוח אתהפית
ושתר הפתו אתהפית פי נקפא הנגע : וקלח לחמא את
הפית ושפי עפרים ועץ ארו ישני תולעת ואזב : ושחט
אתהעפר האקח אלכלי'הרש עלמים חיים : וקלח את
עץ'האזו ואתהאזב ואת ושני התולעת ואת העפר החיה
ושבל אתם גדם העפר השחופה ובמים חמים והקח
אלהפית אבבע פעמים : והפא אתהפית גדם העפר
ובמים חמים ובשפר החיה יבעץ הארו והאזב ובשני
התולעת : ושליח אתהעפר החיה אלמחויץ לעיר אל
הטס פני השדה וכפר עלהפית וטהר : זאת התורה לכלנגע
הצרעת ולקחמ : ויצרעת הגד ולפית : ולשאת ולספחת
ולפקחת : להודות ביום הטמא וביום הטהר זאת התורה
הצרעת :

ד ט ט ט

יכס

וכבס בגדיו ונתץ בפמים וטמא עדהערב : וקילקה
הזב בפהור וכבס בגדיו ונתץ בפמים וטמא עדהערב :
וקלחמפרב אשר ירפב עליו הזב וטמא : וכלהפלע
כלל אשר יהיה תחתיו וטמא עדהערב והפושא אורם
וכבס בגדיו ונתץ בפמים וטמא עדהערב : וכל אשר יבע
בו הזב ונדיו לאישמה בפמים וכבס בגדיו ונתץ בפמים וטמא
עדהערב : וכלי'הרש אשר יבע בו הזב ישבר וכלי'פלי
עץ ישטה בפמים : וכי'ישחר הזב מזובו וספר לו שבבעת
ימים לטהרה וכבס בגדיו ונתץ בשרו בפמים חיים וטהר :
וביום השמיני יקחלו שפני תרים או שגן בגן יונה ונא ו
לפני יהודי אלפתח אהל מועד יתקם אל הפתו : ועשה
אתם הפתו אהד הפאת והאחד עלה וכפר עליו הפתו לפני
יהודי מזובו : ואלש קריחמא מפגו שכבת
זבע ונתץ בפמים אתכלי'בשרו וטמא עדהערב : וכל
בגד וכלעור אשר יהיה עליו שכבתזרע וכבס בפמים
וטמא עדהערב : ואשה אשר ישפב איש אתה שכבתזרע
והחזי בפמים וטמא עדהערב :
כ פ
קריחמיה זכה גם יהיה זכה בבשרה שבבעת ימים תהיה
בנדתה וכלהפלע פה וטמא עדהערב : וכל אשר משפב
עליו בנדתה וטמא וכל אשר משפב עליו וטמא : וכלהפלע
במשפכה וכבס בגדיו ונתץ בפמים וטמא עדהערב :
וקל'הפלע בכל'פלי אשר משפב עליו וכבס בגדיו ונתץ
בפמים וטמא עדהערב : ואם עלהמשפב הוא אז עלהפלי
אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו וטמא עדהערב : ואם
שלב ישפב איש אתה יהיה נדתה עליו וטמא שבבעת ימים
וכל'המשפב אשר ישפב עליו וטמא :
ס ו
אשה קריחמיה זוב דמה ימים רפים בלא עתנדתה אז קריחמיה
עלנדתה פלוימי זוב סמארתה פימי נדתה תהיה סמארת
הוא : כל'המשפב אשר משפב עליו פלוימי זוכה
במשפב נדתה יהיהלה וכלהפלי אשר משפב עליו טמא
יהיה פסמאת נדתה : וכלהפלע גם וטמא וכבס בגדיו
ונתץ בפמים וטמא עדהערב : ואם טהרה מזוכה וספחה
לה שבבעת ימים ואחר הטהר : וביום השמיני תמחלה
שפני תרים או שגן בגן יונה והביאה אותם אל הפתו
אלפתח אהל מועד : ועשה הפתו אתהאחד הפאת
ואתהאחד עלה וכפר עליו הפתו לפני יהודי מזוב

טו כ ט מרע

טמארת

סמאקה : ויהי חרותם את בני ישראל משמאמם ולא יתנו
בשמאמם משמאמם את משכני אשר פרוכם : זאת תורת
הגב והאשר תמצא שכתבתי לך לטמאקה : והיה
בכדתה והגב את ידו לגבר ולמקנה ולעלש אשר ישגב
עם שמאמה :

פ פ פ כט

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם
לפני יהוה וקמתי : ויאמר יהוה אל משה ופני אל
אתה אחיך ואל בניא בכל עת אל הקודש מפית לפרכת
אל פני הפפרת אשר על הארץ ולא ימות פי בעצו ארצה
על הפפרת : בזאת יבא אתה אל הקודש כפר ביד הקור
לחטאת ואיל לעלה : קהנת יד קודש ולפני ומקנסי יד
יהיו על פשוטו ובאבנטו יד ידו ובמזבחתו יד ידו וכל
קודש הם ורחץ במים את פשוטו וילבשם : וזאת עדת בני
ישראל יקח שני שיערי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה :
והקריב אתה את כפר חטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד
ביתו : ולקח את שני השערים והעמיד אתם לפני יהוה
פחה אהל מועד : ונתן אתה על שני השערים גרלות
גזרל אחד ליהוה וגזרל אחד לצואול : והקריב אתה את
השעיר אשר עלה עליו הגזרל לצואול וישחה חטאת : והשעיר
אשר עלה עליו הגזרל לצואול יעמידו לפני יהוה
לכפר עליו לשלח אתו לצואול הפפרת : והקריב אתה
את כפר חטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את כפר חטאת אשר לו : ולקח מלאי חטאתה גזרל אשר
מעל המזבח מלפני יהוה ומלאי חטאת חטאת סמים בקח
והקריב לפרכת : ונתן את חטאתה אשר על האש לפני
יהוה וכפה ו ענן חטאת את הפפרת אשר על העדות ולא
ימות : ולקח מים חפר והקריב באצבעו על פני הפפרת
קדוקה ולפני הפפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו :
ושחט את השעיר חטאת אשר לעם והביא את דמו אל
מפית לפרכת ועשה את דמו פאשר עשה לבם חפר והקריב
אתו על הפפרת ולפני הפפרת : וכפר על הקודש משמאמם
בני ישראל ומשפיעים לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך שמאמם : וכל אדם לא יתנה ו פאקה
מועד בבאו לכפר בקודש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
שני ובעד פליחל ישראל : וקרא את המזבח אשר לפני

טו ד' קמץ רביעי ח' בראש עמוד סימן ביה שמו

ידרה

יהוה וכפר עליו ולקח מים חפר ומדם השעיר ונתן על
זרקות המזבח סביב : והיה עליו מן הדם באצבעו שבע
פעמים וטברו והדשו משמאמם בני ישראל : וכלה מפפר
את הקודש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את
השעיר החי : וסמך אתה את שתי ידו על ראש השעיר
החי והתנדב עליו את קל עזות בני ישראל ואת קל
פשיעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח
ביד איש עמי הפפרת : וקרא השעיר עליו את קל
עזותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר בפפרת : וקרא
אתה אל אהל מועד וישחט את בני ישראל ואת אשר לבש
בבאו אל הקודש והפיהם שם : ורחץ את פשוטו במים
במקום קדוש ולבש את בגדיו וקרא ועשה את עולתו ואת
עלת העם וכפר בעדו ובעד העם : ואת חלב החטאת
קמרי המזבח : וקמשלח את השעיר לצואול ובעם
בגדיו ורחץ את פשוטו במים ואת ידיו קרא אל המזבח :
ואת כפר חטאת ואת השעיר חטאת אשר הקריב את
דמם לכפר בקודש וישחט אל מחוץ למחנה ושרפו באש
את עולתם ואת פשוטם ואת פרושם : והשחט אתם ובעם
בגדיו ורחץ את פשוטו במים ואת ידיו קרא אל המזבח :
והקריב לבם לחת עולם בקודש חטאתי בעשור לקודש
תעני את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזנה וחפר
הקר פרושם : קריבום הקריב וכפר עליכם לפתח אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה פתחתי : שבת שבתון היא
לבם ועניתי את נפשתיכם חת עולם : וכפר פתח
אשר ימשה אתו ואת וכלא את ידו לכהן פתח אביו
ולבש את בגדיו הקדוש וקרא את מקדש הקודש
ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הקדשים ועל כל
עם הקהל וכפר : והיתה זאת לבם לחת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חטאתם חת פשעה ויעש פאשר ענה
יהוה את משה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : ודבר אל אהרן ואל בניו יביע
ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר עשה
יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור
אדום או ארץ פפרת או אשר ישחט מהיץ למחנה :
ואל פתח אהל מועד לא הביאו לתקריב קרבן ליהוה
לפני משכן יהוה גם יחשב לאיש מהיץ גם שחט ונקבת

טו ד' קמץ ב'ק

האיש

האיש ההוא מקרב עמו : למען אשר יביא בני ישראל
את זבוחיהם אשר הם זבחים על-פני השדה והבאים ליהיה
אל-פניהם אהל מועד אל-הפסח וזבחי שלמים ליהיה
איהם : וזכה הפסח את-הזבל על-מזבח יהיה פסח אהל
מועד והקמיר החלב לבנים ניהם ליהיה : ולא יזבחו עוד
את-זבוחיהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם תקח עולם
פתיה ואת להם לדוריהם : ואלתם האמר איש איש מבית
ישראל ימדהו אשר-יגור בתוכם אשר יעלה עלה אל-
זבח : ואל-פסח אהל מועד לא יביאם לעשות אלה
ליהיה ונקבת האיש ההוא מעשיו : ואיש איש מבית ישראל
ימדהו הגר הגר בתוכם אשר יאכל פליהם ונתתי פני פקש
האכלת את-יהים והכרתי אותה מקרב עמם : פי נפש
הפשוט פדם הוא ואלו נתתי לכם על-המזבח לכפר על-
נפשותיכם פריהם הוא פקש וכפר : על-כן אמרתי לבני
ישראל על-פקש מפם לא תאכל גם והגר הגר בתוכם
לא-אכל גם : ואיש איש מבני ישראל ימדהו הגר
בתוכם אשר יבאו איו היה אר-ערה אשר יאכל ושפח את-
דמו ונתתי פקש : פריהם של-פשוט דמו נפש הוא
ואמר לבני ישראל גם של-פשוט לא תאכלו פי נפש של
פשוט דמו הוא של-אכלו וקרת : וכל-נפש אשר האכל
בעלה פטרפה בארצה יבגר וכלם פקדו ונתן פסחם וסמא
עדתהו וסחר : ואם לא יבאם בעשו לא ירחו וקרא
עליו :

המש
המש

וידבר יהוה אל-משה לאמר : ודבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם בני יהוה אלהיכם : פמצעה ארץ-מצרים
אשר ישבתם בה לא תעשו נמצעה ארץ-פלעז אשר אל-
מגזי אתכם שמה לא תעשו נמצעה ובהקמתיהם לא תלכו : את-
משפטי קצשיו ואת-הקמת השמרי ללכת בהם בני יהוה
אלהיכם : ושמרתם את-חוקתי ואת-משפטי אשר יעשה
אתכם האדם נתי קדם בני יהוה : איש איש
אל-פלו-שאר קשורו לא תקרבו לגלות עונה בני יהוה :
עונת אביו ועונת אמו לא תעלה אפס הוא
לא תעלה עונתה : עונת אשת אביו לא
תעלה עונת אביו הוא : עונת אהובה בתי
אביו לא בת-אפס מולדת פיות או מולדת היץ לא תעלה
עונתו : עונת בתי-בנה או בתי-בתה לא תעלה
עונתו פי עונתה הקדו : עונת בתי-אשת אביו
מולדת

מולדת אביו אהובה הוא לא תעלה עונתה :
עונת אהוב-אביו לא תעלה אשת אביו הוא :
עונת אהוב-אמו לא תעלה פי-אשת אמו הוא :
עונת אהוב-אביו לא תעלה אל-אשתו לא תקרב ליהוה
הוא : עונת פלתה לא תעלה אשת בנה הוא
לא תעלה עונתה : עונת אשת אביו לא
תעלה עונת אביו הוא : עונת אשה בבתה
לא תעלה את-בתי-בנה ואת-בת-ביתה לא תקח לגלות
עונתה אשתה הקדו ופשו הוא : ואשה אל-אחותה לא
תקח לשכר לגלות עונתה עליה פתיה : ואל-אשה
בבנת אמהה לא תקרב לגלות עונתה : ואל-אשת
עמיתיה לא תתנו שכבתה לזכר לשמחה בה : ומזדבד
לא תתנו להעביר לפלח ולא תחלל את-שם אלהיך את-
יהוה : ואת-זכר לא תשבע משכב אשה תועבה הוא :
בכל-ביתך לא תתנו שכבתה לשמחה בה ואשה לא
תעמד לפני בתה לרבעה תכל הוא : אל-תפסא בעל-
אחר פי בעל-אחר נסמא היום אשר בני ישראל נפגעים :
השפא הארץ ואת-קדו עניה עליה וקרא הארץ את-ישבה :
השפא אתם את-חוקתי ואת-משפטי ולא תעשו מפל-
התועבת האלה הארצה והגר הגר בתוכם : פי את-
על-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ומשמא
הארץ : ולא תקרא הארץ אתכם פסחא אתם פאשר
האז את-בני אשר לפניכם : פי של-אשר יעשה מפל
התועבת האלה ונקרתי הפסעות העשת מקרב עמם :
לשמרתם את-משפטי לגלותי עשות פוקות התועבת
אשר נעשיו לפניכם ולא תפסא עונת בני יהוה אלהיכם :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : ודבר אל-בני עזר בני-
ישראל ואתם אליהם קדשים תהיו פי קדש בני יהוה
אלהיכם : איש איש וזבחי פדו ואת-שבתתי תשמרו
בני יהוה אלהיכם : אל-תפסו אל-האללים ואל-תפסו
לא תעשו לכם בני יהוה אלהיכם : ופי תזבחו עזר
שלמים ליהוה לרצונם תזבחוהו : פיום זבחה יאכל
ימחוקת והפוקר עד-יום השלישי פאש ישוף : ויום
השלישי יאכל פיום השלישי פפול הוא לא יזבד : ואל-לוי
עינו וסא פי את-קדש יהוה חלל ונקרתי הנפש הקדו
מעשיו : ובהקרב את-קציר ארצכם לא תחלל פאת
שד

אֲדָוָה לַקָּדֹשׁ וְלִקְדֹשׁ הַקִּדְשִׁי לֹא תִלָּקֵט : וְכִרְמוֹת לֹא תַעֲלִל
 וְכִרְמֵי בְרִמָּה לֹא תִלָּקֵט לְעֵינֵי וְלִגְדֵי מַעֲזֵב אֲתָם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תִגְבְּנוּ וְלֹא תִתְכַשְּׁפוּ וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ
 בְּעֵמִיתוֹ : וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁמַיִם וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם
 אֱלֹהֵי אֲנִי יְהוָה : לֹא תַעֲשֶׂה אֶת־הַבְּעָרָה וְלֹא תִגְזֹל לֹא
 תִלְוֶה פְעֻלַּת שֹׁדֵד אֶת־עַד־בְּקָרָה : לֹא תִמְלֹךְ חַיִּים וְלִפְנֵי
 עֵינֵי לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וְנִרְאִיתָ מֵאֲלֹהֵי אֲנִי יְהוָה : לֹא
 תַעֲשֶׂה עֹלָל בְּמִשְׁפַּחַת לֹא־תִשָּׂא פְּגִיזָה וְלֹא תִתְעַרֵּב בְּנֵי גְדוּל
 בְּעֵדָה תִשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ : לֹא תִמְלֹךְ רַכִּיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד
 עַל־עַם הָרֵעָ אֲנִי יְהוָה : לֹא תִשָּׂא אֶת־זִיקָה בְּלִבְךָ
 הַזִּקְחַת תּוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חַטָּא : לֹא תִתְּנֶם
 וְלֹא תִשְׁלַח אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶתְבָּנֹת לְרֵעֶךָ בְּבִיחָה אֲנִי יְהוָה :
 אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהַמְתֵּךָ לֹא תִרְבֹּעַ בְּלֹאִים שְׂדֵה לֹא
 תִרְבֹּעַ בְּלֹאִים וְגַדְלֵם בְּלֹאִים שְׂעִפְנֹה לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ : וְאִישׁ
 כִּי־יִשָּׁבֵב אֶת־אִשָּׁה שֹׁכֵב־זָרָע וְהוּא שֹׁפֵחַ גְּבֻרָתוֹ לֹא־ישׁ
 וְחַפְזוֹ לֹא נִפְדָּתוֹ אִי הַפְּשָׁה לֹא נִמְלָגָה בְּקִרְבָּה תִתְּנֶה
 לֹא וּמִתּוֹ כִּי־לֹא חִפְשָׁה : וְהִבִּיז אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֵל
 פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אֲשָׁם : וְכִפֹּר עָלָיו הַפָּחַן בְּאֵיל הָאֲשָׁם
 לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ
 אֲשֶׁר חָטָא : וְכִי־תִבְאֵהוּ אֵיל־הָאָרֶץ וְנִשְׁעַתְּם
 בְּלִעַץ מֵאֲבָל וּבְרַחֲמֵם עֲרַלְתוּ אֶת־פְּרִי שֵׁלֶשׁ שָׁנִים יְהוָה
 לָכֶם עֲרָלִים לֹא יִאָּכַל : וּבִשְׁנֵה הַרְבִּיעִת וְהוּא פְּרִי־וּ
 קֹדֶשׁ הַהִלִּים לַיהוָה : וּבִשְׁנֵה חֲמִישִׁית תֵּאָכְלוּ אֶת־פְּרִי־וּ
 לַחֻסִּיף לָכֶם תִּבְרָאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תִאָּכְלֶה עַל־
 הָאֵם לֹא תִתְכַשְּׁפוּ וְלֹא תַעֲזֹבוּ : לֹא תִקְפוּ פִּאת רֵאשִׁיכֶם
 וְלֹא תִשְׁחִיחַ אֶת פִּאת הַזָּנָב : וְשֹׁרֵט לִקְפֹּץ לֹא תִתֵּן
 בְּבִשְׂרָכֶם וּבְתִבְרוֹת קַצְחֵי לֹא תִתֵּן בְּכֶם אֲנִי יְהוָה : אֵל־
 תִּחַלַּל אֶת־בִּיתְךָ לְחֻזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִיגְדַה הָאָרֶץ וְיִמְלֹאֲהָ
 הָאָרֶץ זָמָה : אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקִּדְשֵׁי תִירָאֵה אֲנִי
 יְהוָה : אֵל־תִּפְסֹנֵי אֵל־הַאֲבֹת וְאֵל־הַמַּדְעִלִּים אֵל־תִּתְכַשְּׁפוּ
 לַשְּׂמֵימָה בְּכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : מִפְּנֵי שִׁבְחָה תִתִּים
 וְחֻדְרָהּ כִּי־זָכוּ וְנִרְאִיתָ מֵאֲלֹהֵי אֲנִי יְהוָה :
 וְכִי־יִגְדַר אֶתֶּךָ גַּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנֶה אֹתוֹ : בְּאֶזְרָה מִכֶּם
 תִּלְוֶה לָכֶם חֵגֶר וְחֵגֶר אֶתְכֶם וְאֶתְבָּנֹת לוֹ כְּמוֹד כִּירְגִים
 תִּיתֶם בְּאָרֶץ מִעֲגִיבֵם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תַעֲשֶׂה עֹלָל
 בְּמִשְׁפַּחַת בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשְׁוֹרָה : מֵאֲזֵי זְמַן בְּגִיזֵי־הַדָּבָר
 אִשְׁתַּ גְּזֵק וְהוּוּ גְזֵק יִתֵּן לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־
 חֻזַּצְתִּי

חֻזַּצְתִּי אֲתֶיכֶם הָאָרֶץ מִצִּיבֹנֵם : וְשִׁמְרַתֶם אֶת־פְּלִי־חֻקֹּתַי
 וְאֶת־פְּלִי־מִשְׁפָּטַי וְעִשִׂיתֶם אֲתָם אֲנִי יְהוָה :
 וְגִדְּפֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לְאָמֶר : וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֵּאמַר חֲסִישׁ
 אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִמְדוּ־חֵגֶר וְחֵגֶר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן
 מִזְרָעוֹ לַמַּלְאָה מוֹת יִימָת עִם הָאָרֶץ וְרִמְתוּ בְּאָזְנוֹ : וְאֲנִי
 אֶתֶּן אֶת־פְּנֵי בְּאִישׁ הַחַיִּים וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקִּרְבַּ עַמּוֹ כִּי
 מִזְרָעוֹ בָּתוֹן לַמַּלְאָה לִמְעַן טַמְא אֶת־מִקְדְּשִׁי וְלִחַלַּל אֶת־שֵׁם
 קִדְשִׁי : וְאִם הֵעֲלֵם יַעֲלִימוֹ עִם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־
 הָאִישׁ הַחַיִּים בְּתֵתוֹ מִזְרָעוֹ לַמַּלְאָה לְבִלְתִּי הַמִּית אֹתוֹ :
 וְשִׁמְתִי אֲנִי אֶת־פְּנֵי בְּאִישׁ הַחַיִּים וְנִמְשַׁפְּחֵתוֹ וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ
 וְאֶת־פְּלִי־הַלֵּיטִים אֶתְרִיו לְזָכוֹת אֶתְרֵי הַמַּלְאָה מִקִּרְבַּ עַמּוֹם :
 וְהִקְפֹּשׁ אֲשֶׁר תִּפְגַּח אֵל־הַאֲבֹת וְאֵל־הַמַּדְעִלִּים לְזָכַת אֶתְרֵיהֶם
 וְנִתְתִי אֶת־פְּנֵי בְּגִפְשׁ הַחַיִּים וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקִּרְבַּ עַמּוֹ :
 וְהִתְדַשְׁתֶּם וְהִייתֶם הַדְּשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וְשִׁמְרַתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְעִשִׂיתֶם אֲתָם אֲנִי יְהוָה מִמַּדְשִׁכֶם
 כִּי־אִישׁ אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ אֶת־עַמּוֹ וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יִימָת עִבְדוֹ
 וְאִמּוֹ תִלָּל דְּמִיוֹ כִּי : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִצַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
 יִצַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּעֵדוּי מוֹת־יִימָת הַפִּאָה וְהַפִּאָה : וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּעֵדוּי עֲרֹת אִבּוֹ גִלָּה מוֹת־יִימָתוֹ
 שְׁנֵיהֶם דְּמִיתֶם כָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת־פְּלִתוֹ מוֹת יִימָתוֹ
 שְׁנֵיהֶם תִּבְדֹּל עֲשׂוֹ דְמִיתֶם כָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת־זִכְרֵ
 מִשְׁפָּחָה אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת יִימָתוֹ דְמִיתֶם כָּם :
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפֵי
 אֹתוֹ וְאֹתוֹ וְלֹא־תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן
 שִׁבְעֵתוֹ בְּבַהֲמָה מוֹת יִימָת וְאֶת־הַבְּהֵמָה תִּהְרֹג : וְאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־פֶּלִי־בְהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהִרְגָתָ אֶת־הָאִשָּׁה
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יִימָתוֹ דְמִיתֶם כָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח
 אֶת־אִחֹתוֹ בְּתֵי אִבּוֹ אוֹ־בְתֵ אִמּוֹ וְזָמָה אֶת־עֲרֹנָתָהּ וְהִיא
 תִּרָאֵה אֶת־עֲרֹנָתוֹ חֲסֵד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי כָּל עַמּוֹ עֲרֹת
 אֹתוֹ גִּלָּה עֵינֵי יִשָּׂא : וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשָּׁבֵב אֶת־אִשָּׁה זָרָה
 וְגִלָּה אֶת־עֲרֹנָתָהּ אֶת־מִלְחָתָהּ הַעֲרָה וְהִיא גִלְתָה אֶת־מִקְדָּשׁ
 דְּמִיָּה וְנִכְרְתֵי שְׁנֵיהֶם מִקִּרְבַּ עַמּוֹם : וְעֲרֹת אֶחָדָה אִשָּׁה
 וְאֶחָדָה אֶבְדָה לֹא תִגְלַח כִּי אֶת־שְׂאֵרֵי הַעֲרָה עֹנֵם יִשָּׂא :
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת־דָּוָתוֹ עֲרֹת דָּוִן גִּלָּה חֲסֵימָם יִשָּׂא
 עֲרִיבִים יָמָתוֹ : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶחָדָה זָמָה הוּא
 עֲרֹת אֶחָדָה גִּלָּה עֲרִיבִים יָהוּי : וְשִׁמְרַתֶם אֶת־פְּלִי־חֻקֹּתַי
 וְאֶת־פְּלִי־מִשְׁפָּטַי וְעִשִׂיתֶם אֲתָם וְלֹא־תִמְאֵה אֶתְכֶם הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־

חסיש

לא לרצון יהיה לכם : ואיש פרי מקריב ובה שלמים ליהנות
 לפלא יגדל או לנדבה בפקר או בשאזו פמים יהיה לרצון
 פל-מום לא יהיה בן : עגרת או שביר או חרוץ או גפלת
 או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהנה ואשה לא תתנו
 מהם על המזבח ליהנה : ושור ושנה שרוע וקלוט נדבה
 מעשה אלו ילגד לא יקדש : ומצוד וכתול ונתיה וקרית
 לא תקריבו ליהנה ובארבעם לא תעשו : ומינד פונגד לא
 תקריבו אלהים אלהים מפל-אלה פי משחתם בהם
 מוט פם לא ירצו לכם : ונדבר יהנה אל-
 משה לאמר : שור או קשב או עז פי יגדו ונהו שבעת
 ימים פחת אמו ומיום השמיני וקלחה וקלחה לקרבו אשה
 ליהנה : ושור או שנה אלו ואת-בנו לא תשחטו פיום
 אחר : וכרת-זבח ובה-הנה ליהנה לרצונכם תזבחו :
 פיום הוא יאכל לא תותירו מפני עד-בקר בני יהנה :
 ושמרם מעולו ועשייתם אתם בני יהנה : ולא תחללו
 את-שם קדשי וקדשתי פתוח בני ישראל בני יהנה
 מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים בני יהנה

ויבדד יהנה אל-משה לאמר : ודבר אל-בני ישראל
 ואמרתם אליהם מועדי יהנה אשר-תקראו אתם מקראי
 קדש אלה הם מועדי : ששתי ימים תעשה מלאכה ויביום
 השביעי שבת שבתון מקרא-קדש פל-מלאכה לא תעשו
 שבת הוא ליהנה פלל מושבתים :
 אלה מועדי יהנה מקראי קדש אשר-תקראו אתם
 פמועדים : פחדש הראשון פארבעה עשר לחדש בני
 הערבים פסח ליהנה : ובת-משה עשר יום לחדש הנה
 תג המצות ליהנה שבעת ימים מצות פאכלו : פיום
 הראשון מקרא-קדש יהנה לכם פל-מלאכה עבדה לא
 תעשו : והקרבנות אשה ליהנה שבעת ימים פיום השביעי
 מקרא-קדש פל-מלאכה עבדה לא תעשו :
 ונדבר יהנה אל-משה לאמר : ודבר אל-בני ישראל
 ואמרתם אליהם פרי-תבואו אלה-ארץ אשר אני נתן לכם
 והזרתם את-הקצרה ובהאתם את-עמר האשרת הקורבים
 אליה-הפחן : והקוף את-העמר לפני יהנה לרצונכם מקחרת
 השבת ויניחתי הפחן : ועשיתם פיום הקורבים את-העמר
 פקש פמים פודשנתו לעלה ליהנה : ומקחתו שני
 עשר-נים סלת פלולה בשמן אשה ליהנה הים יתח
 ונסכה

ונסקפה ינו רביעת הקיו : ולחם ומלי וכרמל לא תאכלו
 עד-עצם היום הזה עד תביאכם את-קרבו אלהיכם
 תקח עולם לדת-הכם פלל מושבתים :
 ויספרתם לכם מקחרת השבת מיום הביאתכם את-עמר
 התנופה שבע שבתות תמימות פה-ינה : עד מקחרת
 השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבנות מקחה
 קדשה ליהנה : ממושב-תולם פבואו ו לחם תנופה שנים
 שני עשר-נים סלת פה-ינה חמץ פאפינה בפנים ליהנה :
 והקרבנות על-הלחם שבעת פכשים תמימם בני שנה ופר
 פוד-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהנה ומקחתם
 ונספיתם אשה היח-יחוח ליהנה ועשיתם שעיר-עגים
 אחד לחפאת ושני פכשים בני שנה לזבח שלמים : והקוף
 הפחן ו אלהם על לחם הפנים תנופה לפני יהנה על-שני
 פכשים קדש יהיו ליהנה לפחן : ויקראתם פעצם היום
 הנה מקרא-קדש יהנה לכם פל-מלאכה עבדה לא תעשו
 תקח עולם פל-מושבתים לדת-הכם : ובה-קרבים את-
 קציר ארבעם לא תכלה פאת שדו פקדנה וקלוט קציר
 לא תלקט לעני ולגר פענב אתם בני יהנה אלהים :
 ונדבר יהנה אל-משה לאמר : ודבר חס"ט

אל-בני ישראל לאמר פחדש השביעי פאחד לחדש יהנה
 לכם שבתון וקרן תריעה מקרא-קדש : פל-מלאכה עבדה
 לא תעשו והקרבנות אשה ליהנה :
 יהנה אל-משה לאמר : אף פעשור לחדש השביעי הנה
 יום הפנים הוא מקרא-קדש יהנה לכם ועשיתם את-
 נפשותיכם והקרבנות אשה ליהנה : וכל-מלאכה לא תעשו
 פעצם היום הנה פי יום פפנים הוא לכפר על-לכם לפני
 יהנה אלהים : פי כל-תקוש אשר לא-תענה פעצם היום
 הנה ונקרתה מעמיה : וכל-תקוש אשר תעשה פל-מלאכה
 פעצם היום הנה ותאבדתי את-הקוש מהוא מקרב עמה :
 פל-מלאכה לא תעשו תקח עולם לדת-הכם פלל מושבתים :
 שבת שבתון הוא לכם ועשיתם את-נפשותיכם פתשעה
 לחדש פערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם :

ויבדד יהנה אל-משה לאמר : ודבר אל-בני ישראל
 וישראל לאמר פבתשעה עשר יום לחדש השביעי הנה חג
 חספות שבעת ימים ליהנה : פיום הראשון מקרא-קדש
 פל-מלאכה עבדה לא תעשו : שבעת ימים פתקריבו אשה

ליהודה ביום השמיני מקרא יקרא יתה ללם וחקרבתם
 אשה ליהודה יצרת הוא פלימלאבת עבדה לא תעשו
 אלה מועדי יתה אשר תקראו אתם מקראי גדש לחקרב
 אשה ליהודה עלה ומתה זבח ונסקים דברי יום ביומו
 מלבד שבתת יהודה ומלבד מתנותיכם ומלבד פלינדריכם
 ומלבד פלינדבתיכם אשר תתנו ליהודה : אף בקמשה
 עשר יום לחדש השביעי באספקם את תבואת הארץ תתנו
 את חבי יהודה שבעת ימים ביום הראשון שבתון יביום
 השמיני שבתון : וילקחתם ללם ביום הראשון פלי עץ
 קדר פפת תמרים וענף עץ עבת וערבי קחל ושמחתם
 לפני יהודה אלהיכם שבעת ימים : וחתתם אתו חג ליהודה
 שבעת ימים בשנת חקת עולם לדתיהם בחדש השביעי
 תתנו אתו : בפסח תשבו שבעת ימים פלי חקרב
 בישראל ישבי בפסח : למען ידעו דתיהם כי בפסח
 הושבתו את בני ישראל ביהודי אתם מארץ מצרים
 אני יהודה אלהיכם : ונדבר משה את מעדי יהודה אל בני
 ישראל :

שבע

וינדבר יהודה אל משה לאמר : עו את בני ישראל כו
 וקחו אליה עמו בית עוה פתית למאור להעלות גר תמיד
 מחויף לפרכת העדות באהל מועד יצרו אתו אתהו מערב
 עד בקור לפני יהודה תמיד חקת עולם לדתיהם : על
 הפסח תשחיה יצרו את חגרות לפני יהודה תמיד :
 ולמחת סלה ואמית אהה שנים עשרה
 חלות שגו עשרנים יהיה החלה האחת : ושמת אותם
 שנים מערכות שש המערכת על השלחן השחר לפני
 יהודה : ונתת עליה מערכת לבנה זכה והיתה ללחם
 לאזכרה אשה ליהודה : ביום השבת ביום השבת יעקפו
 לפני יהודה תמיד מאת בני ישראל בקית עולם : והיתה
 לאתונו ילבנו ואלהיו במקום גדש כי גדש קדשים הוא
 לו מאשני יהודה חקיעולם : וישא בראשה
 ישראלית והוא בראש מצוי בתוך בני ישראל ויצעו
 בפסח בן הישראלית ואיש הישראלי : ויקב ברהאשה
 הישראלית את השם ויקלל וקראו אתו אל משה ושם
 אמו שלמית בת דבירי למשה : ויעתהו במשטר לפרש
 להם על פי יהודה : ונדבר יהודה אל
 משה לאמר : הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו
 כל השמעים את ידיהם על ראשו וקמו אתו פלי חקרה :

ואל

ויאל בני ישראל תדבר לאמר איש איש פרקלל אלהיו
 וקשא סמאו : וקח שם יהודה מות יומת רלום ורמורו
 פלי חקרה בגל האזנה בנקבו שם יומת : ואיש כי נכה
 פלי גפשו אדם מות יומת : ימכה גפשו פהמה ישלמכה
 גפשו פחת גפשו : ואיש כי יתנו מים בפמיונו פאשר עשה
 כן יעשה לו : שגר פחת שגר עו פחת עו שן פחת
 עו פאשר יתנו מים בראש פו יתנו עו : ימכה בהמה
 ישלמכה ימכה אדם יומת : משפט אחד יהיה ללם
 פגר האזנה יהיה פי אפי יהיה אלהיכם : ונדבר משה
 אל בני ישראל ויצא את המקלל אל מחוץ למחנה
 ונדברו אתו אבו ובני ישראל עשו פאשר צוה יהודה את
 משה :

ס ט ס ט

וינדבר יהודה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני לכו
 ללם ושבחה הארץ שבת ליהודה : שש שנים תרבע שנה
 ושש שנים תזמר פרמה ואספת את תבואתה : ובשנת
 השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהודה שנה לא
 תרבע ותרמה לא תזמר : את ספיה חקירך לא תקפור
 ואת ענפי מורה לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ :
 והיתה שבת הארץ ללם לאכלה לה ולעבדה ולמאמדה
 ולשקירך ולתושביה הקרים עמה : ולבמהמה ולחיה
 אשר בארצה תהנה כל תבואתה לאכל :

וספרת לה שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים
 ויהיו לה ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה :
 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום
 הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם : ונתתם את שנת
 החמישים שנה וקראתם דבור בארץ לכל אנשיה ויכל הוא
 תהנה ללם ושבחתם איש אל אחותו ואיש אל משפחתו משבו :
 ויכל הוא שנת החמישים שנה תהנה ללם לא תרעו ולא
 תקצרו את ספיה וכל תבואת את נהיה : כי יוכל הוא
 גדש תהנה ללם מרהשנה תאכלו את תבואתה : בשנת
 חילול הגלות משבו איש אל אחותו : וקרה מקרי ממפר
 לצמיתו או קנה מיד צמיתו אל הנוכי איש את אחיו :
 במספר שנים חילול תקנה מאת צמיתו במספר שני

חבואת

ס ט ס ט

אלהים וחקרתי אתכם והרבותי אתכם ותקומתי את בריתי
 אתכם : ואלהם ישן נושן וישן מפני חדש תוציא :
 ונתתי משכני בקרבכם ולא תגעל נפשי אתכם : והתהלכתי
 בקרבכם וחייתו לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם : אני
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
 להם עבדים ואשבל מכות עליכם ואלה אתכם קוממיות :
 ואסילא תשמעו לי ולא תעשו את
 פ
 פליחמיות האלה : ואם בקחתי ממאסו ואם את-משפטי
 תגעל בפשעם לבלתי עשות את-פלי-מיותי להפרכם את-
 בריתי : את-אני אעשה ואת-לכם והפחדתי עליכם בהלה
 את-השחקת ואת-הפחדת מכלות צינים ימדיבת נפש
 וירצתם לריו ורצתם ואלהיו איביכם : ונתתי פני בכם
 ובנפשות לפני איביכם ורדו בכם שנאליכם ובסתם ואורדת
 אתכם : ואם-עיר-אלה לא תשמעו לי וגספתי לסיבה אתכם
 שבע על-חטאתיכם : ושברתי את-גאון צדקם ונתתי את-
 שמיכם בפחול ואת-ארצכם בפחשה : ותם לריו לבכם
 ולא-תתן ארצכם את-יכולה ועץ הארץ לא יתן פרוו :
 ואם-תלכו עמי לרי ולא תאבו לשמע לי וגספתי עליכם
 מפה שבע פחטאתיכם : והשלחתי כלם את-חית השדה
 ושפלה אתכם והקריחה את-בהמתכם והמציפה אתכם
 וקשמו דרכיכם : ואם-באלה לא תנסו לי ותלכתם עמי
 קרו : ותלכתי את-אני עמכם בקרו והפיתי אתכם גם-
 אני שבע על-חטאתיכם : ותבאתי עליכם הרב נלחמ
 נמס-ברית וגאספתם אל-עריכם ושלחתי דבר בקרבכם
 ונתתם ביד-איוב : בשברו לכם מטה-לחם ואמר אשר
 גשמים לחמכם בתנור אחד וחשיבו לחמכם במשקל
 ובאלתם ולא תשבעו : ואם-בזאת לא תשמעו
 לי ותלכתם עמי בקרו : ותלכתי עמכם בחמת-קרו
 ויפרתי אתכם את-אני שבע על-חטאתיכם : ובאלתם בשר
 בניכם ובשר בלתיכם תאכלו : והשמחתי את-במתים
 והקרתי את-חמניכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי בלתיכם
 ונגעלה נפשי אתכם : ונתתי את-עריכם חרבה והשמותי
 את-מקדשיכם ולא ארים גרוח ניהחכם : נהשמותי את-
 הארץ ושממו עליה איביכם היושבים בה : ואתכם
 אצרה בגוים ותריותי אתכם הרב והותה ארצכם שממה
 ועריכם יהיו חרבה : אז תרצה הארץ את-שבתותיה כל
 ימי

ימי השפחה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצה
 את-שבתותיה : פלי-ימי השפחה תשפחה את אשר לא-שבתה
 בשבתותיכם בשבתכם עליה : והנפשות פגם והבאותי
 מרדו עלבכם בארצת איביכם ורדת אתם הול עליה נדח
 ונמו מנסת-חרב ונפלו ואיו רדח : וכשלו איש-בצאתו
 כמפגרי-חרב ורדת איו ולא-תהיה לכם תקומה לפני איביכם :
 ובאדתם בגוים ואללה אתכם ארץ איביכם : והנפשות
 בכם ופתי בעונם בארצת איביכם ואת בעונת אבתם אתם
 יקחו : והתנדו את-עונם ואת-עונן אבתם כמעלם אשר
 מעל-בי ואף אשר-הלכו עמי בקרו : את-אני אלה עמם
 בקרו ובבאתי אתם בארץ איביכם אז-אני יבנע לבכם
 הקהל ואז ירדו את-עונם : ובכרתי את-בריתי ועלוב ואף
 את-בריתי ישחק ואף את-בריתי אבדכם אשר והארץ
 אצור : והארץ תעזב מוחם ותרץ את-שבתותיה בהשפחה
 מהם והם ירדו את-עונם וען ובלעו במשפטי מאסו ואת-
 חקתי געלה נפשם : ואם-גם-זאת בחיותם בארץ איביכם
 לא-מאסתי ולא-געלתים לכלתם להפר בריתי אתם פי
 אני יהוה אלהיכם : ובכרתי להם ברית ראשונים אשר
 הוצאתי-אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה : אלה חקמים והמשפטים והתולות
 אשר נתנו יהוה בינו ובינו בני ישראל בחר סיני ביד-
 משה :

כו ויבקר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויש
 ואמרת אליהם כי נפלא גבר בערפת נפשות ליהוה :
 והיה ערפת הנזיר מכל עשרים שנה ועד פרששים שנה
 והיה ערפת חמשים שנה כסף בשקל הקדש : ואם-נהכה
 הוא והיה ערפת שלשים שקל : ואם מבודחמש שלים ועד
 פועששים שנה והיה ערפת הנזיר עשרים שקלים ולגמבה
 עשרת שקלים : ואם מבודחמש ועד בודחמש שלים והיה
 ערפת הנזיר חמשה שקלים כסף ולגמבה ערפת שלשים
 שקלים כסף : ואם מבודחמש שנה למעלה אם-זכר ותהיה
 ערפת חמשה עשר שקל ולגמבה עשרה שקלים : ואם
 מה הוא מערפת והעמידו לפני הפה והעקרו אתו הפה
 על-פי אשר תשיג יד הפור בערפתי הפהו :
 ואם-בהמה אשר זקרו ממנה קרנו ליהוה פלי

אשר יתן ממנו ליהנה והנה קודש : לא תליפנו ולא ימיר
 אתו טוב בלע או רע בטוב ואם ימיר בזה המה בבהמה
 והנה יהוא והמירתו והנה קודש : ואם פל בהמה שמה
 אשר לא יקריבו ממנה חרפו ליהנה והעמיד את הבהמה
 לפני הפהו : והעריף הפהו אתה בין טוב ובין רע בערקה
 הפהו בין יהנה : ואם גאל ונאלה ונספ חמישתו על
 ערקה : ואיש קרבתו את ביתו קודש ליהנה והעריכו
 הפהו בין טוב ובין רע כאשר יעריף אתו הפהו בין יהים :
 ואם המקדיש ונאל את ביתו ונספ חמישית כסף ערקה
 חמישי עליו והנה לו : ואם משנה אחתו הקדיש איש ליהנה
 והנה ערקה לפי רעו ורע חמר שללים בהמשים שקל
 כסף : אם משנת היבל הקדיש שדהו בערקה יהים :
 ואם אחר היבל הקדיש שדהו וחשב לו הפהו את הכסף
 על פי השנים הפותרת עד שנת היבל ונגרע מערקה :
 ואם גאל ונאל את השנה המקדיש אתו ונספ חמישית
 כסף ערקה עליו והם לו : ואם לא ונאל את השנה ואם
 מקר את השנה לאיש אחר לא ונאל עוד : והנה השנה
 בעלתו ביבל קודש ליהנה בשנה החכם לפהו פתחה
 שש אחתו : ואם את השנה מקרתו אשר לא משנה אחתו
 יקדיש ליהנה : וחשב לו הפהו את מקסת הערקה עד
 שנת היבל ונתן את הערקה ביום ההוא קודש ליהנה :
 בשנת היבל ישוב השנה לאשר קנהו מאמו לאשר לו
 אחנת הארץ : וכל ערקה יהנה בשמל הקודש עשרים גרה
 והנה השמל : אה גבור אשר יבפר ליהנה בבהמה לא
 יקדיש איש אתו אם שור אם ששה ליהנה הוא : ואם
 בבהמה השמאה יפנה בערקה ונספ חמישתו עליו ואם
 לא ונאל ונמפר בערקה : אה פל חרם אשר יחרם איש
 ליהנה מפל אשר לו מאדם ובהמה ומשנה אחתו לא
 שש ימקר ולא ונאל פל חרם קודש הקדשים הוא ליהנה : פל
 חרם אשר יחרם מן האדם לא יפנה מות יומת : וכל
 מעשר הארץ מגרע הארץ מפני העצ ליהנה הוא קודש
 ליהנה : ואם גאל ונאל איש ממעשרו חמישתו יספ עליו :
 ממשור וכל מעשר בקר וצאן פל אשר יעבר פחת השמבט העשירי
 והנה קודש ליהנה : לא ימקר ביד טוב להע ולא ימיר
 ואם ימיר והנה יהוא והמירתו והנה קודש לא ונאל :

אלה המצוות אשר צוה יהנה את ישראל אל-בע ישראל
 פנה סיני :

חזק :

סגס ססוקי דספר ויקרא שמונה סאות וחמשים ותשעה כמף סימן : חצוי
 והננע בבשר הזב : ופרשיותיו עשרה בא גר סימן : וסדרו כג
 ובתורתו יהנה יומם ולילה סימן : ופרקיו כז ואהיה עמד
 וארכך סימן : מניין הפתוחות שתים וחמשים
 והסתומות שש וארבעים הכל שמנה
 ותשעים פרשיות : יחי צח
 וארום סימן :

זכרון יום הולדתו של

במדבר

לד

ויזכר יהוה אל-משך במדבר סיני באהל מועד באחו
לחדש השני בשנה השנית לציאתם מארץ מצרים
לאמר : שאני את-ראש כל-עדת בני-ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות כל-זכר לגלגלתם : מין
עשרים שנה ומעלה כל-יציאת צבא בישראל תפקודי אתם
לצבאתם אמה ואחרו : ואתכם יהי איש איש למטה
איש ראש לבית-אבתיו הוא : ואלה שמות האנשים אשר
נעמדו אתכם לראשו אליעזר בן-שזריהו : לשמעון
שלמיאל בן-זכריהו : ליהודה נחשון בן-עמינדב
לויששכר נתנאל בן-זעור : לזבולון אליאב בן-חלון : לבני
ישסר לאפרים אלישבע בן-עמיהוד למנשה גמליאל בן
פדהצור : לבנימין אביו בן-זעני : לדן אחיעזר בן
צמישהו : לאשר פנעאל בן-עקבו : ליעד אלספ בן
דעואל : לנפתלי אחיעזר בן-עקבו : אלה קראו העדה
ושיאיו משות אבותם ראשי אלפי ישראל הם : ונקח משנה
ואחרו את האנשים האלה אשר נקבו בשמות : ואת
כל-העדה הקהילו באחו לחדש השני ונתגלדו על-
משפחתם לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם : באשר צנה יהוה את-משנה ויפקחם
במדבר סיני : ויהי בני-ראובן בלר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם
כל-זכר מין עשרים שנה ומעלה כל יציאת צבא : פקודיהם
למטה ראובן ששה וארבעים אלה נחמש מאות : פ
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקודיו
במספר שמות לגלגלתם כל זכר מין עשרים שנה ומעלה
כל יציאת צבא : פקודיהם למטה שמעון תשעה נחמשים אלה
ושלש מאות : פ לבני דתולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה ומעלה כל
יציאת צבא : פקודיהם למטה גד חמשה וארבעים אלה ושש

א יד ד' ששן פנויה ויחול מחולת סיכה
א סו יצא ל
מאור

מאות נחמשים : פ לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה
ומעלה כל יציאת צבא : פקודיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלה ושש מאות : פ לבני יששכר
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מין
עשרים שנה ומעלה כל יציאת צבא : פקודיהם למטה
יששכר ארבעה נחמשים אלה וארבע מאות : פ
לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מין עשרים שנה ומעלה כל יציאת צבא :
פקודיהם למטה זבולון שבעה נחמשים אלה וארבע מאות :
פ לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה ומעלה כל
יציאת צבא : פקודיהם למטה אפרים ארבעים אלה נחמש
מאות : פ לבני מנשה תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה ומעלה כל
יציאת צבא : פקודיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלה
וישש מאות : פ לבני בנימין תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה ומעלה כל
יציאת צבא : פקודיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלה
וארבע מאות : פ לבני דן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה
ומעלה כל יציאת צבא : פקודיהם למטה דן שנים וששים
אלה ושבע מאות : פ לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מין עשרים שנה
ומעלה כל יציאת צבא : פקודיהם למטה אשר אחד
וארבעים אלה נחמש מאות : פ לבני נפתלי
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מין
עשרים שנה ומעלה כל יציאת צבא : פקודיהם למטה נפתלי
שלשה נחמשים אלה וארבע מאות : פ
אלה פקודים אשר פקד משה ואהרן בנישאי ישראל שנים
ועשר איש איש אחד לבית-אבתיו היו : ויהיו כל-פקודיו
בני-ישראל לבית אבתם מין עשרים שנה ומעלה כל-יציאת
צבא בישראל : ויהיו כל-הפקודים לשש-מאות אלה ושלשת
אלפים נחמש מאות נחמשים : והלויים למטה אבתם לא
תפקודו בתוכם : פ ויזכר יהוה אל-משנה
לאמר : אה את-מטה לול לא תפקד ואת-ראשם לא תשא
בתוכם בני ישראל : ואתה תפקד את-הלויים על-משפון
העדה

קצות ועל כל-קליו ועל כל-אשר-לו' חמה ושמי את
המשכן ואת-כל-קליו והם ישרתהו וסביב למשכן וכן
ובנסע המשכן יקרו אתו הלויים והקלות המשכן יקמו
אתו הלויים והקר הקרב ימת : וכן בני ישראל איש על-
מחנה ואיש על-הגלו לצבאתם : והלויים וכן סביב
למשכן קצות ולא יתקו קצף על-עדת בני ישראל ושמו
הלויים את-משמרת משכן העדות : ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את-משה בן עשו :

שליש

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : איש על-ב
דגלו באתו לבית אבתם וכן בני ישראל מלמד סביב
לאהל-מועד וכן : והלויים קדמה מזרחה בגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה בחשון פדעמינדב :
ויצאו ויקדוהם ארבעה ושבעים אלה ושש מאות :
והלויים עליו משה ויששכר ונשיא לבני יששכר נחמאל
פדעמינר : ויצאו ויקדו ארבעה וחמשים אלה וארבע
מאות : משה ונלו ונשיא לבני זבולו אלנב ברחלון :
ויצאו ויקדו שבעה וחמשים אלה וארבע מאות : כל-
הפקודים למחנה יהודה מאת אלה ישמנים אלה וששת
אלפים וארבע-מאות לצבאתם ראשונה יסעו :

גגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן
אלעזר פדעמינר : ויצאו ויקדו ששה וארבעים אלה
וחמש מאות : והחוקם עליו משה שמעון ונשיא לבני
שמעון שלמיאל פדעמינר : ויצאו ויקדוהם הששה
וחמשים אלה ישלש מאות : ומשה גד ונשיא לבני גד
אלקם פדעמינר : ויצאו ויקדוהם חמשה וארבעים
אלה ושש מאות וחמשים : כל-הפקודים למחנה ראובן
מאת אלה ואחד וחמשים אלה וארבע-מאות וחמשים
לצבאתם ישנים יסעו : ונסע אהל-מועד מחנה
הלויים ביהודה הפקדת פאשר רחב בן יסעו איש על-ידו
לדגליהם : גגל מחנה אפרים לצבאתם ימה
ונשיא לבני אפרים אלישבע פדעמינר : ויצאו ויקדוהם
ארבעים אלה וחמש מאות : ועליו משה מנשה ונשיא
לבני מנשה גמליאל פדעמינר : ויצאו ויקדוהם
שנים ושלשים אלה וסאתים : ומשה בנימין ונשיא לבני
בנימין אבידן פדעמינר : ויצאו ויקדוהם חמשה ושלשים
אלה וארבע מאות : כל-הפקודים למחנה אפרים מאת
אלה ושמת-אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו :

דגל

גגל מחנה דן ואלה שמות בני ישראל ויקדוהם שנים
וששים אלה ושבע מאות : והלויים עליו משה ונשיא
לבני דן אשר פנעאל פדעמינר : ויצאו ויקדוהם
אחד וארבעים אלה וחמש מאות : ומשה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחיעזר פדעמינר : ויצאו ויקדוהם שלשה
וחמשים אלה וארבע מאות : כל-הפקודים למחנה דן
מאת אלה ושבעה וחמשים אלה ושש מאות לאהרנה
יסעו לדגליהם : אלה פקודי בני-ישראל
לבית אבתם כל-פקודי המחנות לצבאתם שש-מאות אלה
וישלש אלפים וחמש מאות וחמשים : והלויים לא
התפקדו ביהוה בני ישראל פאשר צוה יהוה את-משה :
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה בן
חני לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על-בית
אבתיו :

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום ופך יהוה את-משה וביש
בקר סיני : ואלה שמות בני-אהרן הפקדו נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר : אלה שמות בני אהרן הפקדים המשחים
אשר מלא דם לכהן : וימת נדב ואביהוא לפני יהוה
במהרבים אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ויבנים לאהרן
להם נזבתו אלעזר ואיתמר על-פי אהרן אביהם :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : הקרב
את-מסנה לני והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו :
ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני אהל
מועד ואת-משמרת בני ישראל לעבד את-כל-קליו אהל
והמטה את-הלויים לאתרו וילבנו נתינם נתינם חמה לו
מאת בני ישראל : ואת-אהרן ואת-בניו תפקדו ושמרו
את-פקדתם והקר הקרב ימת : וידבר
יהוה אל-משה לאמר : ואני הנה לקחתי את-הלויים
מתוך בני ישראל תחת כל-בכור פטר רחם מבני ישראל
ותיו לי קלויים : כי לי כל-בכור ביום הפתי כל-בכור
בארץ מצרים הקדשתי לי כל-בכור בנשאל מאדם עד
בהמה לי יהיו בני יהוה :

וידבר יהוה

אל-משה במדבר סיני לאמר : פקד את-בני לוי לבית
אבתם למשפחתם כל-בכור מבורחוש ומעלה תפקדם :
ויפקד אתם משה על-פי יהוה פאשר צוה : ויהיו-אלה
בני

בני לוי בשמחתם גרשו וקחת ומררי : ואלה שמות בני גרשו למשפחתם לבני ושמעי : ובני קחת למשפחתם עמרם ויחזק חברון ועזיאל : ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם : לגרשו משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני : פקודיהם במספר כל זכר מפורדש ומעלה פקודיהם שבעת אלפים ותמש מאות : משפחת הגרשני אחרי המשכן יחגי יהיה : ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן-אלאל : ומשמרת בני גרשו באלחל מועד המשכן והאלחל מכהו ויטוה פתח אלחל מועד : ומלצי חקציר ואתימסו פתח חקציר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתי : ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היזחלי ומשפחת החברני ומשפחת הקניזאלי אלה הם משפחת תהתי : במספר כל זכר מפורדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שממי משמרת הקודש : משפחת בני קחת יחגי על ידה המשכן וימנה : ונשיא בית אב למשפחת תהתי אליצפן בן עזיאל : ומשמרתם הארז והשלחן והמנחה והמזבחות וכלי הקודש אלעזר בן אהרן ויהוה וימנה : ונשיא כשאי הלוי למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי : ופקודיהם במספר כל זכר מפורדש ומעלה נשות אלפים ומאתים : ונשיא בית אב למשפחת מררי צוראל בני מררי נרשי המשכן ובריהו ועמנו וצדננו וכל פלוי וכל עבדתי : ועמנו חקציר סביב וארניהם ויהיה ומיתריהם : וקחנים לפני המשכן קדמה לפני אלחל מועד מזבחה משה ו אהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל ויחזק חקציר ימנה : כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על בני יהוה למשפחתם כל זכר מפורדש ומעלה שנים וישרים אלה :
ו יאמר יהוה אל משה פקד כל בלוי זכר לבני ישראל מפורדש ומעלה ושא את מספר שמותם : וקחת את הלויים לי בני יהוה פחת כל בלוי ובני ישראל ואת פחת הלויים פחת כל בלוי בלוי מפורדש ומעלה : ויפקד משה באשר צנה יהוה אתו את כל בלוי ובני ישראל : ויהוה

ג' למ' נקוד על ויהוה

כל

כל בלוי זכר במספר שמות מפורדש ומעלה לפקודיהם שנים ועשרים אלה שלשה ושבעים ומאתים :
ו יבגר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים פחת כל בלוי בלוי ובני ישראל ואת פחת הלויים פחת ביהוה ויהיו ללויים בני יהוה : ואת פדונו השלשה והשבעים ומאתים העלפים על הלויים מבכור בני ישראל : וקחתם חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקודש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה הפסח לאהרן ולבניו פדונו העלפים ביהם : ויקח משה אר פסח פדונום מאת העלפים על פדונו הלויים : מאת בכור בני ישראל לקח את הפסח ומשה וששים ושלש מאות ואלה בשקל הקודש : ויהוה משה את הפסח הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה באשר צנה יהוה את משה :
ו יבגר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : נשא את שבע ראש בני קחת מיהוה בני לוי למשפחתם לבית אבתם : מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לבא לעשות מלאכה באלחל מועד : ואת עבדתי בני קחת באלחל מועד קודש הקדשים : וכל אהרן ובניו בנסע המנחה והזבחי את פרכת המסכה וכסוה את ארן הקודש : ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד פללי תכלת מלמעלה ושמו בדיו : ועל ושלחן הפנים ופרשו בגד תכלת ונתנו עליו את התערה ואת הפפת ואת המנקה ואת קשוח הפסח ולחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד התערה שני וכסו אתו בככסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו בגד תכלת וכסו את מלכת המאור ואת גרתייה ואת גלתייה ואת מיתרתייה ואת פלתייה אלמכסה עור תחש ונתנו אתה ואת פלתייה אלמכסה עור תחש ונתנו אתה על המוט : ועל מזבח הזהב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו בככסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו את פלתייה השרת אשר ושרתיכם במועד ונתנו אל בגד תכלת וכסו אתם בככסה עור תחש ונתנו על המוט : ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארצמן : ונתנו עליו את פלתייה אשר ושרתי עליו ביהם את המנקה את המזבחה ואת הנעים ואת המנקה כל פלתייה המזבח ופרשו עליו כסוי ושמו בדיו : וכלה וקחתו ונתנו לבפת את הקודש ואת פלתייה הקודש בנסע

ג' מו' סמך בוק נא הפסחים קרי

המחנה

והוא נסמאה או עבר עליו רחוקה וקרא את אשתו
 והוא לא נסמאה : והביא האיש את אשתו אליה כלה
 והביא את קרובה עליה עשירת האשה קמח שערים לא
 יצא עליו שמו ולא יתן עליו לבנה קרמכת קמח הוא
 מכתת זכרון מונחת עון : והקריב אהה הפתו והעמדה
 לפני יהוה : ולקח הפתו מים קדשים בכלי ברזל ומר
 העפר אשר יהיה בקרנע המשכן קח הפתו ונתן אל
 הפנים : והעמיד הפתו את האשה לפני יהוה ופרע את
 ראש האשה ונתן על פניה את מכתת הזכרון מכתת קמח
 הוא יביד הפתו יהיה מי הפנים קמארים : והשביע אהה
 הפתו ואמר אליה אהה איך לא שכב איש אהה ואם לא
 ישעית סמאה פחת אישך הפתו ממני הפנים קמארים
 האלה : ואם כי ישעית פחת אישך וכי נסמאת ונתן איש
 בך את שכבתו מפלעני אישך : והשביע הפתו את
 האשה בשבעת האלה ואמר הפתו לאשה ימו יהוה אהה
 לאלה ולשבעה בתוך עמך ברת יהוה את ירכו לפת
 ואת בעמך אהה : וקרא הפנים קמארים האלה בעמך
 לשבות פתו ולקבל בך ואמרה האשה עמו : וכתב
 את האלה האלה הפתו בפפר ומחה אל מי הפנים :
 והשקה את האשה את מי הפנים קמארים וקרא ביה הפנים
 קמארים למרים : ולקח הפתו מיד האשה את מכתת
 הקמח והניח את המכתת לפני יהוה והקריב אהה אל
 המזבח : וקמץ הפתו מר המכתת את מזבתה והקטיר
 המזבח ואתר ישקה את האשה את הפנים : והשקה את
 הפנים והיתה אס נסמאה ותמלל מעל באשה וקרא לה
 הפנים קמארים למרים וקבתה בטנה וקפלה ורבה והיתה
 האשה לאלה בקרב עמה : ואם לא נסמאה האשה
 וסוטה היא ונקמה ונקמה זכע : זאת תורת הקמח
 אשר נסמאה אשה פחת אישך ונסמאה : או איש
 אשר פעל עליו רחם קמח וקרא את אשתו והעמיד
 את האשה לפני יהוה ועשה לה הפתו את פלי התורה
 הזאת : וקח האיש מעו והאשה יהוה תשא את
 עינה :

וידבר יהוה אלימשה לאמר : ודבר אלי בני ישראל
 ואמרו אלם איש אר אשה כי ופלא לומר בך נזיר
 לנזיר ליהוה : מינו ושכל נזיר קמץ ינו וקמץ אשר לא
 ישנה וכל משבת ענבים לא ישנה ונעבים לחים ויבשים
 לא

לא יאכל : כל ימי נזרו מפלי אשר יעשה מנפו היו
 מחרצים ועדני לא יאכל : פלי ימו נזרו פער לא
 יעבר על ראשו עד מלאות הימים אשר יזיר ליהוה קדש
 יהיה פתל פבע שער ראשו : פלי ימו נזרו ליהוה על
 פפש מר לא יבא : לא יבאו ולאפו לא יזרו ולאחרו לא
 יפסא להם פמכם כי נזר אלהיו על ראשו : כל ימי
 נזרו קדש הוא ליהוה : וכי ימות מר עליו בפפוע פתאם
 ומפא ראש נזרו ונלה ראשו פנים סתרתו פנים השכיני
 ונלחמי : וכלים השמיני יבא שפתי תרים או שני פני יונה
 אל הפתו אל פתח אהל מועד : ועשה הפתו אהה
 לחסאת ואחד לעלה ובפר עליו מאשר קמח על הפפוש
 ומנש את ראשו פנים קמח : והזיר ליהוה את ימי נזרו
 והביא פפוש בדי שרתו לאשם ותקמים הראשנים ופלי כי
 קמח נזרו : וזאת תורת הפזיר פנים מלאות ימי נזרו יביא
 אתו אל פתח אהל מועד : והקריב את קרבנו ליהוה
 פפוש בדי שרתו פנים אהה לעלה ובקשה אהה בדי שרתה
 המימה לחסאת ואלי אהה פנים לשלמים : וכל משות
 סלת חלת פלילת פשמו נקמני משות משתים פשמו
 ומכתת ומספיהם : והקריב הפתו לפני יהוה ועשה את
 חסאתו ואת עלתו : ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה
 על כל הפשור ועשה הפתו את מכתתו ואת נספו :
 ונלה הפזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את
 שער ראש נזרו ונתן על האש אשר פחת זבח השלמים :
 ולקח הפתו את הנזע בשלה מר האיל וחלת משה אהה
 מר חפל ורמיה משה אחד ונתן על פני הפזיר אהה התגלתו
 את נזרו : והניח אותם הפתו והטובה לפני יהוה קדש
 הוא לפתו על חזר הטובה ועל שוק התרומה ואתר
 ישנה הפזיר ינו : זאת תורת הפזיר אשר יזיר קרבנו
 ליהוה על נזרו מלבד אשר פשוי ינו פני נזרו אשר יזיר
 פני יעשה על תורת נזרו : וידבר יהוה
 אל משה לאמר : ודבר אל אהרן ואל בניו לאמר בך
 תבדני את בני ישראל אשר לא יאכלו : והקריב
 את יהוה וישמרה : ואר יהוה פניו אהה
 ויהפך : ישא יהוה פניו אליה וישם לה
 שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני
 אברכם :

ויהי פנים פלות משה לתקום את המשכן וימשח אותו הישי
 ויקדש

וַיִּמְשַׁח וַיִּמְשַׁח אֹתָם : וַיִּקְרְבוּ נְשָׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בֵּית
 אֲבוֹתָם הֵם נְשָׂאֵי הַפִּטְוָה הֵם הַעֲלִיּוֹת עַל הַחֲמֻדִים :
 וַיָּבִיאוּ אֹתָם קִרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה נְשֵׁי־עֲגֻלֹת צֶבֶל וְשֹׁנֵי עֶשֶׂר
 בָּקָר עֲגֻלָּה עַל־שְׁנֵי חֲפָשָׁאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרְבוּ אֹתָם
 לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח מֵאֹתָם
 וְהָיִי לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֶחָל מוֹעֵד וְגַתְתָּה אֹתָם אֶל־הַלִּוּיִם
 אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגֻלֹת וְאֶת־הַבָּקָר
 וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל־הַלִּוּיִם : אֵת וְשְׁפֵי הָעֲגֻלֹת וְאֵת אֶרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם : וְאֵת אֶרְבַּע הָעֲגֻלֹת
 וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם כִּי־אֵתְמַר
 בְּרִאשֵׁי הַיָּמִים : וְלִבְנֵי קַהֲתָן לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
 עֲלֵיהֶם בְּפִתְחָהּ יִשְׂאֵוּ : וַיִּקְרְבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת חֲבֵרַת הַמִּזְבֵּחַ
 בַּיּוֹם הַמִּשְׁטַח אֲרוֹן וַיִּקְרְבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
 וַיִּקְרְבוּ אֶת־קִרְבָּנָם לְחֻגְרַת הַמִּזְבֵּחַ : פ וַיְהִי
 הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם קִרְאִישׁוֹן אֶת־קִרְבָּנֵי בַחֲשׁוֹן בְּדַעֲמִינְיָב לַמִּשְׁחָה
 יְהוּדָה : וַקִּרְבָּנוּ קַעֲרֹת־בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : קָף אֶחָת עֲשָׂרָה
 זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת : פֶּר אֶחָד בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־
 אֶחָד בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן בַּחֲשׁוֹן בְּדַעֲמִינְיָב : פ
 בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקְּרִיב נְתִנְאֵל בְּדַעֲמִינְיָב נְשִׂיא וַיִּשְׁכַּר :
 הַקְּרִיב אֶת־קִרְבָּנֵי קַעֲרֹת־בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : קָף אֶחָת עֲשָׂרָה
 זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת : פֶּר אֶחָד בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־
 אֶחָד בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן נְתִנְאֵל בְּדַעֲמִינְיָב : פ
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי אֲבִיהֶם אֶל־שֹׁמֵעַ
 בְּדַעֲמִינְיָב : קִרְבָּנוּ קַעֲרֹת־בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : קָף אֶחָת עֲשָׂרָה
 זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת : פֶּר אֶחָד בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
 בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֲלִישֹׁמֵעַ בְּדַעֲמִינְיָב : פ
 בַּיּוֹם הַרְּשִׁמִּי נְשִׂיא לִבְנֵי מִנְשֶׁה בְּמִלְיָאֵל בְּרִבְעָר
 מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו מִלֵּאִים
 סֵלֶת

לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים בְּגִיר־שָׂנָה
 חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֲלִיָּאָב בְּרִחֲלוֹן : פ בַּיּוֹם
 הַרְּבִיעִי נְשִׂיא לִבְנֵי רֵאשֵׁי אֲבִיהֶם בְּרִשְׁתָּו יִשָּׂאֵר : קִרְבָּנוּ
 קַעֲרֹת־בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף
 שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : קָף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת :
 פֶּר אֶחָד בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה :
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קִרְבָּן אֲלִיָּאֵר בְּרִשְׁתָּו יִשָּׂאֵר : פ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי
 נְשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלִמְיָאֵל בְּדַעֲמִינְיָב : קִרְבָּנוּ קַעֲרֹת
 בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים
 שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה : קָף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת : פֶּר אֶחָד
 בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן שְׁלִמְיָאֵל
 בְּדַעֲמִינְיָב : פ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נְשִׂיא לִבְנֵי שִׁשִּׁי
 גַּד אֶלְסָף בְּדַעֲמִינְיָב : קִרְבָּנוּ קַעֲרֹת־בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵינִתָּם ו מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : קָף אֶחָת
 עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת : פֶּר אֶחָד בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד
 כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת :
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשֵׁים בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֶלְסָף בְּדַעֲמִינְיָב :
 פ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נְשִׂיא לִבְנֵי אֲבִיהֶם אֶל־שֹׁמֵעַ
 בְּדַעֲמִינְיָב : קִרְבָּנוּ קַעֲרֹת־בַּסֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : קָף אֶחָת עֲשָׂרָה
 זָהָב מִלֵּאָה הַקֹּהֲרֵת : פֶּר אֶחָד בְּרִבְעָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד
 בְּרִשְׁתָּו לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשֵׁים
 בְּגִיר־שָׂנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֲלִישֹׁמֵעַ בְּדַעֲמִינְיָב : פ
 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נְשִׂיא לִבְנֵי מִנְשֶׁה בְּמִלְיָאֵל בְּרִבְעָר
 מִזָּהָב אֶחָד פָּסָף שִׁבְעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינִתָּם ו מִלֵּאִים
 סֵלֶת

סֵלַת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַמִּנְחָה : קַח אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֶּאֱהָ
הַקָּהָר : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֶל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּדֹשְׁתָּהּ
לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עִמְתָּיִם חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּגֵר־שָׂגָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן בְּמִלְאָה בְּדֹשְׁתָּהּ : פ

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנֵי־מִזְבֵּן אֲבִיהֶן בְּדֹשְׁתָּהּ : קָרְבָּנוֹ
הַזֶּבֶח־קֶסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשָּׁהָל חֲמִשָּׁה שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֵלַת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן לַמִּנְחָה : קַח אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֶּאֱהָ הַקָּהָר : פֶּר
אֶחָד בְּדָבָר אֶל אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּדֹשְׁתָּהּ לְעֹלָה : שְׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עִמְתָּיִם חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּגֵר־שָׂגָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן
אֲבִיהֶן בְּדֹשְׁתָּהּ : פ בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא

לְבָנֵי זֶה אֲחִיעֶזֶר בְּדֹשְׁתָּהּ : קָרְבָּנוֹ הַזֶּבֶח־קֶסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשָּׁהָל
חֲמִשָּׁה שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֵלַת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַמִּנְחָה : קַח
אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֶּאֱהָ הַקָּהָר : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֶל
אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּדֹשְׁתָּהּ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עִמְתָּיִם חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּגֵר־שָׂגָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן אֲחִיעֶזֶר
בְּדֹשְׁתָּהּ : פ בַּיּוֹם הָעֲשִׂיטִי עֲשֵׂה יוֹם נָשִׂיא

לְבָנֵי אֲשֶׁר פָּגְעוּ־אֶל בְּדֹשְׁתָּהּ : קָרְבָּנוֹ הַזֶּבֶח־קֶסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשָּׁהָל
חֲמִשָּׁה שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֵלַת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַמִּנְחָה : קַח
אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֶּאֱהָ הַקָּהָר : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֶל
אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּדֹשְׁתָּהּ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עִמְתָּיִם חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּגֵר־שָׂגָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן פְּגַעֵי־אֶל
בְּדֹשְׁתָּהּ : פ בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִם עֲשֵׂה יוֹם נָשִׂיא

לְבָנֵי נִפְתָּלִי אֲחִיעֶזֶר בְּדֹשְׁתָּהּ : קָרְבָּנוֹ הַזֶּבֶח־קֶסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשָּׁהָל
חֲמִשָּׁה שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֵלַת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַמִּנְחָה : קַח
אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֶּאֱהָ הַקָּהָר : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֶל
אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בְּדֹשְׁתָּהּ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עִמְתָּיִם
חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּגֵר־שָׂגָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן אֲחִיעֶזֶר בְּדֹשְׁתָּהּ :
פ זֹאת וְהַנֶּזֶף הַמְּזַבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁפָּחָה אֵתוֹ מֵאֵת

נְשִׂיאֵי

נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲלֵת קֶסֶף שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה מִזָּהָב־קֶסֶף שְׁנַיִם
עֲשָׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה : שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקָּהָר
הַחֹהֵל קֶסֶף וְשִׁבְעִים הַמְּזַבֵּחַ הַזֶּהָר כֹּל קֶסֶף הַכֹּהֲלִים אֵלֶיךָ
וְאֶרְבַּע־מֵאוֹת בַּשָּׁהָל הַקֹּדֶשׁ : כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם־עֲשָׂרָה
כֹּלֵי־אֵת הַמִּזְבֵּחַ עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה חֲפָף בַּשָּׁהָל הַקֹּדֶשׁ כֹּל־זָהָב

הַכִּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה : כֹּל־הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֲשָׂר פָּרִים כִּסְשִׁי
אֵילִם שְׁנַיִם־עֲשָׂר כִּבְשִׁים בְּגֵר־שָׂגָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם
וְשִׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשָׂר לַחֲטָאת : וְכֹל בָּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים
עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעֵה פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עִמְתָּיִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּגֵר־שָׂגָה שְׁנַיִם זֹאת וְהַנֶּזֶף הַמְּזַבֵּחַ אֲחֵרֵי הַמִּשְׁפָּחָה אֵתוֹ :
וְכִבָּא מִשָּׁה אֶל־אֶחָל מוֹעֵד לְדָבָר אֵתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל
מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפָּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֶזְרָח הַעֲזֵר מִבְּנוֹ שְׁנֵי
הַכִּרְגִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו :

פ פ פ לו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֲחֵיהֶן וְאֶמְרָתָם
אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַכִּפּוֹת אֶל־מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְזָחָה וְאֵרִי שְׁבַע־
הַקָּהָר : וַיַּעַשׂ כֹּן אֲחֵרֵי אֶל־מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְזָחָה הַעֲלָה בְּרֵחֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְזָחָה מִקִּשָּׁה
זָהָב עִדְיֹוֹרְכָה עִדְיֹוֹרְכָה מִקִּשָּׁה הוּא פְּגַעֵי־אֶל אֲשֶׁר הִרְאָה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן עֲשֵׂה אֶת־הַמִּנְזָחָה : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח אֶת־הַלּוֹיִם מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶחְרָתָם אֲתָם : וְכֹדֵה־עֲשֵׂה לָהֶם לַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
עֲלֵיהֶם כִּי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ לְעַל עַל־כִּלְבֻּשְׁתָּם וְכִכְסוּ
בְּגָדֵיהֶם וְחִטְּתֵיהֶם : וְלִקְחוּ־פֶר בְּדָבָר וּמִנְחָתוֹ סֵלַת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן וּפְרִישֵׁי בְּדָבָר תִּקַּח לַחֲטָאת : וְהַקְרִבְתָּ אֶת־הַלּוֹיִם
לִפְנֵי אֶחָל מוֹעֵד וְהִתְחַלַּת אֶת־כֹּל־עֲדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְהַקְרִבְתָּ
אֶת־הַלּוֹיִם לִפְנֵי יְהוָה וְסַמְכוּ בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
הַלּוֹיִם : וְהִנִּיחָ אֶת־הַלּוֹיִם הַמְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָ לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה : וְהַלּוֹיִם יִסְמְכוּ
אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַכִּפּוֹת וְעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֵת־
הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלּוֹיִם : וְהִצַּדְתָּ אֶת־הַלּוֹיִם
לִפְנֵי אֶחָל וּלִפְנֵי בְּנֵי וְהִכַּפַּת אֲתָם תְּנוּפָה לַיהוָה : וְהִבְדַּלְתָּ
אֶת־הַלּוֹיִם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָ לִי הַלּוֹיִם : וְאֶחְרֵיהֶן

וְכִבָּא הַלּוֹיִם לְעֵבֶד אֶת־אֶחָל מוֹעֵד וְאֶחְרָתָם אֲתָם וְהִכַּפַּת
אֲתָם תְּנוּפָה : כִּי נִתְּנִים נְתִיבִים הַמִּזְבֵּחַ לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחֲתֵי פְּתֵרֶת כִּלְיָתָם בְּקוֹר כֹּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֲתָם
לִי : כִּי לִי כֹל־כְּבוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאַתָּם וּבְכַחְתָּהּ בַּיּוֹם
הַכְּתִי

פ פ פ לו

מדהורו אשר עליו וימון על שבעים אש הזמנים ויהי קלות עליהם הרים ויהנפאו ולא יספו : וישארו שגרי אנשים בפמלה שם האחד ואלו ושם השני מיד ותפח עליהם הרים ותמהו בפרתים ולא יצאו האלה ויהנפאו בפמלה : וקצץ חצער ונגד למשה ויאמר אלמד וימדו מהנפאים בפמלה : ויצו יהושע ברנון משרת משה מפקדיו ויאמר אדני משה בלואם : ויאמר לו משה המנפא אפה לי ימי וימון כל עם יהודה נביאים פריפון יהודה שבע את דרכו עליהם : ויאסוף משה אל הממנה הוא וזמנו ישראל : ורחם נסעו מאת יהודה ונגד שלום מדהים וישא על הממנה בדרה יום זה ויבדרה יום זה סביבות הממנה וכתמתי על פני הארץ : ויגם העם פליהים הווא וכל הלילה וכל יום הממנה ויאספו את השליו הפמליט אסוף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות הממנה : הפשר עורפי גיון שניהם אדם פרת ואת יהודה חכה בעם ויהו יהודה בעם מפה רבה מאד : ויקרא את השם המקום ההוא מקרות הממנה קישם קברי את העם המתאנים : מקרות הממנה נסעו העם סערת ויהיו ס פמלות :

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הנשית אשר לקח ביה אשה נשית לקח : ויאמרו כנה אדם משה דבר יהודה הלא גם בני דבר וישמע יהודה : והאיש משה ענו מאד מפל האדם אשר על פני הממנה : ויאמר יהודה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים : ויאמר שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם : ונגד יהודה בעפיד ענו ונעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם : ויאמר שמעתי דברי אהרן וביאש יהודה בפרואה אליו אתויע בעלום אדברתו : לאלכו עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא : פה אלה אדברתו וימרה ולא בחיית ותמנת יהודה וישט ומויע לא ידעם לדבר בעבדי במשה : ויחראת יהודה גם וילח : והעניו סר מעל האהל ותמה מרים מצרעת פשלו ונגד אהרן אל מרים ותמה מצרעת : ויאמר אהרן אל משה פי אדני אל נא תשת עלינו חסאת אשר נואלנו ונאשר חסאתנו : אל נא יהי עמת אשר בשאתי מרחם אמו ויאכל סעי קשורו : ויצעה משה אל יהודה ויאמר אל נא רפא נא

אל נא חסדו קרי י' ג עני קרי

לה

לה : ויאמר יהודה אל משה ואל אהרן ואל מרים : ויהו בפתיה הלא תכלם שבעת ימים תפטר שבעת ימים מתיז לממנה ואחר האסוף : ותפטר מרים מתיז לפמלה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסוף מרים : ואחר נסעו העם מממנות ונתנו במדבר פארן :

ו

ויתדבר יהודה אל משה לאמר : שלח לה אנשים ויתרו את ארבע נענו אשר אתי נתנו לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהודה בעם אנשים ראשי בני ישראל השם : ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זבור : למטה שמעון שפט בן חורי : למטה יהודה קלב בן יפנה : למטה יששכר נאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן נון : למטה בנימן פלטי בן רפוא : למטה זבולון פדואל בן סודי : למטה יוסף למטה מנשה בני בוססי : למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה אשר סתרי בן מיכאל : למטה נפתלי נחבי בן נפסי : למטה גד גאואל בן מקי : אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתיר את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע : וישלח אתם משה לתיר את ארץ נענו ויאמר אליהם עלי זה פלנב ועליהם את החר : ויראתם את הארץ מדהווא ואת העם הישב עליה החרה הוא הרבה המעט הוא אם רב : ומה הארץ אשר הוא ישב פיה המונה הוא אם נבועה ומה הערים אשר הוא ישב בהן החרה הוא אם רבה וישב פיה על אם און והתחזקתם ולמחמתם מפני הארץ והנמים : ופי בפני ענקים : ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר פארן עד ים רחב לרא חמת : ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחיון שש ויחמי ילדי העגל וחברון שבע שנים נבנתה לפני ענו מצרים : ויבאו עד נחל אשבל ויבחרו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאחי במוט בשנים ימין הרמנים ומהתאנים : למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר ברתו משם פני ישראל : וישבו מתני הארץ מקצ ארבעים יום : ויבאו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן וישא נלשתי אתם דבר ואת כל העדה ויראם את פני הארץ :

י' ה' קמן בשרחא 8

ויספרו

וּמִסְפָּרֵיהֶן וַיֹּאמְרוּ פָאָנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּנוּ וְנִם זָבַח
 הַלֵּב יִדְבֹשׁ הוּא וְהַדְּפִיקָהּ : אִםס כִּרְצוֹ הַעַם הַיֵּשֵׁב
 בְּאֶרֶץ וְהַעֲרִים בְּעָרֹת בְּדִלֹת מָאֵד וְנִסְיָלוּי הַעֲנָה רָעִיבֵי
 שָׁם : עֲמָלָה יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם וְחִמְתִּי וְהִיבִיטִי וְהִאֲמִיר
 יוֹשֵׁב בְּחָר וְהַפְּעַנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן : וַיָּחֵם
 כְּלָב אֶת-הָעָם אֶל-מִשְׁחָה וַיֹּאמֶר עֲלֶה נַעֲלֶה וְהִשְׁנֵנו אֶת-הָאָרֶץ
 כִּי-יָכוֹל מִכָּל לָהּ : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִלִּי עִמּוֹ אָמְרוּ לֵאמֹר
 טִבָּח לַעֲלֹת אֶל-הָעָם כִּי-חֲזֹן הוּא מִמֶּנּוּ : וַיִּשְׁמָעוּ דְבַר
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר פָּרַי אֶת-הָעָם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 עָבַרְנוּ בָּהּ לְתֹרֵי אֶת-הָאָרֶץ אֲכָלֹת וַיִּשְׁבְּתֶיהָ הוּא וְכָל-הָעָם
 אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּחֻזְקָה אֲנָשֵׁי מְדוּרֹת : וְשָׁם רָאִינוּ אֶת-הַסְּפִיָּלִים
 פָּגַי עֲנָה מִדֹּהַסְּפִיָּלִים וְנָחֵוּ בַעֲלֵיבֵי פִסְתָּגִים וְכוּן הָיוּ
 פְּעִינֵיהֶם :

וְהִשָּׂא כָל-הָעֵדָה וַיַּתְּנֵהוּ אֶת-הַקֹּלָם וַיִּכְרְזוּ הָעָם כְּעֹלָה
 הַהוּא : וַיִּלְטֵנו עַל-מִשְׁחָה וְעַל-אֲחֵרֵינוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לִדְמֹתֵנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אִם בַּמִּדְבָּר הַזֶּה
 לִדְמֹתֵנוּ : וְלָמָּה יִהְיֶה מִבְּיַד אֲתָנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְקַבֵּל בְּחָרֵב נַפְשֵׁנוּ וְנַפְשֵׁי יְהוָה לִבּוֹ הַלֹּא טוֹב לָנוּ שָׁוֵב
 מִצְרָיִם : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו נַחֲמֵה רָאשׁ וְנִשְׁמַעְהָ
 מִצְרָיִם : וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וַיַּחֲזֹר עַל-פִּינֵיהֶם לִפְנֵי כָל-הַקָּהָל
 עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהוֹשֻׁעַ בִּרְעִו וְכָלֵב בְּרִי-יִשָּׁפָה מִדֹּהַ
 הַתָּרִים אֶת-הָאָרֶץ קִרְעוּ בְּגָדֵיהֶם : וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-עֲדַת
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָּהּ לְתֹרֵי אֶת-הָאָרֶץ טוֹבָה
 מִלִּישׁ מָאֵד מָאֵד : אִם-חֲפָצִים בְּנֵי יְהוָה וְהִבְיָא אֲתָנוּ אֶל-
 הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנַחֲמֵה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר-הוּא זָבַח הַלֵּב יִדְבֹשׁ :
 אִם בְּיַהוָה אֶל-תִּמְרָדוֹ וְאַתֶּם אֶל-תִּירָאוּ אֶת-הָעָם הָאָרֶץ
 כִּי לֹחֲמֵנוּ הֵם סָר יָלָם מַעֲלֵיהֶם וַיַּהֲרֵה אֲתָנוּ אֶל-תִּירָאֵם :
 וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעֵדָה לְרָנִים אֲתָם בְּצַבְּתָנִים וַיִּכְבְּדוּ יְהוָה נִרְאָה
 בַּאֲהָל מוֹעֵד אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיַּהֲרֵה אֶת-מֹשֶׁה עַד-אֲנָה וַיִּצְאֵנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד-אֲנָה לֹא
 יִאֲמִינוּ לִי כִּלְלֵי הַאֲתֹרֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִדְבָּרוֹ : אֲפָנִי בְּדַבַּר
 וְאִרְשָׁפוּ וְאֶעֱשֶׂה אֶת-הוּא לְגוֹי-יִגְדוֹל וְעַצְמוֹ מִמֶּנּוּ : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וְשָׁמְעֵי מַצְרַיִם כִּי-הִעֲלִיתָ בְּלִבְּךָ אֶת-הָעָם
 הַזֶּה מִמִּדְבָּרוֹ : וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוָה אֲשֶׁר-עִוֵּן בְּעֵינֵי נִרְאָה וְאַתָּה
 יְהוָה וְעַנְיָה עִמָּד עֲלֵהֶם וּבְעַפְסוֹ עֲנֵן אֶתָּה חֲלָה לַפְּנֵיהֶם
 לֵאמֹם וּבְעַפְסוֹ אֵשׁ לִילָה : וְהִמְטִיחָ אֶת-הָעָם הַזֶּה

פָּאָנוּ אֶת-הוּא וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שִׁמְעוֹן לֵאמֹר :
 מִכָּל-לֵבֵי יְהוָה לְהַבִּיֵא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּח לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר : וְעַתָּה יִגְדֹל-לָנוּ פֶּחַ
 אֲדֹנָי אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : יְהוָה אֲנָה אֲשֶׁר וְכִי-חֲסֵד
 נִשְׂאָ עִוֵּן וְנִפְשַׁע וְנָקָה לֵאמֹר יִקָּה פִּלְז עִוֵּן אַבּוֹת עַל-בְּנֵיהֶם
 עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִפְעִים : כָּל-הַזֶּה לַעֲנֵן הָעָם הַזֶּה כְּכֹדֵל
 הַסִּבּוֹת וְכִאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַקָּהָה :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְחָתִי בְּדַבְּרָהּ : וַיֹּאמֶם חִי-אֲנִי וַיִּפְלֵא כְבוֹד-
 יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ : כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים הַרְאִים אֶת-כָּבֹדוֹ
 וְאֶת-אֲתֹרֹתֵי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וּבִסְפֵי אֶת-זֶה
 עֲשֶׂה פַעֲמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי : אִם-יִרְאֵה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּחְתִּי לְאֲבֹתָם וְכָל-מִנְחָתִי לֹא יִרְאִיָּה : וְעַבְדִּי כְּלָב עָמַב
 הַיְהוּה רִבֵּחַ אֲחֵרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אֲחֵרֵי וּבִבְיָאֲתוּוּ אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-פָּאָ שָׁפָה וַיִּרְעֵו וּרְשָׁפָה : וְהַעֲמָלְקוֹ וְהַפְּעַנִי יוֹשֵׁב
 בְּעַמְמַת מְדוּרֹת פָּגַי וְסַעֲדוֹ לָכֶם הַמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּסְיָהוּ :

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֲהֲרֹן לֵאמֹר :
 עַד-מָתַי לַעֲדָה הַרְעִיבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִפְחָ מַלְּיָנִים עָלַי אֶת-
 תַּלְפוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִפְחָ מַלְּיָנִים עָלַי שְׁמַעְתִּי : אֲמַר
 אֲלֵהֶם חִי-אֲנִי נֹאסִי יְהוָה אִם-לֹא פִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּעֵינֵי כֵן
 אֶעֱשֶׂה לָכֶם : בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְלֹי פְּנֵי-יָכֶם וְכָל-פְּקוּדֵיכֶם לְכָל-
 מִסְפָּרְכֶם מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְנַעֲלֶה אֲשֶׁר חָלְיָתֶם עָלַי :
 אִם-אַתֶּם תִּבְּרָאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׂאָתִי אֶת-יְהוָה לִשְׁכֹּן אֲתָכֶם
 בָּהּ כִּי אִם-כָּלֵב בְּרִי-יִשָּׁפָה וַיְהוֹשֻׁעַ בִּרְעִו : וְאַפְסָם אֲשֶׁר
 אֲמַרְתֶּם לְבֵי יְהוָה וְהִבְיָאתִי אֲתָם וַיִּדְעוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 מִאֲסַתְם בָּהּ : וּפְגַרְיָכֶם אֲתָם וְכָל-בַּמִּדְבָּר הַזֶּה : וְכִבְּיָכֶם
 יְהוָה רָעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאָ אֶת-זִמְתֵיכֶם עַד-
 תָּמוּ פְגַרְיָכֶם בַּמִּדְבָּר : בְּמִסְפָּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-מִרְתֶּם אֶת-
 הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה וְיוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאָ אֶת-עֵלְוֵי-יָכֶם
 אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעַתֶּם אֶת-יִתְקִיָּאתִי : אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם-
 לֹא זָאת אֶעֱשֶׂה לְכָל-הָעֵדָה הַרְעִיבָה הַזֹּאת הַיּוֹעֲדִים עָלַי
 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּפְסוּ וְשָׁם גַּמְתִּי : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה
 לְתֹרֵי אֶת-הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּוּ וַיִּגְלוּנוּ עָלֵינוּ אֶת-כָּל-הָעֵדָה לְהַזְרִיֵא
 דַּבָּר עַל-הָאָרֶץ : וַיִּמְתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹנְעֵי דְבַר-הָאָרֶץ רָעָה
 בַּמִּסְפָּה לִפְנֵי יְהוָה : וַיְהוֹשֻׁעַ בִּרְעִו וְכָלֵב בְּרִי-יִשָּׁפָה חִי מִדֹּהַ
 הָאֲנָשִׁים הַחֵם חֲזָלְכֵם לְתֹרֵי אֶת-הָאָרֶץ : וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה
 אֶת-הַדְּבָרִים הַאֵלֶּה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲבִילֵהוּ הָעָם מָאֵד :

ד' י' רנח' יל' חלט' ס

ותנשאני עליהם יחיה : וישמע משה ויפל על פניו :
 וידבר אל-יחזקאל ואל כל-עדתו לאמר מקר ויזע יהוה את-
 אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר-בו
 וקריב אליו : זאת עשו קחיה-לכם מחתות קרח וכל-
 עדתו : ויתנו בהן אש ושימו עליהן קמרת לפני יהוה
 מקר ויהי האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם
 בני לוי : ויאמר משה אל-יחזקאל שמעניא בני לוי : המעט
 מכם כיהודים אלהי ישראל אתכם מעבת ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את-עבודת משפן יהוה ולעמד לפני
 העדה לשרתם : ויקרב אתה ואת כל-אחיך בני לוי אתה
 יקששתם בסכה : לכו אתה וכל-עדתך הנעדים על-
 יהוה ואתן מהדומה כי תלוננו עליו : וישלח משה לקרא
 לדתן ולאבירם בני אלעזר ויאמר לא בעלה : המעט פי
 העלוננו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כיהו
 השמר עלינו בסהמרת : אם לא אל-ארץ זבת חלב
 ודבש תביאתנו ותמיתנו נחלת שנה וקרבם העלי האנשים
 הקם תעקר לא בעלה : ויבחר למשה מאד ויאמר אל-יהוה
 אל-תקפו אל-מקבתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
 תרלתי את-אחד מהם : ויאמר משה אל-יחזקאל וכל-
 עדתו היו לפני יהוה אתה ותם ואתה מקר : וקחו איש
 מחתו וינתתם עליהם קמרת והקרבתם לפני יהוה איש
 מחתו המשים ומאתים מחתות ואתה ואתה עליהם קמרת
 ויקחו איש מחתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קמרת
 וישמדו אתה אתה אהל מועד ומשה ואתה : ויקהל עליהם
 לכה את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד ויקרא קבוד יהוה
 אל-כל-העדה : ׀ וידבר יהוה אל-משה ואל-
 אתה לאמר : הודלו מהוה העדה הזאת ואכלה אתם
 כבצע : ויפלו עלי-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל-
 אשר האיש אחד יחשא ועל כל-העדה תקחם : ׀
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : ודבר אל-העדה לאמר
 העלו מסביב למשפחתי דתו ואבירם : וקם משה וילח
 אל דתו ואבירם וילכו אחריו וקמו ישראל : וידבר אל-
 העדה לאמר סורו לא מעל אהלי האנשים הששעים האלה
 ואל-תעשו ככל-אשר להם פד-תפסו בכל-השאתם : ויעלו
 מעל משפחתי דתו ואבירם מסביב ודתו ואבירם ויאמו
 באבירם פתח אהליהם וישיתם וקביתם ואספם : ויאמר משה

טז יא תלמי

בזאת תדעו כי יהוה שלחני לעשות את כל-המעשים
 האלה כילא מלכי : אם-כמות כל-האדם ומתנו אלה
 ויפתח כל-האדם פיו עליהם לא יהוה שלחני : ואם-
 בריאה יבא יהוה ויבנה האדמה את-פיה ויבלע אתם
 ואת-כל-אשר להם ויגרוי חיים שאלה וידעתם כי נאני
 האנשים האלה את-יהוה : ויהי ככלתו לדבר את כל-
 הדברים האלה והפקע האדמה אשר מחמתם : והפכה
 הארץ את-פיה ותיבלע אתם ואת-בתיכם ואת כל-האדם
 אשר להוה ואת כל-הקריש : ויגרוי הם וכל-אשר להם
 חיים שאלה ונתכם עליהם הארץ ויאבדו מהוה הקהל :
 וכל-ישראל אשר סביבותיהם נסו להלם כי אמרו פד
 תבלענו הארץ : ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את
 החמשים ומאתים איש מקריבי הקמרת : ׀
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : אמר אל-אלעזר בן
 אתרו הפהו וגם את-הפחות מבוין השרפה ואת-האש
 ויהי-הלאה פי קדשו : את מחתות הקשאים האלה
 בנפשתי וקשו אתם רעני פחים צפוי לפזות כיהודים
 לפני-יהוה ויהיו לאות לבני ישראל : ויקח אלעזר
 הפהו את מחתות הפחות אשר הקריבו השרפים ויבשעם
 צפוי לפזותם : וקרו לבני ישראל למצו אשר לא יקרב
 איש זר אשר לא מברע אתרו הוא להקטיר קמרת לפני
 יהוה ולא יהיה קמרה וכעדתו פאשר דבר יהוה ביד
 משה לו : ׀ וילנו כל-עדת בני-ישראל
 כפנות על-משה ועל-אתה לאמר אתם המתם את-עם
 יהוה : ויהי כההל העדה על-משה ועל-אתה ויפלו
 אל-אהל מועד ותה קפה קפה וקענו ויקרא קבוד יהוה : ויקרא
 משה ואתה אל-פני אהל מועד : ׀ וידבר יהוה
 אל-משה לאמר : הרימו מהוה העדה הזאת ואכלה אתם
 כבצע ויפלו עלי-פניהם : ויאמר משה אל-אתה קח את-
 המחפות והרעליה אש מעל הפזות ושים קמרת והולך
 מהרה אל-העדה וכפר עליהם כיהוה תקחם מלפני יהוה
 החל תקח : ויקח אתה פאשר ודבר משה וירץ אל-תוה
 הקהל והנה מחל הגה צעם ויתו את-הקמרת וכפר על-
 העם : ויעמד ביד-המתים ובוין החיים ותעצר המגפה :
 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
 מלבד המתים על-דבר-קרח : וישב אתה אל-משה אל-
 פתח אהל מועד והמגפה געגעה : ׀

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתֶּם מִמֶּנּוּ מִשֹּׁה לְבֵית אֵב מֵאֵת כָּל־נְשֵׁיהֶם לְבֵית
אֲבוֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִשֹּׁה אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתָּב עַל־מִסְפָּהוּ :
וְאֵת שֵׁם אֶהְרֹן תִּכְתָּב עַל־מִסְפָּה לְוֵי כִּי מִסְפָּה אֶהְיֶה לְרֹאשׁ
בֵּית אֲבוֹתָם : וְהִפְחַתְּם בְּאֶהֱל מוֹעֵד לִפְנֵי הַעֲדוּת אֲשֶׁר
אֶפְעֹד לָכֶם שָׁמָּה : וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבִיחֲרֶיךָ מִסְפָּהוּ
וְיָקָח נַחֲשֻׁתָיו מֵעַל־י אֶת־הַלְלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם
מֵלִינִים עֲלֵיכֶם : וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו
כָּל־נְשֵׁי־אֲבוֹתָם מִסְפָּה לְנִשְׂאֵי אֶהְרֹן מִסְפָּה לְנִשְׂאֵי אֶהְרֹן לְבֵית
אֲבוֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִסְפָּה וַיִּמְסַח אֶהְרֹן בְּרוּחַ מִסְפָּהוֹם :
וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסְפָּה לִפְנֵי יְהוָה בְּאֶהֱל הַעֲדוּת : וַיְהִי
מִסְפָּחֶיהָ וַיִּבֶא מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱל הַעֲדוּת וַהֲנִיחָה כִּרְחַ מִסְפָּה
אֶהְרֹן לְבֵית לְוֵי נִשְׂאֵי כֹהֵן וַיִּצַּח וַיִּנְגַּל שָׁחֲדִים : וַיִּבֶא
מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּסְפָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ
שֵׁם וַיִּקְחוּ אִישׁ מִסְפָּהוּ : פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת־מִסְפָּה אֶהְרֹן לִפְנֵי הַעֲדוּת לְמַשְׁמַרְתָּ לְאֵהֱרֹן
לְבְנֵי־מִרְיָ וַיִּקַּח מִלִּלְוִיתָם מֵעַל־י וְלֹא יָמָתוּ : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֵתוֹ כֹּן עָשָׂה : פ
וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֹא־אִמְרוּ הֵן נִנְעַמְנו אֲבֹדְנוּ בְּלִפְנֵי
אֲבֹדְנוּ : כָּל הַתְּקַבֵּל הַתְּקַבֵּל אֶל־מִשְׁפַּחַן יְהוָה וְהִמִּיתָ הָאֵם
תַּמְנִי לְקֹדֶשׁ : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן אַתָּה וּבְנֵי־יָדְיָה וּבֵית־אֲבוֹתֶיךָ אֵת
תַּשְׂאֵי אֶת־עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבְנֵי־יָדְיָה אַתָּה תַשְׂאֵי אֶת־עֲוֹן
קְדֻשָּׁתָם : וְגַם אֶת־אֲחֵיהֶיךָ מֹשֶׁה לְוֵי אֲבוֹתֶיךָ תִּקְרַב
אַתָּה וְלוֹוֵי עֲלִיָּה וּשְׂרָתָה וְאַתָּה וּבְנֵי־יָדְיָה אַתָּה לִפְנֵי אֶהֱל
הַעֲדוּת : וְשִׂמְרֵה מִשְׁמַרְתֶּה וּמִשְׁמַרְתָּ כָּל־הָאֶהֱל אֶת־
כָּל־י הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא־יָמָתוּ גַם־הֵם גַּם־
אַתָּם : וְלוֹוֵי עֲלִיָּה וְשִׂמְרֵי אֶת־מִשְׁמַרְתָּ אֶהֱל מוֹעֵד לְכָל
עֲבֹדַת אֶהֱל וְזֶה לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם : וּשְׂמַרְתֶּם אֶת־
מִשְׁמַרְתֶּה הַקֹּדֶשׁ וְאַתִּי מִשְׁמַרְתֶּה הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יָהִי עוֹד הָאִישׁ
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְנָתַנִּי הַפָּה לְאֶחָתִּי אֶת־אֲחֵיכֶם קְלוּיִם
מִפִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן מִתְּנֶה נְתַתִּי לְיְהוָה לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת אֶהֱל מוֹעֵד : וְאַתָּה וּבְנֵי־יָדְיָה אַתָּה תַשְׂמְרֵי אֶת־
קְדֻשָּׁתָם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבְרִית לְפָרֶקֶת וְעֲבֹדְתָם
עֲבֹדַת מִטְהַר אֲמֵנו אֶת־קְדֻשָּׁתָם וְהָיָה תְּקַבֵּל וַיָּמָת : פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאֶת־הַלְוִיִּם תִּדְבֹר
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשָׂר
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם כַּאֲתָם עֲבָדְתֶּם וְתִרְמַתְּם מִפְּנֵי תְרוּמַת
יְהוָה מַעֲשָׂר מִדְּהַמַּעֲשָׂר : וְהִחֲשִׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
כְּדָלוּ מִדְּהַמַּעֲשָׂר וּכְמִלְאָה מִדְּהַתְּקַבֵּל : כֹּן תִּרְמִינֵם גַּם־אַתָּם
תְּרוּמַת יְהוָה כֹּפֶל מַעֲשְׂרֵתִיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי

לְמַשְׁחָה וּלְבִנְיָה לְבַח־עוֹלָם : זֶה וְהָיָה לָךְ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים
מִדְּהַמַּעֲשָׂר כָּל־הַתְּרִיבִים לְכָל־מִנְחֹתָם וּלְכָל־חֲסֻדָּתָם וּלְכָל־
אֲשֶׁר־אֲשֶׁר לְשִׁיבוֹ לִי קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים לָךְ הוּא וּלְבִנְיָה :
כֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים תִּאֲכַלְנָה כָּל־יִקְרַב יִכְלֹל אֵתוֹ קֹדֶשׁ יְהוָה
לָךְ : וְזֶה תְּרוּמַת מִתְּנֶם לְכָל־הַמִּטְהַר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
נְתַתִּים וּלְבִנְיָה אַתָּה לְחַדְעוֹלָם כָּל־שְׂהוּר בְּבֵיתָה
יִכְלֹל אֵתוֹ : כָּל חֶלֶב יִשְׂרָאֵל וְכָל־חֶלֶב תִּירוּשׁ וְדָגוּ
הָאִשׁ תִּם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לָךְ נְתַתִּים : כַּפֹּרֵי כָּל־אֲשֶׁר
בְּאֶרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לָךְ יְהוָה כָּל־שְׂהוּר בְּבֵיתָה
וְיִכְלֹנָה : כָּל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָךְ יְהוָה : כָּל־פֶּסֶחַ וְחֶסֶם
לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יִקְרְבוּ לַיהוָה כַּאֲתָם וּבְכַהֲנָה וְהִיחֲלֹה
אֵתוֹ וְקָדַח תִּפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאֲדָם וְאֵת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה
הַשְּׂמֵנִי תִפְדֶּה : וּפְדוּתוֹ מִבְּחֹרֶתֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְפָּה כֶּסֶף
כַּמִּשְׁתַּ שְׁהוֹלִים בְּשִׁמְלֹת הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֶּהֶה הוּא : אֵת
בְּכוֹר־שְׂהוּר אֶרֶב־כוֹר כֶּשֶׁב אֶרֶב־כוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ
הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבָם תִּקְשֹׁר אֶת־הָ
לְבָיִת נִיחֹם לַיהוָה : וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ כַּמִּטְהַר הַמִּטְהַר
וּכְשֵׁהוּ תִתְּנוּ לָךְ יְהוָה : כָּל תְּרוּמַת הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר
יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נְתַתִּי לָךְ וּלְבִנְיָה וּלְבִנְיָה
אַתָּה לְחַדְעוֹלָם בְּרוּחַ מְלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לָךְ
וְלִעֲרֹצֶה אַתָּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן כַּאֲתָם לֹא תִתְּקַל
וְחִלָּה לֹא־יָהִי לָךְ בְּתוֹכָם אֵת חֶלְקֶה וְכָל־תְּרוּת בְּרוּחַ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : פ וְלִבְנֵי לְוֵי הַפָּה נְתַתִּי כָּל־מַעֲשְׂרֵי־שֵׁנִי
בְּיִשְׂרָאֵל לְכַחֲלָה חֶלֶב עֲבָדְתֶם אֲשֶׁר־תִּם עֲבָדִים אֶת־עֲבֹדַת
אֶהֱל מוֹעֵד : וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד
לְשִׂאת חֲטָא לָמוּת : וְעֲבֹד הַלְוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֶהֱל
מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאֵי עוֹנֵם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וְתִירוּת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּקַל בְּחִלָּה : כִּי אֶת־מַעֲשֶׂיךָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָבִיאוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נְתַתִּי לְלוּיִם לְכַחֲלָה עַל־כֵּן
אֶתְּנֶתִי לָכֶם בְּרוּחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּקַל בְּחִלָּה : פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאֶת־הַלְוִיִּם תִּדְבֹר
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשָׂר
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם כַּאֲתָם עֲבָדְתֶם וְתִרְמַתְּם מִפְּנֵי תְרוּמַת
יְהוָה מַעֲשָׂר מִדְּהַמַּעֲשָׂר : וְהִחֲשִׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
כְּדָלוּ מִדְּהַמַּעֲשָׂר וּכְמִלְאָה מִדְּהַתְּקַבֵּל : כֹּן תִּרְמִינֵם גַּם־אַתָּם
תְּרוּמַת יְהוָה כֹּפֶל מַעֲשְׂרֵתִיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי

ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן :
מכל מה נתתם תלמידי את כל תרומת יהוה מכל חלפו
מסוד את מקדשו ממנו : ואמרת אליהם בחרתם אתי חלפו
ממנו ונחשב ללויים כתרבות גרן וכתרבות זית :
ונאכלתם אתו בכל מקום אתם ובהרבה בירשכר הוא לכם
חלה על דתכם באלהל מועד : ולא תשאו עליו חסא
בחרתם את חלפו ממנו ואת גורשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמיתו :

פ פ פ פ פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת ימי
התורה אשר עשה יהוה לאמר דבר ו אל בני ישראל ויקחי
אליהן קנה אדמה תמימה אשר אין בה מים אשר לא
עלה עליה על : ונתתם אותה אל אלהי עזרה והוציא
אתה אל מחיצת לפתחה ושחט אותה לפני : ולקח אל עזר
הכהן מדמה באש עזרה ויהוה אל לבבו פני אלהל מועד מדמה
שבע פעמים : ושחף אתי הפכה לעינו את ערבה ואת בשרה
ואת דמה על פירשה ישרה : ולקח הפכה עץ ארז ואזוב
ישני חולצת והשליף אליהו שרפת הפכה : וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל הפתחה ושחט
הפתח עדה הערב : ושחף אותה וכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים ושחף עדה הערב : ושחף איש שחור את
אפר הפכה והפיה מחוצ לפתחה במקום טהור והיתה
לעזרת בני ישראל למשמרת למי נדה חפאת הוא :
וכבס האפר את אפר הפכה את בגדיו ושחף עדה הערב
והיתה לבני ישראל ולגר הגר ברוכם לחקת עולם :
הפגע במת לכל נפש אדם ושחף שבעת ימים : הוא
והחטא בו פיום השלישי וביום השביעי וספור ימים :
לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יספור :
פלה הפגע במת בנפש האדם אשר ימית ולא יתחטא את
משכן יהוה חטא ונכרתה הנפש שהוא מישראל פי מי
נדה לא ינה עליו חטא יהוה עוד שחף בו : זאת
התורה אדם בירמות באלהל פלה הוא אל האלהל וכל אשר
פלה וסחף שבעת ימים : וכל פלי פרום אשר איז צמיד
פתיל עליו חטא הוא : וכל אשר יפגע על פני הפכה בחללי
קרוב או במת או בעצם אדם או בקר וסחף שבעת
ימים : ולקחו לשחף מצפר שרפת חפאת ונתו עליו מים
שני ימים אל פלי : ולקחו אזוב וסבל במים איש שחור והפכה
על

על האלהל ועל פלי הפלים ועל הפששות אשר היו שם ועל
הפגע בעצם או בחללי או במת או בקר : והנה חפאת
על החטא ביום השלישי וביום השביעי והספור ביום
השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים ושחף בערב : ואיש
אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש שהוא מתוה הקהל
פי את מקדש יהוה חטא מי נדה לא ינה עליו חטא
הוא : והיתה להם לחקת עולם וימיה מירפדה וכבס
בגדיו והפגע במי הפכה וסחף עדה הערב : וכל
אשר יפגע בו חטא וסחף והפגע הפגער חטא עדה
הערב :

פ

וידבר בני ישראל אל כל העדה מדבר עזרה פחדש הראשון
וישב העם פחדש ותמרת שם מרים ותקבר שם : ולא
היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן : וקרב העם
עם משה ויאמרו לאמר ולה נעשנו פגע אחינו לפני יהוה :
ולמה תבאתם אתי הקהל יהוה אל הפתח הזה למות שם
אנחנו ובעינינו : ולמה קהלו לנו ממצרים להביא אותנו
אל המקום הזה לא מקום זרע יתאנה וקפון ורפון
ימים אין לשתיית : ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל
פתח אהל מועד ויסגרו על פניהם ויקראו כבוד יהוה אליהם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח
את הפסחה והקהל את העדה אמה ואתהו חרוד ודברתם
אל הפלע לשגיחתם ונתנו מימי והוציא להם מים מר
הפלע והשתי את העדה ואת בעיניהם : וקח מטה את
הפסחה מלפני יהוה באשר צוהו : וקהלו משה ואהרן
את הקהל אל פני הפלע ויאמר להם שמעו ברא פרום
המר הפלע הנה נוציא לכם מים : ויגרו משה ואת
יהוה את הפלע במטהו פעמים ויצאו מים רפים ומשפת
העדה ובעיניהם : ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן צו לא תאמנתם פי להקדושי לעיני בני ישראל
לבו לא תביאו אתי הקהל הזה אל הערץ אשר נתתי
להם : הקוה מי מריבה אשר רכבו בני ישראל את יהוה
ויקדש קם : וישלח משה מלאכים מקדש אל
מלך אדום כה אמר אחיה ישראל אלה ובעת את פלי
התלחה אשר מצאתנו : ויבדו אבותינו מצרמה ונשב
במצרים ימים רפים וקרעו לנו מצרים ולאבותינו : ונצטק
אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה
אנחנו בחדש עיר קצה גבולך : נעפרה נא בארצה לא
נעבר

נעדר בשנה נבחרם ולא נשפה מי באר ברז המלח גלח
לא נשפה ימין ושמאל עד אשר נעבר גלח : ויאמר אלי
אדום לא תעבר פי פד פחורב אצא לקראתך : ויאמרו
אליו בני ישראל במסלה בעלה ואסימימה נשפה אני
ימקני ונתתי מנהם רק אידוד ברבלי אעלה : ויאמר
לא תעבר נמצא אדום לקראתו בעם פדו ויגד חוקה :
וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויש ישראל
מעלו : ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל
בליהודה חר הקר : ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בחרו חר על גבול ארץ אדום לאמר : יאסף אהרן אל
עמיו פי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
אשר שרתם את פי למי מריבה : קח את אהרן ואת
אלעזר בנו והעל אתם חר הקר : והפלט את אהרן
את בניו והלפטתם את אלעזר בנו ואת אהרן יאסף ימת
שם : ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל חר הקר
לעני פליהודה : ויפלט משה את אהרן ואת בניו
וילבש אתם את אלעזר בנו והגת אהרן שם ברזש חר
ויגד משה ואלעזר מריבה : ויראו פליהודה פי גע
אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום על בית ישראל :
וישמע הפנעני מלח ערד ישב תגב פי פא
ישראל ברז האתרים וילחם בישראל וישב מפני שבי
ויחד ישראל נדר ליהוה ויאמר אסרתו פתון את העם
הזה פני וחנפתי את עריתם : וישמע יהוה בקול
ישראל ויפון את הפנעני ונתנם אתם ואת עריתם ויקרא
שם הפקום חרקה : ויסעו מחר חר
הרה יססוף לסלב את ארץ אדום ותקצר נפש העם ברה :
ויבקר העם באלהים ובמשה למת העליתנו ממצרים למות
במדבר פי אין לחם ואין מים ונפשונו קציה פלחם הקולח :
וישלח יהוה בעם את הפקשים השרפים ויבשכו את העם
וימת עמרב מישראל : ויבא העם אל משה ויאמרו
האננו פידברנו ביהוה וקח התפלל אל יהוה ויסר מעלנו
את הפקש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר יהוה אל
משה שלח לה ערף ושום אתו על גס ויהי פליהודה
וראה אתו וחי : ויעש משה כחש כחשת וישמחה על
הגס ויהי אסנשו הפקש את איש והגס אל כחש הפקשת
והי : ויסעו בני ישראל ויחגי באלת : ויסעו מארת ויחגי

ספ
ספ

פני העברים פפדור אשר על פני מואב מפנה השמש :
מישם נסעו ויחגי פנחל חרד : מישם נסעו ויחגי מעבר ארזון
אשר פפדור היצא מבבל האמרי פי ארזון פנחל מואב פי מואב
יבנו האמרי : על פני האמר פספס מלחמת יהוה את יהוה
פספסיה ואת הפחלים ארזון : ויאמר הפחלים אשר נשפה
לשבת ער ונשעו לבבול מואב : ומשם פארה הוא הפאר
אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם פנים :
אז ישיר ישראל את השנה החדת עלי האר
ענה לה : פאר הפניה שנים פרה נדיבי העם פהוקה
פמשענתם וימדבר מהנה : ומפנה נחל אל ומפנה אל
פמות : ומפנות הפני אשר פספס מואב ראש הפספה
ונשפה על פני הימין : וישלה ויחל
מלחמים אל סיון מלח האמרי לאמר : אעפנה בארץ
לא נשפה בשנה נבחרם ולא נשפה מי באר ברז המלח
גלח עד אשר נעבר גלח : ויאמר סיון את ישראל
עבר בגבלו ויאסף סיון את פל עמו ויצא לקראת ישראל
המדבר ויבא הוצה וילחם פישאל : ויפנה ישראל לפי
הרב ויריש את ארצו מארזון עד יפק עד פני עמו פי עו
בגל פני עמו : ויקח ישראל את פליהודה וישב
ישראל בקר ערי האמרי פחשפון ויבכל פנתיה : פי
חשפון פי סיון מלח האמרי הוא והוא גלחם פמלח
מואב הראשון ויקח את פלי ארזו מדו עד ארזון : על פני
ואמרי הפשלים פלא חשפון תפנה ותפוקו פי סיון :
פי אל יאסף חשפון להנה מקרת סיון אכלה ער
מואב פעלו פמות ארזון : אז לך מואב אבדו עם פמוש
גתו פנעו פליחם ויבנתיו פשבת למלח אמרי סיון :
ויבדו אבד חשפון ערדו גו ונפשו עד פנה אשר עד
מידבא : וישב ישראל פארץ האמרי : וישלה משה לבגל
את עזר וילפדי פנתיה ויריש את האמרי אשר שם :
ויסעו ויעלו הרה פישא נמצא עוג מלח הפשו לקראתם
הוא וכל עמו למלחמה אדבאי : ויאמר יהוה אל משה
אל תראה אתו פי ברה פנתיה אתו ואת פלי עמו ואת ארזו
ופשית לו פאשר פשית לסיון מלח האמרי אשר וישב
פחשפון : ויפני אתו ואת בניו ואת פלי עמו עד פלתי
השאר לו פגרי ויריש את ארזו :

ספ
ספ

ויסעי בני ישראל ויחזו בערבות מואב מעבר לירדן וכו' ורחו :

ו ו ו ו ו

וירא בלק בן-בשור את כל-אשר-עשה ישראל למאניו :
 ויגד מואב מפני העם מאד כי רב-הוא ונהיז מואב מפני
 בני ישראל : ויאמר מואב אליהונו מדון עמך ילחכו
 הקהל את-פלסביהונו פלחהו השור את ידו השנה
 ובלק בן-בשור מלח למואב בער הקוץ : וישלח מלכים
 אל-בלעם בן-בעור פתחהו אשר על-הנהר ארץ פרי-עמו
 לקרא לו לאמר הנה עם יצא מפעלים הנה כסה את-עין
 הארץ והוא ישב מסלי : ועתה לבחנני אלהי את-
 העם הזה פרי-עונם הוא מפני אולי איכל נפדי ויגד-שמי
 מן-הארץ כי ידעתי את אשר-תברך מברך ואשר מאר
 ימאר : וילכו ויקני מואב וזקני מדון יקסמים בידם ויבאו
 אל-בלעם ויבשרו אותו ויבשרו בלק : ויאמר אליהם למה
 פה הלילה והשבתו אתכם דבר פאשר ידבר יהוה אלי
 וישבו ויאמרו מואב עם-בלעם : ויקרא אליהם אל-בלעם
 ויאמר מי האנשים האלה עמך : ויאמר בלעם אל-
 האלהים בלק בן-בשור מלח מואב שלח אלי : הנה העם
 היצא מפעלים ויבס את-עין הארץ עמך לבחן הקהלי
 אתו אולי איכל לתלחם בו ויגד-שמי : ויאמר אליהם
 אל-בלעם לא תלח עמכם לא האל את-העם כי ברך
 הוא : ויקם בלעם בבקר ויאמר אל-שגרי בלק לבני אל-
 ארבעם כי טען יהוה לתתי לתלח עמכם : ויקחו שגרי
 מואב ויבאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם תלח עמני :
 ויסת עוד בלק שלח שליחים רבים ויבקדוים מאלה : ויבאו
 אל-בלעם ויאמרו לו בך אמר בלק בן-בשור אליה תפגע
 מחלח אלי : פריכפד וכפדח מאד וכל אשר-תאמר אלי
 אעשה וילכח-יא קהדולי את העם הזה : וישעו בלעם
 ויאמר אל-עבדי בלק אם-ימורלי בלק מלא ביהו בשם ויהב
 לא אעבד לעבר את-פי יהוה אלהי לעשות חסדה או
 גדולה : ועתה שבו מא בנה בס-אמם חלילה ואדעה
 מה-יסת יהוה דבר עמי : ויבאו אליהם אל-בלעם לילה
 ויאמר לו אם-לקרא לך פאני האנשים קום לך אמם ואם
 את-תדבר אשר-אמר אליך אתה תעשה : ויקם בלעם

עו יח קמץ בוק

בבקר

בבקר ויחכש את-ארתו וילח עמי-שגרי מואב : ויחראת
 אלהים כיהולח הוא ויתעב מלאח יהוה בדרך לשמן לו
 והוא רבב על-ארתו ושגרי נערו עמו : ותרם האתון את-
 מלאח יהוה נכב בדרך וחרפו שלפח פדו ופס האתון
 מן-הדרך ותלח בשנה ונה בלעם את-האתון להפתח
 הדרך : ויעמד מלאח יהוה במשעול הפרמים בדר מה
 ויגד מה : ותרם האתון את-מלאח יהוה ותלחז אל-
 חקיר ותלחז את-רגל בלעם אל-חקיר ויסת להפתח :
 ויססת מלאח-יהוה עבור ויעמד במקום יר אשר אור
 הרה לנסות קמו ושמאול : ותרם האתון את-מלאח
 יהוה ותרפז פחת בלעם ויחראת בלעם ונה את-האתון
 בפוקל : ויספת יהוה את-פי האתון ותאמר לבלעם
 מה-עשיתי לך כי הפיתני זה שלש רגלים : ויאמר בלעם
 לאתון כי הרעלתני כי לוי יש-חרב בידו כי עמך חנקתי :
 ויאמר האתון אל-בלעם הלא אעבד את-הקבץ אשר-רכבת
 עלי מעודך ער-היום הנה החסון הספתי לעשות לך פה
 ויאמר לא : ויגל יהוה את-עינו בלעם וירא את-מלאח
 יהוה נכב בדרך וחרפו שלפח בידו ויגד וישפתי לצפוי :
 ויאמר אליו מלאח יהוה על-מה הפית את-ארתך זה
 שלש רגלים הנה אעבד יצאתי לשמן פרי-גט מהרה לגנאי :
 ותרמלי האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי קטנה
 מפני כי עמך בס-את-הה חכמי ואיתך החיותי : ויאמר
 בלעם אל-מלאח יהוה חסאתי כי לא ידעתי כי אתה נכב
 לתראתי בדרך ועמך אסרע בעיניך אשוקח לי : ויאמר
 מלאח יהוה אל-בלעם לך עס-האנשים ואפס את-הדבר
 אשר-אמר אליך אתו תדבר וילח בלעם עמי-שגרי בלק :
 וישמע בלק כי בא בלעם ויבאו לקראתו אל-עיר מואב
 אשר על-גבול מדון אשר בקצה הגבול : ויאמר בלק
 אל-בלעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא לך לפד לא-
 תלקח אלי האמנם לא איכל כפדח : ויאמר בלעם אל-
 בלק הנה-באתי אליך עמך תוכל איכל דבר מאומה
 הדבר אשר נשם אלהים בפי אתו אדבר : וילח בלעם
 עם-בלק ויבאו חרבת חצות : ויזבח בלק בקר ויאמר וישלח
 לבלעם ולשגרי אשר אתו : ויתתי בבקר ויחח בלק את-
 בלעם ויגד-הו בבור בעל וירא משם קצה העם :
 ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת ויבנו

כז יח קמץ בוק כח קמץ בוק

לי

לי בזה שבועה פרים ושבועה אילים : ויעש בלק כאשר
 דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל פמוצתם : ויאמר בלעם
 לבלק התנצב על-עלתה ואלקה אילי : וקרה יהודה לקראתי
 בדבר מה-יראני והפדתי לזה ויגלה נפשי : ויקר אלהים אל-
 בלעם ויאמר אליו את-שבועת המוצחת על-כתי ואעל פר
 ואיל פמוצתם : וישם יהודה דבר בפי בלעם ויאמר שוב
 אל-בלק וכה תדבר : וישב אליו והתק נצב על-עלתו הוא
 וכל-שרי מואב : וישא משלו ויאמר מדארים ויחני בלק
 מלח-מואב מהררי-הרים לכה ארה-לי יעלב ילקח זממה
 ישראל : מה אקב לא תהא אל ימה אעם לא זעם יהודה :
 כי-מראש פרים אראפני ומבצרות אשתרפני סודעם לבדד
 ישפן ובעינים לא יתחשב : מי מכה עפר יעלב ומספר את-
 רבע ישראל ממת נפשי מות ישראלים יתהי אחריתי פמהי :
 ויאמר בלק אל-בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתי
 והתה ברכתי ברה : ויעז ויאמר הלא את אשר ישם יהודה
 בפי אתו אשמך לדבר : ויאמר אליו בלק לד-נא אתי
 אל-מקום אחר אשר תראפני משם אפם קצרה תראה וכלו
 לא תראה וקבנ-לי משם : ויקחהי שדה צפים אל-ראש
 הפסוקה ויבן שבועה מוצחת ויעל פר ואיל פמוצתם : ויאמר
 אל-בלק התנצב פה על-עלתה ואנכי אקחה פה : ויקר
 יהודה אל-בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל-בלק וכה
 תדבר : ויבא אליו והפני נצב על-עלתו ושרי מואב אתו
 ויאמר לו בלק מה-דבר יהודה : וישא משלו ויאמר קום
 בלק ושמע האניכה עזי בני עפר : לא איש אל יכוב ויבד
 אדם ויהיחם הדיא אמר ולא יעשה ודבר ולא יומתה
 התה בהה לגותתי ובהה ולא אשיבה : לא-הביט אנו
 בני-עלב ולא-תה עמל בישראל יהודה אלהיו עמו והתה
 מלח בו : אל מוציאם ממעבדים פתועלת ראם לו : פי
 לא-יחשט בני-עלב ולא-תהם בישראל פעה יאמר ליעלב
 גל-ישראל מה-פעל אל : סודעם בלבוי יהום וכאני והנשא
 לא ישכב עד-לאכל סרה ודם-חלקלים ישמה : ויאמר בלק
 אל-בלעם גס-תב לא תמכנו גם-ברה לא תברכנו : ויעז
 בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי אליה לאמר כל אשר-
 ידבר יהודה אתו אעשה : ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא
 אקחה אל-מקום אחר אילי וישר בעיני האלהים וקבתו לי
 משם : ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור הנשקה על-ספי

כג' ה' קסז ב"ה כ" קסז בקומא

הישומן

הישומן : ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בנה שבועה מוצחת
 ויהקו לי בנה שבועה פרים ושבועה אילים : ויעש בלק כאשר
 אמר בלעם ויעל פר ואיל פמוצתם :
 וירא בלעם פי טוב פעיני יהודה לברכה את-ישראל ולא
 הלה בפעם-בפעם להקאת נחשים ונשית אל-המדבר פניו :
 וישא בלעם את-עיניו וירא את-ישראל שכנו לשבטיו ותחזי
 עליו ריח אלהים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם בני
 בער ונאם הגבר שתם העינו : נאם שמע אמרי-אל אשר
 מוחה שדי יהודה לכל וכלי עינים : מה-שבוי אהליה יעלב
 משפלותה ישראל : בנחלים נפשי פנת עלי בהר
 פאהלים נטע יהודה פאדנים על-ימים : יל-מים מליו
 ורעו פמים רפים ורם מאנג מלפו והנשא מלקחו : אל
 מוציא ממעבדים פתועלת ראם לו יאכל גוים עזי
 ועצמותיהם יגם והעני ימחץ : פרע שכב פאני וכלביא
 מי יהימני מברכה ברוח וברכה ארוי : ויבר-נא בלק
 אל-בלעם וניספה את-פניו ויאמר בלק אל-בלעם לקב איבי
 וקראתי והנה ברכת ברה זה שלש פעמים : ועמה ברה
 לה אל-מחמה אמרתי פבד אכנה והתה מעצה יהודה
 מפבוד : ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכה
 אשר-שלחת אלי דברתי לאמר : אסית-ללי בלק מלא
 ביתו פסח ויהב לא אוכל לעבר את-פי יהודה לעשות
 מוכה אז רעה מלפי אשר-ידבר יהודה אתו מדבר : ועתה שבע
 חנני הולך לעמי לכה איצחק אשר יעשה העם התה
 לעמה בצחקית הימים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם
 בני בער ונאם הגבר שתם העינו : נאם שמע אמרי-אל
 וידע נעת עליו מוחה שדי יהודה לכל וכלי עינים :
 אראפני ולא עתה אשתרפני ולא קרוב ברה פולב מעלב נאם
 שכבם בישראל וקחץ פאתי מואב ומקור פלי-בני-שרת
 והיה איום ורשח והיה ורשח שציר איביו וישראל עשה
 חיל : וירד מעלב והאבדי שריו מציר : וירא את-
 עבלה וישא משלו ויאמר באשית גוים עמלה ואחריתי
 עזי אבד : וירא אחר-השני וישא משלו ויאמר איהו
 מושבה ושם פסלע הקף : פי אסית-ה להער גונו עד-מה
 אשר תשקה : וישא משלו ויאמר אי מי יהיה משמו
 אל : וצים מנד פתיים ועפו אשר ועפר-עבר ונסתהא

כ" ה' ראש צמור סמן ביה שמו
 ז' מלוע
 כ" מלוע
 כ"ד

כ"ד

עני אבד : וימסו בלעם ויהיה וישב למחמו וגם פלקה חלה מ
לדרכו :

וישב ישראל פשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב : כה
ותמאנו לעם לזבחי אליהו ויאכל העם וישתכחוו
לאללהו : ויאמר ישראל לבעל פעור החרתי יהוה
בישראל : ויאמר יהוה אל משה קח את פלג ראשי העם
והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אפי יהוה
מישראל : ויאמר משה אל שפתי ישראל הרבו איש
אנשיו המצדדים לבעל פעור : והפה איש מפני ישראל
כי יאמר אל אחיו את המדבנית לעיני משה ולעיני כל
ישראל ענת בני ישראל ותמה כלים פתח אהל מועד : וירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ונקם מהוה העדה ויקח
רמח ברזי : ויבא אחר איש ישראל אל המקדש וידלדל
את שגיתם את איש ישראל ואת האשה אל הבתיה ומצער
המגפה מעל בני ישראל : ויהי הפתחים במגפה ארבעה
ועשרים אלה :

פ פ פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן השׁיב את חמתי מעל בני ישראל כמאן אתי
הנבתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל כהנבתי : לבו
אמר הנני נתן לו את בירתי שלום : והיתה לו וילדעו
אחיו בירת כהנת עולם תחת אשר המא לאלהיו ויכפר
על בני ישראל : ושם איש ישראל המגפה אשר הכה את
המדבנית ומרי בוסלוא נשיא בית אב לשמעני : ושם
האשה המגפה המדבנית פזבי בת צור ראש אמות בירת
אב במדגן היא : וידבר יהוה אל משה
לאמר : צור את המדבנים והביתם אותם : פי צורים
הם לכם בגבליהם אשר נקלו לכם על דבר פעור ועל דבר
פזבי בת נשיא מדגן אותם המגפה ביום המגפה על דבר
פעור : ויהי אחר המגפה

ויהי ויהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן ו
לאמר : שאני את ראש פל ענת בני ישראל מפני
עשירים שנה ומעלה לבית אבתם כל ימי ימי בני ישראל :
וידבר משה ואלעזר הכהן אהם בערבית מואב על ידו
וידבר לאמר : מפני עשירים שנה ומעלה באשר צוה יהוה

ה' א' וצרא ב' ואו קיטעא י' מיסא באמצע סכוכ

אח

את משה ובני ישראל הוצאים מארץ מצרים : ראובן
בכור ישראל בני ראובן חנוף משפחת החנני לפלוא
משפחת הפלואי : לחצרון משפחת הקצורני לרמי
משפחת הפרמי : אלה משפחת קראובני ויהי פגזיהם
שלשה וארבעים אלה ושבע מאות ושלשים : ובני פלוא
אליאב : ובני אליאב נמואל ודן ואבירם הוידתו ואבירם
קרוצי העדה אשר היו על משה ועל אהרן בעדת הברח
בהצתם על יהוה : ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת לרנח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים
איש ויהיו לבם : ובגד לרנח לאמתו : ס בבני
שמעון למשפחתם לבמואל משפחת הפמואלי לימין משפחת
הקמיני ליליו משפחת הנכיני : לזרח משפחת הנדקו
לשאול משפחת השאולי : אלה משפחת השמעני שנים
ועשרים אלה ומאתים : ס בבני גד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני לחצי משפחת חמוני לשיני משפחת
השניני : לחזני משפחת החזני לערי משפחת הערי :
לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי : אלה
משפחת בני גד לפגזיהם ארבעים אלה נחמש מאות :
ס בבני יהודה ער ואונן ויפת ער ואונן בארץ
כ פנעו : ויהי בגדי יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הנדקי : ויהי
בני פרץ לחצרון משפחת הקצורני לחמוול משפחת החמוולי :
אלה משפחת יהודה לפגזיהם ששה ושבעים אלה נחמש
מאות : ס בבני יששכר למשפחתם תולע
משפחת התולעי לפנה משפחת הפניני : לישוב משפחת
הישבי לשמון משפחת השמוני : אלה משפחת יששכר
לפגזיהם ארבעה וששים אלה ושלש מאות : ס
בני זבולון למשפחתם לפגז משפחת הפרזי לאלון
משפחת האלני לזחלאל משפחת הזחלואלי : אלה משפחת
הזבולוני לפגזיהם ששים אלה נחמש מאות : ס
בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים : בני מנשה
למכיר משפחת המקירי ובכור הוליד את גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי : אלה בני גלעד אעזר משפחת האעזרי
לחלק משפחת החלקי : ואשריאל משפחת האשריאל
ולקם משפחת השקמי : ושמידע משפחת השמידעי וחסר
משפחת הקסרי : וצלפחד בן חפר לאדוני לו בנים פי

ט' פ' ק' ר' א' ק'

אח

אם בנות ושם זלפחד מחלה ונלח מחלה מלפח
 ותרצה : אלה משפחת מנשה ופקודיהם שנים וחמשים
 אלה ושבע מאות : אלה בני אפרים למשפחתם
 לשוחלח משפחת השתלחוי לזכר משפחת הבכור לחזון
 משפחת קתמי : ואלה בני שוחלח לעלן משפחת הערני :
 אלה משפחת בני אפרים לפקודיהם שנים ושלשים אלה
 וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם :
 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
 משפחת האשבלוי לאחיהם משפחת האחיקמי : לשכנלים
 משפחת השויפמי לחיילים משפחת החויפמי : ויהיו בני
 בלע אחד ונצמון משפחת הארדי לנצמון משפחת תנעמי :
 אלה בני בנימן למשפחתם ופקודיהם חמשה וארבעים אלה
 ושש מאות : אלה בני גד למשפחתם לשוהם
 משפחת השוהמי אלה משפחת הן למשפחתם : כל
 משפחת השוהמי ארבעים ארבעה וששים אלה וארבע
 מאות : בני אשר למשפחתם לימנה משפחת
 הימנה לישוי משפחת הישוני לבריכה משפחת תבריעי :
 לבני בריכה לחבר משפחת החבכי למלכיאל משפחת
 הפלכיאלי : ושם בתי אשר שנה : אלה משפחת בני
 אשר לפקודיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות :
 בני גפתי למשפחתם לזכאל משפחת
 הנזאל לנלמי משפחת הנמי : לזכר משפחת הנזכרי
 לשלם משפחת השלמי : אלה משפחת גפתי למשפחתם
 ופקודיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות : אלה
 פקודי בני ישראל שש מאות אלה ואלה שבע מאות
 שלש ושלשים : ויודבר יהוה אלי משה לאמר :
 לאלה תחלק הארץ בנחלה במקספר שמות : לרב תרצה
 נחלתו ולמעט ממעוט נחלתו איש לפי פקודיו ופון נחלתו :
 אחד בנוול וחקל את הארץ לשמות מסות אבתם ונחלי :
 על פי הנזיר תחלק נחלתו ביו הב למעט :
 ואלה פקודי הלו למשפחתם לגרשון משפחת הנרשוי
 לקחת משפחת הקתמי למרלי משפחת תפרני : אלה
 משפחת לוי משפחת הלבני משפחת הקבילי משפחת
 הפחלי משפחת המושי משפחת תפרני וקחת הולד את
 עמם : ושם אשת עמם יולד בת לוי אשר ילדה
 אתה ללוי במעריב ופולד לעמם את אהרן ואת משה
 ואת מרים אחתם : ויילד לאהרן את נדב ואת נחביה

אז

את אלעזר ואת אהיקר : ויקח נדב ונחביה בנהיקרם
 אשתיה לפני יהוה : ויהיו פקודיהם שלשה ועשרים
 אלה כל זכר מביתך ונעלה פי : לא תפקודי ברוח
 בני ישראל פי לא יתנו להם נחלה בתוך בני ישראל :
 אלה פקודי משה ואלעזר חפזו אשר פקודי את בני ישראל
 בערבית מואב על גדות ירדן : ויבאלה לאהרן איש
 מפקודי משה ואהרן חפזו אשר פקודי את בני ישראל
 במדבר סיני : קראמר יהוה להם מות ימותי בפחדך
 ולא ימותו מהם איש פי אם קלב בדיקרה ויהושע בן
 נון :
 ותקרבנה בנות זלפחד בוחספר בודגלעד בודמכיר בוד
 מנשה למשפחת מנשה בדיוסף ואלה שמות בנותי מחלה
 לכה וחגלה ומלכה ותרצה : ותעמדנה לפני משה
 ולפני אלעזר חפזו ולפני הנשיאים וכלהעדה פתח אהל
 מועד לאמר : אבינו מת בפחדך והוא לא יתנה בתוך
 העדה הבודעים על יתנה בעדת אלה כי ברחמיו מות יבנים
 לא יחיו לו : לפיה ובע שם אבינו מתוה משפחתו כי
 אין לו בן תנחלנו אהיה בתוה אחי אבינו : ויקרב
 משה את משפחת לפני יהוה : ויאמר רביעי
 יהוה אלי משה לאמר : פון בנות זלפחד יברח נתן תתן
 להם אחיה נחלה בתוה אחי אביהם ובעברת את נחלת
 אביהו להן : ואל בני ישראל תדבר לאמר איש פי ימות
 וכל אין לו ובעברתם את נחלתו לבתו : ואם אין לו
 בת ויתתם את נחלתו לאחיו : ואם אין לו אחים ויתתם
 את נחלתו לאחי אביו : ואם אין אחים לאביו ויתתם
 את נחלתו לשאר הקרב אלו משפחתו ויבש אתה
 ותורה לבני ישראל לתקת משפט כאשר צוה יהוה את
 משה : ויאמר יהוה אלי משה עלה אל
 הר העברים הזה וראו את הארץ אשר נתתי לבני ישראל :
 וראיתיה אתה ונאספת אל עמי בנאמה כאשר נאספת
 אהרן אחי : כאשר מריתם פי במדבר צון במריבת העדה
 לתקודי בני כמים לעיניהם הם מי מריבת מוש מדבר צון :
 ויודבר משה אלי יהוה לאמר : ופקוד יהוה
 אלוהי הנהיח לכל פשר איש על העדה : אשר יצא
 לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם
 ולא תהיה ענת יהוה פלאו אשר אוד להם לעה : ויאמר

כו ה' מן רבתי

יהוה

ויהוה אל-משה קח-לו את-יהושע בן-נון איש אשר-רחם
 בו וסמכת את-ידו עליו : והצמדת אתו לפני אלעזר
 הכהן ולפני כל-העדה וצויה אתו לעיניהם : ונתתה
 מהידוך עליו למען ישמעו כל-עדת בני ישראל : ולפני
 אלעזר כהן העדה ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה
 על-פיו יצא ועל-פיו יבא והוא וכל-בני ישראל אתו וכל-
 העדה : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את
 יהושע ויצמדוהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה :
 ויסלחו את-ידי עליו ויצנחו כאשר דבר יהוה ביד
 משה :

כח ויבקר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל
 ואמרתם אליהם את-מרבני לחמי לאשי ריח ניחוח תשמרו
 לחקריב לי במועדו : ואמרתם להם זה האשה אשר מקריבו
 ליהוה כבשים בגר-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד :
 את-הכבש אחד תעשה בקר ואת הכבש השני תעשה
 גין קערבים : וצעירית האיקה סלת למנחה בלילה
 בשמן פתית רביעת הקיו : עלת תמיד תעשה בקר סיני
 לריח ניחוח אשה ליהוה : ונספו רביעת הקיו לכבש
 האחד בקדש הקדש נסוף שקר ליהוה : ואת הכבש השני
 תעשה גין קערבים כמנחת הפקר ונספיו תעשה אשה
 ריח ניחוח ליהוה : וביום השפית שגר-
 כבשים בגר-שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלילה
 בשמן ונספו : עלת שפית בשפתו על-עלת התמיד
 ונספה : ויבראשי קדשכם מתקריבו עלה
 ליהוה פרים בגר-בקר שנים ואיל אחד כבשים בגר-שנה
 שבעה תמימם : ושלשה עשרנים סלת מנחה בלילה
 בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן
 לאיל האחד : ועשרו עשרו סלת מנחה בלילה בשמן
 לכבש האחד עלה ריח ניחוח אשה ליהוה : ונספיהם חצי
 החיו יהיה לפר ושלישית החיו לאיל ורביעת החיו לכבש
 גין זאת עלת הודש בקדשו לקדשי השנה : ושעיר עזים
 אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונספו :
 וכתודש הראשון בצר-בצה עשר יום לקדש פסח ליהוה :
 וכתמשה עשר יום לקדש הנה חג שבעת ימים מזרות וזבל :
 ביום הראשון מקרא-הודש פלי-מלאכת עבודה לא תעשו :
 וחקרבתם אשה ריח ניחוח ליהוה פרים בגר-
 בקר שלשה עשר אילים שנים בגר-בקר שנים ואיל

אחד ושבעה כבשים פני שנה תמימם יהיו לכם :
 ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני
 עשרנים לאיל תעשו : עשרו עשרו תעשה לכבש
 האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
 עליכם : מלבד עלת הפקר אשר לעלת התמיד תעשו
 את-אלה : פאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה
 ריח-ניחוח ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונספו : וביום
 השביעי מקרא-הודש יהנה לכם פלי-מלאכת עבודה לא
 תעשו : וביום הפקרים בחקריבכם מנחה
 קדשה ליהוה בשבעתכם מקרא-הודש יהנה לכם פלי-
 מלאכת עבודה לא תעשו : וחקרבתם עלה לריח ניחוח
 ליהוה פרים בגר-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים פני
 שנה : ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים
 לפר האחד ושני עשרנים לאיל האחד : עשרו עשרו
 לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר
 עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו-
 לכם ונספיהם :

כט ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא-הודש יהנה לכם
 פלי-מלאכת עבודה לא תעשו יום הריצה יהנה לכם :
 ועשיתם עלה לריח ניחוח פקוד בקר אחד איל
 אחד כבשים בגר-שנה שבעה תמימם : ומנחתם סלת
 בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל :
 ועשרו אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר-עזים
 אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החודש ומנחתה
 ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחוח
 אשה ליהוה : ובעשור לחודש השביעי יהנה
 מקרא-הודש יהנה לכם ועייתם את-נפשותיכם פלי-מלאכת
 לא תעשו : וחקרבתם עלה ליהוה ריח ניחוח פקוד
 בקר אחד איל אחד כבשים בגר-שנה שבעה תמימם יהיו
 לכם : ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר
 ושני עשרנים לאיל האחד : עשרו עשרו לכבש האחד
 לשבעת הכבשים : ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת
 הפקרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם :

ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקרא-הודש יהנה לכם סבי
 פלי-מלאכת עבודה לא תעשו וחקבתם חג ליהוה שבעת
 ימים : וחקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליהוה פרים בגר-
 בקר שלשה עשר אילים שנים בגר-בקר שנה ארבעה
 עשר

הפחן ואל-ינשיאי העדה לאמר : עטרות ודיבן ויעזר
 ונמרה וחסדון ואלעלה ישכם ויבו נבון : הארץ אשר
 הנה יהיה לפני ענת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדו
 מקנה : ויאמרו אס-מצאנו חן בעיניו יתן
 את-הארץ הנאה לעבדו לאחזה אל-מעברנו את-הירדן :
 ויאמר משה לבני-ען ולבני ראובן האחיקם בלאו למלחמה
 ואתם תשובו פה : ולמה תנואון את-לב בני ישראל מעל
 אל-הארץ אשר-נתנו להם יהיה : קח עשו אבתים בשלחי
 אהב משה פרע ברע לראות את-הארץ : ויעלו עד-בחל
 אשכול ויראו את-הארץ וילאו את-לב בני ישראל לבלתי-
 טא אל-הארץ אשר-נתנו להם יהיה : ויחראם יהיה פנים
 ההוא וישבע לאמר : אס-יראי האנשים העלים ממערים
 מן-עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
 לאבתים לנצחה ולנעלב פי לא-מלאו אהבי : בלתי קלב
 פני-ישראל ויהושע ברגו פי מלאו אהבי יהיה : ויחרי-
 אף יהיה בישראל וינעם במופך ארבעים שנה עד-הם
 פל-הדור קעשה הנה בעיני יהיה : והנה מהם פחת
 אבתים מרגות אנשים חסאים לספות עוד על חרוז אפי
 יהיה אל-ישראל : פי תשובו מאחרי ונספ עוד לחפיו
 במופך ושחתם לכל-העם הנה : ויגשו
 אליו ויאמרו גדרת צאו נבנה למקננו פה וערים למפני
 ואלהנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אס-תביאם
 אל-מקומם וישב מפני בערי המבצר מפני ושבי הארץ :
 לא נשוב אל-בתנוי עד תהנהל בני ישראל איש בחרתו :
 פי לא נחלו אתם מעבר לירדן והלאה פי באה נחלתנו
 אלינו מעבר הירדן מזהה : ויאמר
 אליהם משה אס-תעשו את-הדבר הנה אס-תחלצו לפני
 יהיה למלחמה : ועבר להם פל-חליץ את-הירדן לפני
 יהיה עד הורישו את-אביו מפניו : ונכבשה הארץ לפני
 יהיה ואת תשבו והייתם נהים מיהנה ומישראל והייתה
 הארץ הנאה להם לאחזה לפני יהיה : ואס-לא תעשו פי
 הנה חסאתם ליהיה ודעי חסאתכם אשר תמצא אתכם :
 בני-לכם ערים למפקם ויגדרת לצבאתם והיציא מסיכם
 תעשו : ויאמר ברגו יבני ראובן אל-משה לאמר עבדו
 יעשו כאשר אדני מצוה : מפניו נשינו מקננו וכל-בתותינו
 והי-ישם בערי הגלעד : ועבדו יעבדו פל-חליץ צבא

שבע רבי

לב' תניאן ק

לפני

לפני יהיה למלחמה כאשר אדני יבר : וישו להם משה
 את אלעזר הכהן ואת יהושע ברגו ואת-ראשי עבות
 הפסות לבני ישראל : ויאמר משה אליהם אס-יעברו בני-
 ען ובני-ראובן | אתכם את-הירדן פל-חליץ למלחמה לפני
 יהיה ונכבשה הארץ לפניכם וינתתם להם את-ארץ הגלעד
 לאחזה : ואס-לא יעברו חלוצים אתכם ולאחזו בתככם
 בארץ נצו : ויעני ברגו יבני ראובן לאמר את אשר
 דבר יהיה אל-עבדו פן נעשה : נחמי נעבר חלוצים
 לפני יהיה ארץ נצו ואפני אהת נחלתנו מעבר לירדן :
 ויפנו להם | משה לבני-ען ולבני ראובן ולחצי | שבט |
 מנשה ב-ירוסף את-ממלכת סיון מלח האמרי ואת-ממלכת
 עוג מלח הששו הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב :
 ויבני בני-גד את-דיבן ואת-עמלת ואת ערער : ואת-
 עסרת שופן ואת-יעזר ויגבעה : ואת-גרת נמרה ואת-
 בית הגו ערי מבצר וגדרת צאו : ויבני ראובן בני-את-
 השבון ואת-אלעלזא ואת חרונים : ואת-נבו ואת-בעל
 מעון מוספת שם ואת-שבבמה ויקראו בשמות את-שמות
 הערים אשר בנו : וילכו בני מקור פן-מנשה גלעד
 וילקדו ויורשו את-האמרי אשר-בה : ויתן משה את-
 הגלעד למקור פן-מנשה וישב פה : ויאיר פן-מנשה
 מלח וילקד את-חומיהם ויקרא אתהו חות יאיר : ונבח
 מלח וילקד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה גבח בשמו :

אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לאבתם
 בנד-משה ואחריו : ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם
 על-פי יהיה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס
 בתוך הרשון בחמשה עשר יום לתוך הרשון מן-החרת
 הפסח יצאו בני-ישראל ביד רפה לעיני פל-מצרים :
 ומערים מקברים את אשר הנה יהיה פתם פל-בכור
 ויבאלהיהם עשה יהיה שפטים : ויסעו בני-ישראל מרעמסס
 ויחני בסלת : ויסעו מסלת ויחני באתם אשר בקצה
 המדבר : ויסעו מאתם וישב על-פי החירת אשר על-פני
 בעל צפון ויחני לפני מדול : ויסעו מפני החירות ויעברו
 בתוך-הים הפוך גרה וילכו גרה שלשת ימים בכודבר אתם
 ויחני בפרה : ויסעו מפרה ויבאו אל-מרה ויבאלים שמים
 עשורה עלת מים וישבעים המרים ויחני-שם : ויסעו

לב' טו' תנא

מאלם

מאילים ונחני על-ימים סוף : ויסעו מים-סוף ונחני במדבר
 סין : ויסעו ממדבר-סין ונחני בדקקה : ויסעו מדקקה
 ונחני באלוש : ויסעו מאלוש ונחני ברפידים ולא-תיה
 שם מים לעם לשמות : ויסעו מרפידים ונחני במדבר
 סיני : ויסעו ממדבר סיני ונחני בקברות המאפה :
 ויסעו מקברות המאפה ונחני בקצרות : ויסעו מקצרות
 ונחני ברתמה : ויסעו מרתמה ונחני ברמון פרוץ : ויסעו
 רמון פרוץ ונחני בלבנה : ויסעו מלבנה ונחני ברסה :
 ויסעו ברסה ונחני בקהלתה : ויסעו מקהלתה ונחני
 בחרשפר : ויסעו מחרשפר ונחני בחרדה : ויסעו
 מחרדה ונחני מפקהלות : ויסעו מפקהלות ונחני ברתח :
 ויסעו מרתח ונחני בחרח : ויסעו מחרח ונחני במרקה :
 ויסעו ממרקה ונחני בחשמנה : ויסעו מחשמנה ונחני
 במקורות : ויסעו מקורות ונחני בבני יעקו : ויסעו מבני
 יעקו ונחני בחר חנדגד : ויסעו מחר חנדגד ונחני
 בישבתה : ויסעו מישבתה ונחני בעברקה : ויסעו
 מעברקה ונחני בעציון גבר : ויסעו מעציון גבר ונחני
 במדבר-סן הוא מדש : ויסעו ממדש ונחני בחר חחר
 בתמה ארץ אדום : ונעל אחרו הפחו אל-חר חחר על-
 פי יהוה ונמת שם בשנת הארבעים לצאת בני-ישראל
 מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחודש : ואחרו בך
 שלש ועשרים ומאת שנה במתו בחר חחר :
 וישמע הפקעני מלך ערד והוא-ישב פגב בארץ פנעו בבל
 בני ישראל : ויסעו מחר חחר ונחני בצלמנה : ויסעו
 מצלמנה ונחני בפולן : ויסעו מפולן ונחני באבת :
 ויסעו מאבת ונחני בעי העברים פגבול מואב : ויסעו
 מעינים ונחני פדילו גד : ויסעו מדילו גד ונחני בעלמן
 דבלתימה : ויסעו מעלמן דבלתימה ונחני בחר
 העברים לפני נבו : ויסעו מנבי העברים ונחני בערבת
 מואב על יתן וחרו : ונחני על-הירדן מבית תישמת עד
 אכל השטים בערבת מואב :
 ונדבר יהוה אל-
 משה בערבת מואב על-יהו וחרו לאמר : דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את-הירדן
 אל ארץ פנעו : והורשתם את-פלי-ישיבי הארץ מפניכם
 ואפדתם את פלי-משפיתם ואת פלי-צלמי מסכתם תאפדו
 ואת פלי-במותם משמידו : והורשתם את-הארץ וישבתם
 בה כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אנה : והתנתלתם

סלח

את

את-הארץ בגורל למשפחתכם ללב מרפיו את-תחלתו
 ולמעט ממעוט את-תחלתו אל אשר-יצא לו שמה הגורל
 לו יהיה למשורת אבותיכם תתנהלו : ואם-לא תורישו
 את-ישיבי הארץ מפניכם ותיה אשר-תותרו מהם לשבים
 בעיניכם ולענייכם בעיניכם וחרו אתכם על-הארץ אשר
 אתם ישבים בה : ותיה כאשר דמיתו לעשות להם אעשה
 לכם :
 ונדבר יהוה אל-משה לאמר : יזו את-בני ישראל
 ואמרת אליהם כיראתם באים אל-הארץ פנעו זאת הארץ
 אשר תפל לכם פתחה ארץ פנעו לנבלתיים : ותיה לכם
 פאת-נגב ממדבר-סן על-ידי אדום ותיה לכם נבול נגב
 חזקה ים-השולח חזמה : ונסב לכם הנבול מנגב למעלה
 עמרבים ועבר ערה ותיה תוצאתיו מנגב לחדש פרגע
 ויצא מצראמר ועבר עמרב : ונסב הנבול מעצמו
 בתלה מצרים ותיה תוצאתיו תפיה : ונבול גם ותיה לכם
 חכם הגדול ונבול זה-יהיה לכם נבול ים : וזה-יהיה
 לכם נבול פסון מדינים הגדול תחאו לכם חר חחר : מחר
 חחר תחאו לבא חמת ותיה תוצאת הנבול פרה : ויצא
 הגדול ופרנה ותיה תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה לכם נבול
 פסון : והתאזרתם לכם לנבול חזמה מחצר עינן שפמה :
 ויבד הנבול משכם הרבלה מקום לענו ויבד הנבול ומרה
 על-כרתי ים-הפגור חזמה : ויבד הנבול הערונה ותיה
 תוצאתיו ים המלה זאת תהיה לכם הארץ לנבלתיים
 סביב : ויזו משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
 תתנחלו אנה בגורל אשר צנה יהוה לתת לתשעה
 המשות נחצי המטה : כי לחו משה בני הראובני לבית
 אבתם ומשה בני-הגדי לבית אבתם נחצי מטה מנשא
 לחו נחלקם : שני המשות נחצי המטה לחו נחלקם
 מעבר ליהו ורחו חזמה מחרחה :
 ונדבר יהוה אל-משה לאמר : אלה שמות האנשים אשר יביע
 ויחלי לכם את-הארץ אלעזר הפחו ויהושע ברונו :
 וכשי אחד נשי אחד ממטה תקחו לחל את-הארץ :
 ואלה שמות האנשים למטה יהוה פלב ברו-פנה :
 גלמשה בני שמעון שמואל פדעמיהוד : למטה בנימן
 אליד ברו-סלון : גלמשה בני-יו נשיא בני ברו-גלי :
 לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא בניאל ברו-אקד :

ל' ו' ו' ו' ו'

ולמשה

אלמטה בני ישראל נשיא המואל גדשקון : ולמטה
בני זבולו נשיא אלעזר בן פרקא : ולמטה בני יששכר
נשיא פלטיאל בן עזון : ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד
בן שלמי : ולמטה בני נפתלי נשיא פדחאל בן
עמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל
בארץ כנען :

לח וינדב יהוה אל משה בערבת מואב על ידו יהוה לה
לאמר : צו את בני ישראל ונהניו ללוחם מנחלת אבותם
צרים לשבת ומגדש לצרים כביתיהם תהני ללוחם : והני
הצרים להם לשבת ומגדשיהם והני לבתיהם ולרשעם
ולכל חיתם : ומגדשי הצרים אשר תהני ללוחם מקור העיר
והצדקה אלה אמה סביב : ומדחם מחוץ לעיר את פאת
המדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוך זה יהיה להם מגדשי הצרים : ואת הצרים
אשר תהני ללוחם את ששערי המקלט אשר תהני להם
שמה הרצח ועל ידם תהני ארבעים ישמים עיר : כל
הצרים אשר תהני ללוחם ארבעים ישמנה עיר אהון ואת
מגדשיהן : והצרים אשר תהני מאחזית בני ישראל מאת
הרב תרפו ומאת הקטט תמעטו איש כפי בחלתו אשר
יבדלו יפון מערי ללוחם : וינדב יהוה אל

לח משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
עבדים אתי יהוה ארצה כנען : והקורות להם צרים ערו
מקלט תהינה להם וגם שפוח רצח משה נפש בשנגה :
והיו להם הצרים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד יצאו
לפני העדה למשפט : והצרים אשר תהני ששערי מקלט
וההינה להם : את שלש הצרים תהנו מעבר לירדן
ואת שלש הצרים תהנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה :
לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהינה ששערי הצרים
האלה למקלט לנזם שפוח כל משה נפש בשנגה : ואם
בכלי ברזל והקדו וימת רצח הוא מות יומת הרצח :
ואם באבן או אשרימית פה הקדו וימת רצח הוא מות
ימת הרצח : או בכלי עץ או אשרימית פה הקדו וימת
רצח הוא מות יומת הרצח : גאל תדם הוא ימית את
הרצח כפגעו בו הוא ימיתו : ואם בשכףה יחטפו או
השליח עליו בצדקה וימת : או באיבה הקדו יבדו וימת
מות יומת המטה רצח הוא גאל תדם ימית את הרצח
כפגעו

כפגעו בו : ואם כפגעו על אבה הדפו או השליח עליו
כל כלי כלא צדקה : או בכל אבן אשר ימות פה כלא
ראות נפול עליו וימת והוא לא יאבד לו ולא מבקש רעתו :
ולפסמו העדה פיו המטה יבין גאל תדם על המשפטים
האלה : והשילו העדה את הרצח מיד גאל תדם והשנו
את העדה אל עיר מקלטו אשר נס שפוח וישב פה עד
מות הפקו הגדל אשר מטה אתו בשמו הקדש : ואם יבא
במצא אתו גאל תדם מחוץ לגדל עיר מקלטו ורצה גאל
תדם את הרצח אין לו פם : כי בעיר מקלטו ישב עד
מות הפקו הגדל ואתרי מות הפקו הגדל ישב הרצח
אל ארץ אחרת : והיו אלה להם לחקת משפט לדורותם
כלל מושבתיכם : כל משה נפש לפי צדים ורצה את
הרצח ועד אחד לא יצננה נפש למות : ולא תקחו נפל
לנפש רצח אשר הוא רשע למות ברימות יומת : ולא
תקחו כפר לנזם אל עיר מקלטו לשבט לשבת בארץ עד
מות הפקו : ולא יחטפו את הארץ אשר אתם פה כי
תדם הוא חטאת את הארץ ולא ארץ לא יכפר לדם אשר שפוח
פה קריאם בדם שפכו : ולא תספו את הארץ אשר אתם
ישבים פה אשר אגו שכן בתוכה פה אגו יהוה שכן בתוך
בני ישראל :

ויהרמו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן שבע
מנשה ממשפחת בני יוסף ונדבדו לפני משה ולפני הנשאים
ראשי אבות לבני ישראל : ויאמרו את אדני צנה יהוה
לומר את הארץ בנחלה בנחלה לבני ישראל ואדני צנה
ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו : והיו לאחד
מבני שבטי בני ישראל לנשים וינצרה נחלתן מנחלת
אבותינו וינסת על נחלת הפסחה אשר תהינה להם ומגדל
נחלתנו יקע : ואם יהיה היכל לבני ישראל ויוספה נחלתן
על נחלת הפסחה אשר תהינה להם וינחלת משה אבותינו
יבצע נחלתו : ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
כן משה בני יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה יהוה
לבנות צלפחד לאמר לשוב בצדקתם תהינה לנשים או
למשפחת משה אביהם תהינה לנשים : ולא תסב נחלה
לבני ישראל ממשחה אל משה פה איש בנחלת משה אבותיו
ידבקו בני ישראל : וכל בית וישת נחלה ממשפחת בני
ישראל לאחד ממשפחת משה אביהם תהינה לאשה למען

במדבר מסעי לו

יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו : וְלֹא־תִסָּב נַחֲלַת
מִמֶּנּוּ לַמִּשְׁחָה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּלוּ מִשׁוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : כִּי־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּעֵשׂוֹ בְּנֹת צִלְפָּחָד :
וְהָיָה לָהֶן מַחֲלָה תְרֻמָּה וְחֻגְלָה וּמִלְכָּה וְנָעִה בְּנֹת צִלְפָּחָד
לְבָנֵי דָוִד בְּיָמֵינוּ : מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מִנַּשֶׁה בְּדֵי־יִסָּף הָיוּ
לְנָשִׁים וְהָיָה נַחֲלָתוֹ עַל־מִשְׁחָה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן : אֱלֹהֵי
הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ :

חזק :

סוֹם סוֹקוּ וְסַר בְּמִדְרַג אֲנִי וְיֵאחֲזִים וְשִׁמְנִים וְשִׁמְנָה . אֲרַפֵּחַ סִמֵּן : יִצְחָק
בְּיָד הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבָחַר בּוֹ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל : וְשִׁשִּׁיּוֹתָיו עֲשֶׂה . " בְּדָד יִסַּס סִמֵּן .
יִסְדְּרוּ לִבְ . לֵב טוֹדֵר בְּרָא לִי אֱלֹהִים סִמֵּן : וְשִׁקְיוֹ לִי . לֵךְ חֲכָמוּ יִשְׁכִּילוּ
זֹאת סִמֵּן : מִנִּיץ הַפְּתוּחוֹת שְׁתֵּים וְרֵשָׁעִים . וְהַסְּתוּמוֹת
שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ . חֵל מֵאָה וְחֲמִשִּׁים וְשִׁמְנָה פְּרָשִׁיּוֹת .
אִי חֲלָקָד וְחֻלָּק סִמֵּן :

אלה הדברים :

***אלה הדברים:**

מד

אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל ישראל בעבר הנהר
 במדבר בערבה מול סוף בירסארו ובידפתל ולבן
 ונחלת ורי זקב: אחד עשר יום מרחב דבר הרשעיר עד
 תדש פרנע: ויהי באר פעים שנה בעשתי עשר תדש באחד
 לתדש דבר משה אל-בני ישראל לכל אשר ענה יהנה אהו
 אלהם: אתני הפרו את סוזן מלך האמרי אשר יושב
 פחשגון ואת עוג מלך חפשו אשר יושב בעשתרת בארבעי:
 בעבר הנהר בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה
 הזאת לאמר: יהנה אלתינו דבר אלנו כחבב לאמר רב-
 לכם שבת דבר הנה: פנו ויסעו לכם ובלאו תר האמרי ואל-
 פל-שכניו בערבה דבר ויבשפלה ויבגב ויתוף הים ארץ
 חפנעני ותלבנון עד-הקתר הגול דבר פרת: וזה נתתי
 לפניכם את-הארץ באי ירשו את-הארץ אשר לשבע יהנה
 לאבתיהם לאבתיהם ליצקה וליצקב לתת להם ילדעם
 אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אויב לבני
 שאת אהכם: יהנה אלתיכם הרבה אהכם והיכם היום
 ככוכבי השמים לרב: יהנה אלתי אבותהם יסח עליכם
 ככם אלה פעמים ויבנה אתכם פאשר דבר לכם: איהה
 ושא לבני סרחכם ויבשפכם ויבכם: הכי לכם אנשים
 חכמים ונבנים וידעים לשבטכם ואשיכם בראשיכם: ומעני
 אתי ותאמרו סובי-דבר אשר-דברת לעשות: ואמח את-
 ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים והתן אותם ראשים
 עליכם שרי אלהים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
 וששירים לשבטיכם: ונצנה את-שבטיכם בעת ההוא
 לאמר שמע בוד-אחיהם ושפטתם אדו בוד-איש ובוד-אחיו
 יבין גרו: לא-תלירו פלים במשפט פקמן פגדל המשפטון
 לא תגירו מפרגראיש פי המשפט לאלתיים הוא ונדבר אשר
 יקנה מכם תוקדיו אלי ושמעתי: ונצנה אתכם בעת
 ההוא את פל-הדברים אשר תעשון: ונפע מרחב יקנה

ינה ר' שינן פנויות ויחול מהולת שיטה ה'

את

את פל-המדבר הגדול והפולא הוא אשר ראיתם בנה
 תר האמרי פאשר ענה יהנה אלתינו אהנו נבלא עד תדש
 פרנע: ואמר אלכם פאתם עד-תר האמרי אשר-יהנה
 אלתינו נתנו לטי: וזה נתנו אלתינו לפניך את-הארץ
 עלה נש פאשר דבר יהנה אלתי אבתיהו ליה אל-תירא
 ואל-תחת: ותוקדיו אלי גלכם ותאמרו נשלחה אנשים
 לפנינו ויחפרו-לנו את-הארץ וישבו אלנו דבר את-הנהר
 אשר בעל-הרבה ואת הערים אשר נבלא אליהן: ויטע
 בעיני הדבר ואמח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
 לשבט: ויטעו ויגעלו הנה ויבלאו עד-תחל אשפל וינגלו
 אהנו: ויקחו בדם מפרי הארץ ויירדו אלינו וישבו אתנו
 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהנה אלתינו נתנו לטי:
 ולי אבתיהם לעלות ותמרו את-פי יהנה אלתיכם: ותקדיו
 באהלהם ותאמרו בשמחת יהנה אתנו הוציאנו מארץ
 מצרים לתת אתנו ביד האמרי לחשמינו: אנה ואתנו
 עלים אחינו המסו את-לבנו לאמר עם גדול נדם מסופ
 ערים גדלות ונצרות בשמים ונם בנן ענקים ראינו שם:
 ואמר אלכם לא-תעזבו ולי-תיראו מהם: יהנה
 אלתיכם הולך לפניכם הוא ילחם לכם לכל אשר עשה
 אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר ראית אשר
 נשאו יהנה אלתינו פאשר ושא איש את-פנו בכל-הנהר
 אשר תלכתם עד-באכם עד-הפקום הנה: ובדבר הנה
 איהכם מאמינם ביהנה אלתיכם: הולך לפניכם בנהר
 לתירי לכם מקום לתלכתם פאש ולילה לראתכם בנהר
 אשר תלכיהו ובעני יום: וישמע יהנה את-קול דבריכם
 ויחנף וישבע לאמר: אם-יראה איש פאנשים האלה
 הדור הרע הנה את הארץ הפורה אשר נשפתי לתת
 לאבתיהם: וזלתו פלב דור-הנה היא ונצנה ולי-אפון
 את-הארץ אשר בנה וילבנו יעו אשר מלא אחר יהנה:
 גם-פי התאמת יהנה בגללכם לאמר גם-אתה לא-תבא שם:
 יהושע ברכו העמד לפניך הוא נבלא שמה אתו חוק פי
 הוא ונחלנה את-ישראל: ויפסקם אשר אמרתם לבי רביע
 הנה ונביכם אשר לא-יודעו היום טוב גרע הפה נבלא
 שפתי ולתם את-נה והם יירשוה: ואתם פנו לכם ויסעו
 חפד בנה גרו גם-סוף: ומעני ותאמרו אלי תסאנה
 ליהנה אנהנו בעלה ונלחמנו בכל אשר-ענו ויהנה אלתינו
 ונחנף איש את-פלי מלחמתו ונחנףו לעלת הנהר:

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלְחַמְנוּ כִּי אֲנִי
 בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִפְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֹיכֶם : וְאָנֹכִי אֵלֵיכֶם וְלֹא
 שְׁמַעְתֶּם וּנְמַרְוּ אַחֲרַי יְהוָה וּמַדּוּי וּמַעֲלוּ הַהֵרָה : וְנִלְמָא
 הַאֲמַלְוּ הַיֵּשֶׁב בְּהַר הַהוּא לְקִרְבָּאתְכֶם וַיְרַדְפוּ אֹתְכֶם כַּאֲשֶׁר
 תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּפְתְּרוּ אֹתְכֶם בְּשַׁעֲרֵי עַד־חַרְמָה : וְתִשְׁבּוּ
 וּמִבְּכֵי לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּתַלְלֵכֶם וְלֹא הִאֲזִינוּ
 אֵלֵיכֶם : וּמִשְׁבֵּי בְּהַר שֵׁטִים רַבִּים בְּיָמִים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם :
 וּנְסֹן וּנְסַע הַמִּדְבָּרָה הַהִיא יִסְכֹּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי ב'
 חֲמִשִּׁי וַיִּסַּב אֶת־הַר־שַׁעֲרֵי יָמִים רַבִּים : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר : רַב־לָכֶם סֹב אֶת־הַהָרִי הַזֶּה פָּנֵי לָכֶם צִלְמָה :
 וְאֶת־הַעֵמֶם כִּי לֹא־מָדַד אִתְּם עֲבָרִים בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם בְּגֵרֵי־עַשְׂוֹ
 הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּשַׁעֲרֵי וַיִּירָאוּ מִפָּנָם וּנְשַׁמְרֶתֶם מֵאֵד : אֶל־תִּתְּנֶנּוּ
 כֶּסֶף כִּי לֹא־אֲתוֹן לָכֶם כְּאֲרָצְכֶם עַד מִדְבָּר פְּתֻחֵיל כִּי־יִרְשָׁנָה
 לַעֲשׂוֹ נְתַתִּי אַחֲרַיִר שַׁעֲרֵי : אֲכַל תִּשְׁבְּרֵי מֵאִתְּכֶם בְּבִקְשָׁה
 וְאֲכַלְתֶּם וּבְיָמֵים תִּכְרֹו מֵאִתְּכֶם בְּבִקְשָׁה וְשַׁתִּיתֶם : כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵי בְּרַכְוָה בְּכֹל מַעֲשֵׂהוּ יְהוָה יָדַע לְבַתְּוָה אֶת־הַמִּדְבָּרִי הַזֶּה
 הַזֶּה וְהַאֲרַעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֵי עַמּוּוֹ לֹא חִסְרָת בְּדָר :
 וּבַעֲבֹר מֵאֵת אֲחִינוּ בְּגֵרֵי־עַשְׂוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּשַׁעֲרֵי מִדְבָּר הַעֲרָבָה
 מֵאִילַת וַיַּעֲזִינוּ בְּדָר * וּנְסֹן וּנְעַבְרֵי בְּהַר מִדְבָּר
 מוֹאָב : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תִּפְגְּדוּ אֶת־מוֹאָב וְאֶת־הַיִּזְרְעֵלִים
 מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֲתוֹן לָוּ מֵאֲרָצוֹ יִרְשָׁה כִּי לְבַגְרֵי־לוֹט נְתַתִּי
 אֶת־עַד יִרְשָׁה : הַאֲמִים לִפְנֵים יִשְׁבּוּ בָהּ עִם גְּדוֹל וְגַב נָהֵם
 כְּעַצְמוֹם : רַפְּאִים הַשְּׂבָבִי אֹתֵיכֶם כְּעַנְקוֹם וְהַפְּלֹאֲבִים יִקְרָאוּ
 לָהֶם אֲמִים : וּבְשַׁעֲרֵי הַשְּׂבָבִי הַחֲרִים לִפְנֵים וּבְכֵי עַשְׂוֹ יִרְשׁוּם
 וַיִּשְׁמְדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ מִחַמָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֲרָץ
 יִרְשָׁו וְאֲשֶׁר־בָּתּוֹ יְהוָה לָהֶם : עֲתָה קוּמוּ וְעִבְדוּ לָכֶם אֶת־
 נַחַל זָרָד וּנְעַלְכוּ אֶת־נַחַל זָרָד : וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הִלְכֶנּוּ
 מִקְדָּשׁ בְּרַנְעַ עַד אֲשֶׁר־עֲבַרְתֶּם אֶת־נַחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים וְשֵׁמֶנֶה
 שָׁנָה עַד־תֵּם כִּל־חֲדָשִׁי אֲנִשִּׁי תַמְלִחְמָה מִקְרֹב תַּמְלִחְמָה
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם : וְגַם יַדִּי־יְהוָה הִקְוָה לָם לְהַפֵּס
 מִקְרֹב הַמִּתְחַנֶּה עַד חַמָּם : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּמְוֹ כִּל־אֲנִשִּׁי
 תַמְלִחְמָה לְמֹת מִקְרֹב הָעַם : וַיִּדְבֶּר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר : אִתָּה עֵבֶר הַיָּם אֶת־גְּבוֹל מוֹאָב אֶת־עַד :
 וְקִרְבָּת מוֹל בְּנֵי עַמּוּוֹ אֶל־תַּעֲרֹם וְאֶל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם כִּי לֹא־אֲתוֹן
 מֵאֲרָץ בְּגֵרֵי־עַמּוּוֹ לָוּ יִרְשָׁה כִּי לְבַגְרֵי־לוֹט נְתַתִּי יִרְשָׁה :
 אַרְצֵי־רַפְּאִים תַּחֲשַׁב אֶת־הָיָה רַפְּאִים יִשְׁבֻּבָה לִפְנֵים

ב' ה' ססמא נאמצע ססוק

והעמנים

וְהַעֲמָנִים יִקְרָאוּ לָהֶם זַמְזָמִים : עִם גְּדוֹל וְגַב נָהֵם כְּעַנְקוֹם
 וַיִּשְׁמְדוּם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁוּם וַיִּשְׁבּוּ מִחַמָּם : כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה לְבָנֵי עַשְׂוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּשַׁעֲרֵי אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־חַרְחֲרֵי
 מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁוּם וַיִּשְׁבּוּ מִחַמָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְהַעֲמָנִים
 הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּחַצְרוֹת עַד־עַתָּה כַּפְתָּרִים הַיִּזְרְעֵלִים מִכַּפְתָּר הַשְּׂמִינִים
 וַיִּשְׁבּוּ מִחַמָּם : קוּמוּ סֹעֵו וְעִבְדוּ אֶת־נַחַל זָרָד וְאֶת־אֲרָצוֹ נַחַל
 הַזָּרָד אֶת־סִדְחוֹ מִלְּוֵה־חַשְׁבוֹן הַחֲמָרִי וְאֶת־אֲרָצוֹ הַחֵלֶל רֶשֶׁת
 עַל־פְּנֵי הָעַמּוּסִים תַּחַת כִּל־הַשְּׂמִינִים אֲשֶׁר יִשְׁמַעוּן שְׁמִעְוָה וְהָיוּ
 וְחָלוּ מִפְּנֵיהֶם : וְאֲשַׁלַּח מַלְאָכִים מִמִּדְבָּר קְדֻמוֹת אֶל־סִדְחוֹן
 מִלְּוֵה חַשְׁבוֹן דְּבָרֵי שְׁלוֹם לֵאמֹר : אַעֲבֹרָה בְּאֲרָצְךָ בְּדָרָה
 בְּדָרָה אֲלֵיךָ לֹא אֲסִיר וְיָמִין יִשְׁמָאוֹל : אֲכַל בְּבִקְשָׁה תִשְׁבְּרֵנִי
 וְאֲכַלְתִּי וַיָּמִים בְּבִקְשָׁה תִמְדוּלִי וְשַׁתִּיתִי הֵן אַעֲבֹרָה בְּרַגְלִי :
 כַּאֲשֶׁר עָשְׂרָלִי בְּנֵי עַשְׂוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּשַׁעֲרֵי וְהַפְּלֹאֲבִים
 הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּעַד אֲשֶׁר־אֲעַלְכוּ אֶת־הַיִּזְרְעֵלִים אֶל־הָאֲרָץ אֲשֶׁר
 לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : וְלֹא עָבָה סִדְחוֹן מִלְּוֵה חַשְׁבוֹן
 הַעֲבָרְנוּ כִּי כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת־יְהוָה וְאֲמַץ אֶת־
 לְבָבוֹ לַעֲזוֹ תַתִּי בְּהַר פְּלִיז הַזֶּה : וַיֹּאמֶר ס
 יְהוָה אֵלַי רֵאשֶׁת הַחֵלֶלִי תַתִּי לִפְנֵיךָ אֶת־סִדְחוֹן וְאֶת־אֲרָצוֹ
 הַחֵלֶל לֶשׁ לְרֶשֶׁת אֶת־אֲרָצוֹ : וַיִּשְׁמַע סִדְחוֹן לְקִרְבָּאתִי הַיָּהּ
 וְכֹל עַמּוּוֹ לַמְּלִחְמָה יְהֻדָּה : וַיִּתְּנֶנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִפְנֵינוּ
 וַיָּפֹא אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוּוֹ : וַיִּלְכְּדוּ אֶת־כָּל־עַרְוֵי
 עַמּוּוֹ הַיּוֹמָה וַיַּחַרְטוּם אֶת־כָּל־עִיר מֵתָם וְהַקְּשִׁים וְהַטָּף לֹא
 הִשְׁאֲרִנוּ שָׂרִיד : כִּן הַבְּהֵמָה בְּזוּנָה לָנוּ וַיִּשְׁלַל הַעַרְוִים
 אֲנִי לְגֹדֵנִי : מַעֲלָעַר אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתֵי־נַחַל אֲרָנוּ וְהַעֲרִיר
 אֲשֶׁר בַּחֵל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הִיָּתָה הַרְלָה אֲשֶׁר שָׁנָבָה מִמֶּנִּי
 אֶת־הַכֵּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִפְנֵינוּ : כִּן אֶל־אֲרָץ בְּגֵרֵי־עַמּוּוֹ
 לֹא תִבְרָת כִּל־יָד גַּחַל יִפְלוּ וְעַרְוֵי הַחֵר וְכֹל אֲשֶׁר־צָנָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ :

וַיִּפְגְּעוּ וַיַּעֲלֵה הַרְוֹת הַבָּשָׂן וַיִּצְאָ עוֹז מִלְּוֵה־חַשְׁבוֹן לְקִרְבָּאתִי
 הַיָּהּ וְכֹל־עַמּוּוֹ לַמְּלִחְמָה אֲדַרְעִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־
 תִּירָא אֹתוֹ כִּי הַרְוֹת נְתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ
 וְעַשְׂרֵי לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִדְחוֹן מִלְּוֵה הַחֲמָרִי אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ
 בְּחַשְׁבוֹן : וַיִּפְגְּעוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּגֹדֵנִי בָּם אֶת־עוֹג מִלְּוֵה־חַשְׁבוֹן
 וְאֶת־כָּל־עַמּוּוֹ וַיַּפְּחֵהוּ עַד־בַּלְתִּי הַשְּׂאִירֵלוֹ שָׂרִיד : וַיִּלְכְּדוּ
 אֶת־כָּל־עַרְוֵי עַמּוּוֹ הַיּוֹמָה לֹא הִיָּתָה רְדָה אֲשֶׁר לֹא־לְקֹחְתִּי

ב' ס' ססך רוטה ל' בני ק'

מאת

מאתם ששים עיל פליחבל ארצב ממלכת עוג בפשו :
 פלאלה ערים בעזרת חומה נהנה דלתים כרות לבד עשה
 חפרני הרבה מאד : ופתחם אותם פתח עשיתי לסיון
 מלח השבון חחרם פלעיר מתם הפשים והפח : וכל
 הפחמה ישלל הערים פלוני לנו : ופחם בעת ההוא את
 הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר חרבו מפחל
 ארנו עד החר חרמונו : צידנים יקראו לחרמון שרנו ותאמרי
 וקראו לנו שגיר : כל ערי חמישר וכל הגלעד וכל הפשו
 עד סלקה ודארעי ערי ממלכת עוג בפשו : פי וקיעוב
 מלח הפשו לשאר מנתר הרפאים הפה ערשו ערשו ברזל
 חלה הוא ברפת בני עמון תשע אפוח ארקה וארבע אפוח
 רחבה באמת איש : ואת הארץ הזאת השנו בעת ההוא
 מערער אשר על נחל ארנו וחצי הרי הגלעד ועריו נתתי
 לראובני ולגדי : ולחר הגלעד וכל הפשו ממלכת עוג
 נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארצב לכל הפשו
 הווא יקרא ארץ רפאים : יאיר בר מנשה לקח את
 פליחבל ארצב עד נבגיל הגשירי והפצחתי ויקרא אותם
 שביעי על שמן את הפשו חות ואיר עד חיום הנה : ולימכיר
 נתתי את הגלעד : וראובני ולגדי נתתי מן הגלעד
 ועד נחל ארנו תוך הפחל הגבל ועד יבק הפחל גבול בני
 עמון : והערבה וסיונו וגבל מפגרת ועד ים הערבד ים
 המלח פחת אשנות הפסקה מנחה : ואני אתכם בעת
 ההוא לאמר יהנה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת
 לרשתה חלוצים מעבדי לפני אהיכם בני ישראל כל בני
 חיל : וכה נשיכם וטפכם ומהנכם ידעתי קרימנה רב
 מסור לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם : עד אשר יצח
 יהנה ו לאהיכם פכם ורשו גסיהם את הארץ אשר יהנה
 אלהיכם נתן לכם בעבר מנהגו ושבתם איש לירשתו
 אשר נתתי לכם : ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר
 עינד קראת את פל אשר עשה יהנה אלהיכם לשני
 הפלכים האלה פריעשה יהנה לכל הפמלכות אשר
 אפה עבר שמה : לא תיראום פי יהנה אלהיכם הוא
 הפלחם לכם :

ס ס ס ס

ואתחנן אל יהנה בעת ההוא לאמר : אלני יהנה אפה
 החלום לתראות את עמדה את גדלה ואת ידו החזקה

ל י מתי נהא

אשר

אשר יראל פשמים וכל ארץ אשר יעשה כמעשהו ונבנהו קח :
 ובעבודתו ונראה את הארץ הפונה אשר בעבר מנהגו
 הנה השוב הנה והלכנו : ונתעבר יהנה פי למענכם ולא
 שפס אלני ניאמר יהנה אלני רב לה אל הוספת דבר אלי עוד
 פדבר הנה : עליה וראש הפסקה ושא עינד ופה ופכה
 וסמנה וסמנה ופכה ופכה ופכה ופכה ופכה ופכה ופכה ופכה
 הנה : ופי את יהושע וסמנה ופכה ופכה ופכה ופכה ופכה
 לפי העם הנה והוא נחיל אותם את הארץ אשר מראה :
 ונשב פניו מול בית סעור :

ד

ועתה ישראל שמע אלי החקים ואל המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ויבאתם וירשתם
 את הארץ אשר יהנה אלתי אלהיכם נתן לכם : לא
 רספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תרעו מפני
 לשמר את מצוות יהנה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
 עיניכם הראות ערו אשר עשה יהנה בפעל סעור פי
 כל האיש אשר חלה אהבי בעל פסור השמירו יהנה
 אלהיך מקרבה : ואתם הדבקים ביהנה אלהיכם חיים

גלכם חיים : ואת לפדותי אתכם חקים ומשפטים

כאשר צונו יהנה אלתי לעשות כו פקרב הארץ אשר
 אתם פאים שמה לרשתה : ושמרתם וצויתם פי הוא
 הדבקותם ובעיניכם לעיני העמים אשר ישמעו את פל
 החקים האלה ויאמרו רק עם חכם ונבוו הנוי תדול
 הנה : פי מרני גדול אשר לו אלהים הרבים אלני
 ביהנה אלהיני פכל קראנו אלני : ופי פי גדול אשר לו
 חקים ומשפטים צדיקים פכל הפורה הזאת אשר אנכי
 נתן לפניהם חיים : וכה השמר לה ישמר בפשו מצד פור
 השפחה את הדברים אשר דא עינד ופניסורו מלבד
 כל ופי חיה וחינצתם לבנה ולבני בגד : יום אשר
 עבדת לפי יהנה אלהיך בחרב באמה יהנה אלי הקהל
 לי את העם ואשמעם את דברי אשר למדו לדברה
 אחי פלהימים אשר הם חיים על האדמה ואת בנייהם
 ולמדו : ומהקבנו ומעמדו פחת חסר וחסר בער באש
 עד לב השמים חשה ענו וערפל : ונדבר יהנה אליכם
 מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אונכם
 ראים וזלתי קול : ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם
 לעשות אשרת הדברים ניקחם עלי שני להיות אבנים :
 ואחי ענה יהנה בעת ההוא לקח אתכם חקים

ומשפטים

10

וישמעו לעשותכם אתם פארץ אשר אתם עבדים שמה
 לרשתה : ושמרתם מאד למשבתכם כי לא יאיתם
 כלי המזבח ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש :
 כד תשחיתו ובעשיתם לכם פסל תמונת פל סמל תבנית
 זכר או נקבה : תבנית פל בהמה אשר פארץ תבנית פל
 צפור כנף אשר תציף בשמים : תבנית פל רמש פאדמה
 תבנית פל דגה אשר במים מתחת לארץ : וקדושה
 עיניו השמורה וראית את השמש ואת הירח ואת
 הכוכבים פל עבא השמים ונדחת והשפחות להם
 ועבדתם אשר הלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
 ואתו פל השמים : ואתם לקח יהוה ויציא אתכם
 מקיר הפרזל ממצרים להיות לו לעם נחלה פנים תהוה :
 ויהוה התאמת פי על דברכם וישבע לבלתי עבד את
 חרבו וילבלתיבא אליהארץ הטובה אשר יהוה אלהיך
 נתן לה נחלה : פי אנכי מה פארץ הזאת אנכי עבד
 את היותו ואתם עבדים וירשטם את הארץ הטובה
 הזאת : השמרו לכם פדושכיו את תבנית יהוה אלהיכם
 אשר ברת עמכם ובעשיתם לכם פסל תמונת פל אשר
 צוה יהוה אלהיך : פי יהוה אלהיך אש אכלה היא אל
 הָא : פ פירוליד פנים יבני פנים
 והושחתם פארץ והשחתם ובעשיתם פסל תמונת פל
 ובעשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך לחכעיו : העידתי
 בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבדו האבדו
 מהר מעל הארץ אשר אתם עבדים את היותו שמה
 לרשתה ליתאריכו מים עליה פי השמד השמדו :
 וחכיו יהוה אתכם פעמים ונשאתם מתי מספר פנים
 אשר ינהג יהוה אתכם שמה : ובעדום אלהים
 מעשה וי אדם עז ואבו אשר ליתאריכו ולא ישמעו ולא
 יאכלו ולא ירחו : ובהשחתם משם את יהוה וקדושה
 פי הדלשו בכל לבבך ובכל נפשך : בעז לה וקדושה
 פל הדברים האלה פאתרות הנמים ושבת עד יהוה אלהיך
 ושמעת בקולו : פי אל רחום יהוה אלהיך לא יסוף ולא
 ישחיתך ולא יסוף את תבנית אבתיך אשר נשבע להם :
 פי שאלתי למים ראשונים אשר הני לתיך למדיהים אשר
 בקרא אלהים ואתם על הארץ ולמקצה השמים ועד מקצה
 השמים תהיה פדבר הגדול תהוה או תשמע עמתי :
 תשמע עם ליל אלהים מדבר מהוה האש פאשר שמעת

אתה ידתי : או הנספה אלהים לבוא לקחת לו נזי מקרב
 בוי במספר באתר ובמקורות ובמלקחה ובד תהוה וברוע
 נסויה ובמקראים גדלים לכל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך : אתה הראת לדעת פי יהוה הוא האלהים
 או עוד מלבדו : מדהשמים השמיעה את קולו ליסרתי
 ועל הארץ הראה את ראשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש : וחסרת פי אהב את אבותי ויבחר פורעו אחריו
 ויוציא פקדו בכהו הגדל מפעמים : להודיש פנים גדלים
 ועצמים משה מפניו להביאה לתת לה את ארץ נחלה
 פנים תהוה : ונדעת היום והשבת אל לבבך פי יהוה הוא
 האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת או עוד : ושמרת
 את חקו ואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר יצא
 לה וילבנה אחריו ילמעו פאריה מים על האדמה אשר
 יהוה אלהיך נתן לה פל הנמים : פ
 ובדיל משה שלש עדים בעבר היותו מזרקה שמש : לנס
 שמה רוצם אשר יצוה את רעהו בכל ידעת והוא לא
 שנה לו מתקל שלשם ונס אל אחת מדהערים האל נתי :
 את פאר פפדור פארץ הפישר לראשני ואת ראמת בעלעד
 לגוי ואת גולן בפישן למנשי : וזאת הפלחה אשר שם
 משה לפני בני ישראל : אלה העדות והקמים והשפמים
 אשר דבר משה אל בני ישראל פאיתם מפעמים : בעבר
 היותו פניו מגל בית פעור פארץ סיון מלה האמרי אשר
 יושב בהשבו אשר הפך משה יבני ישראל פאיתם
 מפעמים : ויודשו את ארצו ואת ארץ עוג מלה הפישן
 שני מלכי האמרי אשר בעבר היותו מנה שמש : מערער
 אשר על שפת נחל ארנו ועד תר שיאו הוא חרביו : וכל
 הערבה עבר היותו מזרקה ועד גם הערבה תחת אשרת
 הפסקה : פ
 ויהוה משה אל פל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל יי
 את היותם ואת השפמים אשר אנכי דבר פאיתם היום
 ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם : יהוה אלהיני ברת עמתי
 בקיר בחוב : לא את אבותיני ברת יהוה את תבנית הילת
 פי איתני איתני אלה פה היום פלני היום : פנים פסנים
 ד דבר יהוה עמכם בקר מתוך האש : אנכי עמד ביד יהוה
 וברגלים ערת סהוה להניד לכם את דברי יהוה פי יראתם
 מפני האש ולא עליתם בקר לאמר : פ
 יהוה אלהיך אשר הוציאתי ממצרים מצרים עבדים :

לא יהיה לך אלהים אחרים עלי פני : לא תעשה לך פסלו
 על המזבח אשר בשמים ו מפעל האשר בארץ מתחת האשר
 בשמים ו מתחת לארץ : לא תשפוקנה להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך אל תפא פחד עון אבות על בנים
 ועל שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלהים
 לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את ידך
 והנה אלהיך לשנאי כי לא ינקח יהוה את אשר ישא את
 שמו לשוא : שמור את יום השבת להקדשו
 כאשר צוהו יהוה אלהיך : ששית ימים תעבד ועשית כל
 מלאכתך : ויום השביעי שבתו ליהוה אלהיך לא תעשה
 כל מלאכה אתה ובקדו ובתורה ועבדך ואמרת ושירד ובמרה
 וכל בהמתך וגרה אשר בשעריך למען נעים עבדך ואמרת
 כמות : ובקרב פירעגד תירח ו בארץ מצרים וישא יהוה
 אלהיך משם בנת חוקה ויבוצע נטייה על פני אדמה יהוה
 אלהיך לעשות את יום השבת : כבוד את אביך
 ואת אמר כאשר צוה יהוה אלהיך למען ו יגדלו ויירא
 ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 לא תרצח : ולא תנאף :
 ולא תגנב : ולא תענה בהצד
 עד שוא : ולא תחמד אשת רעה
 ולא תרממה ביות רעה שוהי ועבדו ואמרתו שורו וקמרו
 וכל אשר לרעה : את הדברים האלה דבר
 יהוה אל כל קהלתם בחר מתוך האש הענו והערפל קול
 גדול ולא יסח ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי :
 ויהי פשמעכם אתי הקול מתוך החשוף והקר בער באש
 ותקרבון אלי כל ראשי שבטכם וקניכם : ותאמרו הו
 הונו יהוה אלהינו אתי כבדו ואת גדלו ואת יקלו שמענו
 מתוך האש היום הנה ראינו כבודיך אלהים את האדם
 וחי : ועתה למח נמדת כי תאכלנו האש הגדולה הגאת
 אם יספים ו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ונחננו :
 כי מי כל בשר אשר שמע קולי אלהים היום מדבר מתוך
 האש פננו וחי : קרב אמה ושמע את כל אשר יאמר
 יהוה אלהינו ואתו ו תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה
 אלהינו אלי ושמענו ועשינו : וישמע יהוה את קול
 דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
 דברי העם הנה אשר דברו אלי הוסיבו כל אשר דברו :

ה' מנחם ק

מיתו והנה לבכם זה להם לזרעה אתי ולשמור את פלי
 מצותי כל היום למען יטב להם ולבניהם לעלם : לך
 אמר להם שובו לכם לאהליכם : ואמה פה עמד עמד
 וצדקה אליה את כל המצוה והחוקים והמשפטים אשר
 תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה :
 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא
 תסרו מיין ושמאל : בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם
 אתכם תלכו למען תחיון ויטב לכם והארכתם ימים בארץ
 אשר תירשנו :

וזה המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עבדים
 שמה לרשתה : למען תירא את יהוה אלהיך לשמר
 את כל חוקיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובקד נבד
 בנה על ימי חנה ולמען יצרכו ימיך : ושמעתו ישראל
 ושמרת לעשות אשר יטב לך ויאר תרבוין מאד כאשר
 דבר יהוה אלי אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 ואתחבט את יהוה אלהיך בכל לבבך בכל נפשך בכל
 מאדך : ויהי הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על
 לבבך : ושמרתם לבניה ודברתם גם בשבתות ובית
 ובלכתם בדרך ובשכבד ובחמא : ויחשבתם לאות על
 ידו והיו למסורת בין עיניך : ויכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך : והנה כרי וביצתו ו יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לעבדתם ליצתה ולקבל
 לחר לך ערים גדלות וטבת אשר לא רבית : ויביתים
 מלאים פלטה אשר לא מלאה נבחר מצבים אשר לא
 חצבת פרים וזיתים אשר לא נמצת ואכלת ושבעת :
 השמר לך פדתשפח את יהוה אשר הוציא את מארץ מצרים
 מבית עבדים : את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמנו
 תשבע : לא תלכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
 אשר סביבותיכם : כי אל תפא יהוה אלהיך בחרב פו
 וברח את יהוה אלהיך פו והשמדתה מעל פני האדמה :
 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
 בפסח : שמור השמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדו
 וחרו אשר צוה : ועשית חלש וישוב בעיני יהוה למען
 יטב לך ויבאת נרשמת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה

לאבתך

ו' ד' ער רב

את מצות יהוה אליהו ללכת בדרך וילך אתה ויהוה
 יהוה אליהו מביאה אל ארץ טובה וכלי לים עולם
 בתולדות ואמם בבקעה ובהר : ארץ חפה בשערה ובהר
 התארה ורמון ארץ זבת ששון ודבש : ארץ אשר לא
 במסגרת האכל-בנה לחם לא תחסר על בנה ארץ אשר
 אבניה ברזל ומתכניה פחלב נחשת : וצבאם ושבועת
 וברכה את יהוה אליהו על הארץ הטובה אשר נתנה לו :
 השמר לו פדושפת את יהוה אליהו לבלתי שמר מצותיו
 ומשפטיו וחקתיו אשר אלקי מצותם היום : פדושפת
 ושבועת וקפנים טובים הטובה והשבעת : ויבחרו ויאמרו ירבו
 וקח וזקב ורצה-לה וכל אשר-לה ירצה : וגם לבער
 ומשכח את יהוה אליהו המוציא את מארץ מצרים מפרת
 עבדים : המוליקה במדבר ו הגדל והפוכה נחש ו שקרה
 ועקב וצאון אשר אורגים המוציא לו לים משר
 החליש : קפאלה מן במדבר אשר לא ידעו אבותיה
 למצו עליהו ולמצו כסחה להיטבה באחריות : ואמר
 בלבבה פחל ועצם לוי עשה לי את-החיל הזה : וזכרה
 את יהוה אליהו כי הוא הפתו לו פח לעשות חיל למצו
 הקים את-ביתו אשר נשבע לאבותיו ביום הזה :
 ויהוה אס-שלח משפח את יהוה אליהו
 והלקה אתו אלהים אחרים ועבדתם והשפתניתי להם
 בעדתי בכם היום כי אבד האבדו : פגולם אשר יהוה
 מאבד מפניהם מן האבדו עקב לא תשמעו בקול יהוה
 אלהיכם :
 שמע ישראל אמה עבר היום את-היחזו לבא לרשת
 גולם גדלים ועצמים ממה ערים גדלות ובערות פשמים :
 עם גדול וגם בני ענקים אשר אמה ידעו ואמה שמעו
 מי ותגלב לפני בני ענה : ונדעת היום כי יהוה אליהו
 הוא העבר לפניו אש אלקה הוא ישמדם והוא יכניעם
 לפניו והנשפתם והאבדתם מהר באשר דבר יהוה לו :
 אל-תאמר בלבבה בתוך יהוה אליהו אהם ו מלפניו
 לאמר בעדתי הביאני יהוה להשח את הארץ הזאת
 וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניה : לא בעדתי
 וילשור לבבה אמה בא לרשת את-ארצם כי ברשעת הגוים
 האלה יהוה אליהו מורישם מפניה ו למצו הקים את-העבר
 אשר נשבע יהוה לאבותיו לאבדתם ליצחק וליצחק :

ח ו קמץ בוק

וידעה

וידעת כי לא בעדתי יהוה אליהו נתנו לו את-הארץ
 הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה-ערה אמה : זול
 אל-משפח את אשר-הקצפת את יהוה אליהו במדבר למד
 היום אשר-יצאת ממצרים מצרים עד-באתם עד-המקום הזה
 ממרים היתם עם-יהוה : וכתב הקצפתם את-יהוה
 ויהאפה יהוה בכם להשמיד אתכם : בעדתי הנהר
 ללחת לחרת האבנים לחרת הפלית אשר-כרת יהוה צמכם
 נאשב בחר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
 ימים לא שתיתי : ויהו יהוה אלי את-שני לחרת האבנים
 פרחים באצבע אלהים ועליהם פכל-הדבלים אשר דבר
 יהוה עמכם בחר מתוך האש ביום הקהל : ויהי מקל
 ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את-שני לחרת
 האבנים לחרת הפלית : ויאמר יהוה אלי קום הן מהר
 מזה כי שחת עמו אשר הוצאת ממצרים סרי מהר מן
 הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה : ויאמר יהוה אלי
 לאמר לא יתי את-העם הזה והנה עם קשה-ערה הוא :
 חרה מפני ואשמדם ואמחה את-שכם מפתח השמים
 ואעשה אותה לגוי-עצום הגב מפני : ואפן נארו מן-ההר
 ודבר פער באש ושני לחרת הפלית על שתי ידי : ואמר
 והנה מסאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
 סרפתם מהר מן-הדרך אשר-צוה יהוה אתכם : ואתפס
 בשני הלחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשפתם לעיניכם :
 ואתפס לפני יהוה פראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכלתי ימים לא שתיתי על פלח-שאתכם אשר
 תסאתם לעשות תרע בעיני יהוה להכעיסו : כי ירתי
 מפני האפ והחמה אשר תצו יהוה עליכם להשמיד אתכם
 וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא : וכתבו הנהאף
 יהוה מאד להשמידו ואתפסל גם-בצד אחרו בעת ההוא :
 ואת-השאתכם אשר-עשיתם את-העגל לחרתי נאשלה אתו ו
 באש נאפת אתו סחול חטיב עד אשר-תה לעפר נאשלה
 את-עצמו אל-הפחל הינד מן-ההר : וכתבערה נבמטה
 וכתבתי המאנה מקצפים היתם את-יהוה : ובישלה
 יהוה אתכם מקדש ברזל לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר
 נתתי לכם ופחדו את-פי יהוה אלהיכם ולא תאמנתם לו
 ולא שמעתם בקלו : ממרים היתם עם-יהוה מיום דעתי
 ואתפסל לפני יהוה את ארבעים היום ואת-

ט ד קמץ נסרה
3 10

ארבעים

אנשים חלילה אשר התנפליתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם : והתפלל אלי יהוה ואמר אדוני יהוה אל-משחת עמך ונתלתה אשר פדית בגולה אשר הוצאת מפמצים בני חוקה : וכן לעבדיך לאבדתם לזעקה ילעזב אל-תפן אל-קולי העם תהיה ואל-רשעו ואל-חטאתו : פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מפלי לכלת יהוה לחבילם אל-הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר : והם עמך ונתלתה אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הפטרתי :

כע

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שגור-לחור אבנים פראשנים בעלה אלי הקרה ועשית לה צרון צד : ואתגב על-הלכות את-מדברים אשר הני על-הלכות הראשונים אשר שפרת ושמתם בארון : והעש צרון צעוי ששים והפסל שגור-לחור אבנים פראשנים והעל הקרה ושגור-הלכות בני : ויקמב על-הלכות פמכתב הראשון את עצרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בקר מהוה האש ביום הקהל ויתקם יהוה אלי : ואפן נאמר מדהרר ואשם את-הלכות בארון אשר עשיתי ויהי שם בפאשר צעוי יהוה : ובעי ישראל נסעו מבארל בגוי-עמון מוסדה שם ברת אהלו ויקבר שם ויכתו אל-עצו בנו תחפיו : משם נסעו הגדלה ומהגדלה נסבחה ארץ בחל-מים : בעת ההוא חבדיל יהוה את-שבת חלוי לשאת את-צרון בקרות-יהוה לעצמו לפני יהוה לשרתו ילכנה בשמו עד היום תהיה : על-פן לא-יהיה לפני חלה ונתלה עם-אתיו יהוה היא בחלתו בפאשר דבר יהוה אליהו לו : והנלי עמדתי בקר במים הראשנים לצדעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-אבה יהוה השחיתת : ולאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ובלא וירשו את-הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם : ועמה ישראל מה יהוה אליהו חסדי מעמה פי אם-ליראה את-יהוה אליהו ללכת בכל-דרכיו ולא-תבה אלו ולעבד את-יהוה אליהו בכל-לכבו ובכל-נפשו : לשטר את-מגור יהוה ואת-חפיו אשר אנכי מצוה היום לשוב לך : הו ליהוה אליהו השמים ישמי השמים הארץ וכל-אשר-בה : הו באבתיה חשק יהוה לאתבה אותם ויבחר בערעם אחיהם בכם מפלי

העמים פנים תהיה : ומלתם את עולת לבבכם וערפלים לא תקשו עוד : פי יהוה אליהם הוא אלוהי האלהים ואלו האדנים האל הגדל הגבור והפולא אשר לא-ישא פנים ולא נקח שחד : עשה משפט היום ואלמנה ואלב גר לתת לו לחם ושמלה : ואתכם את-הגר פירגרים מיוםם בארץ מצרים : את-יהוה אליהו תירא אלו מעבד וכו תדפיק בעשמו תשבע : והנני וההלכות והנני אליהו אשר-עשה אמה את-הגדלות ואת-הפולא תעלה אשר נאם עיניו : פשבעים לפני דרוי אבתיה מצר-מדה ועמה שמה יהוה אליהו פכוכי השמים לרב :

לז

ואתבת את יהוה אליהו ושפרת משמרתי וחפתי ומשפטיו ומצותיו פל-המים : וידעתם היום פי ולא את-עניכם אשר לא-דעו ואשר לא-ראו את-מגור יהוה אליהם את-גדלו את-דרו הקהה ודלעו הפטרתי : ואת-את-חיל ואת-מצויו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-צויו : ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הוציאו את-מי ים סוף על-פניהם בגרפם אחיהם ויאבדום יהוה עד היום תהיה : ואשר עשה לכם במדבר עד-באתם עד-המקום תהיה : ואשר עשה לדתו ולעבדיו בני אל-אל פוראובו אשר מצבה הארץ את-פיה ונתבלעם ואת-בניהם ואת-אחיהם ואת כל-היקום אשר בגדליהם בקרב פל-ישראל : פי עיניכם הראת את פל-מעשה יהוה הגדל אשר עשה : ושפרתם את-פל-המצוה אשר אנכי מצוה היום לפני תחוקו ויבאתם וירשפתם את-הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : גלמצו מצרכי ימים על-המצוה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולנרעם ארץ זבת חלב ודבש :

פי הארץ אשר אמה בא-שמה שש לרשתה לא בארץ מצרים הוא אשר יבאתם משם אשר תרע את-נרעה והשקית בגולה בנו תהיה : והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ חרים וקבלת למסר השמים משפת-מים : ארץ אשר-יהוה אליהו ירש אמה המיד עגי יהוה אליהו ביה מרשית משנה ועד אחרית שנה : והוה אם-שמע משמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאתבה את-יהוה אליהם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם : ונתתי מסר-ארצכם בעתו יהוה ומלחוש ואספת דגהו ותירשע וישחור : ונתתי

אשר עבדתי שם הגוים אשר אתם וישמעו : השמרו לכם פד
עמיהם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם : ותרה אפי' יהיה פקם ועצר את השמים ולא יהיה
שטר ותאדמה לא תהו את יובליה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטובה אשר יהיה נתון לכם : ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו למוספת ביו עיניכם : ולפדתם אתם את
בניכם לדבר גם בשבתה פבי' יהוה וקבלתה בדרך ובשבתה
והקמתה : וקבלתם על מונות ביתה ובשערה : למען
ירבו ימיהם ויבי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת לכם פימי השמים על הארץ :

שביע
השמי

פי אם שמר השמרו את פלי' המענה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשותה לא תהיה את יהוה אלהיכם
ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו : והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מקום
פלי' המקום אשר תדלוה פתרגלכם בו לכם תהיה מור
המדבר ותלבנו מזה הפער בהרפת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם : לא יתעב איש פניכם פחדכם ומוראכם
יפן ויהיה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרג בה
פאשר דבר לכם :

ס ס ס ס ס

ראה אנכי נתון לפניכם היום ברנה וקללה : את הברכה
אשר תשמעו אל מצוה יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום : ותקללה אם לא תשמעו אל מצוה יהוה
אלהיכם וסרתם מזה הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אתי אלהים אחרים אשר לא יודעתם :
והיה פי ביהוה יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על ידך גרלים ואת
הקללה על ידך עיבל : קללה המה בעיני הנהו אשר
הרה מבוא השמש פארץ הקנעני הישב בערבה מול
הגליל אצל אלונג מרה : פי אתם עבדים את הנהו
לבו לא רשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתון לכם
וירשתם אותה וישבתם בה : ושמרתם לעשות את פלי'
הקמים ואת המשפטים אשר אנכי נתון לפניכם היום :

אלה החקים והמשפטים אשר השמרו לעשות פארץ יב
אשר נתון יהוה אלהי אבותיך לה לרשתה פלי' הים אשר
אתם היום על האדמה : אפדו תאפדו את פלי' המלכות
אשר

אשר עבדתי שם הגוים אשר אתם וישמעו את אלהיכם
על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת פלעץ רענן :
ונפדתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריתם
תשורפון פאש ופסילי אלהיכם תגדעו ואבדתם את שמם
מית' מקום ההוא : לא תעשו פן יהיה אלהיכם : פי
אם אל המלוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מפלי' שבטים
לשום את שמן שם לשכנו הדרשו וקאת שמה : ותבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשר מיכם ואת תרומת
ידכם ונדריכם ונדבותיכם וכלת פתרכם וצאנכם :
ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם וקבתיכם אשר ברכה יהוה אלהיך : לא תעשו
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש פלי' הישר בעיניו :

פי לא באתם עד עתה אליהם ואלהי הפלחה אשר
יהוה אלהיך נתון לך : בעברתם את הנהו וישבתם
פארץ אשר יהוה אלהיכם מנתיל אתכם וחליה לכם מפלי'
אביכם מסביב וישבתם פשח : והיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תבוא את פלי'
אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרותיכם
ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרי ליהוה :
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם
ועבדיכם ואמהותיכם וחלוי אשר בשעריכם פי אין לך חלק
ונחלה אתכם : השמר לה פד מעלה עלתיך בכל מקום
אשר תראה : פי אם בפלוקם אשר יבחר יהוה פאחד
שבטיה שם תעלה עלתיך ושם תעשה פל אשר אנכי
מצוה : רה בכל אלה נפשו הנזפה ואכלת בשר פברכה
יהוה אלהיך אשר קתולה בכל שעריה השמא והטהור
יאכלפו פפגי וכאני : רה הים לא תאכלו על הארץ
תשפכו פמים : לא תוכל לאכל בשעריה מעשר הנדב
ותירשת ויפתחה וכלת פקרה וצאנה וכל נדריה אשר
תדר ונדבותיה ותרומתה : פי אם לפני יהוה אלהיך
תאכלפו פמקום אשר יבחר יהוה אלהיך פו אתה ובנה
ובתה ועבדך ואמתה וחלוי אשר בשעריה ושמחת לפני
יהוה אלהיך בכל משלח ידך : השמר לה פד מעלה את
חלוי פלי' מיהו על אדמתה : פיי' יהוה יהוה
אלהיך את גבלה פאשר דבר לה ואמרתה אכלה בשר פי
האנה נפשו לאכל בשר בכל אנה נפשו תאכל בשר :

פי ירמק משה המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו

שמנו שם וזכרתם מקדשה ומקדש אשר נתנו יהודה לה
 כעשר צויתיה ואכלתם בשעריה בכל אמת נפשיה : אה
 כעשר יאכל אתי וצבתי ואתי האכל כן האכלתם השמא
 ותשחורו ותזו ואכלתם : הן חזקו לבלתם אכל הדם פי
 הדם היא הנפש ולא האכל הנפש עם הדבש : לא
 האכלתם עליה הארץ תשפךו פנים : לא האכלתם למען יטב
 לה וילבנה אתריה פרי העשה הישר בעיני יהוה : הן
 הושיעה אשר יהיה לה ודריה תשוא וקאת אל המקום אשר
 יבחר יהוה : ועשית עליהם הדבש והדם על מזבח יהוה
 אליה וזבחהו : שפך על מזבח יהוה אליה ובדבש
 האכל : שמר ושפעת את פלי הדברים האלה אשר אנכי
 מצטק למען יטב לה וילבנה אתריה עד עולם פי העשה
 הטוב ותישר בעיני יהוה אליה : ס פריבכרית
 יהוה אליה אתי הגוים אשר אמת בא שפך להשת אותם
 מפניה ונרשת אתם ונצבתם בארצם : השמר לה פרימנחש
 אתריהם אתה השמרתם מפניה ופרימנחש לאתריהם לאמר
 אלה נצבתי הגוים האלה את אליהם ואעשהו גם
 אני : לא תעשהו כן ליהוה אליה פי כלתועבת יהוה
 אשר שגא עשו לאתריהם פי גם את בניהם ואת בניתיים
 ישרפי באש לאתריהם :

את פלי הדבש אשר אנכי מצטק אתה השמר
 לעשות לאתרת עלי וקל תגדע מפני : ס
 פריקום מקדשה נביא או חלם חלום ונתנו אליה אות
 או מופת : וקא האות והמופת אשר דבר אליה לאמר
 גללה אתי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדום : לא
 תשמע אל דברי הנביא ההוא או אליהו חלום החלום ההוא
 פי מנפה יהוה אליהם אתכם לדעת תושבם אתבים
 את יהוה אליהם בכל לבבכם ובגל נפשכם : אתי
 יהוה אליהם חלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
 ויחללו תשבעו ואתו תעבדו וכו תדבקו : והנביא ההוא
 או חלם החלום ההוא יקמת פי דבר סברה על יהוה אליהם
 המוציא אתכם ממצרים מצרים והפדה מבית עבדים
 להצילה מיד ידו אשר צוה יהוה אליה ללכת בה בעצרת
 הדע מקדשה : ס פי יסירת אתריה גדאמח
 איבנה או אשת חיה או העה אשר כנפשה
 פסתר לאמר גללה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת

ע' קמז טב

אתה

אתה ואתריה : האלתי העמים אשר סבילתיכם הקרבים
 אליה או הקרובים מפני מקדשה הארץ ועד מקדשה הארץ :
 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינה עליו ולא
 תחמל ולא תכסה עליו : פי הרג פתחני ידך פתחני
 כראשונה לחמיתו ונד פלי העם באחרונה : יסמלתו באבנים
 ונתן פי בקש לחמיתו מעל יהוה אליה המוציא את
 מצרים מבית עבדים : וכל ישראל ישמעו ויראו ולא
 יוספו לעשות בדבר הדע הזה בקדשה : ס
 פי תשמע באמת עליה אשר יהוה אליה נתנו לה לשבת
 שם לאמר : יצאו אנשים בני בלעל מקדשה ונדיחו את
 ישיבי עינם לאמר גללה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם : ונרשת והמרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נצטקתה התועבת הילאת בקדשה : הנה תנה את
 ישיבי העיר ההוא לפי הדב החכם אמת ואת פלי אשר
 ואת דעתה לפי הדב : ואת פלי שללה תקפץ אליהו
 רחבה ונרשת באש את העיר ואת פלי שללה פלי ליהוה
 אליה והיתה תל עולם לא תבנה עוד : ולא ידעו ביה
 מאמה מיד החכם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתרלה
 בחיים ורחמה והרפה כעשר לשבע לאבתי : פי תשמע
 בקול יהוה אליה לשמר את פלי מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום לעשות הישר בעיני יהוה אליה : ס

בנים אפם ליהוה אליהם לא תתודו ולא תשימו ריש
 דרתי ביו עיניכם למת : פי עם הדוש אמה ליהוה
 אליה יבדו בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מפל העמים
 אשר עלי פני הארץ : ס לא תאכל פלי תועבה :
 זאת הפכה אשר האכלו שור שד קשבים ואלה עדים :
 אגל יצדי ונחמור ואקו ודישן ותאו ונמר : וכל פיהמה
 מפסרת פרסה ושסעת לשע שפני פסות מצלת גרה
 בפיהמה אמה האכלו : אה אתיה לא תאכלו מפעל הפכה
 ומפסרסי הפרסה השסעה את חמל ואת הפכה ואת
 השפן פרימעה גרה חפה ופרסה לא הפריסו טמאים
 הם לבם : ואת החזיר פרימפריס פרסה הוא ולא גרה
 טמא היא לבם מפשרם לא תאכלו ונכבדתם לא תבעו :
ס אתיה האכלו מפל אשר בפנים פל אשר
 לו סנפיר וזנב ושרת האכלו : וכל אשר אודלו סנפיר
 וזנב ושרת לא תאכלו טמא הוא לבם : ס
 פלי צפור טהרה האכלו : וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר
 והפרס

והפרס

והפסוק והעונות : והכחה ואת הנהגה והנהגה למינה :
 ואת כל יעקב למינו : ואת בת העונה ואת התחמם ואת
 השלוח ואת הענין למינה : את התחמם ואת העונות
 והתענות : ואת את ואת התחמם ואת השלוח : והתחמם
 והעונה למינה והתחמם והעונה : וכל אשר העונה טמא
 הוא לכם לא יאכלו : פלעוף טהור האכלו : לא תאכלו
 כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכו לנכרי
 פי עם קדוש אמה ליהנה אלהיה לא תבטל דני בקלב
 עשור העשור את פל תבנות
 זרעה היגא השדה שנה שנה : ואכלת לפניו יהנה אלהיה
 במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגה תירוש
 ויבנה ויבנות בקורה ובאנה למען תלמד לראות את
 יהנה אלהיה פל תבנות : וקרינה משה הנהגה פי לא
 תוכל שאר פרי ידקה משה המקום אשר יבחר יהנה אלהיה
 לשום שמו שם פי יבנה יהנה אלהיה : ונתנה בנסה
 ונתה הפסוק הנהגה והכלת אליהם אשר יבחר יהנה
 אלהיה בו : ונתנה הפסוק בכל אשר תאנה נפש בקור
 ובשמן וכלו בשכר ובכל אשר תשאל נפשך ואכלת שם
 לפני יהנה אלהיה ושמת אתה ובינה : ואלו אשר
 בשעריך לא תעוננו פי אין לו חלק ונתנה עשה
 מקנה ו שלש שנים תוציא את פל מעשור
 תבנותה בשנה חתוא והפסוק בשעריך : ובה חלו פי אין
 לו חלק ונתנה עשה וחר ונתנה והאלמנה אשר בשעריך
 ואכלו ושבעו למען יבנה יהנה אלהיה בכל מעשה דה
 אשר מעשה :

מקץ שבע שנים מעשה שמיטה : וזה דבר השמיטה טו
 שמוט פל בעל משה וזו אשר ושה ברעהו לא יגש את
 רעהו ואת אחיו קרינה שמיטה ליהנה : את העברי תגש
 נאשר יהנה לה את אחיה תשמש דה : אדם פי לא יהנה
 בה אביו קרינה יבנה יהנה בראש אשר יהנה אלהיה
 נתן לה בחלה לרשה : רק אם שמוע תשמע בקול יהנה
 אלהיה לשמר לעשות את פל המענה הזאת אשר אנכי
 מעשה היום : קרינה אלהיה ברכה בראש דבר קנה
 והעבטת ביום רבים ואתה לא תעבט ומשלת ביום רבים
 דה לא ומשלו : קרינה בה אביו מעשה
 אלהיה פאחד שעריך בראש אשר יהנה אלהיה נתן לה לא
 תאמץ את לבבך ולא תפס את ידך מאחיה האביו : קרי
 פתה

פתח הפסוק את ידך לו והעבט מעביט פי מחסרו אשר
 יחסר לו : השמר לה פרי יהנה דבר עם לבבך בל יעל
 לאמר קרבה שנת השבע שנת השמיטה ורעה עינה בראיה
 האביו ולא תמו לו וקנה עליה אל יהנה ותה בה חסא :
 נתן תמו לו ולא יבוע לבבך בתמה לו פי בגללו הדבר
 הנהגה ברכה יהנה אלהיה בכל מעשיו ובכל משלח
 דה : פי לא יחול אביו מקרב הארץ על פו אנכי מעשה
 לאמר פתח הפסוק את ידך לאחיה לענה ולאכנה פארה :
 קרינה לה אחיה העברי או העבריה ועבדה
 שש שנים ובשנה השביעית תשלחנה חפשי מעשה : וקרי
 תשלחנה חפשי מעשה לא תשלחנה ריקם : העניה מעניק
 לו מצאנה ומפרנה ומתנה אשר ברכה יהנה אלהיה תתן
 לו : וזכרת פי עבד היום פארץ מצרים ויפדה יהנה
 אלהיה על פו אנכי מעשה את תבנה חנה היום : ותה
 קרינה אלהיה לא אגא מעשה פי אהבה ואת ביהנה פי
 טוב לו עשה : ולקחה את הפסוק ונתנה באינו ובכלת
 ותה לה עבד עולם ואת למתה מעשה דה : לא יקחה
 בענה בשלחנה אתו חפשי מעשה פי משנה שבר שכי
 עבדה שש שנים ונהגה אלהיה בכל אשר מעשה :
 פל תבנות אשר יגיד בבחנה ובצאנה טז

הבנה תהיש ליהנה אלהיה לא תעבד בבכר שונה
 וכלא תנו בכור צאנה לפני יהנה אלהיה האכלת שנה
 בשנה בפסוק אשר יבחר יהנה אמה ובינה : וקרינה
 בו טים פסוק או עור כל טים נע לא תזכרנה ליהנה
 אלהיה : בשעריך תאכלפי תפסא והטהור וחו פאני
 וקאני : רק את דמו לא תאכל על הארץ תשכנה
 פמים :
 שמואל את תודש האביב ועשית פסח ליהנה אלהיה פי
 בתודש האביב תוציא יהנה אלהיה מפסחים לילה :
 ונתנה פסח ליהנה אלהיה צאן וקנה במקום אשר יבחר
 יהנה לשכון שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל עליו מצות לחם עני פי בחפזו וצאת מארץ מצרים
 למען תזכר את יום צאתה מארץ מצרים פל ימי תהיה :
 ולא יראה לה שאר בכל גולה שבעת ימים ולא יליו מן
 הדשיר אשר תנבח בערב פנים הראשון לקנה : לא תוכל
 ליקח את הפסוק פאחד שעריך אשר יהנה אלהיה נתן
 לה : פי אם אליהם אשיר יבחר יהנה אלהיה לשכון
 שמו

וזה יהיה משפט הקהלים מאת העם מאת זבתי
 חזבה אם שור אם שמה ונתן לכהן הורע ושלחתיים וחסקה
 האשית הגנה מירשתי וידיקה וראשית גו צאנה סתרו לו
 כי בו דתר יהנה אלהיה מפלשכמה לעמד לשרת בשם
 ובי יהנה הוא וקנו כל הקמים : ס וקריבא הלוי
 מאחד שעליה מפלשאל אשרהוא גר שם יבא בכל
 אמת נפשו אל המקום אשר יבחר יהנה : ושרת בשם
 יהנה אלהיו בכל אחריו הלויים העמדים שם לפני יהנה
 חלה פחלה יאכלו לבד ממקוהו על הקבות : ס
 כי אמה גא אל הארץ אשר יהנה אלהיה נתן לה
 לא חלמד לעשות פתועבת הגוים הקים : לא ימצי בה
 מעקרי גוריהו פאש קסם קסמים מעוקו ומנחש ומכשף
 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודוש אליהמקמים : כי
 פועבת יהנה פלעשה אלה וכללל פתועבת האלה יהנה
 אלהיה מוקיש אותם מפנה : מקים פתלה עם יהנה
 חסי אלהיה : כי הגוים האלה אשר אמה ירש אותם אל
 מעלנים ואליהקסמים ישמעו ואמה לא כן נתן לה יהנה
 אלהיה : גבי מקרבה מאחיה כלני קים לה יהנה אלהיה
 אלו השמעון : כל אשר שאלת מעם יהנה אלהיה בחרב
 פנים חקל לאמר לא אסת לשמע אתהול יהנה אלהי
 ואהקאש חבלה הלאה לא אראה עוד ולא צמית :
 גיאמי יהנה אלי היטיבו אשר דברי : גביא אקום לתם
 מקרב אחיהם פמוה ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את
 פל אשר צמיתי : ויהנה האיש אשר לא ישמע אל דברי
 אשר ודבר בשמי אבני אדרש מעמו : את חבלא אשר
 יוד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר
 ידבר בשם אלהים אחרים ומת חבלא חהוא : וכי תאמר
 פל קבה אכה גוע אתהדבר אשר לא דברו יהנה : אשר
 ידבר חבלא בשם יהנה ולא יהנה הדבר ולא יבא הוא
 הדבר אשר לא דברו יהנה גדוהו דברו חבלא לא חגור
 מפני :

כ פריבולות יהנה אלהיה את הגוים אשר יהנה אלהיה
 נתן לה את ארצם וירשטם והעבדו בעריתם ויבקריתם
 שלוש ערים פבדיל לה פתיה ארצה אשר יהנה אלהיה
 נתן לה לרשתה : מקוהו לה הדנה ושלשם אתהבכל
 ארצה אשר יחילה יהנה אלהיה והיה לגים שמה פל רצח :

וזה דבר הוציא אשר יקום שמה וחי אשר יבא את רעהו
 כ פבלידת והוא לא שגא לו מתקל שלשם : ואשר יבא
 את רעהו בער להטב עצים ונדחה ידו בנהו לכתת העץ
 ונשל חבולו מדהעץ ומציא את רעהו ומת הוא קים אל
 אמת הערים האלה וחי : פרייהה פאל תדם אחריו הוציא
 כי חם לבבו והשינו פרייהה חנה והנהו כפש ולו אין
 משפט מות כי לא שגא הוא לו מתמול שלשום : על
 כו אבני מצוה לאמר שלש ערים פבדיל לה : ואם ירחיב
 יהנה אלהיה את גבולה פאשר נשבע לאבתיה ונתן לה
 את פל הארץ אשר דבר לתת לאבתיה : פרייהה את
 פל המצוה הזאת לעשתה אשר אבני מצוה חיים לאבתיה
 את יהנה אלהיה וכללת בדרךיו פל הקמים וספתי לה עוד
 שלש ערים על השלש האלה : ולא ישפח גם גור בחרב
 ארצה אשר יהנה אלהיה נתן לה חבלה והנה עליה דמים :
 וקרייהנה איש שגא לרעהו וארב לו
 קים עליו והנהו נפש ומת וים אל אמת הערים האלה :
 ושלחי וקני עירו וקחתי אתו משם ונתתי אתו ביד פאל
 הדם ומת : לא תחוס עינה עליו ובערת דם חבני
 מישאל וטוב לה : ס לא תפול גבול רעה אשר
 גבולו האשנים בגבולתו אשר תחול פארץ אשר יהנה
 אלהיה נתן לה לרשתה : ס לא תקום עד אחד
 פאיש לכל עון וכלל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פיו
 שני עדים או על פיו שלשה עדים קיום דבר : פריקום
 עד חקם פאיש לענות בו סרה : ועמדו שני האנשים
 אשר לתם חריב לפני יהנה לפני הפניהם והשפטים אשר
 יהיו פגמים הקים : ודרשו השפטים היטב והנה עד אשר
 העד אשר ענה באחיו : ועשיתם לו פאשר זמם לעשות
 כ לאחיו ובערת חנה מקרה : וחפארים ישמעו ויבאו
 ולא יספו לעשות עוד פדבר חנה פקרה : ולא
 תחוס עינה נפש בגפש עיו פציו שון בשון יד ביד חבל
 פרגל :

כ פריחצא לפלחמה על אבה וראית סוס ורכב עם נב
 משה לא תבא ממה פרייהנה אלהיה עשה הפועלה מארץ
 מצרים : והיה פקורבכם אליהמלחמה ונגש חבולו ודבר
 אליהם : ואמר אליהם שמע ישראל אלהם חרבים היום
 למלחמה על אביכם אליהנה לבקכם אליהיאו ואל
 פתפתי ואלתעצמו מפניהם : כי יהנה אליהם חוליה
 עמכם

עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: ודברו השפטים אל העם לאמר מיהאיש אשר בנה ביתו חדש ולא נחכו גלגו וישב לביתו פדמוהו במלחמה ואיש אחר ויחנכו: ומיהאיש אשר נסע פרם ולא חללו גלגו וישב לביתו פדמוהו במלחמה ואיש אחר ויחללנו: ומיהאיש אשר ארש אשה ולא לקחה גלגו וישב לביתו פדמוהו במלחמה ואיש אחר וקחה: ונספו השפטים לדבר אל העם ואמרו מיהאיש הנרא ורדו הללב גלגו וישב לביתו ולא נס את לבב אחיו פלבו: והנה בכלת השפטים לדבר אליהם וקחו שרי צבאות בראש העם:

שבי

כיתקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והנה אם שלום מענה ופתחה לה ויהי פלי העם הנמצא בה יהיו לה למס ועבדו: ואם לא תשלם עמה ועשתה עמה מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהנה אליה בנה והפית את פלוגתה לפי חרב: הן הנשים והנפח והבהמה וכל אשר יהנה בעיר פלוגתה תבו לה ואכלה את שלל איביה אשר בנה יהנה אליה לה: פן מעשה לכל הערים הרחוקות מפה מאד אשר לא מערי חנוים האלה הנה: הן מערי העמים האלה אשר יהנה אליה נהו לה נחלה לא תחנה פלי נשמה: כיתחנם מחרימם חסו והאמרי הנבעי ותפרו חסו ותיבוי פאשר ינה יהנה אליה: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל מעבדכם אשר עשו לא אחיהם ותמאחם ליהנה אליהם: כיתצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה להפשה לא תשחית את עצה לנחם עליו גרוו פי מפני האכל ואחו לא תגור פי האדם עץ השדה לבא מפנה בפניו: רה עץ אשר תוע פי לא יעץ מאכל הוא אתו תשחית וקרת וקרת מצור עליה עיר אשר הוא עשה עמו מלחמה עד ודקה:

כיתצור קולל באדמה אשר יהנה אליה נהו לה לה לשמה כל בשדה לא נודע פי הדחי: וינאו ונהו ושמחו ויגודו אל הערים אשר סביבת החלל: והנה העיר הקרבה אל החלל וקחו וקח העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבדו בה אשר לא משקה בעל: והורדו וקח העיר ההוא את העגלה אל נחל אינו אשר לא יעבד בו ולא יגדע וצרפתישם את העגלה בפחל: ונבשו הדבנים בני לוי פי גם בחר יהנה אליה לשרתו ולבנה בשם

בשם יהנה ועל פיהם יהנה פל ריב וכל נבע: וכל וקח העיר ההוא הקרבים אל החלל ורצו את ידוים על העגלה הצרפה בפחל: ועני ואמרו וינו לא שפכה את הדם הזה וענינו לא ראי: פפל לעמו ישראל אשר פדו יהנה ואל תמלו גם נמו בקרב עמו ישראל ונפסר להם הדם: ואתה פבער הדם הנפוי מקרבך פריה עשה הנפטר בעיני יהנה:

מט

כיתצא לפלחקה על איביה ונתנו יהנה אליה בנה ושבת שבו: וראו בשבת אשה ופדתה וקשקה בה וקחתה לה לאשה: וקבאתה אל תוה ביתה ונלחה את ראשה ועשתה את צרניה: והסירה את שמלת שבלה מעליה והשבה בביתה ובכחה את איביה ואת אמה רוח גמם ואחר פו תבוא אליה ובעלתה וקחתה לה לאשה: והנה אם לא תפצה בה ושלחמה לנפשה וקלר לא המפנה בפסח לא תתעמר בה פחת אשר עיתה:

ט

כיתחלו לאיש שפתי נשים האחת מהיבה והאחר שנוחה ויגדלו כלם האהבה והשנואה והנה חסו חסר לשנואה: והנה פיום החולו את פניו את אשר יהנה לו לא יוכל לבקר את פדוהא וכל על פניו כד השנואה חסר: פי את חסר פדוהא ופיר לחת לו פי שנים כלל אשר יפצה לו פיהו ראשו או לו משפט חסר: כיתחלו לאיש פן סורר ומרה אינו שמש בקול אביו בקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל וקח עירו ואל תצור מחמו: ואמרו אל וקח עירו פגנו זה סורר ומרה אינו שמש בקולו וכל וסבא: ורנמהו פלי אנשי עירו באבנים ואת הערות הקצ מקרבה וכל ישראל ישמעו וקראו: וכיתחנה באיש חסא משפט:

ט

מור והימת ותלית אתו על צע: לא תליו נבלתו על הצע כיתקור תקרפו פיום החסא כיתחלת אליהם תליו ולא תפסא את אדמתה אשר יהנה אליה נהו לה נחלה:

כב

לא תראה את שור אחיה או את שווי כדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיה: ואם לא תרוב אחיה אליה וכל ידעוהו ונאספהו אל תוה ביתה ויהנה עמה עד דרש

מעם אדניו : עשה ושב בקרבך במקום אשר יבחר באתך
 שעריך בשוב לו לא תנבא : לא תהיה חרש
 מבוזת ישראל ולא יתנה קדש מבני ישראל : לא תבוא
 אתנו זונה וימחר קרב בית יהודה אלהיה לכל דבר פי
 הוועבת יהודה אלהיה במשגיחם : לא תאשיח
 לאהיה גשם פסח גשם אהל גשם כל דבר אשר ישש
 לפכתי תשיח ולא תאשיח למצו ויבדל יהודה אלהיה
 בכל משלח ידו עליהם אש אשר אמה באשמה לרשעה
 פירתי נדל ליתנה אלהיה לא תאמר
 לשלמו קידלש וירשפו יהודה אלהיה מעשה ויהיה בך
 חסא : ופי תחול לבד לא יתנה בך חסא : מוצא
 אשכיה תשמר ועשית פאשר גרפת ליהודה אלהיה נדבה
 אשר דברת בקיה : פי תבא בכרם רעה ואכלת
 ענבים ככפשה שבבצה ואלי בליה לא תתן :
 פי תבא בקמת רעה וקטפת מליה בגדה וחרמש לא
 תלוי על קמת רעה

כד פריחה אשה בעלה והיה אם לא תמצאתו בעיניו כד
 פריחה כה צרות דבר וכתב לה ספר פריחת ונתן פניה
 ושלחה מביתו : ונצאה מביתו והלכה והיתה לאיש
 אחר : ונצאה האיש האחרון וכתב לה ספר פריחת ונתן
 בידה ושלחה מביתו או פי ומת האיש האחרון אשר
 לקחה לו לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
 לשוב לחתמה לחיות לו לאשה אחרי הפיחה פי
 הועבה הוא לפני יהודה ולא תחטא אתה ארץ אשר יהיה
 אלהיה נתן לה בחלה : פריחה איש אשה
 חדשה לא יצא פאשה ולא יעבר עליו לכל דבר נתי יהיה
 לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקחה : לא תכל
 בחים ורכב פרי רגש הוא חבל : פי יפא אש
 פלב גשם באחיו מבני ישראל והתעפר בו ויכרו ומת הנפב
 החוא הנפרת תבע מקרבך : השמר בנגע
 הנפרת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יודי אתכם חתמים
 חלוקם פאשר ציתם תשמרו לעשות : ולו את אשר צמח
 יהיה אלהיה למרגם בנדה פאצרתם מפניכם :
 פי תשח ברצה משאת מאימה לא תבא אלי פתו
 לעלם עבמו : פחוי מעמד והאיש אשר אמה נשה לו
 יצא אליה את העבוב החוצה : ואם איש עני הוא לא
 תשכב בעבמו : השב תשיב לו את העבוב פבוא השמש
 ושכב

ושכב בשלמתו ויברכה ויהי פתחה צדקה לפני יהודה
 אלהיה : לא תעשה שקר עני ואביון בארץ
 פי מפרת אשר פארצה בשעריה : פיומו תמון שקרו ולא
 תבוא עליו השמש פי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו
 ולא יקרא עליה אלי יהודה והיה בך חסא :
 לא ימנה אבות על בנים ויבנים לא ימנהו על אבות איש
 פחטאו ימנה : לא תפח משפט פי יהוים
 ולא תחבל בגד אלמנה : וזכרת פי עבד הילת במשלים
 ויפדו יהודה אלהיה משם על פיו אנכי מצוה לעשות את
 הדבר הזה : פי תקצר קצרה בשוה ושכחת
 עמר בשוה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה
 למצו וברכה יהודה אלהיה בכל מעשה דיה :
 פי תחפז זונה לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה
 יהיה : פי תבצר פרמה לא תעולל אחריו לגר ליתום
 ולא למנה יהיה : וזכרת פי עבד היות פארץ מצרים על פיו
 אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה :
 פי יתנה רב ביו אנשים ונפשו אלי המשפט וישפוטם
 והצדיקה את הצדיק והרשעו את הרשע : והיה אם יבן
 הקות הרשע והפילו המשפט והפחיו לפניו פני רשעתו
 במספר : אך פעים נפיו לא יסוף פד יסוף לתפתו על אלה
 מנה רפה ונקלה אחיה לעיניו : לא תחטם שור בדישו :
 פי יושבו אחים יחזו וימת אחד מהם וכן
 אדלו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
 עליה וילקחה לו לאשה ויבמה : והיה הפכור אשר מלד
 נלים על שם אחיו המת לא יפחה שמו מישראל : ואם
 לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה ובמתו השערה
 אליה נמים ואמרה מאו יבמי לתקים לאחיו שם בישראל
 לא אבה יבמי : וקראו לו והגרעו ודברו אליו ועמד
 ואמר לא תפסמי לחתמה : ונפשה ובמתו אליו לעיני
 חתמים וקלחה נעלו מעל רגלו וקחה פפגיו וענתה ואמרה
 קחה וצמח לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו : ונקרא
 שמו בישראל בית חלוי תבעל : פי יפצו
 אנשים יחזו איש ואחיו וקרבא אשת האחד להציל את
 האשה מיד מנה ושלחה נדה והסננה פמבשיו : ונצאה
 את פמה לא תחום ציבה : לא יתנה לך
 פביסה אבו ואבו גדולה וממה : לא יתנה לך פביסה
 אשה

איהו ואיהו גדולה וקטנה : אהו שלמה ויהוה יתה
 איהו שלמה ויהוה יתה למעו ואריכו ימיה על האדמה
 אשר יהנה אליהו נתן לה : פי הועבת יהנה אליהו
 כל עשה אלה כל עשה עול : פ
 את אשר עשה לה עמלה בדרך באתכם ממעריבם :
 אשר הרה בדרך ויזבב זה על המעשלים אשר יהוה ואתה
 ענה ונצו ולא נבא אלהים : והנה בקנים יהנה אליהו ו
 לה מפל איביה מסביב בארץ אשר יהנה אליהו נתן
 לה נתלה לרשמה תמחה את זכר עמלה מפתח השמים
 לא תשקה :

פ פ פ פ

והיה פיר תבוא אליה ארץ אשר יהנה אליהו נתן לה כו
 נתלה וירשמה וישבת בה : ולמחתי מראשית וכל פרי
 האדמה אשר פקיא מארצה אשר יהנה אליהו נתן לה
 ושמן כמנא והלכת אליהם מארץ אשר יבחר יהנה אליהו
 לשמן שמו שם : וכתב אליהו אשר יהנה בלמים הים
 ואמרתי אליו הנה היום ליהנה אליהו פירבאתי אליה ארץ
 אשר נשבע יהנה לאבתינו לתת לנו : ולקח הפתו השמא
 מנה והפירו לפני מזבח יהנה אליהו : ועלית ואמרתי
 לפני ו יהנה אליהו ארמו אבד אבי ונחד מצדוקה ונער שם
 במתי מעט ויהי שם לני גדול ענים נרב : ויהי אהבו
 המצוקים ויעניו ויתנו עלינו עבתה קשה : ונשעק אל
 יהנה אלתי אבתינו וישבע יהנה אתה לנו נבא את ענינו
 ואת עמלנו ואת לחמנו : ויהי אהבו יהנה ממערים ביד חזקה
 ובזרע נטייה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים : ויבאנו
 אליהם הנה וימרו לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
 ודבש : ועמה הגה תבאתי את ראשית פרי האדמה
 אשר נתת לי יהנה והפחתו לפני יהנה אליהו והשפתותי
 לפני יהנה אליהו : ושמתם בכל השוב אשר נתת לה
 יהנה אליהו וליביה אמה וחלני והגר אשר במרה :
 פי תכלה לעשר אתי כל מעשר הבארות
 פ
 בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לבר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו : ואמרתי לפני יהנה
 אליהו בערתי מקדש מרחפות וגם נתתיו ללוי ולגר
 ליתום ולאלמנה בכל מעותה אשר צויתני לאיעברתי
 מפיותיה ולא שכתתי : לא אכלתי באני משעו ולא יעברתי
 ממנו

משעו משעו ולא נתתי משעו למת שמעתי בקול יהנה
 אלהי עשיתי בכל אשר צויתני : השקיפה ממעון קדשך
 מרחמיים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר
 נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :
 היום הנה יהנה אליהו מצותה לעשות אתי
 החקים האלה ואת המשפטים ושמתם ועשית אותם בכל
 לבבך ובכל נפשך : את יהנה האמרתי היום להיות לה
 לאהים וללכת בדרךיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי
 ולשמע בקלו : ויהנה האמרתי היום להיות לה לעם
 סגולה כאשר דברתה ולשמר כל מצותיו : ולתתה עליו
 על כל בניו אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותה
 עם קדש ליהנה אליהו כאשר דבר : פ

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמרו את כל וביע
 המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום : והיה ביום אשר
 מעברתי את תיברדו אל הארץ אשר יהנה אליהו נתן לה
 נתתה לה אבנים גדולות ושדת אותם בשיר : וכתבת
 עליו את כל דברי התורה הזאת בעברתה למעו אשר
 תבא אל הארץ אשר יהנה אליהו : נתן לה ארץ זבת
 חלב ודבש כאשר דבר יהנה אליהו אבתינו : והיה
 בעברתם את תיברדו תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום בחר עיגל ושדת אותם בשיר : ויבנית
 שם מזבח ליהנה אליהו מזבח אבנים לאיתנות עליהם
 ברגל : אבנים שלמות תבנה את מזבח יהנה אליהו
 והעלית עליו עולת ליהנה אליהו : וכתבת שלמים
 ואכלת שם ושמתה לפני יהנה אליהו : וכתבת על
 האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב : פ
 ויצו משה והקדנים קלויים אל כל ישראל לאמר
 הסבת ושמע ישראל היום הנה נתתה לעם ליהנה
 אליהו : ושמעת בקול יהנה אליהו ועשית את מצותיו
 ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום : פ ויצו משה חמיש
 את העם ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לבה את העם
 עלית גרזים בעברתם את תיברדו שמעו ולנו ויהנה
 וישקרו ויזקו ויבטחו : ואלה יעמדו על הקלה בחר
 עיגל ואבן גד ואשר יזבולו ונפתלי : ועני קלויים
 ואת מרו אל כל איש ישראל קול הם : פ אריר
 האיש אשר יעשה לאל ומסכה הועבת יהנה מעשה יבי

תקש ואם פסקת וצני כליהעם ואמר אמן : ס
 אחר מקלה אביו ואמו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר מסיג בקול רעהו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר משנה עני בברכה ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר משה משפט גר-הום ואלמנה ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר שכתב עם אשת אביו כי נקה נכת אביו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר שכתב עם בל פהמה ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר שכתב עם אחרו בת-אביו או בת-אמו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר שכתב עם דוחנתו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר משה רעהו בפתח ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר לקח שדה לחקותו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר שכתב עם אחרו ואמר כליהעם אמן : ס
 אחר שכתב עם אחרו ואמר כליהעם אמן : ס

והיה אם-שמעו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות כח את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוה היום ויהנה אלהיך עליון על כל-גויוי הארץ : ויהא עליה כליהעם ברכות האלה והשיגה כי תשמע בקול יהוה אלהיך : ברכה אמה בעיר וברכה אמה בשדה : ברכה פרי-בשדה ופרי אדמתה ופרי ביהמתה שגר אלפיך ועשתרות צאנך : ברכה טמאה ומשאר פה : ברכה אמה בבלאך וברכה אמה בעמאתה : וכן יהנה את-איביה שקמים עליה נקמים בברכה אחר אחר אלהיך ובשבעה דרכים נקמו לך : וכן יהנה אמה את-הברכה באסמיה וכלל משלח גדה וברכה בארץ אשר יהנה אלהיך נתן לך : וקומה יהנה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את-מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו : וראוי כל-עמי הארץ כי שם יהנה נקבא עליה ויהא משה והזרת יהנה לטובה בפרי בשנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיה לומר לך : יפתח יהוה ויהא את-אוצרו הטוב את-השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברכה את כלי-מעשה ידה וחליות גנים וינים ואתה לא תלנה : ונתנה יהוה לראש ולא לנגב והיותו נק למעלה ולא תהיה למטה פרת-שמע אל-מצות : והנה אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות : ולא תסור מפלי-הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימיו ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם : פ והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות

והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות

לעשות את-כל-מצותיו וחסותיו אשר אנכי מצוה היום ויהא עליה כליהעם ברכות האלה והשיגה : אחר אמה בעיר ואחר אמה בשדה : אחר טמאה ומשאר פה : אחר ברכה ופרי אדמתה שגר אלפיך ועשתרות צאנך : אחר אמה בבלאך ואחר אמה בעמאתה : ישלח יהוה ויהא את-המטה את-המטה ואת-המטה בכל-משלח ידה אשר תצוה עד השמדה ועד-אבדה מחר מפני רע מעלליך אשר עובדתי : וכה יהנה פה את-הברכה עד פלתו אחר מעל האדמה אשר-אמה בא-שמה לרשתה : ויבנה יהוה בשחפת ובנדחת ובדלמת ובחרור ובחרוב ובשדוף ובברגו ובדפיה עד אבדה : והיו שמיה אשר על-ראשה נחשת והארץ אשר-תחיה ברגל : וכן יהנה את-מטר ארצה אמה ועפר מר-השמים יחד עליה עד השמדה : וכן יהנה וכן לפני איביה בברכה אחר מצא אליו ובשבעה דרכים הנקמו והיותו לזעזע לכל ממלכות הארץ : והיה נבלתה למאכל לכל-עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : וכלה יהנה בשחון מצרים ובשפלים ובברכה ובחרוב אשר לא-היכל להקפא : ויבנה יהוה בשדוף ובדפיו ובתמיהו ללב : והיותו משמש בבערים כאשר ומשמש העיר באפלה ולא תשלח את-דרכה והיותו אש עשוק ונגול כלי-המים ואין מושיע : אשה תארש ואיש אחר ישללכה פרה תבנה ולא תשוב בו כרם תטע ולא תחללנו : שורה טובים לעיניך ולא תאכל ממהם חמרה גזול מלפניך ולא תשוב לך צאנך נחכות לאיביך ואין לך מושיע : בליה וכלה נחלים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אלהים כלי-המים ואין לאל גדה : פרי אדמתה וכל-יגיעה יאכל עם אשר לא-תבוע והיותו בה עשוק ורצוף כלי-המים : והיותו משגע מפרעה עיניו אשר תראה : וכלה יהנה בשחון רע על-הבורים ועל-השמים אשר לא-היכל להקפא מפה רגלה ועד חזונה : וילא יהנה אמה ואת-מלכה אשר תקום עליה אל-גוי אשר לא-תבוע אמה ואת-היה ועבדו עם אלהים אחרים עז ואבן : והיותו לשמה למשל ולשיגה בכל העמים אשר-תבנה יהוה שמה : ורע נב תוציא השנה ומעט מאספ כי יחסלפי הארצה : פרקים תטע ועבדתו וכן לא-תשתחו ולא הארץ בתלעות : צדקים יהיו לך בכל-גבולה ושמן לא תסוף פי ישל צדקה :

כח טו ונחורים קי יסכנה קי בנים

בנים

לאברהם ליתקן וליעקב : ולא אתכם לבדכם אנכי פרה
אתה פקדית הולדת ואתה האלה הולדת : כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו
שם פה עמנו היום : כיראתם ודעתם את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם :
ונראה את שקונניתיים ואת יקליתם עץ ואבן קשה וזקב
אשר עמם : פוריש בכם איש את אשה או משפחה או
שבת אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים ההם פוריש בכם שרש פרה ראש
ולענה : ותוה בשמעו את דברי האלה הולדת והתעורר
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשריות לפי אלה למען
ספור הקנה אתה שמחה : לא יאבה יהוה סלח לו כי יז
יעשו את יהוה והוא פוריש החוה ונבשה בו פל האלה
הקתובה בספר הנה וקחה יהוה את שמו מקחת השמים
והתבדלו יהוה לקשה מכל שבטי ישראל ככל אלות הפירות
הקתובה בספר התורה הנה : ואמר תדור האליון בעולם
אשר יקומו מאחרים ותפקדי אשר יבא מארץ רחוקה
ויאז את מכות הארץ ההוא ואת הפסלות אשר הלה
יהוה פה : פקדית ומלח שרפה כל ארצה לא תכרע ולא
תשחח ולא יעלה בה פל עשב פמהפכת סדום ועמרה
אדמה ושבילים אשר הפה יהוה פאפן ובהמתו : ואמר
פל הגוים עלימה עשה יהוה פבה לארץ הולדת פה הני
האף הגדול הנה : ואמר על אשר עז את פקדית יהוה
אלתי אבתם אשר פרה עמם פהושי אהם מארץ
מצרים : ויכלנו ונעבדו אלהים אחרים שמתנו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם : וחראת יהוה
פארץ ההוא להביא עליה את פל הקללה הקתובה בספר
הנה : ויחשם יהוה מעל אדמתם פאת נחמה ונקמה
גדול וישלכם אל ארץ אחרת פלים הנה : הפסותית ליהוה
אלתינו והפגלות לנו אל בנינו עד עולם לעשות את פל דברי
התורה הולדת :

וביש
ויהוה כירבוא עליה פל הדברים האלה תפרכה ותקללה
אשר נתתי לפניך ותשבת אל לבכה בכל הגוים אשר
תדחק יהוה אלהיה שמה : ושבת עד יהוה אלהיה
ושמעת בקולו פכל אשר אלתי מצוה היום אמה וקנה
פכל לבכה וכל פשוא יהוה אלהיה את שבתיה

כט כב וצבים ק כ ל רבי כח יא נדויה

וקחמה ושב והפצה מפל העמים אשר הקיפה יהוה אלהיה
שמה : אם יהוה נקחה בנהג השמים משם ונקחה יהוה
ה אלהיה ומשם וקחה : ונתקחה יהוה אלהיה אל הארץ
אשר ירשו אבותיה וירשמה והשבה והרבה מאבותיה : וכל
יהוה אלהיה את לבבה ואת לבב ורעה לאחבה את יהוה
אלהיה פכל לבבה וכל נפש למען בניו : ונתן יהוה
אלהיה את פל האלות האלה על אבותיה ועל שנתיה אשר
רדפה : ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי מצוה היום : והותירה יהוה אלהיה
פכל ומעשה ידו בפרי בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה
למקח כי ישוב יהוה לשוש עליה לשוב פאשר שש על
אבותיה : כי תשמע בקול יהוה אלהיה לשמר מצותיו
וקחתי הפתובה בספר התורה הנה כי תשוב אלי יהוה
אלהיה פכל לבכה וכל נפש : ו כי המצוה
הולדת אשר אנכי מצוה היום לא תפלות הוא משה ולא
יהוה הוא : לא בשמים הוא לאמר כי יעלה לנו השמים
וקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא
לאמר כי יעבר לנו אל עבר הים וקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה : פירוב אלה תדבר פחד פכיה וכל לבכה
לעשותו : וראה נתתי לפניך היום את
החיים ואת הפת והתפנות ואת הקדש : אשר אנכי
מצוה היום לאחבה את יהוה אלהיה ללכת בדרךיו ולשמר
מצותיו ותחיו ומשפטו ותחיה וברכה וברכה יהוה
אלהיה פכל אשר אמתה בא שמה לרשמה : ואם יפנה
לבכה ולא ימע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים
ונעבדתם : ורתי לכם היום כי אבד האבדון ליתחורו
ימים על האדמה אשר אמה עבר את הירדן לבוא שמה
לרשמה : העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ
החיים והפנות נתתי לפניך הפרכה ומקללה וקחתם פחיים
למען תחיה אמה ורעה : לאחבה את יהוה אלהיה לשמע
בקולו ולדבקה בו כי הוא הולדת ואנה יחיה לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיה לאברהם ליעקב וליעקב
לנתת להם :

ככ פ פ פ
ויאמר משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל
ויאמר אלכם פד מאד ועשורים שנה אנכי היום לא איבד
עוד לצאת ולבוא ויהוה עמר אלי לא תעבר את הירדן
הנה

הנה : יהוה אלהיך הוא | עבר לפניך הוא ישמיד את
הגוים האלה מלפניך וירשעם יהושע הוא עבר לפניך
^ס פאשר דבר יהוה : ועשה יהוה להם כפאשר עשה לסיחון
ילעגו מלכי האמרי ולארגם אשר השמיד אתם : ונתתם
יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם : חזקו ואמצי אל פיראוי ואל תפערצו מפניהם כי |
יהוה אלהיך הוא חזקו עמו לא ירפה ולא יעזוב :
ויהא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
^ס ישראל חזק ואמץ כי אפה פבווא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואפה פנתו ליהוה
אתם : ויהוה הוא | החזק לפניך הוא יהוה עמו לא
ירפה ולא יעזוב לא תירא ולא תחת : ויכתב משה
את התורה הזאת ויתנהא אל הקנים בני לוי הנשואים
^ב את ארון ברית יהוה ואל פלזמו ישראל : ויצו משה
אתם לאמר מקצו | שבע שנים כמעד שנת השמטה בחג
הספור : פבווא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת קרי פל-
^ס ישראל פאזניהם : תקהל את העם האנשים והנשים והטף
וגרה אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
יהוה אלהיכם ושמתו לעשות את כל דברי התורה הזאת :
וביתם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ויראו את יהוה
אלהיכם פל הימים אשר אתם חיים על הארץ אשר אתם
עבדים את היתקו שמה לרשתה :

סלשי
המישי

ולאמר יהוה אל משה חזק וקרב ימיה למות | יתי יהושע
והתנצבנו באהל מועד ואצגנו וילך משה
באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד
הענן על פתח האהל : ויאמר יהוה אל משה
עם אמרתי והם העם הזה וגנתו אתי | אלהי גבר הארץ
אשר הוא בא שמה פקדו וצבני ונתתי בירתי אשר
פדתי אתו : וקרה אפי כו ביום הזה ונאמר ויהספתו
פני מהם וקרה לאכל ומשאחו רעות | וזו וזו אמר
פנים הוא הלא על פיראוי אלהי פקדו משאחי רעות
האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני פנים הוא על פל-
הרעה אשר עשה פני פנה אל אלהים אחרים : ועשה
פנתו להם את השירה הזאת ולפדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לילי השירה הזאת לעד בבני ישראל :
^ס כי אבא אני אל האדמה | אשר נשבעתי לאבותי וקרת חלב
ודבש

המישי
המישי

דבש ואכל ושבע ודשאו ופנה אל אלהים אחרים ועבדוהם
ונאצונו וחסר את ברותי : וקרה פיתקאנו אלו רעות
רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפני לעד פני לא
תשכח מפני זרעו פני זרעתי את יצרו אשר הוא עשה היום
בפנים אבוינו אל הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה
את השירה הזאת פנים ההיא וילפדה את בני ישראל :
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אפה פבווא
את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ונאני אלהי
עמו : ויתיו בכלות משה לכתב את דברי התורה הזאת
^ס על ספר עד תמם : ויצו משה את הלויים לשאן ארון
ברית יהוה לאמר : להם את ספר התורה הזאת ושמתם
אלו מעד ארון ברית יהוה אלהיכם וקרה שם פה לעד :
כי אנכי זרעתי ואת הארץ ואת ערפת הקשה הו פערצו הו
עפכם היום פמרים חתום עמידה ואת פראתני מותי |
תקחלו אל את פלזמו שכסוכם ושמתם ונא פרה
באזניהם את הדברים האלה וצדוה פם את השמים ואת
הארץ : פני זרעתי אתני מות פרי השחת משחתו וסרתם
מדתה אשר צויתי אתכם וקרה אתכם הרעה פאחרית
הימים פיתעשו את הרע בעיני יהוה לתקעסו פמעשה
^ס ידכם | וידבר משה באזני פלזמו ישראל את דברי
השירה הזאת עד תמם :

לב

האזינו השמים ונא פרה
ועלה פפמי
בשעריכם
פני שם
הפזר פמים
אל אמנה ואני פול
שחת לו לא בני
ה ליהוה פנסת את
הלוא הוא
זכר זמיר גולם
שאל אביה ונדה
פנתה עליון גוים
יבב בקלות עמים
פני תלה יהוה עמו

ותשמע הארץ אמרי פני
תהל פפול אמרתי
וכרביקים עלי עשב :
תבו גדל לא לחיני :
פני כל דרכיו משפט
צדיקה ונשר הוא :
דור עקש ופנתהל :
עם נבל ולא חכם
הוא עשה ונכנה :
פינו שנות דר נדר
ומנה ויאמר לה :
בהפריו בני אדם
למספר בני ישראל :
ועלב תבל ונחלו :

לב' ה' רבתי והיא חיל כפני זכמה
ימצאחו

לא סה פראש עמו סימי ביה סמו

וימצאוהו בארץ מדבר
 ויסבנהו יבנההו
 מעור יעיר קפו
 יפרש כפשו יקחהו
 יהיה בדר יחפיו
 ויפכהו על פמתי ארץ
 וינקהו דבש מפלע
 חמאת בלר וחלב צאן
 ואילים בגרשון ועתהים
 ודמי ענב פשתהו חמר
 שמנת עבית כשית
 ונבל עור ישעתו
 בתועלת יכערהו
 אלהים לא ידעים
 לא שערות אמתכם
 רביש ותשפח אל מזלות
 מפעם פניו ונכחיו
 ארמה מה אחרתם
 פנים לא אמונים
 פעסגו בהפליחם
 פניו נבל אפעים
 ותקד עד שאול תחית
 ותלהט מוסגו הרים
 חצי אכלה פם
 וקטב מרי
 עסחמת זחלי עפר
 ומחזקים אמה
 יוקן עסאיש שיקה
 אשפיתה מאנוש זכרם
 פון ויפרי עגמו
 ולא יהיה פעל פלזאת
 ואין פתם תבנה
 יבניו לאחריהם
 בשנים יבסי רבבה
 ויהיה הסגיהם

בני יר יהיה קמץ בוך
 מו קמץ בוך
 מא קרש קמץ בוך

ויקחהו וכל ישמו
 יצרכהו כאישון עינו
 על בועלו ירחף
 וישאהו על אכרהו
 ואין עמו אל בכר
 ויאכל תנובת שגו
 ושמו מחלמיש צור
 עסחלב פרים
 עסחלב פליות הפה
 וישמו ישראל ויכעס
 וישש אלוה עשהו
 ויקחהו פניו
 ויבדו לשדים לא אלה
 חדשים מקרב פני
 צור יקדו תש
 ויבא יהוה ויבא
 וילאמר אסתרה פני מהם
 פי דור תהפלת הפה
 הם הנאני כלל אל
 נאני אוננים על אדם
 פיראש תדחה באפי
 ותאכל את ויבליה
 אספה עלימו רעות
 מזי תוהי תמי השם
 וישור בהמה אשלה פם
 מות זכר הרב
 בתולה
 פני אמה הם
 יולי פעם איב אגור
 זמן דבנה קמה
 ויבדו יבדות הפה
 ויבדו יבדות הפה
 אונה ידלה אסו אלה
 אסלא פירצוהם מרבים
 פי לא כערהו אוננים

מו קמץ בוך
 מא קרש קמץ בוך

ואזינו

ויאזינו פלילים
 וימשומת עמרה
 אשפלת מולת למו
 וראש פתנים אכור
 חתנים באו צדו
 לעת תמוט רגלם
 וקש עתדת למו
 ועל עבדיו יתנחם
 ואפס עגור ועזוב
 צור חסיו בו
 ושהו יין נסבם
 יד עליכם סררה
 ואין אלוהים עמדי
 פחשמי נאני ארפי
 פי אשמי אל שמנים יד
 אס שפוחי פנה חרפי
 אשיב קום ליצני
 אשפיר חצי מדם
 מדם חלל ושכר
 הדנינו היום עמו
 ונקם ישיב ליצניו
 ויבא משה ויבקר את כל דברי השירה הזאת פאזני
 העם היא רדושע בדינו
 ויבא משה לתפיר אתי פל דודברים
 האלה פי ישאל
 ויאמר אלהם שימה לבהלים לכל
 הדברים פי אבני מעיד פתם היום אשור תפגילם
 לשמור ור אתי פל דדברי התורה הזאת
 פי לא דבר
 כי היא מות פי היא חייבים ויבקר הנה מאריכו ימים על
 האדמה פי אפם עבדתי אתי יתרון שמה לרשתה
 פי
 יהיה אל משה פעמים היום היה
 לאמר
 ויהי העבדים היה הרובו אשר בארץ
 מוצב אשר על
 ויהו יראה את ארץ פניו אשר אפי נתן
 לבני ישראל לא ידע
 וימת פהו אשר אפיה עליה שמה
 והאסף אל פניו פאשרמת אהלו אהוד פהו הדר ויאסף
 אל פניו
 על אשר מעלתם פי פתוח פני ישראל פמי
 מריבת קבש מדפריזו על אשר לא תדשחם אלהי בתוד

לב מא קמץ בוך
 בני

ואזינו

